

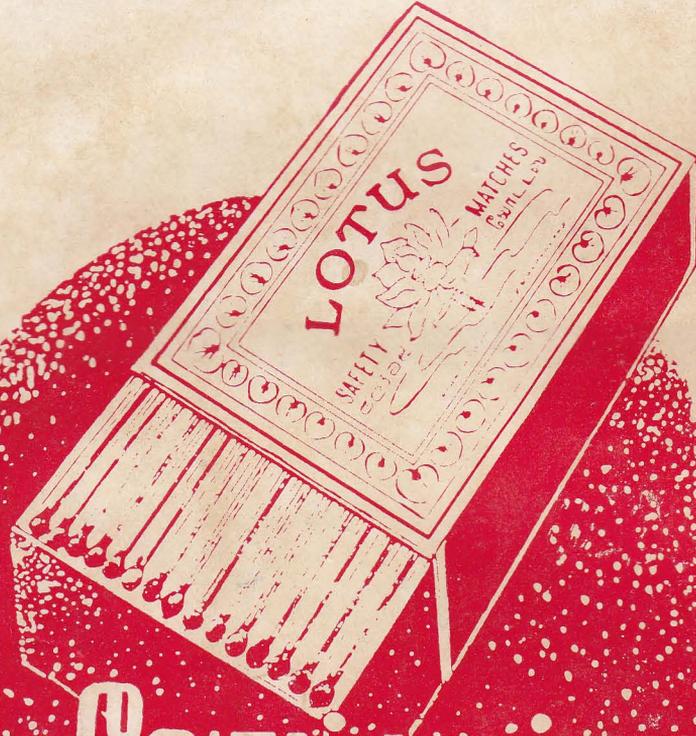
கினகரன்
தமிழ் விழா
சிறப்புமலர்

070

சிறப்பு
SLIPR

சிவந்தி

லோட்டஸ்
திக்குச்சிகள்
கிப்பொழுது!
பல வண்ணங்களில்
கிடைக்கும்

“லோட்டஸ்”
திக்குச்சிகள்

நம்பக சேவையும் நல்ல பாதுகாப்பும் அளிக்கவல்லவை. இவை இப்
பொழுது பல வண்ணங்களில் திகழ்கின்றன. எப்பொழுதும் லோட்டஸ்
திக்குச்சிகளையே கேட்டு வாங்குங்கள் - இலங்கைத் தொழிலாளர், நிர்
வாகம் மற்றும் 100 சதவிகித மூலதனம் கொண்ட ஒரு தேசிய முயற்சி.

எங்கும் கிடைக்கும்

ஜயந்தி மெட்சு கம்பெனி லிமிட்டெட்

மஹாகமை.

போன்: 281

(3 பிரிவு)

தந்தி: ஜுவல்லர்ஸ்

நிகரற்ற அழகுற்ற

2070
வினாக்கள்
SIPAR

பவுண், வைர ஆபரணங்களுக்கு எல். கே. எஸ்.

ஜுவல்லர்ஸ் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

(இலங்கை நெய்யாவின் மிகப்பெரிய நகை வியாபாரிகள்)

யாழ்ப்பாணம்

நவ நாகரீகத்திற்கேற்ற முறையில்
புதுமாதிரியாக உலனுக்குடன்
பவுண், வைர நகைகளைச் செய்தளிக்கும்
இலங்கையின் இரண்டாம்
ஒரே ஸ்தாபனம்

25001

எல். கே. எஸ்.

~~1000~~

தங்க மாளிகை

யாழ்ப்பாணம்

எல். கே. எஸ். நகைகளை என்றென்றும் அணிந்து மகிழ்ப்பார்கள்

கடைகள்: கொழும்பு திருச்சி சென்னை கராலிபாடணர்

நான் விரும்புவது நெஸ்டோமோல்ட்

ஏனெனில்,
அது எனக்கு
எவ்வளவோ
நன்மையளிக்கின்றது..

நெஸ்டோமோல்ட் ஒரு உணவத பால் ஆகாரம். இது மோல்ட்டட் பார்லி மற்றும் கோதுமை மாவுடன் முழுப் பாற் கட்டிக்களை ஒன்று சேர்த்து கவனமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு உற்பத்தியாகும். இதில் விட்டமின் A B2 மற்றும் E அதோடு கல்சியம், மக்னீஸியம் ஆகியவற்றின் பெறுமதியான ஓர்கனிக் பொஸ்பேட்டுகள் மற்றும் ஒவ்வொரு அவுன்ஸ் பவுடருக்கும் 137 மேலதிக விட்டமின் B சததுக்கள் உள்ளன.

உத்திரெய்து உத்தரவாதம்
மளிப்பவர்களு
நெஸில்ஸ்

ஒவ்வொருவரும் விரும்பி அருந்தும் இந்த நெஸ்டோமோல்ட் அபார நன்மை அளிக்கவல்லது. சூடான லென்ன, ஐஸ் போன்ற குளிர்மையான லென்ன இழந்த சக்தியை மீட்டுத்தரவும் ஊக்கமுட்டவும் சுவை நிரம்பிய நெஸ்டோமோல்ட்டுக்கு, நிகர் எதுவுமே கிடையாது. நெஸ்டோமோல்ட்டில் ஒரு ஆச்சரியமென்னவென்றால், உங்களுக்கு நன்மையான சுவையாவும் அதில் அடங்கியிருப்பதுதான். இத்தனைக்கும் அதன் சுவை ஒரு தனி அலாதியானது.

நெஸ்டோமோல்ட்
விட்டமின் B1 அடங்கியது

உங்கள் கிடங்களின் மங்கள குரியன்

மெய்கண்டான்

திருக்குறட் கலன்டர்

தமிழ் உலகில் முதன்முதல் வெளிவந்த
திருக்குறட் கலன்டர் இதுவே
அறிஞர் அன்பும், ஆத்மாவும், ஆசியும், பெற்று விளங்குவது

உங்கள் தினசரி வாழ்விற்கு
நல்வழி காட்டியாக நின்று அன்
றன்று செய்யத் தகுந்த சுபகரு
மங்கள் முதலியவற்றை விளக்கி
வருவது.

அமாவாசை, பூரணை, கார்த்
திகை, அட்டமி, அரசாங்க-
வங்கி விடுமுறைகள் முதலிய
வற்றை அடையாளங்கள் மூல
மாக, பார்த்தவுடன் தெரிவித்து
வருவது.

அறிஞர், பலமொழிகளிலும்
தந்த அறிவுரைகளுடன் கூடி,
அழகாக என்றும் உங்கள் திரு
மனைகளில் விளங்கிவருவது.

THE MEIHANDAN PRESS

GENERAL PRINTERS

Manufacturers of Calendars, Diaries, Fine Art Religious &
Fancy Pictures.

COLOMBO

உமா வாசகம்

(திருத்திய பதிப்பு)

சிறந்த தமிழ் வாசனைப் பாட
புத்தகங்கள்

பாலர் கீழ்ப்பிரிவு முதல் எட்டாம்
வகுப்பு வரை

வித்தியாதிபதி அவர்களால் வாசனைப்
பாட புத்தகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவை.

- காலத்துக்கேற்ற புதுப்புது விஷயங்கள்.
- கண்ணைக் கவரும் வர்ணப் படங்கள்.
- மொழி அறிவை வளர்க்கத்தக்க சிறந்த புதுமுறையான பயிற்சிகள்.
- இலங்கை மாணவர்களுக்கேற்ற கட்டுரைகள்.
- விசேட செய்யுட்பகுதி உரையுடன்.
- எல்லா மதத்தவர்களுக்கும் ஏற்றது.
- இரு வர்ண முகப்புப்படம்.
- அழகிய அச்சுப்பதிப்பு.

இப்பொழுது பாலிப்பில் இருக்கும் வாசனைப்பாட புத்தகங்களில் "உமா வாசகம்" என்ற தொடர் நூல்களே இக்காலத்திற்கு ஏற்றது என உபயோகித்த ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள்.

கீழ்ப்பிரிவு, மேற்பிரிவு ஆகிய இரண்டு புத்தகங்களும் அழகிய வர்ணப்படங்களால் முற்றிலும் புதுமுறையாய் அநேக ஆசிரியர்களின் ஆலோசனை பெற்று நவீன முறையிற் தயாரிக்கப்பட்டவை.

கலைவாணி

வெளிப்பீடுகள்

சுயமொழியிற் கல்வி கற்கும் மாணவ மாணவிகளின் கல்வித் தரம் குன்றுவண்ணம் ஒவ்வொரு பாடங்களிலும் பட்டம் பெற்று அனுபவம் நிறைந்த பேராசிரியர்களால் காலத்திற்கேற்றபடி நம் நாட்டுச் சூழலுக்கமைய எழுதப்பட்டவை. மேனாட்டு நூல்களையொப்ப சகல சிறப்புகளும் நிறைந்து விளங்குவன.

கற்போருக்கு இன்பத்துடன் அறிவூட்டி, கற்பிப்போருக்குக் கஷ்டமில்லாது இலகுவாக்கும் பாடநூல்கள் கலைவாணி பிரசுரங்களேயாகும். குறைந்த செலவில் நிறைந்த அறிவைப் பெற உதவுவன.

கலைவாணி புத்தக நிலையம்

பாடநூற் பிரசுரிப்பாளர்

கண்டி—யாழ்ப்பாணம்

அழகுமணி மாளிகையின்
அலங்காரத் திருவுருவே!
அழித்தெழுதாச் சித்திரமே!
ஆடிவரும் பொன் விளக்கே!

என்று தான் வர்ணிக்கத்
தோன்றும்
நாநிலமடங்கிலுமிருந்து
இறக்குமதியாகும்
நவ நவமான சாரிகளை
அணிந்து வரும்
நாகரீக நாரிமணிகளைக்
கண்டவுடன்!

அலங்காரத்திற்குப் பேர்போன அயல் நாடு
கவிலிருந்து அவ்வப்போது வரவழைக்கப்
படும் வகை வகையான வண்ணச்
சேலைகளுக்கு

இன்றே விஜயஞ் செய்யுங்கள்!

குண்டன் மால்ஸ் லிமிட்டெட்,

(மங்கலம் புகழின் பிறப்பிடம் - மலிவு வலையின் சிறப்பிடம்)

110 & 114, மெயின் வீதி, கொழும்பு.

மலைநாட்டு மக்களுக்கு

சுப செய்தி!

விஜயஞ்செய்யுங்கள்

கலியாண காலமா?

விசேஷ தினமா?

76. கொழும்பு வீதி, கண்டி

பனையகாட்ஸ்

உங்களுக்குத் தேவையான ரகம் ரகமான பட்டு,
பருத்தி நூல், மில் கைத்தறி சாரிகள்

- விதம் விதமான சோளி துண்டுகள்
- கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் ஜோர்ஜெட்ரகங்கள்
- ஷர்ட்டிங் ● ஸூட்டிங்ஸ்
- வேஷ்டி ● சால்வை வகையருக்கள்

அகில இலங்கை புகழ்பெற்ற

SANGU

REGD. TRADE MARK.

சங்கு
மார்க்,
கலியாண
ஜோடி

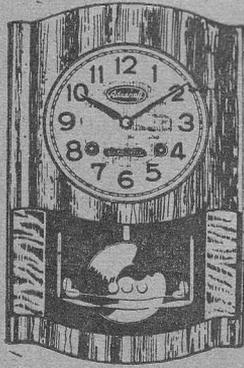

சாரம் கம்பாயங்கள் யாவும்
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
டெலிபோன்: 399

- ★ ஏராளமாக விற்பனையாகும்
சுவர்க்கடிகாரங்களுக்கும்
- ★ மக்கள் விரும்பிவாங்கும்
கைக்கடிகாரங்களுக்கும்
நாடெங்கும் புகழ்பெற்ற விலாசம்

கொழும்பு **பரீதா**
ஜுவலர்ஸ்

மறக்கமுடியாத பெயர்கள் இதோ

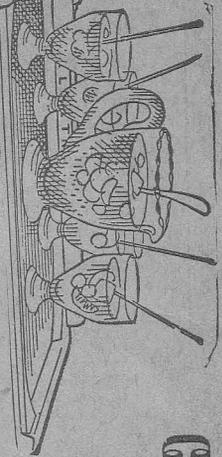
- ★ அடிராப்) சுவர்க்கடிகாரங்கள்
- ★ அப்பெல்லோ)
- ★ எல்லி)
- ★ ஹிப்கோ) கைக்
- ★ வொல்விக்) கடிகாரங்கள்
- ★ புரொடோர்)

சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும் உங்கள்
உங்கள் தேவையை பூர்த்தி செய்கிறோம்.

இறக்குமதியாளர்கள் :
பரீதா ஜுவலர்ஸ்,
469, மருதர்நை,
கொழும்பு.
போன்: 91113

கிளை:
கோணிநூர் டிரேடிங்
கம்பெனி,
99, காலி ரோடு, வெள்ளவத்தை.
போன்: 81431

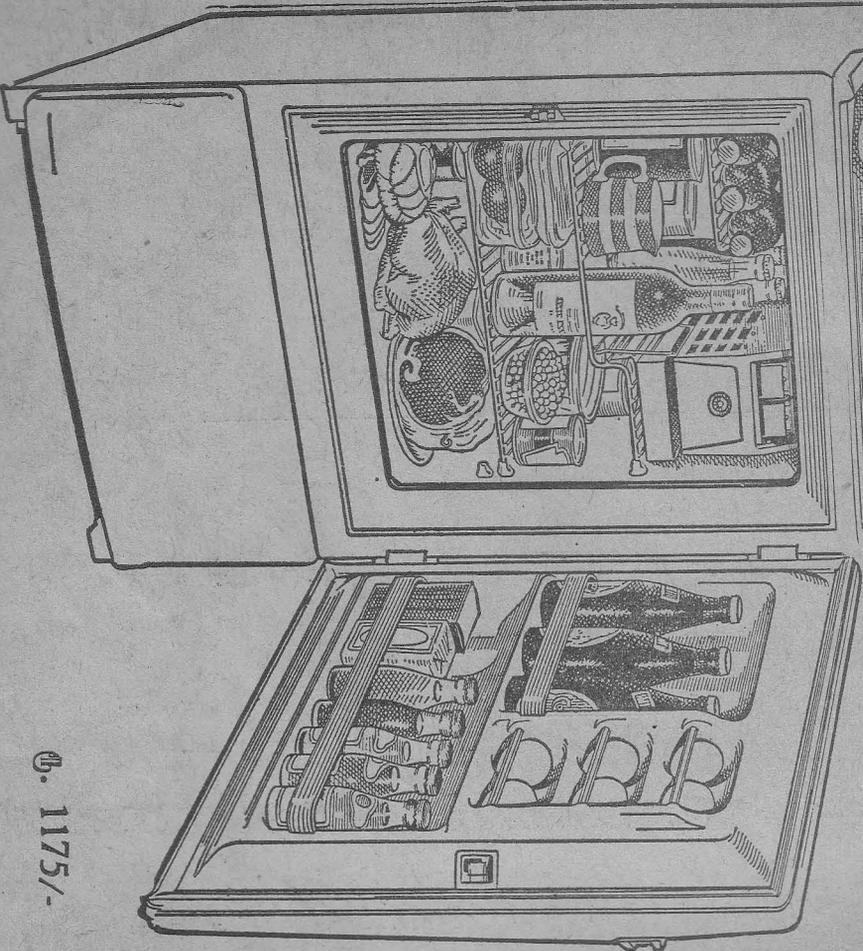

மோடர்ன் L 24

எஸ்க்ட் ரோல்க்ஸ்

மலையாளனை குளிர்ச்சிப்பெட்டி

இப்பொழுது குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்

ரூ. 1175/-

எஸ்க்ட் ரோல்க்ஸ்

உங்கள் பணத்தை மிச்சம் பிடிக்கவல்ல குளிர்ச்சிப்பெட்டி இதுவே! குறைந்த விலை, பராமரிப்பதற்கு மலிவானது. 24 கன அடி விஸ்தாரமுள்ள இதில் உங்கள் குடும்ப ஆகாரங்களையும் பானங்களையும் சிறந்த முறையில் பாதுகாத்து வைக்கலாம். உங்களுக்கு வேண்டுமென்றெல்லாம் அபரிமிதமான ஜஸ்கியூப்ஸ்களைப் பெறலாம்.

எஸ்க்ட் ரோல்க்ஸ் குளிர்ச்சிப் பெட்டிகளின் நம்பகச் சேவைக்கு 30 வருடத்திற்கு மேலான அனுபவ முத்திரிக்கையொன்றே போதுமானது! எமது காட்சி அறைகளிலுள்ள பல்வேறு பாகங்கள் வந்து பாருங்கள்.

- ★ 5 சதுர அடி விஸ்தார அறை
- ★ போத்தல் மற்றும் முட்டைகளுக்கான கதவு ராக்கை
- ★ ஜஸ்ட்-புளூ அலங்கரிப்புடன் கூடிய பளிச்சிடுமெ வெண்மை நிற கெபினெட்
- ★ 5 வருட உத்தரவாத நிசப்த குளிர்மை யூனிட்
- ★ தாராளமான மாதத் தவணை முறை வசதிகளுக்கு ஒழுங்கு செய்து கொள்ளலாம்.

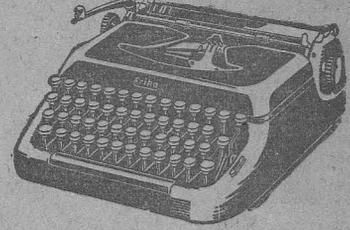
★ ட்ரோடாப் பிரத்தியேகமாக வழங்கப்படும் இந்த மேல்தட்டு குளிர்ச்சிப் பெட்டியின் மேல் வைப்பதற்கு கனப் பொருத்தமாக உள்ளதுகளைப் பறிக்கும் வஸ்தை அமைந்த இந்த ட்ரே மிகவும் பிரயோஜனமானது.

சோல் ஏஜண்ட்ஸ்: **கார்னல்ஸ்** (சிலோன்) லிமிட்டெட் கொழும்பும், கிளைகளும்

எரிக்கா தமிழ் டைப்ரைட்டர்

ஸ்டாண்டர்ட் டைப்ரைட்டரில் காணக்கூடிய சகல அம்சங்கள் இதிலும் அடங்கியுள்ளன. சுத்தமான எழுத்துக்களும், கனம் குறைவானதும், அழகிய தோல் பெட்டியுடன்கூடிய போர்ட்டபிள் டைப்ரைட்டர்

எரிக்கா

ரூபா 460/-00

தவணைமுறைக்கு வேண்டுவோர் எமக்கு விண்ணப்பிக்கவும்

ஆவ்ரா லிமிட்டெட்

19, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

எங்களிடம் பலவித சிற்றுண்டிகள், ஐலி சொக்ஸ் ஐஸ்கிரீம், காப்பி, தேநீர் குளிர்ந்த பானங்கள் எந்நேரமும் கிடைக்கும்

சுத்த போசனமும் உண்டு

விசேஷ ஆடர்கள் குறித்த நேரத்தில் தயார்செய்து கொடுக்கப்படும்

தங்கும் இடவசதிகளும் உண்டு.

சுபாஸ் கபே

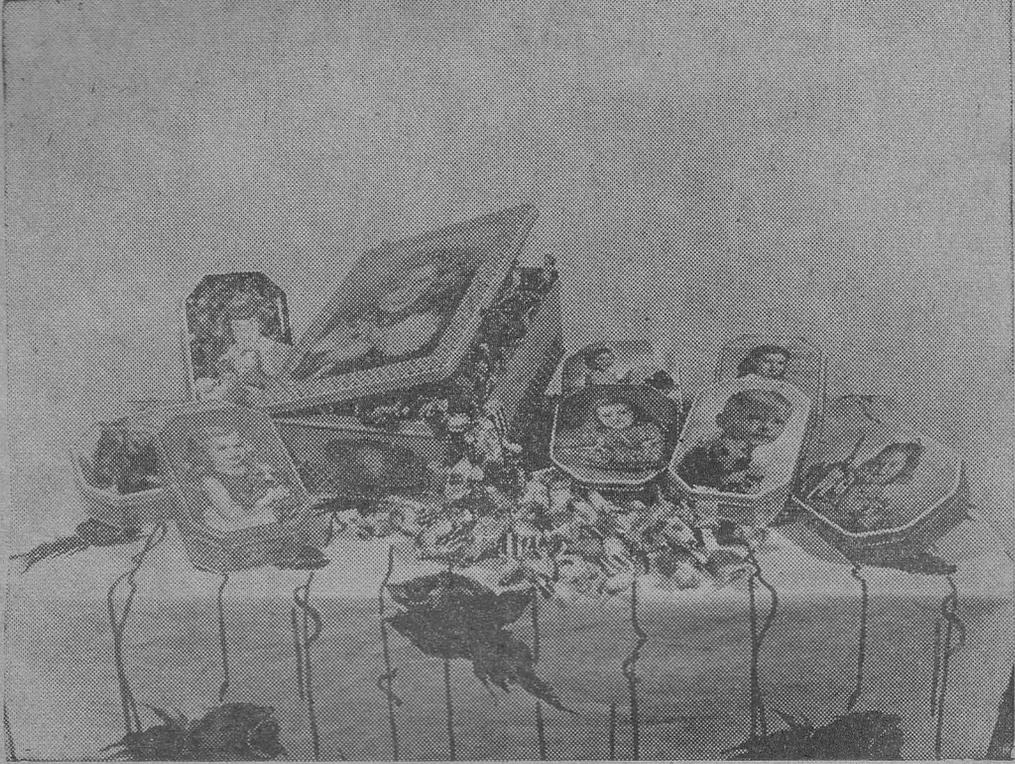
176, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

டாக்ஸி எந்தநேரமும் விடப்படும்

மாநிலத்தோர் மகிழ்ந்து ருசிக்கும் மகோன்னத
டொபிகள்

“ஸ்டார்” சூப்பர் டிலக்ஸ் டொபிகள்

தித்திப்பான “ஸ்டார்” சூப்பர் டிலக்ஸ் டொபியை உங்கள் வீடு
களில்வைத்திருங்கள். உங்கள் குழந்தைகள், குடும்பத்தினரை
இன்கவைபுடன் போஷிக்கவும் உற்றுர் உறவினர் விருந்
தினரை உபசரிக்கவும் எங்கும் எல்லோராலும்
பாவிக்கப்படுவது.

“ஸ்டார்” சூப்பர் டிலக்ஸ் டொபி ஒன்றே!

இன்றே வாங்கி இன்புறுங்கள்

THE MODERN CONFECTIONERY WORKS,

661 A, Prince of Wales Avenue, COLOMBO - 14.

Telegrams: “LUSCIOUS”

Phone: 7783

தினகரன் தமிழ் விழா சிறப்பு மலர்

சித்திரை மாதம் 1960

பொருளடக்கம்

1. சமர்ப்பணம்	12	25. நெஞ்சைக் கிழித்துவிடு ...	76
2. வெல்க தமிழ்!		26. மட்டக்களப்பு	
வெல்க தமிழர்!	13	சுத்துக்கள் ...	78
3. முருக வழிபாடு	14	27. இலாகியமுள்ளது	
4. மொழி ஆராய்ச்சி	18	இலக்கியம் ...	82
5. ஈழத்திலே தமிழ்க் கல்வி		28. பிறப்பு	84
யும் பல்கலைக்கழகமும்	20	29. அங்கதச் சித்திரம் ...	85
6. ஓவியம்	24	30. பிஞ்சுக் கிதம்	86
7. சைவம் வளர வழிகள் ...	27	31. தமிழுணர்ச்சி	88
8. கலங்குவதென்		32. மலைநாட்டு	
தமிழரசி?	28	மக்களும் இலக்கியமும் ...	90
9. எண்ணுங்கால்	30	33. நானாறுதொல்லை நமக்கு ...	92
10. அஞ்சை	34	34. ஊர் அறியாச் செய்தி ...	94
11. முந்து தமிழுக்கு		35. ஈழத்து முஸ்லிம்களின்	
முஸ்லிம்கள் தொண்டு	39	தமிழ்த் தொண்டு ...	100
12. நாடகக் கலை	40	36. மூதுரை முத்துக்கள் ...	102
13. காக்கை உகக்கும்பினம் ...	44	37. கல்வித்துறையில்	
14. இந்தியப் பத்திரிகைகள் ...	47	ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ...	104
15. அபேதவாதி	49	38. அக்கா	109
16. முயற்சி வெல்க	52	39. நாடும் நம் ஏடும் ...	111
17. சமூகமும் இலக்கியமும் ...	54	40. ஆறுமுக நாவலர்	
18. தமிழ் வளர்ச்சியில் ...	57	வசனநடை ...	113
19. மட்டக்களப்பு வாவியில் ...	61	41. ஏன் இந்தத்	
20. மணமக்களும்		தமிழ் உணர்ச்சி ...	123
குடிமக்களும்	66	42. முஸ்லிம் மக்களின்	
21. புழுதிக்குள் ...	70	வரலாறு ...	127
22. முஸ்லிம் பண்பாடு ...	71	43. முழங்குக முரசே ...	128
23. ஒன்றும் நினைவில்லையாம்...	73	44. திணைவிதைக்காதவர்கள் ...	130
24....தமிழ் விழாத்தாது ...	74	45. அரசியலிலக்கணம் ...	142

விஜய ஒரு ருபா இருபத்தைந்து சதம்

சமர்ப்பணம்

“தினகரன்” சிறப்பு மலரைத் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு உடைமையாக்கி விட்டோம். பாவலரும் நாவலரும் அறிஞரும் கலைஞரும் இம்மலரில் தத்தம் அறிவையும் உணர்வையும் தமிழ் மக்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர். நாள்தோறும் படிக்கும் புதினப் பத்திரிகையின் சிறப்பு மலர் ஒன்று புத்தக வடிவில் இன்று உங்கள் கையில் தவழ்கிறது. அது உங்களை மகிழ்விக்கும் என்பதில் எமக்கு ஐயமில்லை. சமுத்தமிழுலகின் இதய ஒலியாக அமைந்துள்ள இம்மலர் தென்னகத்தின் குரல்களையும் தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. அது குறித்து மலரைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்ட நாம் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

கட்டுரை, கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, ஒலியம், அங்கதச் சித்திரம், ஆகிய துறைகளில் ஆற்றலும் அனுபவமும் நிறைந்த பலர் எமது வேண்டுகோளுக்குணங்கி விஷயதானம் செய்துள்ளனர். அவர்களுக்கு எமது நன்றி, விளம்பரங்கள் தந்துதவிய வணிகப் பெருமக்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடப்பாடுடையோம். கன்னித்தமிழின் பெயரால் எமது கன்னி முயற்சியாக இம்மலரை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளோம். தமிழ் பேசும் மக்களின் ஊனாகி, உயிராகி உள்ளுணர்வாகி, உயர்வுக்கெல்லாம் காரணமான தமிழ்த்தாயின் பாதுகாக்கலங்களில் பணிவுடன் இம்மலரைச் சமர்ப்பிக்கிறோம். ஆண்டுதோறும் இம்மலரை வெளியிடவேண்டும் என்பது எமது அவா. அவ்விருப்பம் இனிதே நிறைவேறவும் தமிழன்னையினையே வேண்டுகிறோம்.

கவிதைகளைத் தொகுத்தும், கட்டுரைகளை ஒன்று சேர்த்தும் தமிழன்னைக்கு சமுத்தவர், பலர் மலர் மாலை சூட்டியுள்ளனர். இன, மத, சமூக வேறுபாடுகளின்றித் தமிழ் ஒன்றையே பொது உடைமையாகக் கொண்டு பலர் பல நூற்றாண்டுக் காலமாகப் பணிபுரிந்து வந்துள்ளனர். அத்தகை மரபையொட்டியே பலவகைக் கலையாக்கங்களைக் கொண்ட இம்மலரையும் தயாரித்துள்ளோம். தமிழன்னைக்கு உகந்ததாக நாம் தயாரிக்க முயன்ற இம்மலர் தமிழ்பேசும் மக்களையும் மகிழ்விக்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

இலங்கைத் தமிழர் துலங்க எண்ணினால்
 அவர்கள் ஒற்றுமை அடைய வேண்டும்
 வேற்றுமை விளக்கும் ஆற்றல்கள் எவற்றையும்
 கான்றுமிழ்தல் வேண்டும், கழிவடைச்
 சாகி சமயம் என்னும் எவற்றையும்
 மதித்தல் கூடாது மறப்பது நன்று,
 தமிழர் நலத்தைத் தாக்கும் கட்சிகள்
 எவற்றிலும் எவரும் சேர்தல் சரியன்று,
 தமிழர்கள் அனைவரும் கூடித் தக்கதோர்
 கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும்
 தாய் மொழி யான தமிழ்மொழி வாழ்ந்தால்
 தமிழர் வாழ்வர்; தமிழ்மொழி வீழ்ந்தால்
 தமிழர் வீழ்வர், தமிழ் தமிழர்க்குயிர்!
 தமிழன்னைக் கொரு தாழ்வு நேர
 விடுதலின் உயிரை விடுதல் தக்கது!
 சிங்களர், க்ஞள்ள இலங்கையின் உரிமை
 செந்தமிழர்க்கும் உண்டு, திரு யிகு
 சட்ட மன்றிலும் வேறே எவ்வகைப்
 பட்ட மன்றிலும்பைந்தமிழர்க்கு
 நூற்றுக் கைம்பது விழுக்காடு நோக்கிப்
 படிமை ஒதுக்கப் படுதல் வேண்டும்
 செந்தமிழ்மக்கள் சிறுபான்மை யோ ரெனச்
 சிங்களர் பெரும்பான்மை யோ ரெனச் செப்பித்
 தமிழர் உரிமையைத் தலை கவிழ்க்க
 என்னும் எண்ணம் இழைக்கும் தீமைகள்
 எவற்றையும் தமிழர் எதிர்க்க வேண்டும்
 மானங் காப்பதில் தமிழ் மக்கள்
 சாதல் நேரினும் காழ்க்கூடாது,
 இவைகள் இலங்கைத் தமிழர் கொள்கைகள்!
 யாவர் இவற்றை எதிர்ப்பினும் விடற்க,
 வெல்க இலங்கைத் தமிழர்!
 வெல்க தமிழே! மேவுக புகழே!

(படிமை — பிரதிநிதித்துவம்)

முருக வழிபாடு

தமிழின் பழம்பெரும் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் திணையைப்பற்றிக் குறிக்க முடித்த குறிஞ்சி நிலத்தைச் "சேயோன் மேய மைவரையுலகம்" எனக் கூறினார் ஆசிரியர். இதின்னிறு தொல்காப்பியத்திலும் அதற்குச் சிறிது முந்திய காலத்திலும் குறிஞ்சி நிலத்தில் முருகனை வழிபடும் நெறி நிலவிவந்ததென அறியக்கிடக்கின்றது. மிகப் பழைய சங்க நூல்களாகிய அகநானூறு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து என்பனவற்றுள் முருகனைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அன்றியும் பத்துப்பாட்டு என்னும் நூலிலுள்ள மலைபடுகடாம், மதுரைக்காஞ்சி, பொருநராற்றுப்படை என்பனவற்றில் முருகனைப்பற்றிய செய்திகள் வந்துள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படையோ முழுவதும் முருகனைப்பற்றிய நூலாக விளங்குகின்றது. இப்பாட்டு, தமிழர் வழிபாடும் ஆரிய வழிபாடும் ஒன்றிய காலத்தில் எழுந்திருத்தலவேண்டும். எனினில் இப்பாட்டில், தமிழர் வழிபாட்டு முறையும், ஆரிய வழிபாட்டு முறையும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. தமிழர் வழிபாடும் முறையைத் திருமுருகாற்றுப்படை மிக விரிவாகக் கூறுகிறது. சிற்றூர்களில் சிறு திணையை மஸ்ரோடு தூவி மறியறுத்து சேவற்கொடியை உயர்த்தி முருகனுக்கு வழிபாடாற்றுவார். குறிஞ்சி நிலத்து நகரில் சேவற்கொடியை உயர்த்தி ஓதும் மந்திரத்தை மறைவாக ஓதி வழிபட்டுக் கொழுவிய மலர்களைத் தூவி, வெண்பொரி சிதறி, இரத்தத்தோடே பிசைந்த வெள்ளரிசியை சிறு

பலியாக இட்டுப் பல பல பிரப்பும வைத்து, மஞ்சள்தெளித்து, மாலைகள் தூக்கி, மலையிலுள்ள நகரத்தைப் பாடி, அந்நிலத்துக்குரிய குறிஞ்சிப் பண்ணையும் மீட்டி, இசைக்கருவி ஒலிப்ப, குருதி அனைந்த சிவந்த செந்திணையும் பரப்பி, குறமகள் முருகக்கடவுளை வரும்படி ஆற்றுப்படுத்துவான். இத்தகைய வழிபாடு குறிஞ்சி நிலத்தில் நடந்துவந்த தமிழர் வழிபாடே யாகும். ஆனால் திருச்சீரலைவாய், திருவாவிநங்குடி, திருவேரகம் ஆகிய பதிகளில், வடமொழிப்

அல்லது அக்கினியின் மகன் எனக் கொள்ளப்படுகிறான். எனவே வடநாட்டில் சுப்பிரமணிய வழிபாடு உருத்திர வழிபாட்டிலிருந்து தோன்றியிருக்கலாம் எனச் சிலர் கூறுவர். சுப்பிரமணிய வழிபாடு வேதகாலத்திற்குப் பிந்தியதென்றும் அது தென்னாட்டிலிருந்த முருக வழிபாட்டோடு கலந்துவிட்டதெனவும் திருமுருகாற்றுப் படையிலிருந்து அறிகின்றோம். முருகனைக் கோழிக்கொடியோனென அழைப்பர்.

போரசிரியர் கே. கணபதிப்பிள்ளை

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் கீழ்த்திசைக் கலைத்துறைத் தலைவராகவும் அமர்ந்திருக்கும் போரசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பண்டைத்திராவிடத் தெய்வமாகிய முருகக் கடவுளின் தொன்மையை இக்கட்டுரையில் ஆராய்கின்றார்.

புராணங்களில் வரும் கார்த்திகேயனது வழிபாட்டு முறையும், அவனை வணங்கவரும் தேவர், முனிவர் முதலியோருடைய காட்சியும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தைத்திரிய ஆரண்யகத்தில் சுப்பிரமணியன் என்ற பெயர் இருக்கின்றது. அந்நூலில் அக்கினியும் வாயுவும் சுப்பிரமணியன் என்ற பெயர்கொண்ட இந்திரன் மெய்க்காப்பாளர் எனப்படுகின்றனர். இதிகாசங்களில் கார்த்திகேயன் அல்லது சுப்பிரமணியனது பிறப்பைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அந்நூல்களில் அவன், சிவன்

முருக வழிபாடு தோன்றியதெங்கே?

அண்மையில் ஆதித்தநல்லூரில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் நிலத்தைக் கிண்டி, முருக வழிபாட்டின் சின்னங்களை யெடுத்தனர். அவற்றுள் வெண்கலத்தாற் செய்யப்பட்ட கோழிக்கொடியும், முருகனுக்குக் காவடி எடுப்போர் வாயிற் குத்தும் வெண்கலத்தாற் செய்த கோழிச் சிறையும், முருகன் வேலும் இருந்தன. இதின்னிறு ஆதித்தநல்லூர்ப் பகுதியில் வளர்ந்திருந்த நாகரிகப் பண்பாட்டில் முருக வழிபாடும் ஒன்று என

அறியக்கிடக்கின்றது. ஆனால் இங்குக்கிண்டி எடுக்கப்பட்ட முருக வழிபாட்டுச் சின்னங்கள், பலஸ்தீன் நாட்டிலும் சைப்பிரசிலும் கிண்டியெடுக்கப்பட்ட புதைபொருட்களின் சின்னங்களை ஒத்திணைக்கின்றன. கோழிக்கொடி, வேல், வாயிலுள்ள கோழிச்சிறை என்பனவற்றை இங்கும் கண்டெடுத்தனர். பாரசீகக் குடாக் கடலின் அயலிலுள்ள மெசெப்போத்தேமியர் முதலிய நாடுகளுக்கும் செங்கடலின் அருகிலுள்ள பலஸ்தீனம் முதலிய நாடுகளுக்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் கி. மு. 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நாகரிகத் தொடர்புகள் இருந்தனவென்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிவு. ஆகையினால் பலஸ்தீன் நாகரிகத்திற்கும் ஆதித்தநல்லூர் நாகரிகத்திற்கும் அக்காலத்திற் றொடர்பு இடநிறுத்தல்வேண்டும். ஆகையினால் முருக வழிபாடு பல்வகைகளிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்ததோ அன்றித் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பலஸ்தீனத்திற்குப் போனதோ தெரியவில்லை. பலஸ்தீனத்திலிருந்து கிண்டியெடுக்கப்பட்ட புதைபொருள்களின் காலம் கி. மு. 1200 அளவில் என்பர். எனவே ஆதித்தநல்லூர் நாகரிகமும் கி. மு. 1200 ஆண்டளவில் இருந்திருக்கலாம். முருக வழிபாடு தென்னிந்தியாவில் இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றியதோ?

அலெக்சாந்தரும் கந்தவேளும்

வடமொழிப் புராணங்கள் தோன்றிய பொழுது வடநாட்டு ஆரியத்தெய்வங்களுக்கிய சுப்பிரமணியன் கார்த்திகேயன் என்போரின் வழிபாடு தென்னாட்டில் வழக்கிலிருந்த முருகனது வழிபாட்டோடு இணைக்கப்பட்டது. இதற்குத் திருமுருகாற்றுப்படை சான்று பகரும். அதனோடு கந்தன் என்ற பெயரும் முருகனுக்கு இருப்பதை அறிகின்றோம். இப்பெயர் வடமொழியிலுள்ள 'ஸ்கந்த' என்னும் பெயரினின்றி வந்ததென்பார்,

ஆனால் ஒரு சிலர் கந்தன் என்பது அவ்வாறு வரவில்லை; இந்தியாவிற்குள் கி. மு. 4 ம் நூற்றாண்டில் படையெடுத்துவந்த அலெக்சாந்தர் என்னும் கிரேக்க அரசனின் பெயரே பிற்காலத்தில் திரிக்கப்பட்டு கந்தனென மாறியதென்பர். அலெக்சாந்தர் இந்தியாவிற்கு வந்த வழியிலுள்ள கந்தகார் முதலிய பல இடப்பெயர்கள் அவை பெயரின் தொடர்போடு இன்னும் வழங்குகின்றன. அதனோடு நாலாம் நூற்றாண்டளவில் வட இந்தியாவிலிருந்து ஆரியப்பார்ப்பனர் மிகக்கருவிகொண்டு அங்கிருந்த ஈனைய மக்களைத் துன்புறுத்தியபடியால் அவரை அசுரர் எனவும் அவணர் எனவும் அலெக்சாந்தரை அவர் கொடுமையைத் தீர்த்து தம்மைக் காப்பாற்ற வந்த கடவுள் எனவும் பாவித்து ஒரு அங்கத நூல் பாடினாரெனவும் அந்நூலின் விரிவே கந்தபுராணம் எனவும் கூறுவாரமுண்டு. அதனால் அவனைக் கந்த குமாரனென அழைத்தனர்போலும். கந்தன் என்பார் முருகக் கடவுளோடு பிற்காலத்தில் இணைக்கப்பட்டார்.

கந்த புராணத்தில் கந்தக் கடவுள் தேவர்களுக்கு இடுக்கண விழைந்த சூரபன்மன் முதலிய அசுரரைச் சங்கரிக்க சிவ பெருமான் தந்து உற்பவித்தாரெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அசுரர்களின் தலைவனாகிய சூரபன்மனுக்கும் தேவர்களுக்குத் தலைவனாகச் சென்ற கந்தக் கடவுளுக்கு மிடையில் நடந்த போரே கந்தபுராணக் கதைச் சுருக்கம். இந்நூலில் கைலையங்கிரியில் சிவபெருமானுடைய நெற்றிக் கண்ணினின்றும் ஆறு பெறிகள் பறந்ததாகவும் அவற்றை வாயுதேவனும் அக்கினிதேவனும், சரவணப் பெய்கையிற் சேர்த்ததாகவும், அவை ஆறு சிறு குழந்தைகளாய் இருக்கும்போது, அவற்றிற்கு ஆறு கார்த்திகை மகளிர் பால் கொடுத்து வளர்த்ததாகவும், கந்தபுராணம் கூறும் பின்

னர் உமாதேவியார் சரவணப் பெய்கைக்கு எழுந்தருளி அவ்வாறு திருக்குமாரர்களையும் கண்டானந்தித்து, உவகை மீதார்ப் பெற்றவராய் அவ்வறுவரையும் தமது இரு திருக்கரங்களால் அன்போடு எடுத்துத் தழுவி, ஆறு திருமுகங்களும் பன்னிரண்டு திருப்புயங்களுங்கொண்ட ஒருருவமாகச் செய்தருளினார். இஃது புராணகாரர் 'ஸ்கந்தா' என்ற சொல்லுக்குக் கொடுத்த விளக்கம் போலும். **அசுரர் ஆகியோர் யாவர்?** இனி, அசுரர் தோன்றிய வகையினைப்பற்றி புராணகாரர் எடுத்துரைக்கும் வகையினைச் சிறிது ஆராய்வோம். அசுரர் யாவரும் காசிபுமுனிவருக்கு மாயையிடம் பிறந்த மக்களெனக் கந்தபுராணம் கூறும். தேவரூபத்தோடு இருவரும் சேர்ந்தபோது சூரபன்மாவம் சிங்க உருவத்தோடு சேர்ந்த போது சிங்கமு காசுரனுமாயினையுருவத்தோடு சேர்ந்த போது தாரகனும் பிறந்தார்கள். அதனோடு ஆடு, கோழி, கொக்கு முதலிய உருவங்களையெடுத்து இருவரும் சேர்ந்த போது அவ்வவ்வுருவங்களுடைய அசுரர்கள் பிறந்தார்களெனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

காசிபுரென்பார் ஒருமுனிவர். அவர் மோமலைக்கு வடதிசையிலேயிருந்து தவஞ்செய்தாரெனக் கந்தபுராணம் சொல்லும். சதபத பிராமணத்தில் காசியப்பர் என்னுஞ் சொல் ஆமையைக் குறிக்கும். அந்த ஆமையே சூரியன் என்பர் மிகப்பழைய காலத்தில் ஆமையையே சூரபன்மன் அசுரர்களின் குலமரபுச் சின்னமாக (Totem) விளங்கியது. காசிபர் பலபல உருவங்கள் எடுத்து மாயையையே சேர்ந்தபொழுது பிறந்த ஆடு, கோழி என்பனவும் ஈனைய குலமரபுச்சின்னங்களே. ஆடு, கோழி யென்பனவற்றைக் குலமரபுச் சின்னங்களாகக் கொண்ட கூட்டத்தார் யாவரும் சூரிய வம்சத்து அசுரர்களும் சிற்றரசர்களும்பலர். கஸ்டியின் கட

லையே காசியப்ப முன்வரென உருவகித்துச் சொன்னாரெனவும் அதற்குத் தென்பாகத்திலே வாழும் வேறு வேறு கூட்டத்தாரை வேறு வேறு குல மரபுச் சின்னங்களின் பெயர்களினால் அழைத்தாரெனவும் நம்பப்படுகிறது. மேலும் காசியப்பமுனிவரைக் காண்டற்கு பிரகஸ்பதி ஒருமுறை பாறகடலுக்குச் சென்றாரென ஹாரி வம்சம் என்னும் நூல் இயம்பும். சாகத்தவீபம் அல்லது சீத்திய நாட்டை (Scythian Country) சூழ்ந்திருப்பதே கஸ்பியன் கடலாகிய பரற்கடலென்பர்.

ஆரியர் மத்திய ஐரோப்பாவிலிருந்து ஆசியாவை நோக்கி படையெடுத்துவருமுன்னர் காஸ்பியன் பனுச்சில்தான் வரையிலிருந்த மக்களை அசுரர் என அழைத்தனர்போலும். அவரே ஆரியரோடு முறைக்கு முறை போர்தொடுத்தோராவர். இதனாலேயே ஆரியரோடு போர்செய்த பழைய வீரராகிய சூரபன்மனையோரை அசுரரென அழைத்தனர்.

ஆரியர், "அசுரர்" என்பது இந்தோ ஆரியச்சொல் என எண்ணி, 'சு' (பிழிதல்)என்னும் வினையடியிலிருந்து வந்த சொல்லெனக் கொள்வர். இருக்கு வேதத்தில் சோமக் கொடியினை இடித்துப் பிழிந்து அதன் இரசமாகிய பானத்தை அருந்தியோரைச் சுரரென்றும் அதனை அருந்தாதோரை அசுரரென்றும் அழைத்தனர். இதன்படி தேவன் என்றால் சுரன். அதாவது, சோமபானம் பண்ணுவான். இருக்கு வேதத்திலே முனிவர்கள் இந்திரனுக்கு மிடாமிடாவாக சோமபானத்தை கொடுத்து அவனுக்கு வெறியேறப்பண்ணி ஆரியரல்லாத பூர்வ குடிமக்களாகிய தாசரை அழிக்கும் வண்ணம் ஏவுவதைக் காணலாம். இதன்படி சுரன் என்றால் குடிசாரன் அசுரன் என்றால் குடியராதவன். அதமட்டுமன்றி இந்தியாவில் வடமேற்கெல்லையிலுள்ள பாரசீகத்தில் பண்டைய சமயமாகிய சொராஸ்திரிய சமயத்தில்

அசுர—மஸ்ட என்பவருக்கே சூத்தங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அதாவது பாரசீ மக்களின் கடவுள் அசுர—மஸ்ட. இங்கே அசுர என்பது அசுர் என்னும் சொல்லின் திரிபு. அந்நாட்டிலே இச்சொல் கடவுளைக் குறிக்கும். எனவே கத்தபுராணத்து குமாரக் கடவுள் போர் செய்த அசுரர்களாகிய சூரபன்மன் முதலியோர் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த பூர்வ குடிகளாயிருத்தல் வேண்டும். அசுரர் என்ற மக்கள் கூட்டத்திலே திராவிடரும் அடங்கியதாக மேனாட்டாசிரியர்சிலர் கூறுவர். முருகன் தமிழ்க் கடவுளாயிருந்தால், கந்தக் கடவுளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுதல் ஆரிய திராவிட நாகரிகங்கள் ஒன்று சேர்ந்த பொழுது ஏற்பட்ட கொள்கை எனக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கந்தன் திருமணம் செய்தாரா?

கந்த புராணத்திலே குமாரக் கடவுள் இரு பெண்களை திருமணஞ் செய்தாரெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்களுள் ஒருத்தி தெய்வேந்திரனின் மகளும், தேவப் பெண்ணுமாகிய தெய்வானை. மற்றவள் மலைநாட்டில் வாழ்ந்த குறவரின் அரசனாகிய நம்பியென்பானின் மகள்வள்ளி. அற்புதங்களையும் அதிசயங்களையும் நம்பாத பகுத்தறிவுபடைத்த இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் இவ்விருண்டாவது சம்பவத்தில் சிறிது ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. இதற்கு அடிப்படையாக ஏதோ சரித்திர உண்மையிருத்தல்வேண்டும். புராணகரரர் இவ்வுண்மையை மறைத்து, மக்களின் மனதைக் கவர்க்கூடியதாய் இவ்வாறு எடுத்தியம்பினர் போலும்.

மீரப்பாய் கிருஷ்ண ரூபத்தை வைத்துக் கொண்டு, தான் அதை மணந்து இல்லறம் நடத்தவேண்டுமென்று அவர் கொள்ளுகிறார்; உள்ளந்தடிக்கிறார். இதனை இக்காலத்திலும் சில பத்த சிரோமணிகள் நம்பிவிடுவர். ஆனால் உண்மையில் மீரப்பாய் தான் முடிக்க வேண்டு

மென்று காதல் கொண்டு நெட்டுயிர்த்தது கிருஷ்ணையன்று; அக்காலத்துச் சிறந்த அரசனாய் விளங்கிய முகலாய அரசனையே. முகலாயனை மணப்பதை இந்துக்களாகிய பெற்றோர்கள் அபமதிக்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தினாலேயே அவ்வாறு சித்தப்பிரேமை கொண்டாள். அவள்கண்ணுக்கு கண்டதெல்லாம் அக்பராயிற்று.

அதுபோலவே ஸ்ரீரங்கத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சீரங்க நாதரும் பலரை மணந்திருக்கிறார். தெய்வமகளாகிய அரங்க நாயகியே அவரது தெய்வ மனைவி. ஆனால் அவருக்கு இத்தெய்வ மனைவியைவிட பல மானிடப்பெண்களும் மனைவியராயுள்ளனர். அவருள் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாராகிய ஆண்டாளும் ஒருத்தி. சிலரூபத்தில் இருவரும் தம்பதிகளாய் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலும் அங்குள்ளது. தென்னாட்டுக்குப் படையெடுத்து வந்த முகலாய அரசனொருவன் திருச்சிணுப்பள்ளிக்கருகில் தங்கிய போது இரங்கநாதர் கோயிலைச் சூறையாடி, அங்கிருக்கும் "எழுந்தருளி ஸூர்த்தி"யாகிய அழகிய மணவாள மூர்த்தியையும் கொண்டு சென்று தன் அரண்மனையில் வைத்தான். அதைக் கண்டு அவன் குமாரத்தியொருத்தி அதன்மேல் காதல்கொண்டாள். பின்பு சிறிது காலத்தில் கலகம் நீங்கியது. இரங்கநாதர் கோயில் தர்மகர்த்தாக்கள் அழகிய மணவாள உருவத்தைத் தமக்குத் தரும்படி அதனை இரந்தனர். அவன் அதனைக் கொடுத்தான். அப்பொழுது அவன் குமாரத்தி அங்கிலீலை. அழகிய மணவாளர் தன் இருப்பிடத்துக்குச் சென்று விட்டனர். அரசன் குமாரத்தி வந்தாள் அவள் காதலித்த உருவத்தைக் காணவில்லை. உடனே அரசன் தடுக்கத் தடுக்கச் சீரங்கம் ஓடிச் சென்றார். பக்த சிரோமணிகள் அவள் அழகியமணவாளரை மணந்தாளெனக் கூறுகின்றனர். இன்னும் அங்கொரு கோயிலுள்ளது; அதிலே அழகிய

மணவாளனும் துலுக்க நாச்சியாரும் இருக்கின்றனர். அங்குஇன்றும் நித்திய பூசைக்கு ரொட்டியும் வெண்ணெய்யும் வைத்து நிவேதிக்கப்படுகின்றன.

கடவுளர் மானிடப் பெண்களை மணக்கலாமோ? இவ்வெண்ணக்கருத்து இன்று நேற்று தோன்றியதன்று. இவ்வழக்குப் பண்டைக்காலச் சுமேரியாவில் மூலாயிரமாண்களுக்கு முன்னர் இருந்து வந்தது. தந்தையர்தம் இளங் கன்னியரைக்கோயிலுக்கழைத்து வந்து கடவுளுக்குச் சீதனங்கொடுத்து ஒரு மனித இனனுக்கு மணமுடிப்பதுபோல, முடித்துக் கொடுத்தனர். கடவுளுக்குப் பெண்ணை ஒரு பிரதானமான மனைவி இருப்பான். ஆனால் அவளோடு கூட வேறுபல பெண்களும் உண்டாயின. அரசனொருவன் மாளிகையில் பட்டத்தரசியும் அவன் வைப்பாட்டியரும் இருப்பது போலவே கோயிலில் முதல் மனைவியும் மற்றும் பெண்களும் இருந்தனர். அவர் பிள்ளைகளையும் பெற்றனர். அப்பிள்ளைகளையாவரும் தாயினுடைய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகப் பதியப்பட்டனர்.

சுமேரியாவிற்கும் இந்தியாவிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு அக்காலந் தொடரே இருந்து வந்ததென நாகரிகச் சினைகளிலிருந்து அறிகிறோம் ஆகையால் பண்டைக் காலந் தொடர்புப் பெண்களைக் கடவுளுக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கும் வழக்கம் இருநாடுகளுக்கும் பொதுவாக இருந்தது. சுமேரிய நாகரிகம் மறைந்த போதும் தென்னிந்தியாவில் இவ்வழக்கம் இருந்து வந்தது. தென்னிந்தியா விஜயன் கோவில்களில் தேவரடியார் கூட்டத்தை வைத்திருப்பது இவ்வழக்கத்தைச் சார்ந்ததே. திருவேங்கடத்திற்குப் போகும் இளங்கன்னியரையோ, இளம் மனைவி உரையோ—ஆங்கிலேயர் காலத்திற்கூட—அங்குள்ள பட்டரொருவர் சண்ணுற்றால்: அவனைக்

கூட்டிவந்த தந்தையையோகணவனையோ அணுகி அவனை வேங்கடேசப் பெருமான் விரும்புகின்றார், அவனைக் கோயிலில் விட்டுச் செல்க என்பான். வேங்கடேசனின் விருப்பை மறுக்க நெஞ்சரமில்லாது அவனை அங்கேயே விட்டுச் சென்றார் பலர். பெண்களை அடிமைகளாகவும் விளையாட்டுப் பொம்மைகளாகவும் பாவித்தாரல்லவா அந்தக்காலத்தில்?

இங்கு கூறியவற்றிலிருந்து வள்ளியும் அக்கால வழக்கப்படி முருகனுக்கு மணமுடித்தக் கொடுத்தாகப் பாவிக்கப்பட்டு கோயிலில் விடப்பட்ட வேட்டுவக் கன்னிகையே என்று நாம் கருத இடமுண்டு.

திருமுருகாற்றுப் படைக்குப் பின் முருகிடைப்பற்றிய இலக்கியங்க ளொன்றும் பல்லாண்டுகளாக எழுந்தில். பல்லவர்காலசதம் சோழர்காலத்தும் எழுந்த இலக்கியங்களுள் சிறு சிறு குறிப்புகள் வருகின்றனவே யொழிய நூலொன்றும் எழவில்லை. ஆனால் விஜயநகர காலத்தில் கச்சியப்பர் வடமொழிக் கந்தபுராணத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். அதன்பின் மகமதிய படையெடுப்பு நிகழுகின்றது. மக்கள் வாழ்க்கையில் ஒருவகையான நியதியும் உற்சாகமும் இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும் சாவு எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அதனால் முருகனை தம்மைக் காக்கவல்லானெனநம்பினர். தமிழர் முருகியையும் தமிழையும் ஒன்றாகக் கண்டதுண்டு. தமிழினையும் தமிழரையும் காப்பாற்றும் தெய்வமென முருகனை வணங்கி அவன் அருளை வேண்டி நின்றனர். எத்தனையோ காலத்திற்குப்பின் முருகவழி பாடு நாட்டிற் பரந்தது. முருகனுக்குக் கோயில்களும் நூல்களும் தோன்றின. அவனைப் பாடிய புலவர்களுள் அருணகிரி நாதர், குமரகுருபரர் முதலியோர் சிறந்தோர். அருணகிரி தலயாத்திரை செய்து திருப்

புகழ்பாடினார். திருமுருகாற்றுப் படையுள் வரும் பண்டைய முருகன் பதிகளைவிடப், பலபதிகள் முருகனின் உறைவிடமாகவும் சிறந்த பதிகளாகவும் மிளிர்த் தொடங்கின. கலியுகவரதன் என முருகன் போற்றப்பட்டான். ஈழநாட்டுக் கதிர்காமமும் இதனால் சிறந்த புகழெய்தியது.

திருப்பரங் குன்றம், திருவாவி நன்குடி, திருச்சீரலை வாய் முதலிய தலங்களுக்குப் பக்தகோடிகள் இடையறாது சென்று வணங்கி வருவது போல, கதிர்காமத்திற்கும் கூட்டங் கூட்டமாக மக்கள் சென்று முருகனை வணங்கி அவன் திருவருள் பெற்று உய்தி பெறுகின்றனர்.

அங்கொடையா பாடசாலையா?

“என்னையா இது ஒரு பாடசாலையா?”

“இல்லை! இதுதான் அங்கொடை. விசாரர்கள் இருக்கும் இடம்!”

“அப்படியா! பாடசாலைக்கும் இதுக்கும் அவ்வளவு வித்தியாசத்தைக் காண முடியவில்லையே!”

புத்தியுள்ள பையன்

உபாத்தியாயர் கேட்டார்:— உங்கள் மேசையில் ஏழு ஈக்கள் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவைகளில் ஒன்றைக் கொள்ளுள் எத்தனை இருக்கும்?”

“ஒன்று” என்று சடாரெடைப் பதில் சொன்னான் ஒரு பையன். “இறந்த சதான் மீதியிருக்கும்.

வழிகாட்டி

சிறைச்சாலைச் சுவரில் தூங்கும் அட்டை “தங்களுக்குத் தங்களே உதவி செய்பவர்களுக்குக் கடவுள் உதவி புரிவார்.”

மொழியின் நிச்சயம் சமுதாயம் இன்றுள்ள நிலைக்கு வந்திருக்க முடியாது. சமுதாயப்பண்பாடு ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு மொழிவழியேதான் வருகிறது. இந்தமொழி உலகில் பல வகையாக உள்ளது. மூச்சுப்போல் இன்றியமையாததாக நம்மிடம் படிந்துவிட்டமையால் இதனை நாம் பேசிவருகிறோம் என்பதையே மறந்துவிடுகிறோம். இலக்கியங்களே இங்கு நமக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன. மொழியைக் கற்றல் என்றால் இலக்கியங்களைக் கற்பதாகவே முடிகிறது. ஆனால், மொழியை மொழியாக ஆராய்தலும் வேண்டும். உலகம் ஒன்றுகி வரும் இன்றைய நிலையில் பல மொழி பேசுவோர் ஒரு நாடாக வாழ்வரும்போது பலமொழிகளைக் கற்பது இன்றியமையாது வேண்டப்படும். இங்கே கற்கவேண்டுவது இலக்கியத்தை அன்று; பேசவே ஆம். இலக்கியம் என ஒன்று எழுதி வைப்பதென்று வந்த பேச்சையும் கற்கவேண்டும். வாணிகம் செய்வோர்க்குப் பலமொழிகளைக் கற்கும் கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. அனைத்துலக நாடுகள் கூடும் கூட்டங்களில் ஒரேபொழுதில் அனைத்து மொழிகளையும் மொழிபெயர்க்க வேண்டிய இன்றியமையாமை எழுகிறது. உலகினர் அனைவரும் ஈடுபட்டுழைக்கும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் எல்லாம் பல மொழியில் வெளிவருகின்றன. அவற்றை அறிய இங்கே நமக்கு மொழிபெயர்ப்புகளேனும் வேண்டும் அன்றோ? இன்றுபோர் என்றால் உலகப்போர்தான். படைவீரர்கள் உலகம் முழுவதும் போதல் வேண்டும். போகும் இடத்து மொழியை

அறியாது அங்குள்ள மக்களோடு அவர்கள் தொடர்பு கொள்வது எப்படி? எனவே எங்குப் பார்த்தாலும், பலமொழிகற்கும் வாய்ப்பு இன்றியமையாது வேண்டப்படுதல் புலனாகிறது.

இதனால் இன்று உலகில் மொழியை மொழியாகக் கற்கும் நிலைவளர்ந்துள்ளது. இங்கே ஒரு பொதுமைகாண முயல்கின்றோம். இங்கேதான் குடியரசு நிலை உண்டு. மொழி என்ற நிலையில் எல்லா மொழியும் ஒரு நிறைதான்; உயர்வு தாழ்வு இல்லை. மொழியில் வரும்

வெறும் ஒலிகள் மொழி ஆவதில்லை. ஒலிகள் தொடர்ந்து மொழியாகிக் கருத்தினைக் குறிக்கும் அடையாளங்களாகின்றன. இங்கே ஒவ்வொரு மொழிக்கும் இதுஇது பொருள் என்றும்மட்டும் கூறிக் கொடுக்காமல் மொழியைப் பேசினிடமுடியாது. அப்படி அகராதியை உருப்போடுவது என்றாலும் வாணன் எல்லாம் படித்தாலும் முடிவுபெறு உரது. எனவே இங்கு அடிப்படை அமைப்பினை ஆராய்தல் வேண்டும். அசைகள் சொற்களாய் அமையும் நியதி,

பேராசிரியர் கலைஞர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மொழி ஆராய்ச்சித் துறைத் தலைவராகவும் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகவும் விரிந்துருக்கும் தெ. பொ. மீ. அவர்கள் மொழி ஆராய்ச்சியில் ஊழித்தினேத்தவர்.

ஒலிகள்; அந்த மொழியின் சிறப்பு; ஒலிகள்; ஒலிமாறினால் பொருள் மாறும் அடிப்படை ஒலிகள் அல்லது ஒலியின்கள்; பொருள் வேறுபடாது மாறும் மாற்றொலிகள்; அவற்றை ஒலிக்கும் முறை; அவை மொழி முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் வரும் நியதி; ஓர் ஒலிபிறவொலியின் முன்னோ பின்னோ வரும் இயல்பு; அப்படிச் சில பல ஒலிகள் வரா இயல்பு; அவைகளின் அமைப்பு; ஒலிகள் புணர்ச்சியில் மாறும்முறை-இவையெல்லாம் மொழியின் ஒலியமைப்பு ஆகும். இதனைப் பண்டைக்காலத்தில் எழுத்தகிகாரம் என்ற தலைப்பில் ஆராய்ந்தார்கள்.

சொற்கள் பல உறுப்புக்களாகப் பிரியும் முறை; அவ்வுறுப்புக்கள் பகுதி விசுதிகள் எனவரும் வகைகள்; அவை, பகுதியின் முன்வைப்பு (Prefix) ஆகவும் பின்வைப்பாகவும், இடைவைப்பாகவும் அமையும் நிலை; சொல்லுறுப்புக்களைச் சொல்லுருபுக்களாக இளம் பிரிப்பது; இனம் காண்பது, சொல்லுருபுகளின் மாற்றுச் சொல்லுருபினை ஆராய்ந்து காணல்; சொற்கள் தொடர்நிலையாக அமையும் அமைப்பு. (Construction) தொடர்நிலைகள், (Constitute) தொடர்நிலை உறுப்புக்கள் (Constituents) பொருள் தொடர்போடு அடுத்து

தினகரன் தமிழ் விழா மலர்

அடுத்து நிற்கும் அடுத்துநிலை யுறுப்பிகள் (Immediate constituents)

என்ற பாகுபாடு செய்வினைச் சொற்றொடரை செய்ப்பாட்டு வினைச் சொற்றொடராக ஆக்குதல் போன்ற மாற்றுதல் இலக்கண முறைகள் (Transfer grammar) வாக்கிய அமைப்பில் அண்மைப் படி, அவாய் நிலைப்படி, தகுதிப்படி எனவரும் உயர்நிலைப்படிமுறை, சொல்லுறுப்பு வகையில்; சொல் வகைகள்; சொற்றொடர்வகையிற் சொல்வகைகள்—இவையெல்லாம் சொல்வகைகாரம் என்ற தலைப்பில் பண்டையோர் ஆராய்ந்தவற்றின் வளர்ச்சியேயாம். இத்தனையும் இயங்காநிலை ஆராய்ச்சியாகும். மொழியை மாறாநிலையில் வைத்து இருந்ததை இருந்தபடியிருந்து காண்பதாம்.

இனி, மொழிகளின் வரலாற்றை ஆராய்வது, பிறமொழிகளின் தொடர்பை ஆராய்வது, மொழிகள்—திசைமொழி, மருஉ மொழி, கிளைமொழி, இனமொழி என்பவ்வகையாக வளர்வதனை ஆராய்வது; மொழிகளை பிறப்பினமாகவும், அமைப்பினமாகவும் (Typology)

ஆராய்வது; ஒப்பியல் வகையாக ஒருமொழியின் தொடக்க நிலையை ஆராய்ந்து அந்தத் தொடர்நிலை வழியே பலபல மொழிநிலையாக அது வளர்ந்த வளர்ச்சியை ஆராய்வது என்ற பலவகை ஆராய்ச்சிகளும் மொழியின் இயங்குநிலை ஆராய்ச்சி ஆகும்.

இத்தனையும் சொல்லமைப்பினைப்பற்றியதாம். பொருளமைப்பினையும் பொருள் வளர்ச்சியினையும் பொருள் மாற்றத்தினையும் ஆராயும் ஆராய்ச்சியும் உண்டு. இந்த ஆராய்ச்சி அவ்வளவு முன்னேறவில்லை. பேச்சுநடை, இலக்கியநடை, செய்யுள்நடை என்றெல்லாம் ஆராயும் நடைஇயலும் (Stylistics) முன்னேறி உள்ளது என்று சொல்வதற்கில்லை.

எதனையும் இரண்டு வகையாக ஆராயலாம். அமைப்பு நிலை (Structure) செயற்பாடுநிலை (FUNCTION) என்பனவே அந்த இரண்டும். இங்கே குறித்து வந்தவையெல்லாம் அமைப்புநிலை ஆராய்ச்சியே யாகும். பெயர்ச்சொல் முதலிய வற்றை அவற்றின் செயலால் விளக்குவது ஒன்று. அவை சொற்றொடரில் பெறும் இடத்தை வரையறுக்கும் வகையால் விளக்குவது மற்றொன்று. முன்னையது செய

னிலை பின்னையது அமைப்பு நிலை. வாக்கியங்களை எழுவாய்நிலை பயனிலை எனப் பல நிலைகளாகப் பிரித்து அவ்வநிலைகளில் நிற்பனவாகச் சொற்களை வரையறை செய்து காண்பது, இந்த அமைப்புநிலை ஆராய்ச்சியை ஒட்டியதாகும். இன்று மொழிநூல் ஆராய்ச்சி இந்த அமைப்புநிலை ஆராய்ச்சியாகவே விளங்குகிறது. புது மொழிகற்பார் பொருளை அறியாத போதும், மொழியை ஆராய்ந்து உணர்வதற்கு இதுவே சிறந்ததாகிறது. அமைப்பு வழியே பொருளை எவ்வாறு விடத்திலும் அறிந்தவிடுவது எனது.

இத்தகைய மொழி ஆராய்ச்சி தமிழுக்குப் புதியது அன்று. தொல் காப்பியர் பின்பற்றிய முறை

பெரும்பான்மையும் இதுவே எனலாம். பவனந்தியின் பதவியலும் இத்தகையதே ஆம். மேல்நாட்டினர் இந்த மொழியாராய்ச்சியினை நம்நாட்டுப் பாணினி இலக்கணத்தை அறிந்தபின்னரே உணரலாயினர். பிற்காலத்தில் நம்நாட்டில், வாழ்ந்தோர் பழையமுறையின் அடிப்படை உண்மையை உணராமையால், இவ்வாராய்ச்சி இங்கே தொடர்ந்து வளராத போய்விட்டது. அதனாலேயே மேளுட்டாரை விட நாம் மிகமிகப் பின்தங்கி உள்ளோம். பழையமுறை தமிழ் முறையே ஆதலின் தமிழன் அதில் முன்னேறுவது அருமை அன்று. முயற்சியும் உழைப்பும் உண்மை காணும் வேட்கையும் உண்மையில் உறுதியுமே வேண்டும். இந்த வகையில் உழைக்க அண்ணாமலைக்கழக மொழித்துறை முன்வந்துள்ளது.

அட்டைப்பட விளக்கம்

கண்ணித் தமிழ் என்பது தமிழுக்குச் சிறப்பான அடைமொழி. தமிழ்க் கன்னியின் சீரினமைத்திறத்தை விவந்து பாடியவர்கள் பலர். தமிழ்ப் புலவர்களும் தமிழரல்லாதாரும் அவள் மங்காத இளமையையும் எழிலையும் நாவார வாழ்த்தியுள்ளனர். காவியங்களை யெல்லாம் தனது அணிகலன்களாகப் பெற்றுள்ள அவள் நீலத்திரைக் கடல் ஓரத்திலே நின்று நித்தந்தவஞ் செய்யும் குமரியைப்போல தமிழ் பேசும் மக்களை புரந்து வருகிறாள். இளங்குமரி, தமிழ்த் தாயை நமது அலுவலக ஓவியர் “மூர்த்தி” அட்டைப் படமாகத் தீட்டியுள்ளார்.

இளங்கோவன் சிலம்பு முரல் இன்னிசையில் தவழ்ந்து இணைக்குறள் முப்பாலுண்டு குறுகு நடைபயின்று களங்கமிலாப் பதியினர் பன்னிருவர் நால்வர்

கற்கண்டுச் சொற்கோவைக் கவிமலை புனைந்து பளிங்கியை கவிக்கரசன் கம்பனெனும் தேவன் பண்ணிவைத்த காவியத்தின் பசும்பொன் முடிதரித்த இளங்குமரி தமிழ்த் தாய்தான் என்றென்றும் பாடும் இளந் தமிழ் நாடு சரொப்பதிலே எந்த நாடும்.”

—(ச. து. சு. யோகியார்.)

ஈழத்திலே தமிழ்க் கல்வியும் பல்கலைக் கழகமும்

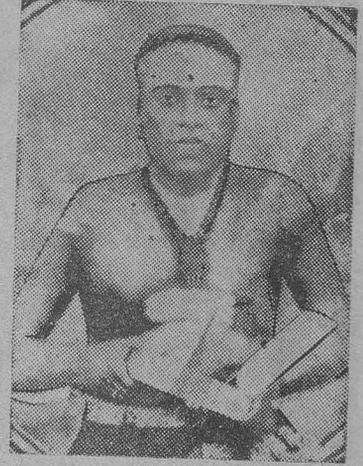
ஈழத்து வாழும் மக்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் தமிழ் பேசும் மக்களாவர். மொழி கலாசாரம் ஆகிய துறைகளில் இலங்கைவாழ் தமிழர் தமது தனிப் பண்பை விடாது பாதுகாத்து வந்துள்ளனர். இலங்கையின் வடகிழக்கு மாகாணங்கள் இவர் பரம்பரையாக வாழ்ந்துவந்த தரயகம்கும்.

தமிழ்க் கல்வி கலாசாரம் முதலியவற்றிற்கு இலங்கைவாழ் தமிழர் செய்துள்ள தொண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையைச் சேர்ந்த ஈழத்துப் பூதந் தேவனார் சங்க காலத்திலேயே யதுரைக்குச்சென்று அங்குள்ள சங்கத்துப் புலவர் ஒருவராக யிளிர்ந்தார். நற்றிணை குறுந்தொகை அகநானூறு முதலிய சங்கநூல்களில் இப் புலவரின் செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

பாண்டிய பேரரசர்கள் ஈழத்தில ஆட்சி செலுத்திய காலத்திலும் தமிழ்க் கல்வி இங்கு சிறப்புற்று விளங்கியது.

சேரம பாண்டிய பேரரசுகள் சிதறிய பின்னர், யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் பரம்பரை எழுந்தது இவ்வரசு பரம்பரையில் வந்த மன்னர் பலர் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் தமிழ்க் கல்விக்கும் பெரும் ஆதரவுகாட்டினர். கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து, கலைகளின் புரவலனாக விளங்கிய செகராசீசகரன் என்னும் மன்னனது ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணம் ஆதிக்கத்திலும் புகளிலும் உச்சநிலை எய்தியது. தமிழகத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இவ்வரசன் அவைக்குப் புலவர் பெருமக்கள் வந்து சேர்ந்தனர். தென்னிந்தியாவில் பண்டைக் காலத்தில் விளங்கிய தமிழ்ச் சங்கங்களுக்கு நிகராகவும், அவ

தரயகம்க்கப்பட்டு நின்றன. தென்னிந்தியாவிலே தமிழ் வளர்ச்சி பல காரணங்களால் தேய்வுற்றிருந்த காலங்களிற்கூட, இலங்கையில் அது செழித்துவளர்ந்தது.

ஆறுமுக நாவலர்

கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்

“தமிழர் சால்பு”, “இலக்கியத் தென்றல்” ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரான கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் வீறு கொண்ட பேச்சாளர்; எழுத்தாளர். தமிழ் தொய்ந்த நெஞ்சங் கொண்ட அவர் நாவலர் மரபில் தோன்றியுள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் ஆராய்கின்றார்..

எழாம் நூற்றாண்டளவில் தென்னகத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் இலங்கையிலே தமிழர் சால்பு பரவியிருந்த பகுதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. மன்னார்ப்பகுதிக்கு அணித்தாயுள்ள திருக்கேதீச்சரமும், கீழ்மகாணைத்துள்ள திருகோணமலையும் இத்தலைங்களாகும். ஈழத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மன்னர் ஆட்சியிலும், காலத்துக்குக்காலம் சேரம

ற்றின் வழிததோன்றலாகவும் இவ்வரசன் தமிழ்ச் சங்கமொன்றை இங்கு நிறுவுனான். வானநூல் மருத்தவம் அறிவியல் தத்துவம் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் பல நூல்கள் ஆக்கப்பட்டன. வடமொழிப் புராணங்கள் பல தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. இச்சங்கத்தைச் சார்ந்த புலவரின், நூல்கள் சரசுவதிமகாலயம் எனப்படும் நூல் நிலையத்

இலங்கைக்கு முதன்முதலாக வந்த ஐரோப்பியராகிய போர்த்துக்கீசியர் இந்நாட்டில் ஒரு மொழி பேசும் மக்கட்கூட்டம் இருப்பதைக்கண்டனர். கோட்டையன்னரது அவைச்சகலத்திலே தமிழ் மொழிக்கிருந்த மதிப்பைக்கண்ட போர்த்துக்கீசியர், ஈழத்தின் மேற்கு வடமேற்குப் பகுதிகளிலும் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் நிறுவ ஏற்பாடுகள் செய்தனர். அக்காலத்தில் இப்பகுதிகள் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் பெருந்தொகையிராக வாழும் பகுதிகளாக இருந்தன.

தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு

ஒல்லாநதர் ஆட்சிக்காலத்திலே தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காகப் பல முயற்சிகள் நடந்தன. எப்பிள் தய்ப்பில் பெயர்க்கப்பட்டது; கொழும்பிலே தமிழ் அச்சநிலையம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது.

பல இலக்கிய நூல்கள் தயழில் ஆக்கப்பட்டன. புரென்சு வெல்டு என்பெயரியு பாதிரியார் 1754ல் வெளியிட்ட நூலொன்றில், நாட்டிலே தமிழ்மொழிக்கிருந்தசெல்வாக்கைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: "இதீவின் பெரும்பான்மையான பகுதிகளில் தமிழ் மொழி பேசப்படுகின்றது".

1796ல் இலங்கை ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குள்ளடங்கியது. 1813ல் ஈழத்திற்காணப்பட்ட மொழிக்கூட்டத்தைப்பற்றித் தேசாதிபதியிறெளன்றிக் குடியேற்றநாட்டுக்காரியதரிசிக்கு அனுப்பிய அறிக்கையொன்றிற் கூறுவதாவது: "உண்ணர் மொழிகளின் பயிற்சி பெறுவதுபற்றிப் பேசுமிடத்துச் சிங்களம் போர்த்துக்கேயம் ஆகிய இரு மொழிகளும்மட்டும். குறிப்பிட இன்னும் ஒருமொழியை எடுத்துக் கூறுவதென்பதென்று. தென்பகுதிகளிலே சிங்களம் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வாறே வடபகுதிகளில் இம்மொழிப் பயிற்சி தேவையாகும். நான் இங்கு குறிப்பிடுவது தமிழ் மொழியையே. எல்லா மாகாணங்களிலும் வழங்கும் போர்த்துக்கேய மொழியின் கலப்பை இதற்காணலாம். புத்தளமும் மட்டக்களப்பும் உட்படப் புத்தளம் தொடங்கி மட்டக்களப்பு வரைவடக்கேயுள்ள பகுதியில் வாழும் மக்களின் சொந்த மொழி இதுவேயாகும். இந்நிலையில், சிங்கள மொழிக்கொப்பத் தமிழ் மொழியையும் சம அந்தஸ்துடன் வகுத்துள்ள மையைக் கணம்பொருந்தியபிரபு அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்களென நம்புகிறேன்." தெமலஹத்தெ என்ற பழைய பகுதியை உள்ளடக்கியதும், வடமரகாணத்தின் தொடர்ச்சியானதுமாகிய புத்தளமும் தமிழ்ப்பகுதியாக இத்தேசாதிபதியாற் கவனிக்கப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலரின் நன்முயற்சி

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஈழத்திலே தமிழ்க் கல்வியும் சால்பும் மொ

ழிப்பற்றுபவர்கள் மாலையருந்தவர் ஆறுமுக நாவலர் அவர்களே. இற்றைக்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று நிறுவவதற்கு இவர் திட்டம் வகுத்திருந்தார். அக்காலத்திற் சிறந்த கல்வியறிவும் பொது அறிவும் படைத்தவராக இவர் திகழ்ந்தார். இவர் ஆங்கிலமும் சங்கதமும் கற்றிருந்தமையாலே விரிந்த மனப்பான்மை உடையவராகவும் விளங்கினார். பன்மொழிப் புலவராக இவர் இருந்தமையாலேயே தமிழ்மட்டும் கற்ற பண்டிதரென இவரைப் பிறர் ஒதுக்காது மதிப்புக்கொடுத்துவந்தனர். தமிழரின் எதிர்காலமுன்னேற்றத்திற்கு எத்தகைய கல்வி வேண்டற்பாலதென்பதை இவர் ஓநவராலேயே அக்காலத்தில் திட்டமிட முடிந்தது.

தமிழர் பல துறைகளிலும் முன்னேறி ஏனைய உலக மக்களுடன் தலைநிமிர்ந்து நிற்கவேண்டுமாயின் அவருக்கு மேற்படிப்பு இன்றியமையாததென்பதை ஆறுமுக நாவலர் நன்கு உணர்ந்தார். இம்மேற்படிப்புக்குரிய போதனாமொழி தமிழாக அமையின், அது தமிழ் மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படுமெனவும், அத்தகைய கல்வியே தமிழரின் உண்மையான ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவதற்கு இயற்கையோடு பொருத்தமாயிருக்குமெனவும் அவர் கண்டார். அக்காலத்தில் கிரித்தவர் தமிழில் சாதாரண இடிகாசம், வீசுகணிதம், கெமிஸ்தம் போன்ற நூல்களை எழுதியிருந்தனர். இதனைக் கண்ணூற்ற நாவலர், தமிழ்மக்கள் பல்கலைக் குழுவியகல்வியைத் தமிழில்பெற வேண்டுமென விரும்பினார். அவர் நோக்கம் கைகூடுவதற்குத் தகுதியான மாணவர் தொகை குறைவாக இருந்தது. பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கு அடிப்படையாகத் தேவைப்படுவது மாணவரே; எனவே பல்கலைக் கழகக் கல்வி பெறுவதற்குத் தகுதியுடைய மாணவரை உருப்படுத்துவதைத் தமது முதற்கடமையாகக் கொண்டனர். இந்

மேற்க்கத்தட்டம்மைட்ட உண்ணர் பண்ணை, கோப்பாய், புலோலி, முல்லைத்தீவு, சிதம்பரம் முதலிய இடங்களில் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். அப்பாடசாலைகளில் தருக்கம், வரலாறு, வாணசாத்திரம், பூமிசாத்திரம், மிருகசாத்திரம், கணிதம், வைத்தியம், சிற்பம் முதலியன தமிழிற் கற்பிக்கப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம்

இக்கல்லூரிகளிற் படித்துத் தேர்ச்சியடையும் மாணவர் தேர் படிப்புப் படித்தற்குப் பல்கலைக் கழம் ஒன்று நிறுவுவதே ஆறுமுகநாவலரின் நோக்கமாக இருந்தது. ஆனால் அந்நோக்கம் கைகூடுமுன் அவர் காலமாகிவிட்டார். அவரின் குறிக்கோளையின்பற்றித் திரு கைலாசபிள்ளை அவர்கள் 1898ம் ஆண்டில் "யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம்" என்ற சங்கமொன்றை நிறுவினார். தமிழ் மொழியைப் பறைகளிலும் விருத்திசெய்வதற்குத் தேர்வுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டங்களும் பரிசுகளும் வழங்குவதே இச்சங்கத்தின் நோக்கம். இச்சங்கம் பத்துப்பேரைக்கொண்டது. சங்கத்தின் தலைவர் த. கைலாசபிள்ளை, செயலாளர் மா. யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசரலை முதலாசிரியராவார். இச்சங்கத்தின் ஏனைய உறுப்பினர் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, க. ஏரம்பையர், ம. க. வேற்பிள்ளை, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, அ. அருணாசல ஐயர், ஆ. ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை, ச. சரவணமுத்துப்பிள்ளை, ச. சிவப்பிரகாசபிள்ளை ஆகியவராவார்.

இச்சங்கத்தினர் ஒவ்வொன்றும் ஆவணித் திங்களில் ஐந்து தேர்வுகளை வண்ணார்பண்ணையிலும், குறிக்கப்பட்ட பிற இடங்களிலும் நடத்தினர். முதலாம் தேர்வுக்குரியவர் இருபத்தொராவது வயது முற்றுப்பெருதவராயிருந்தனர். அத்தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றவருக்குப் பாலபண்டிதன்

என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அதற்குரிய பாடங்கள் இலக்கணம், இலக்கியம், பூமி ரத்திரம், கணக்கு, இதிகாசம், பித்தியுத்பாதனம், கையெழுத்து, நிகண்டுபடிப்பிக்குந் திறமை என்பன. இரண்டாம் தேர்வுக்குரியோர் இருபத்திமூன்றுவதுவது முற்றுப்பெறாதவராய் இருந்தனர். அத்தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றவருக்குப் பரதி என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது தேர்வுக்குரிய பாடங்கள் இலக்கணம், இலக்கியம், பிரகிருதி சாதிரம், கணக்கு, இதிகாசம், பாட்டைவசனமாக்கல், குறித்த ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி எழுதுதல், வைத்தியம், சோதடம், சிற்பம் என்பவற்றுள் குறித்தபடி ஒன்று என்பவை.

மூன்றாவது தேர்வுக்குரியவர் இருபத்தேழாவது வயது முற்றுப்பெறாதவராய் இருந்தனர். அத்தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றவருக்குப் பண்டிதன் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அத்தேர்வுக்குரிய பாடங்கள் இலக்கணம், இலக்கியம், தருக்கம், செய்யுளியற்றல், சரித்திரம் எழுதுதல். சமஸ்கிருதம் வைத்தியம் வான்சாத்திரம் சிற்பம் என்பவற்றுள் இட்டபடி ஒன்று என்பவை. நான்காவது தேர்வுக்குரியவர் முப்பதாவது வயது முற்றுப்பெறாதவராய் இருந்தனர். அதிலே தேர்ச்சி பெற்றவருக்குப் புலவன் என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அத்தேர்வுக்குரிய பாடங்கள் இலக்கணம், இலக்கியம், தருக்கம் நிர்ந்தேச விஷயமெழுதுதல் (உர்ணை), செய்யுளியற்றல், சமஸ்கிருதம், தருமசாத்திரம், வைத்தியம் சோதடம் சிற்பம் என்பவற்றுள் இட்டபடி ஒன்று என்பவை. ஐந்தாவது தேர்வுக்குரியவர் முப்பத்தைந்தாவது வயது முற்றுப்பெறாதவராய் இருந்தனர். அத்தேர்வில் தேர்ச்சியடைந்தவருக்கு ஆசிரியன் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அத்தேர்வுக்குரிய பாடங்கள் இலக்கணம், இலக்கியம், தருக்கம், செய்யுளியற்

றல், தர்க்கவிஷயமெழுதுதல் சமஸ்கிருதம் சமய சாத்திரம் என்பன.

மேல் தரப்பட்ட பட்டங்களைறியும், அவரவர் தகுதிக்கேற்ப வித்துவான், கவிராசன், பெளராணிகள், நாவலன் என்ற தொடக்கத்துப் பட்டங்களும் இச்சங்கத்தினரால் வழங்கப்பட்டன. தேர்வுகளிலே தேர்ச்சி அடைபவருள் முதல்வராய் வருபவருக்கு வெள்ளி பெரன் முதலானவற்றை செய்யப்படும் விருது முத்திரைகளும் வழங்கப்பட்டன. தேர்வுகளுக்குரிய வினாக்கள் இச்சங்கத்தாருள்ளும், இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுமுள்ள பிற வித்துவான்களுள்ளமிருந்து இச்சங்கத்தாரால் வரிக்கப்பட்டவரால் வினாவப்பட்டன. மாணவர் எழுதிய விடைகளைப் பார்த்து மதிப்பிதேலும் அவ்வாறு வரிக்கப்பட்டவராலேயே செய்யப்பட்டன.

இந்தியாவில் மதரைச்சங்கம் நிறுவப்படமுன் இச்சங்கம் நிறுவப்பட்டதென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சங்கத்தின் போஷகராக நியமிக்கப்பட்ட சேர பொன்னம்பலம் அருணாசலம் 1898 ம் ஆண்டு ஆனித்திங்கள் ஆறாம்நாள் சங்கத்தலைவர் த. கைலாசபிள்ளை அவர்களுக்கு வரைந்த ஒலையிற் குறிப்பிட்டதாவது: "சங்கத்தின் நோக்கம் சிறந்ததே; தேர்வுகள் நடத்துவதாலும் பட்டங்கள் வழங்குவதாலும் சங்கம் தமிழ்க்கல்வித்திறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கும்; எனினும் பழையனவற்றைக் கற்பிப்பதோடு நின்றுகொண்டிருப்பது பெயர்ப்பாகவே தழுவலாகவே ஆங்கில நூல்களைத் தமிழில் அமைத்துப் புதியதோர் இலக்கியத்தை உண்டாக்கவும் சங்கம் முயலுதல் வேண்டும். இத்தகைய கல்வியை யப்பான் தேசத்தைக் குறுகியகால எல்லை யுள் உலகதேசங்களிடையே சிறந்த இடம்பெறச் செய்தது."

இச்சங்கத்தினர் செய்த முயற்சி தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் நிறுவவுதற்கு வழிகோலிற்று

எனினும், தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்துக்கு வித்திட்டவர் ஆறு முகநாவலர் என்பதை நாம் மறத்தல் கூடாது. இக்கருத்துப் பற்றியே அவர் அச்சியந்திர சாலையையும் நிறுவினார். இக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகங்களிலுள்ள பல்கலைக்கழக அச்சகங்கள் (University Press) பேரலத்தாம் அமைக்க இருந்த பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஓர் அச்சகம் நிறுவிப்பாடப்பொத்தகங்களை யும் ஆராய்ச்சி நூல்களையும் வெளியிடுவதே அவர் நோக்கமாக இருந்தது. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆறுமுகநாவலர் இத்தகைய முற்போக்கான திட்டங்களை வகுத்திருந்தார்.

ஆயினும் ஆங்கிலக் கல்வியிலே அக்காலத்திலே தமிழ்மக்களுக்கு மதிப்பிருந்த தனல், தமிழை யாவரும் புறக்கணிக்கின்றனர். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவதல் பிற்போடப்பட்டது இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இலங்கைவாழ் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் தமது சங்களைச் சகோதரருடன் சேர்ந்து ஈழத்தில் ஆங்கிலத்தைப் போதாதுமொழியாகக் கொண்ட பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை நிறுவுவதற்குப் பாடுபட்டனர். 1906 ம் ஆண்டு தொடக்கப்பெற்ற இலங்கைப் பல்கலைக்கழகச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த சேர் ரொன் அருணாசலம் இவ்வியக்கத்தில் முக்கிய பங்கு எடுத்தக்கொண்டார் இம்முயற்சிகளின் விளைவாகவே இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. 1942 இல் இக்கல்லூரியும் மருத்துவக்கல்லூரியும் இணைக்கப்பட்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாயிற்று. தமது கலாச்சாரத் தேவைகல்வித் தேவைகளுக்கும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தை பயன்படுத்தி வந்தனர் தமிழர். ஆயினும் 1947-ல் நாடு சுதந்திரமடைந்த பின்னர் எழுந்த சில அரசியற் சக்திகளையும் பிற சக்திகளையும் கண்ட தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் தமது பொருளாதாரம், கலாசாரம் சல்வி முத

லிபவற்றினி எதிர்காலம் எவ்வாறு இருக்குமோவென்ப பேரச்சம் கொண்டனர்.

உயர்தரக் கல்விப் போதன மொழிகளாகச் சிங்களம் தமிழாகிய இரண்டினையும் அமைப்பது பற்றி ஆராயக் கமிஷன் ஒன்று நியமனஞ் செய்யப்பட்டதன் பின்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இவ்வச்சம் ஆதாரமானது என எடுத்துக்காட்டின. அக்கமிஷன் தனது அறிக்கையை வெளியிட்ட போது, பெரும்பான்மைக்குழு சிறுபான்மைக்குழு என இரண்டாகப் பிரிந்தது. பெரும்பான்மைக் குழுவினர் ஒருவர் என. ஜே. டி. எஸ். செனிவிரத்தன. இக்குழுவினர் இலங்கையில் உயர்தரக் கல்வியானது மக்கள் தொகை விகிதாசாரப்படி, ஆறு சிங்கள மரணவருக்கு ஒரு தமிழ் மாணவன் என்ற வகையில், அமைந்திருக்க வேண்டுமென்ற விந்தையான கொள்கையை வெளியிட்டனர்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக இயக்கம்

தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக இயக்கம் 1956ம் ஆண்டு ஆனித் திங்கள் செயலாற்றத் தொடங்கியது. தமிழர் சந்தேகங்களும் அச்சமும் உச்சியிலிருந்த காலமது; தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் முழு தான எதர்ப்புக்கு எதிராகப் பாராளுமன்றத்தில் தனிச்சிங்களச் சட்டம் விவாதிக்கப்பட்ட காலமது. நாட்டில் நல்லெண்ணம் குன்றியிருந்த காலமது; வகுப்புக் கலவரங்கள் மலிந்திருந்த காலமது; தமிழர் தம் எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்பதற்கே இடமில்லாத சூழ்நிலை கொண்ட காலமது.

அத்தகைய சூழ்நிலையிலே, கல்வி தொழில் வர்த்தகம் முதலிய துறைகளில் ஈடுபட்டிருந்த அரசியற் கலப்பற்ற தமிழர் சிலர் ஒன்றுகூடி, இந்நாட்டில் வரமும் தமிழர் தமது மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் தூய்மை குன்றாது பாதுகாக்கவேண்டுமாயின் உடனடியாகத் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கென ஒரு

பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டுமென முடிவு செய்தனர். கல்வித் துறையிலும் பல்வேறு தொழிற்துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ள தமிழர் பலர் இவ்வியக்கத்தின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தனர். தமிழ்ச் சமூகத்தின் பல்வேறு மக்களும் இவ்வியக்கத்தை ஆதரித்தனர். இவ்வியக்கத்தில் நம்பிக்கையும் கொண்டனர். இவ்வியக்கம் செயலாற்றத் தொடங்கிச் சிறுகால எல்லையுள், தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் உயர்தரக் கல்வியைப் பல்துறைகளிலும் விருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் கொழும்பில் நாவலர் கழகம் நிறுவப்பட்டது. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு வித்திட்ட ஆறுமுக நாவலரின் பெயரால் இவர்கள் இக்கழகத்திற்குப் பெயரிட்டது மிகவும் பொருத்தமே. இக்கழகத்திற்கு கல்வி பயின்று இலண்டன் பல்கலைக் கழகத் தேர்வுகளில் தேர்ச்சியடைந்த மாணவர் பலர். ஈழம் முழுவதிலும் இவ்வியக்கத்துக்கு இருந்த மதிப்பின் பயனாகப் பல்கலைக் கழகக் கட்டட வேலைக்குரிய ஆக்க வேலைகளையும் இவர்கள் செய்யக் கூடியதாய் இருந்தது. தமிழரின் வீரத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும் திருகோணமலையிலே, 1959ம் ஆண்டில், தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்குரிய பல்கலைக் கழகக் கட்டடத்திற்கு அத்திவாரக்கல் நாட்டினர். அதனைத் தொடர்ந்து, கட்டடங்களைக் கட்டி எழுப்புவதற்குரிய ஆக்க வேலைகள் நடைபெற்றுவருகின்றன.

பல்கலைக் கழகத்தின் அத்தியாவசியம்

இலங்கைவாழ் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் தனித் தன்மைவாய்ந்த கலாச்சாரச் செல்வத்தை உடையவர். எனவே அவர்கள் மொழியையும் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தையும் போற்றிப் பேசு ஒரு பல்கலைக்கழகம் அவசியமாகும். கடந்த சில ஆண்டுகளாக நடந்துவரும் நிகழ்ச்சிகள் இருமொழிகளிலும் கல்வி

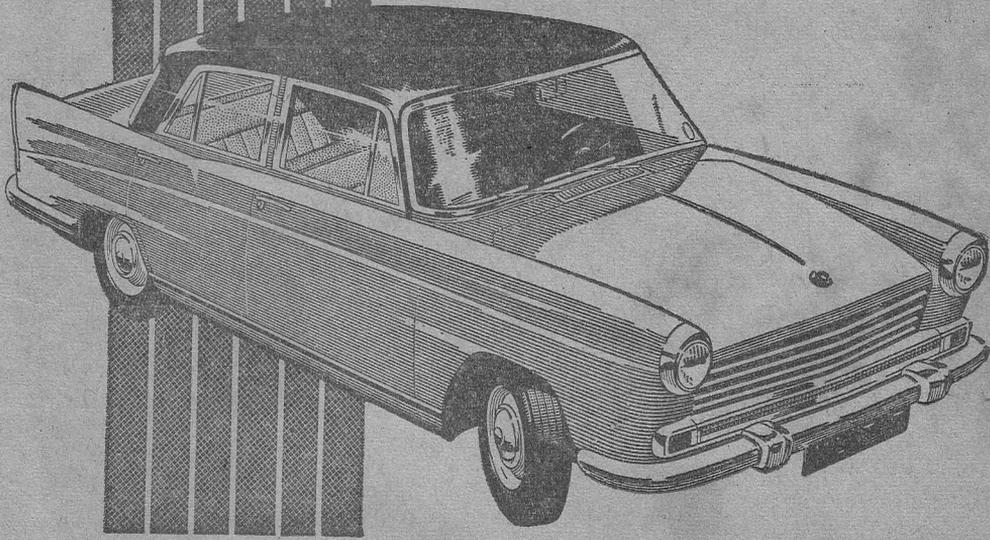
புகட்டும் முறையிலமைந்த ஒரு தேசியப் பல்கலைக்கழகம் இருக்க முடியாதென்பதைத் தெளிவாக்கியுள்ளன. எனவே, இந்நாட்டின் அமைப்பில் முக்கியமான தொரு இடத்தைப்பெற்றுள்ள தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் தமது முழு ஆணைக்குட்பட்ட பல்கலைக் கழகம் ஒன்றைப் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகின்றது. கணமூடித்தனமான தனித்துவ வெறியிடித்த அரசியல்வாதிகளும் அவர்களது அதிகாரிகளும் ஏகபோக ஆட்சியெய்ய விரும்பும் பேராதிபைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து தமிழர் விடுதலை பெற்றே ஆகவேண்டும்.

இந்நாட்டிலே இதுவரை தமிழ்மொழியும் கலாச்சாரமும் வளர முயற்சிகள் எடுக்கப்படாது போயின; இன்று நடப்பவற்றின் போக்கிலிருந்து இனிவரும் காலத்திலும் ஏதாவது நடைபெறக் கூடுமென்ற நம்பிக்கையும் உண்டாக இடமில்லை. இக்குறையை நீக்கவும் தமிழருக்கென ஒரு பல்கலைக் கழகம் அவசியமாகின்றது. பிறரின் ஆதிக்கத்தினாலே பகையினாலே அடக்கியாளப்படாமலும், தடைசெய்யப்படாமலும், கல்வித்துறையில் முற்றிலும் சுதந்திரமான ஒரு சூழ்நிலையில் தமிழரின் கலாச்சாரமும் மொழியும் வளர்க்கப்படவேண்டும். இதுமட்டுமன்று; தமிழ்ச் சமுதாயத்தை இன்று பல சமூக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் எதிர்நோக்குகின்றன. இப்பிரச்சினைகளிற் சில அடிப்படையானவை. இவற்றைத் தீர்க்கவேண்டிய ஆராய்ச்சிகளையும் பரிசீலனைகளையும் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றிலேயே நன்கு விருத்திசெய்யலாம். இவற்றில் ஈடுபடும் பேராசிரியர்களும் ஆராய்ச்சியாளரும் இப்பிரச்சினைகளை நேரடியாக அறிபவராயும் அவற்றைத் தீர்க்கும் ஆவலுடையவராயும் இருத்தல் வேண்டும்; அத்துடன் தமது மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சிகொண்டவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்

சலிப்பில்லா
சவாரிக்கு
சாலச் சிறந்தது!

மொரிஸ் “ஒக்ஸ்போர்ட்”

சிறந்த இரியாட்சை, சிகரம்போன்ற சௌகரியம், சீரிய சிக்கனம் ஆகியவற்றின் வாரிசாகலாம் நீங்கள். எனவே தான் “முதல்தரமான” “மொரிஸ் ஒக்ஸ்போர்ட்” உமேப சலூன் காலை சிபார்சு செய்கிறோம்.

விநியோகஸ்தர்கள்:

பிரிட்டிஷ் கார் கம்பெனி லிமிட்டெட்

“ஒக்ஸ்போர்ட் ஹவுஸ்”

அல்ஸ் ன் பி'ளஸ்,

போன்: 4278.

கொழும்பு-2

எந்த ஒரு நாட்டிலாவது மொழியின் அடிப்படையில் ஒரு சிறுபான்மையினர் இருப்பாரின் அவரின் எண்ணிக்கை போதுமானதாக அமைந்து விடின் அவருக்கென ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கவேண்டுமென்பது பொதுவாக யாவரும் ஏற்றுக்கொண்ட கோட்பாடாகும். மொழியடிப்படையில் சிறுபான்மையினருக்கு அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உதாரணமாகப் பின்வருவனவற்றைக் கொள்ளலாம்: பிரெஞ்சு மொழி பேசும் கனடியருக்காக கியூ பெக்கிலுள்ள லவரல் பல்கலைக் கழகம், சுவீடிஸ் மொழிபேசும் பின்லாந்தியருக்கான பல்கலைக் கழகம், வேல்ஸ் பல்கலைக் கழகம் முதலியன. மேலும் இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மொழிக்கூட்டத்தினருக்கும் அவருக்கெனப் பல்கலைக் கழகங்கள் உண்டு. (உதாரணம்: தெலுங்கு, மலையாளம், இந்தி, தமிழ், உருது முதலியன)

நம்பிக்கையின் உறைவிடம்

தேசிய சிறுபான்மையினருக்கு உரிமைகள் அளிப்பதும், அவர்களது மொழி கலாசார வளர்ச்சிக்குத்தக்க பாதுகாப்பு அளிப்பதும் எவ்வித வகுப்புவாத இனக்குரோதங்களையும் ஏற்படுத்தா. இந்த அடிப்படை உண்மையை உலக நாடுகள் தாபனம் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது. தேசிய சிறுபான்மையினர் எங்கெங்கு வாழ்கின்றனரோ, அங்கங்கெல்லாம் அவர்களது மொழிவரலாறு கலாசாரம் முதலியன அவ்வவ்வரசாங்கங்களுள் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்பதை இத்தாபனம் தனது வெளியீடுகள் மூலம் வற்புறுத்தியுள்ளது. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே பலதரப்பட்ட பற்றுக்களை வளர்க்க உதவும். குடும்பப் பற்று, இனப்பற்று, தேசப்பற்று ஆகியவை அவை. அத்தகைய பற்றுக்களெல்ல தேசிய உணர்ச்சி

பெருகித் தேசிய வாழ்வு பலவழிகளாலும் செழிப்படையும்.

இன்று மூவாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழ்பேசும் மாணவர் இந்தியா இங்கிலாந்து போன்ற பிறநாடுகளுக்குக் கல்வி பயிலச் செல்கின்றனர். இன்னும் பலர் பணவசதியும் பிறவசதியும் இல்லாமையினால் உயர்தரக் கல்வி பயிலாதிருக்கின்றனர். தமிழருக்கென ஒரு பல்கலைக் கழகம் இருக்குமாயின் இந்நிலையை மாற்றி அமைக்கலாம்; ஒரு சமூக மக்களின் கருத்து வளர்ச்சியின் திரண்ட வடிவம் அம்மக்களது பல்கலைக்கழகம். ஒரு சமூக மக்களின் பல்வகைப்பட்ட நம்பிக்கையின் உறைவிடமாக — இலட்சியக் கோயிலாக — விளங்குவது பல்கலைக்கழகம். எனவேதான் இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களுக்குப் பல்கலைக்கழகமொன்று மிசுவும் அவசியமாகின்றது.

எந்த ஒரு இனமக்களும் தமது இனஞ் சந்ததியினர் கீழ் வகுப்புக்களிலிருந்து உயர்தரக் கல்விவரை தமது பண்பாட்டிற்கேற்ற சூழ்விற் கல்வி பெற வேண்டுமென விரும்புதல் நியாயமே. போரதீபப் பல்கலைக் கழகச் சூழ்நிலை தமிழ் மாணவரின் தன்மான உணர்ச்சி வளர்வதற்கு வாய்ப்பாக அமையவில்லை. அச்சூழ்நிலை தமிழ் பேசும் மாணவரிடையே தாழ்வு மனப்பான்மையையும் தோல்வி மனப்பான்மையையும் உண்டாக்குவதோடு அமையாது பெரும்பான்மையினரான சிங்களவரின் ஆதரவிலேயே வாழவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியையும் அடிமனப்பான்மையையும் உண்டாக்கிவிடும். இக்குறையை நிவர்த்தி செய்யவும் தமிழருக்கெனப் பல்கலைக்கழகம் வேண்டப்படுகின்றது. பல்கலைக் கழகத்திற்கு போதிக்கப்படும் கல்வியில் மிக முக்கியமானவை கலாசார சுதந்திரமும் கல்விச்சுதந்திரமும் இவற்றில் முழு நலன்களை ஒர் அந்நிய சூழ்நிலையிற் சிறுபான்மையினர் அனுபவிக்க முடியாது.

நீளமும் ஆழமும்

மேடைப் பேச்சாளர்களைப் பற்றிய ஒரு பிரெஞ்சுப் புது மொழி:— “பேச்சிலுள்ள ஆழக்குறைவை நீளத்தால் நிரப்புகிறார்கள்.”

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட சில கல்வியாளர்களை அமைத்து, அவற்றிலே தமிழ் பேசும் மாணவ மாணவிகள் தமது பண்பாட்டிற்கேற்ற சூழ்நிலையிலும் அடிப்படையிலும் கல்விபயிலக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தின், தமிழ் பேசும் மக்களின் உயர்தரக் கல்வித் தேவைகளை ஒருவாறு நிறைவேற்றலாமென்று சிலர் வாதிக்கக் கூடும். இதற்குக் கூறக்கூடிய விடை ஒன்றுதான். இந்நிலை ஏற்பட்டாலும், இக்கல்வியாளர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயே இயங்கும். அங்கு அது காரத்திலுள்ளோர் பல காரணங்களால் சிங்களவராகவே இருப்பர். அவர்கள் எவ்வாறுதான் அனுதாபமுடைய வராயிருப்பினும் தமிழ்ச் சமூகத்தினரின் சமூக பொருளுதாரத் தேவைகளையும் கலாசார இலட்சியங்களையும் உள்நாட்டில் அறிய மாட்டாதவராகவே இருப்பர்.

எனவே எழுத்துவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களுக்குப் பல்கலைக் கழகம் மிகவும் இன்றியமையாத தென்பது புலனாகின்றது. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இயக்கத்தினர் இப்பணியில் இறங்கி பெருந்தொண்டாற்றி வருகின்றனர். இவ்வியக்கத்துக்குப் பொதுமக்களது ஆதரவும் தாராளமாக உண்டு. தமிழ் பேசும் மக்கள் யாவரையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி நல்லதொரு வழியிற் செயலாற்றச் செய்யும் இயக்கமும் இஃதொன்றே. இவ்வியக்கத்தின் முயற்சியால் மிகுவிரைவில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்குப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று நிறுவப்படும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

சைவம் வளர் வழிகள்

நாயன்மார் பேராற்றி வளர்த்த சைவத்தை நாம் வளர்க்கப் பல வழிகள் உண்டு. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்குக் கூறலாம்.

சைவ சமயம், சைவ சமயக் கொள்கைகள், நாயன்மார் வாழ்க்கை வரலாறுகள், நாயன்மார் மணிமொழிகள், சுவடிறியும் வாழ்க்கையும், வழிபாட்டுக்குரிய திருப்பாடல்கள் என்பன போன்ற தலைப்புக்களில் சிறு நூல்களை அச்சிட்டுப் பொது மக்களுக்கு அடக்கவிலைக்கு வழங்குதல் வேண்டும். சைவ சித்தாந்த சரத்திரங்களில் வல்ல காஞ்சி வச்சிரவேல் முதலியார் போன்ற அறிஞர்கள் இப்பணி செய்யத் தகுதியுடையவராவர்.

சைவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர்களையும் சமயப் பெரியார் பெயர்களையும் இட்டு வழங்குதல் மிகவும் இன்றியமையாதது. புதியனவாக அமையும் தெருக்களுக்கும் ஊர்ப்பகுதிகளுக்கும் சைவப் பெரியார் பெயர்களை இட்டு வழங்குதல் நல்லது. பல ஊர்களில் நகரவை ஆணையாளராக இருந்த சைவத் திருவாளர் கீ. இராமலிங்கனார் அவர்கள் இத்திறையில் அரிய தொண்டு செய்திருக்கிறார்கள். பிற ஆணையாளர்கள் அப்பெருமகனாரைப் பின்பற்றுவது நல்லது.

அரசாங்க உயர் அலுவல்களில் இருப்பவர் தாம் பணியாற்றும் ஊர்களில் உள்ள நன்மக்களைக் கொண்டு சைவக் கழகங்களைத் தோற்றுவித்து இயங்கச் செய்யலாம். இங்ஙனம் பல்லாண்டுகளாகப் பல இடங்களில் செய்துவரும் “திருக்கோயில்” ஆசிரியர் திரு. கல்யாணம் அவர்கள் நமது பாராட்டுக்கரியவர்கள்.

சும் ஊரில் உள்ள சிவன் கோயில்களில் வாரத்திற்கு ஒரு முறை ஊரார் குடும்பம் குடும்ப

மரக்கூடி வார வழிபாடு செய்யப் பழகுதல் நல்லது. அங்குப் பெரியார் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பது நல்லது இம்முறையைப் பல்லாண்டுகளாகப் பல ஊர்களில் புகுத்திவரும் சைவப் பெரியார் திரு. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் நம் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். இவ்வாறே மதுரை-திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத் தலைவரவர்கள் திங்கட் கிழமைதொறும் மீனாட்சியம்மன் கோவிலில் கூட்டுவழிபாடு செய்து வருகிறார்கள். தக்க பெரியார்களைக்கொண்டு சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சியெய்கிறார்கள். இப்பெரியார்களைப் பின்பற்றி ஒவ்வோர் ஊரிலும் இத்தொண்டு செய்யப் படுதல் நல்லது.

காஞ்சி பல கோவில்களைக் கொண்டது-அங்கு மெய்கண்டார் கடிதம் ஒன்று உண்டு. அது ஒவ்வொரு வாரமும் காஞ்சிப் புராணத்துள் கூறப்பட்டுள்ள தலத்திற்குச் சென்று வழிபாடு இயற்றிச் சொற்பொழிவு செய்யும் திருப்பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. இத்திருப்பணியில் காஞ்சியிலுள்ள சைவப் பெரியார்கள்—திருஞானசம்பந்த முதலியார்—வச்சிரவேலு முதலியார்—உருணைவடிவேல் முதலியார் என்பவர்கள் பல்லாண்டுகளாக ஈடுபட்டுள்ளமை பாராட்டத்தக்கது. இவர்களைப் பின்பற்றிப் பிற ஊர்களில் உள்ள நன்மக்களுடைய தத்தம் ஊர்களில் கழகங்களை ஏற்படுத்திச் சைவப் பணி செய்வது நல்லது.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை ஓர் ஊரில் சித்தாந்த வகுப்பை நடத்திவந்தது. இவ்வாறு சில ஆண்டுகள் நடைபெற்றுவந்தது. இது பாராட்டத்தக்க முயற்சி. ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கோடை விடுமுறையில் சைவ சித்தாந்த வகுப்புக்களை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நடத்தும்படி அந்தந்த மாவட்ட கழகங்கள் ஏற்பாடு செய்தல் நலம்.

சைவருள் சாதுவேறுபாடுகள் இருத்தலாகாது.

அவர்க்குள் தாராளமாகக் கொள்வனை, கொடுப்பனை ஏற்படுதல் நலம். பலவகைப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்திச் சைவப் பிள்ளைகளைச் சமய நெறியிலும் அறிவுடைய வராக்குதல் நல்லது. மருத்துவ மனைகளை அமைத்து “அன்பேசிவம்” என்பதைச் செயல் முறையில் காட்டல் வேண்டும்.

மேனாட்டு நங்கையர் நம் நாட்டில் நடத்தும் அநாதை விடுதிகளைப் போல விடுதிகளை அமைத்து ‘அன்பே சிவம்’ என்பதைச் செயலிற் காட்டவேண்டும். பணத்தாலும் பதவியாலும் உயர்ந்த சைவர்கள் சைவப் பொதுமக்களோடு மலம் கலந்து பழகுதல் வேண்டும்.

சமயம் என்பதுயாத—சமயத்திற்கும் மனித வாழ்க்கைக்கும் உள்ள தொடர்பு யாத—பொது மக்களுக்குக் கூறத்தகும் சமய உண்மைகள் எவை—என்பவற்றை நன்கு அறிந்து தெளிந்த பேச்சாளர்களையே

டாக்டர். இராமணிக்காரர்

சைவ வளர்ந்து ஆராய்ச்சிப் பேராற்றி (திருவாவடுதறை ஆதீனம்; ஆராய்ச்சிக் கலைஞர் (மதுரை— திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனம்); சைவ நெறிக்காவலர் (சைவசித்தாந்த மகா சமாசம். சென்னை) டாக்டர் மா. இராசமாணிக்காரர் அவர்கள் சைவம் வளர் வழிகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணைத்தமிழ்ப் பேராசிரியருமாவார்.

சமயச் சொறவடாழிவாராக அமர்த்தல் வேண்டும். அவர்கள் சிறந்த ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருத்தல் மிகமிக இன்றியமையாதது. சமயப் பேச்சாளர்களின் ஒழுக்கத்தைத்தான் பொதுமக்கள் கூர்ந்து கவனிக்கின்றனர் என்பதை அவர்கள் மறந்து விடலாகாது.

அருச்சுனையின் பொருளை மக்கள் அறிந்து உளம் கொள்ள வேண்டுமாயின் கோவில்களில் தமிழிலீய யாவும் நடைபெறுதல் நல்லது.

திருமுறைப் பாடல்களில் உள்ளவாறே சுவாமி அம்மன்களின் பெயர்களும் தலங்களின் பெயர்களும் தமிழில் வழக்காறு பெறுதல் நலம்.

பொதுமக்களுக்குத் தேவையில்தொட வீணை விழாக்களை நிறுத்திக்கோவில் பணத்தைக் கொண்டு பள்ளிகளும் மருத்துவமனைகளும் அருச்சுகர் பயிற்சிப் பள்ளியும் வைத்து நடத்துதல் பயனுடைய சமயத் தொண்டாகும்.

பத்தாம் வகுப்புத் தேறியவரையே அருச்சுகர் பள்ளியில் இரண்டாண்டுகள் பயிற்சிபெறச் செய்து பட்டம் வழங்க வேண்டும். பட்டம் பெற்றவரே அருச்சுகர் ஆதற்கு உரியவர் எனவும் விதி ஏற்படுத்தவேண்டும். சமயம் அனைவர்க்கும் பொது ஆதலால் இப்பள்ளியில் உண்மையான சமயப்பற்றுள்ளவரும் சேர்ந்து படிக்கலாம் பட்டம் பெற்று அருச்சுகராக வரலாம் என்னும் விதி இருத்தல் நல்லது. 'அப்போது சைவம் சாதியற்றது' என்னும் உண்மையை மக்கள் அறிந்து மகிழ்வர், உலகம் அறிந்து போற்றும்.

சைவ மடங்கள் இப்பொழுது காலத்திற்கேற்றபடி அநாதைப் பள்ளி, புல்வர் கல்லூரி உயர் உயர்நிலைப் பள்ளி, பிள்ளைப் பேற்று மருத்துவமனை இவற்றை

கலங்குவதேன் தமிழரசி

காதுக்குச் சுவைதருவாய்
கருத்துக்கு வளம்தருவாய்,
ஏதுக்குத் தமிழரசி
இன்றைக்குக் கலங்குகிறாய்?
ஏடெல்லாம் எழுத்தெல்லாம்
எண்ணுகின்ற பொருளெல்லாம்
நாடெல்லாம் வீடெல்லாம்
நாவலரின் நெஞ்செல்லாம்
உன்னழகு கொலுவிருக்கும்
ஒப்பரிய காலத்தே
கண்ணழகு மங்கிடவே
கலையரசி கலங்குவதேன்?
மூவேந்தர் அரசவையில்
முனிவர்களின் அறக்குடிலில்

“ சாரண பாஸ்கரன் ”

பாவேந்தர் மூச்சினிலே
பண்புடனே வளர்ந்தவளே,
சாவேந்தக் காத்திருக்கும்
தாய்க்கிழவி போல் தளர்ந்து
நாவேந்தர் துடித்திடவே
நலிவதுமேன் தமிழரசி?
நிலம் வகுத்து வளம்வகுத்தாய்,
நெறிவகுத்து முறைவகுத்தாய்,
குலம்வகுத்து குணம் வகுத்தாய்,
குடிவகுத்து முடிவகுத்தாய்,
நலம் வகுத்துச் செயல் வகுத்தாய்
நாயகியே! நாயகனின்
உளம்வருந்த உடல்வருந்த
ஒப்பியதேன் தமிழரசி?
மாண்டுவிட்ட கோவலனின்
மாசுகற்ற நீதிசொல்லிப்
பாண்டியெனத் துடிக்கவைத்தாய்,
பழிதீர்க்கச் சோதரியால்
தூண்டிவிட்ட இராவணனின்
தூய்மையினை வாயமைத்தனை
சுண்டிரைத்த மெய்யழகி
இன்றைதற்குக் கலங்குறாய்?

ரை நடத்த வருகின்றன சைவ நூல்களைப் பதிப்பித்து அடக்க விலைக்கு விற்கின்றன. இத் தொண்டு மேலும் பெருக வேண்டு மென்பதே எனது வேண்டி கோள். மடங்கள் அவற்றின் சுற்றுப்புற ஊர்களில் தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளைத் தேர்ந்துவித்து ஏழை மாணவரைப் படிப்பிக்க வேண்டும். அவர்களைச் சமய ஒழுங்கில் இளைம முதலே பயிற்றுவிக்க வேண்டும். மாணவரால் தான் எதற்காலச் சிவநெறி நல்ல முறையில் வளர்ச்சிபெற முடியும் பணம் படைத்த சைவரும் இத்தொண்டை விரைந்து செய்வது நல்லது இத்துறையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்து வாலாஜாபாத் இந்துமதப் பாடசாலை சிறந்த வழிகாட்டியாக இருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

பல நூல்களுக்கு மலிவுப் பதிப்புத் தோன்றியுள்ள இக்காலத்தில் திருமுறைகளை மலிவுப் பதிப்பாக வெளியிட எந்தச் சைவரும் முன்வரவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு குறிப்பிட வேண்டுவதாயுள்ளது. பலரும் பலவகையில் தொண்டு செய்தால்தானே சைவம் வளரும்!

சைவர் சிலரோ பலரோ ஒன்று கூடிச் சமயம் வாய்க்கும் பொழுது சிவத்தல யாத்திரை செய்வது நல்லது.

நாயன்மார் திருவடிகள் பட்ட புனித இடங்கள் அவையாதலால் அவற்றைக் கண்டுவணங்குதல் உள்ளத்திற்கு உவகை தருவதாகும். மேலும் அங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் நம் தமிழகத்தின் வரலாற்றையும் நம் முன்னோர்களின் சிவநெறிப் பற்றையும் அறச் செயல்களையும் பிறவற்றையும் நமக்கு நன்கு தெரிவிக்கும். இத்தகைய திருப்பணிகள் பல்லாண்டுகளாக ஈட்பட்டுள்ள மருதூர் நிலக்கிழார் திரு நாராயணசாமி அவர்கள் நமக்கு முன்மாதிரியாக விளங்குகிறார்கள் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆம்முறைகளில் சிவவற்றைப் பின்பற்றி இலங்கையிலும் சை

மூவுலகும் ஏற்றுவக்கும்
முழுமதியாம் நபிமணியை
பாவுலகு கண்வெக்க
பாட்டளித்தாய் உமறினுக்கு!
ஆசியாவின் ஜோதி எனும்
அருள்மணியாம் புத்தர்புகழ்
பேசுதற்குக் கவிமணிக்குப்
பேருதவி தந்தவளே
கூசுவதும் எதற்காக
கூலுவதும் எதற்காக?
பேசிடுவாய் தமிழரசி,
பிழையென்ன! கூறிடுவாய்!
விண்சிவக்க மண்சிவக்க
வெந்தழலாய் மனம்சிவக்க,
கண்சிவக்க நீசிவக்கும்
கடுஞ்சினமே ஏனடைந்தாய்?
பொன்குவிக்க, புகழ்குவிக்க
புன்னகைக்கும் பரத்தையர்க்குத்
தொண்டுசெய்யச் சென்றேனென்ற
சொல்லிடி தமிழரசி!
ஆற்றல்மிகும் ஆங்கிலச்சி
ஆசையூட்டும் சிங்களச்சி
நேற்றுவந்த இந்திமகள்
நேசமுற்றேன் என்பதற்கோ,
மாற்றரெண்ணத் துயரமுற்றே
மனந்துடிக்கச் சாய்ந்துவிட்டாய்?
ஆற்றவேண்டும் துயரமெல்லாம்
அமுதகண்கள் துடைத்திடடி!
உரையாட ஆங்கிலச்சி
ஊதியத்திற் கிந்திமகள்
உறவாட சிங்களச்சி
உரிமையெலாம் உனக்கேதான்!
தரையாவும் உன்புகழைச்
சாற்றுதற்கே மாற்றினின்
கரையற்ற வெறும் நட்பைக்
காதலித்தேன் அறிந்திடடி!

வம் நன்கு வளர்க்கப்படுகிறது என்பது மகிழ்ச்சிக்கூரிய செய்தியாகும்.

இது காறும் கூறப்பெற்ற கருத்துக்களைச் சைவப் பெரியார்கள் அன்பு உள்ளத்தோடு ஆடிந்து சிந்தித்துச் சமயவளர்ச்சிக்கு ஏற்றவற்றைச் செய்தல் நலம்பயக்கும்.

“பிறவாமை வேண்டும்” என்று காரைக்கால் அம்மை யார் இறைவனை வேண்டினாராம். ஆனால் சைவம் வளர வேண்டும் என்று விரும்பும் சைவர்கள், “சைவம் வளர்க்கப் பல பிறவிகள் தரவேண்டும்” என்று இக்காலத்தில் சிவபெருமானே வேண்டுகில் நல்லது.

எண்ணூர் கோல்...

(மனித வாழ்க்கையைப் பற்றிய தத்துவ விசாரம் பலகாலமாகச் சிந்தனையாளர்களையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் அலைத்துவரும் பிரச்சினையாகும். சித்தர்கள், பட்டினத்தார், தாயுமானவர் முதலியோர் தமிழில் மனிதப் பிறவிபற்றிப் பலபாடல்கள் பாடியுள்ளனர். சிலர் பிறவிப் பிணியை மாற்றமற்ற, வளர்ச்சியற்றதொன்றாகக் கண்டார்கள்; கருத்துலகில் மாத்திரம் நின்று கொண்டு 'சக்கரவட்டத்' தத்துவம் ஒன்றை வகுத்தவர்களை சிவவாக்கியர் போன்ற சில சித்தர்கள் எதிர்த்தார்கள், இவற்றினூடே பரிணாமவாதக் கருத்துக்களும் ஆங்காங்குத் தலைதூக்கின. சித்தர்களின் வாதத்தில் தொடங்கி பரிணாமவாதப்பாதையில் சென்று இயக்கவியலி னூடாக மனுக்குலத்தின் வளர்ச்சியைக் காண்கிறார் இக்கவிஞர். தத்துவப்பாடல்கள் இக்காலத்தில் வெளிவருவதே குறைவு. நுண்ணிய தத்துவார்த்தக் கருத்துக்களைத் தர்க்க ரீதியாகவும் கலை யழகுடனும் கவிஞர் இங்குக் கையாள்கிறார்.

—ஆசிரியர்.)

என்னையே யானோக்கி எண்ணுகின்றேன். எண்ணுங்கால்—
கன்னி மகனொருத்தி காதலினால் அன்னவளை
முன்னி அரவணைத்து முலைத்தடத்தில் முகம்புதைத்து,
கன்னிச் சிறையுடைத்து, கருப்பாதைக் காரிருட்டில்
என்னையே நானிழந்து ஏதுமிலா தாகிவிட
எண்ணுகின்றேன்; யானோக்கி எண்ணுகின்றேன். எண்ணுங்கால்—
சூய்யத்துக் கும்மிருட்டில் குறுமணலாய் சிறுதுளியாய்
பையக் குடிபுகுந்து பருத்துத் திரண்டுருண்டு
கையாகிக் காலாகிக் கண்மூக்குத் தானாகி
வையத்தில் ஒருநாளில் வந்தே விழுந்தேனைக்
கையெடுத்து மெய்யனைத்துக் கனகநகில் அமுதாட்டி
நெய்யனைந்த சிறுசேற்றை நிலாக்காட்டி வாயுட்டி
என்னை வளர்த்தாளின் இடைநீங்கி மடிநீங்கித்
என்னையே யானறியும் இளைஞனென மாறியபின்
தன்னை மெலஅறிந்து, தாய்ப்பாலின் சுவைமறந்து
என்னையே யானோக்கி எண்ணுகின்றேன். எண்ணுங்கால்—
வந்தவொரு வழிமறந்து மாறோடு சேர்ந்தமுதம்
தந்தாள் சனைமாப்புத் தலத்தை மறந்துவிட்டு
சிந்தை தனியாகி, சித்தமெலாம் நானாகி,
பிந்தை உலகினிலே வேற்றுரான் போலாகி,
பந்தமுற்றுச் சொந்தமுத பற்றுக்கோல் காணேனாய்
வெந்தே மனம்குமையும் வேளையிலே, காதலெனும்

திருச்சிற்றம்பலக்கவிராயர்

மந்திரத்தில் கட்டுண்டு மங்கை ஒருத்தியின்மேல்
 சிந்தைவைத்து அன்னவளைச் சேரத் துடிக்கின்றேன்!
 பிறந்ததொரு தடம்மறந்த பின்னரிந்தப் பின்னூளில்
 கறந்ததொரு தலம்மறந்து காலம் கடந்தபின்னர்த்
 துறந்துவந்த இடம்தேடி உள்ளில் துடிப்பேற,
 மறந்துவிட்ட ஊர்நாடி மனத்தில் மயக்கேறப்
 பன்னுகின்ற மருமத்தைப் பகுத்தறிந்து ஒளிகாண
 என்னுகின்றேன்; யானோக்கி என்னுகின்றேன். எண்ணுங்கால்—
 தொட்டுத் தொடங்கியதோர் தோற்பையை என்றைக்கோ
 விட்டுப் பிரிந்தேகி வெகுதூரம் வந்தபின்னர்,
 வட்டமொன்றில் நான்வளைய வந்தாலும், தொடக்கத்தில்
 எட்டியடி வைத்திட்ட இடம்வந்தே சேர்வதுபோல்,
 ஓட்டை உதறிவிட்ட ஊருக்கே மீண்டோடும்
 தட்டையென என்மனமும் கருவூரைத் திருவூராய்
 நன்னுவதேன்? இந்நாளில் நாடுவதேன்? என்றருங்கே
 என்னுகின்றேன்; யானோக்கி என்னுகின்றேன். எண்ணுங்கால்—
 புவனத்து வாழ்வியலின் புதைபொருளின் தன்மையினைக்
 கவனித்துச் சிறிதேநாம் கருத்துன்றிப் பார்க்குங்கால்,
 கருவடைந்த ஊருக்கே மறுபடியும் வருவதுதான்
 உருவடைந்த உயிர்வாழ்வின் உலகியலின் ரகசியமோ?
 மறுபடியும் வந்தவொரு மார்க்கத்தை நாடுவதால்
 உறுபயனும் ஏதுகொலோ? உலகியலில் வளர்ச்சியெனப்
 பெறுவதெலாம் வாயுமியும் பேச்சோடு சரிதானோ?
 கிறுகிறுக்கும் ராட்டினமே கீழ்மேலாய் வந்தாலும்,
 கடல்லைகள் படைநிரண்டு கரைநோக்கிப் பாய்ந்தாலும்
 திடலேறித் தாவாமல் திரும்பவுமே கடலுக்குள்
 தாழ்ந்திறங்கித் தன்னுள்ளே தானாகும் சாட்சியம்போல்
 வாழ்விதுவும் வளர்ச்சியின்றி வட்டமிட்டுச் சுற்றிவரும்
 செக்கடியின் தடம்தானோ? திரிகையெனக் கிறுகிறுக்கும்
 சக்கரமோ? ஸ்தம்பிதத்தின் சாயைதரும் மாயையைத்தான்
 மண்ணுலகின், மானிடத்தின் வாழ்வென்று நம்மனத்தில்
 எண்ணினமோ? மின்றேநான் என்னுகின்றேன். எண்ணுங்கால்—
 வித்தொன்று முளைகிறி, விகசித்து வெளியேறி,
 எத்திக்கும் கிளைவிசி, ஏற்றம் உடைத்தாகி,
 மொட்டாகி பூவாகி, முற்றிக் கனியாகி,
 விட்டாலும் அக்கனியும் விதையாக மாறுவதேன்?
 முட்டைச் சிறைக்குள்ளே மோனத் தவம்புரிந்த
 நிட்டை தனைக்கலைத்து நெட்டுயிர்த்து வெளியேறி
 வந்தவொரு சிறுகுஞ்சும் வளர்ந்துபெரி தானபின்னர்
 முந்தைப் பழம்பீடாய், முட்டைக் கருச்சிறையாய்
 மீட்டும்உரு மாறுமொரு வேட்கையினால் ஒருதுணையைக்
 கூட்டிக் களிப்பதற்காய்க் கொக்கரித்துத் திரிவதுமேன்?
 ஐயிரண்டு மாதங்கள் ஆகியபின் கருவூரின்
 பையகன்று —கீழிறங்கிப் பாருலகில் வந்தவொரு
 பாலகனும் வயதேறிப் பாலுணர்ச்சி மிக்கேறும்
 வாலிபனாய் மானிடனாய் மாறியபின் மீட்டுமொரு
 குறுமணலாய், சினைக்கருவாய், குழந்தையென மாறுதற்காய்
 மறுபடியும் பிறப்பிடத்தே மாலாகி வாடுவதேன்?
 ஒன்றுமற் ரென்றாகி, உருமாறி வேறுகிச்
 சென்றிடுமென் நெண்ணுவதும் சிரிப்புக் கிடமான
 மயக்கின் மருந்தானோ? மாற்றமென்று சொல்வதெலாம்

இயக்கமிலா இயக்கத்தின் ஏமாற்றுப் பொருளதானோ?
இன்றேல் இவ் வாழ்க்கைக்கு ஏதுபொருள் ஏதுபொருள்?
என்றேஎன் உள்ளத்தில் எண்ணுகின்றேன், எண்ணுங்கால்—
ஒன்றே அதுவாக உருமாறும் மாயையலால்
ஒன்றுமற் றென்றாக ஒருபோதும் ஆவதில்லை
என்றே வழங்காடி எதிர்க்கட்சி பேசுவதால்
நன்றேதும் உண்டாமோ? நானிலத்தில் எந்நாளும்
உறைந்ததயிர் பாலாக ஒருபோதும் ஆனதுண்டோ?

கறந்திழிந்த பால்மீண்டும் கனமுலைக்கண் போனதுண்டோ?
கருகிவிட்ட கட்டைதனில் கனல்புகுந்து மீண்முகை
விறகாக்கித் தந்தருளும் விந்தையுமே நிகழ்ந்ததுவோ?
குடம்பை தனித்தொழியக் குஞ்சாகிப் பெற்றவொரு
உடம்பும் குடம்பையினுள் உற்றொடுக்கக் கண்டதுண்டோ?
விதையில் முளைத்தெழுந்து விகசித்த மரம் மீண்டும்
புதைபுண்ட விதையாகப் போனதுண்டோ? வழக்காற்றில்
இன்றைக்கு நேற்றுகும் என்பதால் இறந்தொழிந்து
சென்றுவிட்ட நான்இன்றாய்த் திரும்பிடுமோ? இவ்வாறாய்
ஒன்றுமற் றென்றாகுமொரு உலகியலின் உண்மையினை
நன்றுணர்ந்தும் சான்றுகளை நாமுணர மாட்டோமோ?
ஒன்றுமற் றென்றாவதுவே உலகியலோ? வேறுமுண்டோ?
என்றுநான் எனக்குள்ளே எண்ணுகின்றேன், எண்ணுங்கால்—

வித்தொன்று முளைத்தாங்கி விகசித்து விளைந்தக்கால்
கொத்தாகப் பலவித்தும் குலைதள்ளிக் காயக்காதோ?
பெட்டைச் சிறுகொழி முட்டைவழிப் பிறந்தாலும்
பிட்டி வழியெடுக்கப் பெறுங்காலம் அக்கொழி
ஒற்றைக்கொரு முட்டையுடன் செய்தல் வழக்காமோ?
பெற்றமுட்டை அத்தனையும் குஞ்சாய்ப் பெயராதோ?
வித்தும் மலையாகும், வெடித்துவந்த குஞ்சுகளும்
பத்தாகும், தூராகும், பதினா யிரம்ஆகும்,
ஒன்றே பலவாகும், உருவான பற்பலவும்
குன்றாகும், மலையாகும், இமயக் கொடுமுடிபோல்
நின்றோங்கும் எனுமிந்த நியதியுல கறியாதோ?
பற்பலவாய் ஒன்றாங்கே பல்கிப் பரந்துலகில்
உற்பலித்த பின்னதுவே ஒன்றாய் ஒடுங்கிடுமோ?
பலவாகிப் பலவாகிப் பரவுபரி னுமத்தால்

நிலவுகின்ற உலகியலின் நியதியினை நாமறிந்தால்
ஒன்றே பலவாகிப் பலவற்றுள் உறைந்தொளிரும்
பொன்றாத பேரியக்கப் பொருளைப் புரிந்திட்டால்,
நான்ஒருவன் ஆனாலும் நாமறியாக் காலமுதல்
மாநிலத்தில் உற்பலித்த மானிடமாம் சாகரத்தில்
ஒருதுளியாம் என்றிடுமோர் உணர்வுதனைப் பெற்றுவிட்டால்,
வருநாளில் இத்துளியே வழிவழிலாய் வளர்ந்தோங்கிப்
பெருகும், பெருகியொரு பெருங்கடலாய் மாறுபுன்று
கருதுகின்ற பக்குவத்தைக் கண்டறிந்து கொண்டிவிட்டால்,
என்னில் உலகத்தை, உலகியலில் என்னிடத்தை
உன்னி உணர்ந்தறியும் உள்ளொளியை ஏற்றிவிட்டால்,
முன்னைப் பழமையிலும் முளைத்துவந்த வாரீசாய்
பின்னைப் புதுமைக்கும் பிடிக்கையாய்நாம் வாழ்ந்தால
என்றைக்கு வாழ்ந்தாலும் என்றென்றும் வாழோமோ?
என்றெண்ணிப் பார்க்கின்றேன், எண்ணுங்கால் — எண்ணுங்கால்—...

ஹோட்டல், கெண்டன்

வேன் வியாபாரிகள் மற்றும் லொசிஞ்சர் வியாபாரம்
செய்யும் சகலரும்

எப்போதும், இலாபகரமான

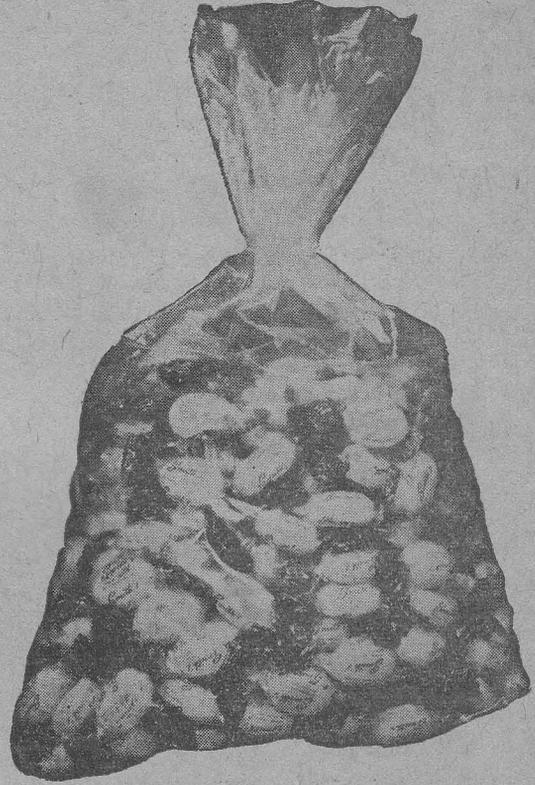
ஸ்பெஷல் விலைக்கு கீழ்க்கண்ட டொபி, லொசிஞ்சர் தினுசுகள் எங்கவிடம் பெற்றுக்கொள்வராம்.

ஸ்மிதீஸ்

- 1 மொக்கா டபள்
- 2 ஐஸ் மின்ட்ஸ்
- 3 பட்டர் டிப்ஸ்
- 4 ஸ்ட்ராபெரி
- 5 ரும்பஸ்
- 6 சோமலாஸ்
- 7 ப்ரூட் ட்ரொப்ஸ்
- 8 சொக்கலேட் கிரிஸ்பிஸ்
- 9 பெப்பர்மின்ட் கிரிஸ்பிஸ்
- 10 எக்நொக்
- 11 எஸ்பிரஸ்ஸோ பொன் பொன்ஸ்
- 12 மெந்தோல் டிப்ஸ்

வின்ட்ஸ்

சொக்கலேட் கிரேக்னல்ஸ்
சொக்கலேட் கிரேப் ப்ரூட்ஸ்
டிசுக் கல்மின்ட்ஸ்
ப்ரூட் கிராக்நெல்ஸ்
சொக்கலேட் மின்ட்ஸ்
ஸ்ட்ராபெரி கிரஞ்ச்
எவர்டன் பட்டர்மின்ட்ஸ்
ஹம்பக்ஸ்
சொக்கலேட் லைம்
அப்பிள் சைடர்
ஹம்பக்ஸ்

மொனிம் பெக்ஸ் பொன் பொன்ஸ் 6 ருத்தல் டிஸ்கள்
" ஸ்டோலி 2½ ருத்தல் பெட்டி & 6 ருத்தல் டிஸ்கள்
பெல்மைரா 7 ருத்தல் பொலிபேக்ஸ்
லொங்கா கெரமல்ஸ் 4½ ருத்தல் பெட்டிகள்

செவ்வாய் டிஸ்கள் 7 ருத். அன் ஜாடிக்கள் 4 ருத்தல்

சொக்—கோ—கிரஞ்ச்	ரம் & பட்டர்
ஸ்ட்ராபெரி கிரஞ்ச்	மால்ட்டட் மில்க்
ரோயல் லைம் ப்ரூட்ஸ்	ரிட்ஸ் அலோர்ட்மென்ட்
மிக்ஸ்ட் ப்ரூட்ஸ்	பனானு ஸ்பிளிட்
பார்ளி சுகர்	சொக்—கோ—லைம்ஸ்

மற்றும் நானாவித டொபி லொசிஞ்சர்கள்

ஜூபிட்டர் கோர்ப்பரேஷன்

(பிரபல லொசிஞ்சர் வியாபாரிகள்)

41, பேங்ஷால் வீதி, கொழும்பு.

டெலிபோன்: 7571

தபால் பெட்டி 1141

டெலிகிராம் "JUPCORP"

அறைக

இலங்கையர்கோன்

4 த்” என்ற நரகத்தில் இன்றைய மனிதனுக்கு நம்பிக்கை இல்லை பிள்ளை இல்லாத வர்களுக்கென்றே ஒரு தனி நரகம் என்றால், நரகத்திற்கு அகிபதி எவனோ, அவன் நரகத்தின் பெரும் பகுதியையே இந்த “பாபி”களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமே! இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்களின் தொகை எண்ணில் அடங்காது. ஆயிரமாயிரமாக நோன்புகள் நோற்கிறார்கள்; தானதரும்ங்கள் செய்கிறார்கள்; வைத்தியர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டு மருந்து உண்கிறார்கள்; கத்தி வெட்டுச் சிகிச்சையும் செய்து கொள்கிறார்கள், செயற்கை வழிகளில் பாழ்பட்ட உதரங்களில் கருவேற்ற முயலுகிறார்கள் — எல்லாம் தம் சந்ததி அழிந்து படாமல் இருப்பதற்காக!

என்ன மமதை! சந்ததி அழிந்துபோனால், ஏதோ பெரும் தீங்கு விழைந்து விடப்போகிறது என்று நினைப்பதற்கு ஒரு தனி மனிதன், இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் அகன்ற படைப்புத் தொடரில் அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவனா?

வழுமைபோல் என் அலுவலகத்தில் கடுதாசிகளையும் பைல்களையும் பாட்டிக்குண்டு உட்கார்ந்திருந்தேன். பிரதம விசிறர் அப்பொழுது தான் அன்று வந்த கடிதங்களை தன் குறிப்புக்குடன் என் பார்வைக்கு அனுப்பிவிட்டிருந்தார்...

என் சிறிய அறைக்கு வெளியே குழந்தை அணில்கள் குரலும் குதிப்பும் பழகிக் கொண்டிருந்தன. கடிதங்களில் கண் ஓடவில்லை. குழந்தை அணில்கள் என்ற என்னும் கோழிக்கூஞ்சுகள், நாய்க்குட்டிகள், ஆட்டுக்கூட்டிகள் பூக்கூட்டிகள் என்று வடிவானிக் குட்டிகளில் போய் நிலைத்தது...

அறை வாசலில் இருந்து விம்மல் விக்கல்களும், கண்ணீருடனும் கலந்த ஒரு பெண் குரல், “ஐயா, என் குழந்தை...” என்றது.

சிறிதனை கலைந்து நிமிர்ந்து பார்த்தேன். என் அலுவலகத்தில் மனிதர்கள் வந்து தம் கஷ்டங்களைக்கறி அழுவதுமே முக்குச் சிந்தவதும் அவ்வளவு அருமையான காரியம் அல்ல ஆனால். இதில் ஏதோ சாதாரணம் அல்லாதது இருந்தது—முகத்தில் தெரிந்தது, குரலில் கொனித்தது! என் ஊற்றுப் பேறவை—அது உண்மையில் மை உற்றுக்கிற பேறதான்!—மேசை மேல் வைத்து விட்டு நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தேன். உடனே என் நாற்காலியின் சாய்வுப் பகுதியில் பிரம்புப் பின்னலின் தொண்டுகளில் பதுங்கிக் காத்திருந்த மூட்டைப் பூச்சிகளுக்கு என் வீரத் தமிழ் ரத்தம் மணத்துவிட்டது. இன்னும் ஒரு பத்து நிமிடங்களுக்காவது அவை களுக்கு நல்ல வேட்டை!

“என், என்ன? இதோ இப்படி இந்த நாற்காலியில் அமருங்கள். ஏதோ உங்கள் குழந்தை என் வீரர்கள்...”

அந்தப் பெண் தன் கையில் இருந்த பையிலிருந்து ஒரு சாண எலவு கைக்குட்டையை எடுத்து தன் கண்களை லேசாக ஒற்றிக்கொண்டு நாற்காலியில் உட்கார்ந்தாள் கண்ணீர் பட்ட இடங்களில் அவன் முகத்தில் பூசியிருந்த வாசனை மா அழிந்திருந்தது. “நீலிக்கண்ணீர்”, என்று முதலில் நினைத்த நாள். பவுடர் அணியும் பெண்களுக்கும் உணர்ச்சிகள் உண்டே என்று என் ஆச்சரியத்தை அடக்கிக் கொண்டேன்.

அவள் அழகான, ஆனால் மலிந்த ஒரு நைலான் சேலையும், அதற்கு நிறப்பொருத்தமடைய ஒரு சோளியும் அணிந்திருந்தாள். ஒரு

மணிக்கட்டில் ஒரு “அடக்க விலை” கைக்கடியாரம், மற்ற மணிக்கட்டில் ஒரு பவுண் அல்லது இமிடேஷன் பவுண் காப்பு. காதுகளில் பிளாஸ்டிக் குண்டலங்கள், கழுத்திலும் முக்கிலும் ஒன்றும் இல்லை. எனக்கு ஆச்சரியம் தாழவில்லை. அவள் ஒன்றையும் கவனியாதவள் போல, தன் கைப்பையை எடுத்து அதில் அடங்கியிருந்த கால்சா தானங்களைக் கொண்டு தன்னை அழகு செய்ய எத்தனித்துக் கொண்டிருந்தாள்—நான் ஒரு வெறும் மனிதன் அவள் முன்னால் இருக்கின்றேன் என்பதையும் கவனியாமல்!

“எனக்கு கிரிப்பு வந்தது. பெண்களின் சுய கௌரவம்! கௌரவம், என் ஆண்டவனே! அழக பெண் அலங்காரம் செய்கின்றாள், கண்ணீர் காய்வதன் முன்!”

“இது அலங்காரம் செய்யும் இடம் அல்ல. இது ஒரு கற்கோர். இது ஏழைகள் ஆகாவும், உதவியும், சிறிதளவு அன்பும் தேடி வரும் ஒரு ஆலயம் போன்றது. கூறவேண்டிய முறைப்பாடு இருந்தால் உடனே கூறவேண்டும். ஆவன செய்வேன்.”

“என் முதல் குழந்தையை உங்கள் அதிகார எல்லைக்குள் இருக்கும் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட போம்பினை வளர்த்து வருகிறாள், அக்குழந்தையை என் கையில் எடுத்துக்கொண்டேன். ஐயா!

அவள் கருதியது பலாக்காரமாக பறித்துக்கொண்டேன் என்று!”

“உங்கள் முறையீடு எது வென்று விபரமாகச் சொல்வீர்களா?”

“என் குழந்தை என்றே ஒரு நாள் கிட்டத்தட்ட ஏழு வருடங்களுக்கு முன்... அது வேறு ஒரு கேசும் வேறு ஒரு குழந்தை... அங்கே—

ஆ! சுகிரையின் முன் வண்டியை இணைக்க முயலும் ஒரு மூட்டைப்போல—நான் பின் வருவதை முன்னால்கூற முயல்கின்றேன்...
மன்னிக்கவும்.

★

இவை எல்லாம் என் கடமைகளில், ஒரு நாள் ஒரு பொழுது என் பது போல, ஆனால் இது அடுத்த நாள்.

“என்ன நையிந்தை, உமக்குச் சொக்குப் பொடி போட்டிட்டாளாம் அந்த—அந்த, என்னை வாயிலே ஏன் வருகுது—பாக்க, ஓ! சொல்லிப் போட்டன்!” அவள் கோபித்தவள் போலப் பேசினாலும் அன்பாகவே, அந்தப் பூரணமான ஆனால் பொருள்ச்செல்லம் குன்றி எழ்மையடைந்து இருந்த இருகயம் எவ்வளவு அன்பை பேச்சில் வெளிப்படுத்த முடியுமோ, அவ்வளவு அன்பையும் வெளிப்படுத்தினாள்.

அவள் பெயர் மாதி.

அவள் தன் “காடு வெட்டி”ச் சேலையின் முந்தானையை தன் தொங்கும் வயோதிப மார்க்கை மறைப்பதற்கு “குறுக்கு” கட்டாக அணிந்திருந்தாள்.

“போ, மாதி!”

“என்னை ஐயாச்சி, உன்மையை சொல்ல! ஆர் இஞ்சை நேத்து வந்தது நம்மைத்தேடி...”

அவள் கிழக்கண்களிலே திடீரென்ற கண்ணீர் மல்கிப் பெருகியது—ஆரூக, சேலையின் முந்தானையை எடுக்க முடியாதாகையால், தன் கைகளால் கண்ணீரைத் துடைத்தாள். ஆனால் துடைக்கத் துடைக்க மீண்டும் பெருகியது...

இரக்கம் என்ற உணர்ச்சி சாதாரணமாக இல்லாத என் மனதிலும், ஆழியில் அலை பொங்குவதுபோல், என் அந்தர்ப உணர்ச்சி தலைதூக்கியது.

“ஏன், என்ன?”

“நயிந்தை, என்னை பிள்ளையை, எண்ணக்கிடங்கிலை போட்டு வளத்த பிள்ளையை, நான் கிழவி என்றாலும், ஒரு குமரியைப்போல பாடு பட்டு வளத்த பிள்ளையை, என்னை பிச்சைச் சம்பளக் காயையும் சில வழிக்க படிச்சவைச்ச பிள்ளையை...”

என் மனதை என்னவோ செய்தது. தலையைக் குனிந்துகொண்டேன்.

ஆம், அவள், அரசாங்கத்தார்தரும் தருமப்பணம் பெறுபவள்தான். பத்து ரூபாய் மாதிரித் தம் நையிந்தை, நீர யோசிக்கிறது எனக்குத் தெரியும். நான் கூலி வேலை செய்து, அகிலலாட்டில்

பிச்சை எடுத்து அந்தப் பொடியின்னை சீவனையும் என்னை சீவனையும் காப்பாத்துவன் என்பது தானே!”

“நீ கெட்டித்தனமுள்ள ஒரு பெண்!”

“ஏன், நீரும் ஒரு... என்னை பிள்ளை என்னோடெட எப்பவும் இருக்க வேணும். அதுக்கு எனக்கு உதவி செய்யடி, என்னை துரை!”

“இவள் முதலில் அழுத கண்ணீர் உண்மையோ என்று ஒரு

கணம் மலைத்தேன். அல்லது இவ
ளுடைய சிரிப்புக் கலந்த பேச்சுக்
தான் உண்மையோ? இந்த மாதிரி
அந்த முதியவள் என்னுடைய
அன்புக்கு முன்னரே பாத்திரம்
ஆனவள்.

என்னுடைய அகங்காரத்தைப்
என்னுடைய உத்தியோக கௌர
வத்தையும் நிலைநாட்டி என் முன்
னால் அழுதுசிரித்த அந்த ஏழைக்கு
என்னால் ஆன உதவி செய்ய வேண்
டும் என்று என் மனம் மிகவும்
பேதலித்தது. அதனால் என்னு

டைய கற்பனை உலகில் புகுந்து விட்
டேன். அனைத்துக் காத்து,
பாலுட்டாலிட்டாலும் தாலாட்டிச்
சீராட்டி, செல்வம் எனப் போற்றி
தன்னுடைய வயோதிப வாழ்வை
வாழ்விக்க வந்த தெய்வம் என
ஏற்றி வைத்து வளர்த்த ஒரு செல்

வனுக்காக இவள் ஏங்குகின்றாள், என்று நான் நினைத்தேன் இவை எல்லாம் கற்பனை என்று முன்னரே சொல்லி விட்டேனே! எனக்கோ இந்த மூதாட்டியின் முறையே சற்றுமே விளங்கவில்லை. என்னுடைய

கீழ் அதிகாரியிடம் இதை அனுப்பலாம் என்றால் அதுகூட எனக்கு உடன்பாடாக இல்லை. அதற்குள் என் காரியாலயத்திலுள்ள பலர் கூடி விட்டனர் என் அறையின் வாசலிலே—ஏதோ ருசி

கரமான ஒரு விளக்கம் நடப்பதாக எண்ணி! என் மனம் வேதனைப்பட்டது அந்தக் கிழவிக்காக. "சென்று அடுத்த திங்கள் வர." என்று நான் சொன்னேன்.

அவள் தான் அணிந்திருந்த விலை குறைந்த அந்த “காடு வெட்டிச்” சேலையின் முந்தானையை சிறிதே தளர்த்தி மறுபடி தன் தொங்கும் மார்புகளின் மேல் வரிந்துகொண்டு போனாள்.

என் மனதில் துக்கம் பொங்கியது! எத்தனை ஏழைகள்... ஆனால் எத்தனை தாய்மார்கள்...

★

முதல் முறை வந்த அந்த, சினிமாக்காரி போன்ற உடை அணிந்த பெண் மறுபடி என் முன் உட்கார்ந்திருந்தாள். இன்று அவள் முகத்திலே வாசனை மா மட்டும் அல்ல, கன்னத்திற்கு சிவப்பும், வாய்க்கு “ஸிப்ஸ்டிக்” என்று அதனிலும் கோரமான கடுஞ் சிவப்பும் அணிந்திருந்தாள். அவள் தன் கழுத்திலே அணிந்திருந்த வாசனை மா அல்ல கோலமாக வரி வரியாக, அவளுடைய வேர்வையின் ஈரம் பட்டு, அதன் நிறம் குன்றி “வெள்ளை வேளிரேன” தெரிந்தது. அந்த அழகில்லாத காட்சியைப் பார்க்கும் பொழுது, “ஏய், உன் கழுத்தை சாண் அளவு கைக்குட்டையால் ஒரு தரம் துடைத்துக் கொண்டு விடேன்,” என்று சொல்ல என் குத்தோன்றியது. ஆனால் என் குச்சு சிரிப்பது சாத்தியமில்லை. என்னுடைய உத்தியோகப் பரம்பரை என்னுடைய வெளிப்படைச் சிரிப்பைக்கொன்றே விட்டு விட்டன. எனக்குச் சிரிக்கத் தைரியமில்லை. ஏன், சிரிப்பதற்கு ஆண்மையில்கூட என்று கூடச் சொல்லி விடலாம்.

“ஏன்?”

“அன்று நான் வந்த விஷயம் எப்படியாயிற்று?”

“எந்த விஷயம்?”

“என் மகளின் விஷயம்”

“அதுவா? அதை இன்றே தீர்த்து வைக்கிறேன்”!

அவள் மீண்டும் அழுதாள். அழுதாள் என்பதென்ன, தன் கண்களை ஒரு சாண் கைக்குட்டையால் ஒற்றிக் கொண்டாள். அவள் உடனே எழுந்து நின்று ஆவேசம் வந்தவள் போலப் பேசினாள்.

“ஓய்! நீர் ஒரு உத்தியோக காரன் என்று தேடிவந்தால் எனக்கு ஞாபகம் பேசுகிறீர், என்னுடைய பிள்ளையை இன்று என்னுடைய கையில் ஒப்படைக்க வேண்டும்.”

“அம்மா, அந்தப் பிள்ளை உங்களுக்கு எப்படி வாய்த்தது?”

“அது என் பிள்ளை”

“எப்படி?”

“என் பிள்ளை என்று கூறுமிடத்து நீர் திருப்தி அடைய வேண்டும்.”

எனக்கு கோபம் வந்தது, இந்தச் சினிமாக்காரியின் உதாசினத்தைச் சகிக்க வேண்டுமா என்று!

“இந்தக் குழந்தை உன்னுடைய திருமணத்தில் பிறந்த குழந்தையானால் உன் கணவன் இங்கு வந்து நிற்க வேண்டுமே! அவன் அல்லவோ குழந்தைக்காக வாதாட வேண்டும்.”

அவள் மீண்டும் அழுதாள். அத்துடன் அந்த முதாட்டியும் வந்தாள். அவளுடைய ஒக்கலையில் ஒரு ஒன்பது வயதுக் குழந்தை ஒரு வன் இருந்தான். என்மனம் மிகவும் சங்கடப்பட்டது, இதை எவ்வளவு இருவரும் மனமும் நோகாமல், தீர்த்து வைக்கலாம் என்று!

அந்த முதாட்டி சொன்னாள்:— “எந்ததை, இது என்றை பிள்ளை. நயிந்தை எண்டாலும், மற்றது சுப்பிரீம் கோட்டு ராசா எண்டாலும், என்றை பிள்ளையைப் பறிச்சு, இந்தப் பொம்பிளையிட்டை குடுக்கிற தெண்டால் அப்ப என்றை உசிர் என்றை உடம்பிலே இருக்கும் எண்டுதான் நயிந்தைக்கு எண்ணமோ?”

“பெத்தா, யார் அப்படிச் சொன்னார்கள்? யான் அப்படி ஒருநாளும்கூட சொல்லவில்லை. ஏன் உன்னுடைய பிள்ளை என்று கூறுகின்றாய்?”

“நான் பெத்த பிள்ளை இல்லை, நயிந்தை வளத்த பிள்ளை! இந்தப் பிச்சைச் சம்பளம் பத்து ரூபாயை வைச்சுக்கொண்டு, அதோடை என்றை பிள்ளைக்கு கால்சட்டை சப்பாத்தும் வாங்கிக் குடுத்து, அதை ஒரு ஆளாக்கிவிட எண்டு தான் எண்ணினன் நயிந்தை.”

எனக்கு எல்லாம் புரிந்து விட்டது. என் மனதை மறுபடி என்னவோ செய்தது.

“இந்தப் பிள்ளை உண்மையில் யாருடைய வயிற்றில் பிறந்தவன்”

“ஏன் நயிந்தை என்றை வாயித்திலே அல்லது என்றை மேளின்ரை வயித்திலே இப்படிப் பிள்ளை பிறக்கப்பாடாதோ?”

நான் சொன்னேன், “இந்தக் குழந்தையின் சம்மதத்தை முதலில் கேட்கலாம்,” என்று.

“ஓம் ஐயா!”

“ஆம், அப்படியே. குழந்தை உன் அம்மாவிடம் வருகிறாயா?”

அழுதாள்.

“ஐயோ, என்றை குஞ்சு என்னத்துக்கு, அழுகிறார். நான் வளத்த குஞ்சு!”

அந்த சினிமாக்காரி போன்றவள் மறுபடியும் விம்மினாள். என் மனம் அவள் பால் பெரிது வயிரம் அடைந்திருந்தாலும் சிறிது இளகிற்று.”

“நயிந்தை, உந்த மாய்மாலக்களுக்கு நீர் இளகப்படாது. என்றை பிள்ளை என்னுடைய எப்பவும் இருக்க வேணும்,” அவள் மறுபடி சிரித்தாள். “நயிந்தைக்கு வயது பத்தாதுபோலே. அது தான் இப்படி யோசிக்குது...”

நான் மறுபடி சிரித்தேன். எனக்கு சிரிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இது என்னுடைய கட்டமை.

“நான் யோசிக்க வில்லை, மாதி”
“நயிந்தைக்கு விளங்கிச் சுகோ?”

“என்ன மாதி, எனக்கு நீயே என்றை உத்தியோகத்தைச் சொல்வித்தரப் போறாய்?”

“என்ன நயிந்தை சொல்லுது?”

“நான் என்னத்தைச் சொல்லுகிறது? இது உன்றை பிள்ளை இல்லை— உன்னைப் போன்ற வயோகிப மாதிக்கு இந்த வயதிலே இப்படி ஒரு இளம் வயதுப்பிள்ளை எப்படிப் பிறக்கும்? அது உன்றை பேரப் பிள்ளையும் இல்லை.”

அந்த நவநாகரிக நங்கை உடனே எழுந்து நின்றாள். அவள் எழுந்த உடன் வாசனை என் முகத்தில் வந்து விசியது.

“என் பிள்ளை எனக்கு இல்லையா? என்றாள். உமக்கு இந்த உத்தியோகம் தகாது!”

“அம்மா, ஏன் இவனை உங்கள் மகன் என்று கூறிக் கொள்கிறீர்கள்?”

“அது நான் உமக்கு எதற்கு கூறவேண்டும், நீங்கள் தான் நீதி செய்ய மாட்டேன் என்று கூறி விட மரங்களே!” அவள் வேகமாக எழுந்து நைலாள் ஆடை சூவு சிலுக்க நடந்துவிட்டாள்.

நான் கலங்கினேன். மாதி சிரித்தாள்.

“நயிந்தை என்ன ஒரு மாதிநி துக்கமாய் இருக்குது? என்றை பிள்ளையை அந்தக் தேவடியாளிட்டை பறிச்சுக் குடுக்க இல்லை எண்டது போலே துக்கம்? என்ன நயிந்தை?”
என் மனம் உடனே தெளிவு பெற்றது.

“மாதி, என்ன விஷயம்?”

“என்ன நயிந்தை! பாவத்துக்கு பிள்ளைபெத்தா பரியாரி என்னசெய்யிறது? நான்தான் என்றை “சீமாட்டிக்கு” ஒரு எதிரி! வா, மேனே போலம்! இந்த கிழட்டுக்கட்டை இருக்கும் வரைக்கும் என்றை “ராசாத்தியை” ஆரேன் கொண்டு போறதெண்டால், எடியே என்றை ராசாத்தி, உடனே நானும் யமராசாவோடை போடுவன்.”

அணில் குஞ்சுகள்...

முந்து தமிழுக்கு முஸ்லிம்கள் தொண்டு

—மதுரை ம. கா. மு. காதிர் முஹ்யித்தீன் மரைக்காயர்—

திருமறையின் அரபுமொழி யெங்கள்மொழி தமிழ்அயலார்ச் சேர்ந்த தென்னும்
மருளுரையால் மதியிழந்த முஸ்லிம்கள் சிலர்ஒருசாரார்; மக்கா நின்றே
வருகுநராம் துருக்கர் தமிழ் மாண்பறிதல் எங்ஙன்? என வரலா ரேதும்
பொருளுணரா துளறிநகும் புன்மதியார் சிலர்மற்றோர் புடைநின் றுரால்.

மறைகிடந்த மனத்தினராம் எந்தையர்தம் மார்க்கமொழி அரபும் அன்னை
முறைகிடந்த செந்தமிழும் ஒருங்காய்ந்த வல்லுநராய் முந்தை யாப்பின்
துறைகிடந்த காப்பியங்க ளோடுபிர பந்தமழை சொரிந்த சீர்த்தி
நறைகிடந்த வரலாற்றில் யானறிந்த சிலலிண்டு நவில்வன் கேண்மோ

பண்டுவிட மொழிப்புலமை வான்மீகி யுரைத்தகதைப் பரவை மூழ்கி
மொண்டுதமிழ்க் கவிதைமழை பொழிந்தருளுங் கம்பனெனும் முகிலே யொப்ப
அண்டர்புகழ் நபிபெருமான் அருஞ்சரிதைப் பகுதியையா யிரத்தின் மேலாம்
தண்டமிழ்ப்பா வாலியற்றிப் புலவர்பிரான் உமறளித்தார் தமிழர்க் கன்றே.

அச்சரிதைப் பிற்பகுதி யீராயி ரங்கவியால் ஆக்கிக் கற்றோர்
மெச்சவருங் காயல்பனி அகுமதுப்பேர் மரைக்காயர் விரித்தார்; மேலும்
மிச்சமுன சரிதைசு ராயிரம்பா வால்இருவர் விளக்கிப் போந்தார்;
அச்சருவில் அதுசீரு அடுத்திரண்டாம் பாகமென அமைந்த தம்மா.

கத்துகடல் சூழ்நாகூர் ஹமீதொலியின் புராணமுடன் கெளதல் அகுளம்
குத்துபுநா யகர்புராணம் நபிஇபுரு ஹீம்புராணம் குலபா ஆட்சி
புத்துஹுஷ்ஷாம் எனும்புராணம் பதினமூவா யிரம்பாவாற் புகன்றூர் என்றும்
எத்திசையும் புகழ்ஷெய்கப் துல்காதிர் நயினூர்ப்பேர்க் கவிஞர் ஏறே.

அன்னவர்செந் தமிழ்அரபு வடமொழியாம் மும்மொழிப்பேர் அறிஞ ராய்முன்
சொன்னபெருங் காப்பியங்க ளோடேனைப் பிரபந்தரு சொர்க்க நீதி
யன்னபல மாலையந்தா தித்திரிபு யமகப்பா அருளிச் செய்தே
தன்னிகரி லாப்புலவா நாயகமென் றெல்லவருஞ் சாற்ற வாழ்ந்தார்.

‘நாவலரென் றுல்நீரே நாவலர்’என் றுறுமுக நாவல லாரின்
பாவளமோர் மருகர்புகழ்ந் தேத்திடயாழ்ப் பாணவண்ணைப் பதிக்கண் தான்செய்
பாவளமார் ஆரிபுநா யகர்சரிதை யரங்கேற்றிப் பரிசில் பெற்றார்
காவளமார் திருநாகூர்க் கவிஞர்பிரான் குலாங்காதிர்க் கலைவல் லோரே.

இக்கூறுங் காப்பியம்நேர் நாகூரார் புராணமுடன் யாப்பார் இன்றேன்
மிக்கூறுங் கலம்பகம்ஐந் துங்கோவை யோரிரண்டுங் கூடல் மேவும்
தக்கார்சேர் தமிழ்ச்சங்கப் புலவராற் றுப்படையும் ‘நான்காஞ் சங்க
நக்கிரன்’ எனப்புகழ் நன்கியற்றிப் போந்தனனஇந் நாவல் லோனே.

களஞ்சியத்தின் நிதிப்பெருக்காற் செருக்கடைந்திவ் வுலகளிப்பன் கத்தா! என்னெற்
களஞ்சியத்தால் என்ருருமீன் பசிதணிக்கா நபிகுலோன் காதை மீதிக்க
களஞ்சியமா யீராயி ரங்கவியால் யாத்தளித்தார் கவிஞர் ‘வண்ணக்
களஞ்சியம்’என் றெல்லவரும் போற்றுநீமீத் இபுருஹீம் கவிஞர்தாமே.

இத்தகைய பெருங்காப்பி யங்களில்யான் அறிந்தபதி னெட்டும் இன்பம்
தத்துதிருப் புகழ்கோவை கலம்பகம்அந் தாதிபிள்ளை தமிழும் இன்னும்
எத்தனையோ அணிகலன்கள் தமிழ்நனைக் கெம்மவர்செய் தீந்துள் ளாரால்
அத்தனையும் இத்தனையென் றுய்ந்துரைத்தல் தமிழேனூல் ஆமோ ஐயா!

நாடகக் கலை

இளவடி.கே.சண்முகம்

நாடகம் ஒரு மதத்தான சக்தி அறிவையும், உள்ளூர் ணாச்சியையும் கிணறிவிடக்கூடிய சக்தி. அதன் காரணமாக பொது மக்களின் வாழ்க்கையே பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே நாடகத்தைக் கணையத்தோடும், கடமைப் பொறுப்புணர்ச்சியோடும் பயிலவேண்டும், நடக்கவேண்டும்.

நாடகம் தமிழ் மொழியோடு இணைந்தவிட ஒரு நற்சீலை. தமிழ் என்று சொல்லும்போதே அது இயல், இசை நாடகம் ஆகிய மூன்று சிவப்பகுதிகளையும் உள்ளடக்கி நிற்கிறது. இப்படிப்பட்ட மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக மொழியை வேறுபாடும் வகுத்ததில்லை. இது நமது தமிழுக்கே உரிய தன்ச்சிறப்பு.

முத்தமிழ் என்று சொல்லப்படும் இந்த மூன்றுவகைப் பிரிவுகளில் நாடகம் என்னும் பிரிவுக்குள் பரதநாட்டியப் முதல் பொம்மலாட்டம், கதாகாலட்சேபம் முதலிய உலகமனை கூத்து வகைகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. இப்படிப் பல்வேறு வகைப்பட்ட கூத்துக்களிலிருந்து நாடகம் என்று மட்டும் தன்யே பிரித்துப் பார்ப்போமானால் ஏதாவது ஒரு கதையைத்தழவி வரும் கூத்து என்ற அளவிலேதான் பொருள்கொள்ளவேண்டும்.

நாடகத்திலுள்ள பலதரப்பட்ட கூத்துவகைகள், அவற்றிற்குரிய இலக்கண விளக்கங்கள் நடப்பிற்குரிய மெய்ப்பாட்டுணர்ச்சிகள் முதலியவற்றைப்பற்றியெல்லாம் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆங்காங்கு சில குறிப்புகள்,

கிடைக்கின்றன. கிடைக்கும் செய்திகளில் நாம் பெருமளவுக்குப் புரிந்துகொள்ள உதவியாயிருப்பது சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள அரங்கேற்று காதையும் அதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதியுள்ள உரையும் தான். தமிழர்கள் நாடகக்கலையிலும் சிறந்து விளங்கினார்கள், என்பதற்குரிய சான்றுகள் இதிலேதான் கிடைக்கின்றன.

காலஞ்சென்ற வி. கோ. பரிதிமாற்கலைஞன் என்னும் சூரிய நாராயண சாஸ்திரி அவர்கள், தமிழிலே "நாடக இயல்" என்று ஓர் அருமையான நூல் வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்த நூலில் நாடகம் என்றால் என்ன, அவை எத்தனை வகைப்பட்டவை, நடப்புக்குரிய இலக்கணங்கள், எல்லாம் ஆராய்ச்சி முறையில் செய்யுள் வடிவில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதை அடிப்படையாய் வைத்துக்கொள்வது நாடகம் பயிலவோருக்குப் பெரிதும் பயனளிக்கும்.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்

இந்த நாடக இலக்கணங்களை நன்கு கற்றறிந்து அதன் வழியே நாடகம் எழுதிய பேராசிரியர்கள் நம்மிடையேயும் இருந்திருக்கிறார்கள்; இன்னும் இருக்கிறார்கள். இவர்களிலே தலை சிறந்தவர்கள் தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியரே நாடக உலகோரால் புகழ்ந்து போற்றப்பெறும் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் ஆவார்.

தமிழகத்தில் சென்ற இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை நடைபெற்றுவந்த நாடகங்கள் பெரும்

பாலும் சங்கரதாஸ் சுவாமிளால் எழுதப்பெற்றவை. சாஸ்திரி, பவளக்கொடி, சுலோசனாசதி, சதியனுசூயா, சீமந்தனி, அல்லியர்ஜ்ஜுனா, அபிமன்யு, சுந்தரி, மிருச்சசடி, மணிமேகலை, கோவலன், லவகுசா, சிறுத்தொண்டர், பிரகலாதன், பார்வதி கல்யாணம், பிரபலங்கலீல முதலிய நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

அருணாசலக்கவிராயரின் இராம நாடகத்தையும் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் நந்தனார் சரித்திரத்தையும் நாம் நன்கறிவோம். இவைகளுெல்லாம் புராண இதிகாச நாடகங்கள் தாம். ஆனால் அவற்றிலே புதைந்தகிடக்கும் பேருண்மைகளும், அறிவுரைகளும் இன்று நடத்தும் சில முற்போக்கு நாடகங்களிலேகூட காணப்படவில்லையே! மகாகவி காள்தாசர், பவபூதி முதலியோரின் நாடகங்கள், புராண இதிகாசக்கதைகள்தாம். மேல்நாடுகளில் இன்றும் அந்த நாடகங்களின் சிறப்பைப் பேற்றுக்கொடுக்கவே; நடக்கிறார்களே?

சென்னையில் சமீபத்தில் பல வாரங்கள் ஓடிய 'பத்துக் கட்டளைகள்' என்ற திரைக்கதை புராணக்கதைதான். ஆனால் அதனுடைய சிறப்பு உலகிலே எந்த நாட்டினராலும் மறுக்கப்படவில்லையே! வடமொழியிலும், தமிழ் மொழியிலும் உள்ள நாடகங்களை, திரைப்படங்களை, புராணக்குப்பைகள் என்று கேலி செய்யும் பகுத்தறிவவாதிகள் என்று சொல்லப்படுவார்கள்கூட,

இந்தப் 'பததக் கட்டளைகள்' படத் திருகுப் பிரமாதமாக விமர்சனம் செய்து வரவேற்பளித்து வாழ்த்துக் கூறினார்களே! எனவே புராண இதிகாசங்கள் என்ப தற்காகவே நாம் எந்த நாடகக் கதைகளையும் ஒதுக்கவேண்டியதில்லை. அப்படி ஒதுக்கித் தள்ளத் தொடங்குவோமானால் நமக்குப் பழைய சிறப்பென்றே உரலாற்றுப் பெருமையென்றே சொல்லுவதற்கு ஒன்றும்இல்லாமற்போய்விடும் என்பதைப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் எழுதிய நாடகங்களை ஸ்பெஷல் நாடக நடிகர்களிடம் பார்த்து விட்டுச் சிலர் தவறாக முடிவு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அந்த நாடகங்களின் சிறப்பை நன்கு அறிந்தவன். டல ஆண்டுகள் அந்த நாடகங் களை நல்லமுறையில் நடத்த வன். அந்த நாடகங்களில் டெரும் பகுதி பாடல்களாக அமைந்துள்ளதால் இரவல் குரலில் பாடவேண்டிய இன்றையச் சூழலில் அவற்றைச் சொந்தக் குரலில் பாடி நடக்க நடிகர்கள் இல்லையேதவிர நாடகத்தின் உயர்வுக்கு ஏதும் குறையில்லை.

ஒருநாள் இரவுக்குள் ஒரு முழுநீள நாடகத்திற்குவேண்டிய நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களையும், வசனங்களையும் அடித்தல், திருத்தல் இல்லாமல் எழுதி முடித்த ஆற்றல்பெற்றவர் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள். அவரது நாடக நூல்களை முழுதும் பல் கலைக்கழகமோ, அரசாங்கமோ, அல்லது சென்னை ராஜ்ய சங்கீத நாடகச் சங்கமோ ஏற்று அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பது என வேண்டு கேரன்.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார்

கல்விப்பணியில் இதுவும் ஒரு தலையாய பணியெனக் கொள்ள வேண்டும். இன்று நம்மிடையே வாழும் தமிழ் பேரறிஞர்கள், சுவாமிகளின் நாடக நூல்களைப்

பார்க்க ஆய்லுமாறால் அவர் ஆ பெருமை குன்றின்மேலிட்ட தீப்போல் பிரகாசிக்கும் என் பதை உறுதியாகச் சொல்வேன். அந்ததபடியாக கற்றறிந்த நாடகப் பேராசிரியராக விளங்குபவர் பத்மபூஷணம் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் அவர்கள். வருடைய நாடகங்கள் முழுதும் உரை நடையால் அமைந்தவை. ஏறத்தாழ நூறு நாடகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். ஆங்கில நாடகங்கள், வடமொழி நாடகங்கள் ஆகியவற்றையும் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். பம்மல் சம்பந்த னரின் நாடகங்களிலே கற்பனை நாடகங்களான "மஞ்சுகரன்" "இரண்டு நண்பர்கள்" போன்ற ஒரு சில நாடகங்கள் உலக நாடகக் கதையோடு ஒப்பிடத் தக்கவையென்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன்.

வாழ்ந்து மறைந்த மற்றொரு நாடகாசிரியர் தெ. பொ. கிருஷ்ணசாமிப் பாவலர் அவர்களாவார். பதிக்கீடு, பம்பாய் டெயில், தேசியக் கொடி, கதரின் வெற்றி, பஞ்சாப் கேசரி, முதலிய நாடகங்கள் பாவலர் அவர்களால் எழுதப்பெற்றவை. இவை சமுதாய சீர்திருத்தத் தோடு தேசிய உணர்ச்சியையும் ஊட்டிய நாடகங்கள்; ஜே. ஆர். ரங்கராஜு அவர்களின் பிரசத்தி பெற்ற நாவல்களான ராஜாம் பள்ளி, ராஜேந்திரா, சந்திர காந்தா, மோகன சந்தரம், ஆனந்த கிருஷ்ணன் ஆகிய பாவல்களெல்லாம் நாடகங்களாக வந்து நம் தமிழ் மேடையை அலங்கரித்திருக்கின்றன. இவற்றை நாடகங்களாக்கிய ஆசிரியர் திரு. எம். கே. ராதா அவர்களின் தந்தையாராகிய திரு. எம். கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள். அவர் திருமலையிலேயே பிறந்தவர். இந்த நாடகங்கள் அத்தனையும் சமுதாயப் புரட்சி நாடகங்கள்.

தமிழ் நாடக வரலாறு எழுதப்படல் வேண்டும்

நான் 1949-ஆம் ஆண்டு பிரவேசத்த 1918-ம் ஆண்டு

முதல் ஆறுவரை மற்றும் எத்தனையோ நாடக ஆசிரியர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். நல்ல முறையிலே நாடகப் பணியாற்றி மறைந்த எத்தனையோ நாடகக் குழுக்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். அவற்றையெல்லாம் விரித்துச் சொல்லக் காலமாகுமென்று விடுகிறேன்.

பொதுவாக தமிழ் நாடக வளர்ச்சியைப்பற்றிய வரலாறு ஒன்று விரிவான முறையில் எழுதப்படவேண்டும். இன்றைய அளவுக்கு வளர்ந்து வந்துள்ள தமிழ் நாடகக் கலை மேலும் வளர்வதற்கு அந்த நாடக வரலாறு பெருந் துணையாக இருக்கும். அந்த வரலாற்றை ஆராய்ந்து எழுதவதற்கு ஒரு குழுவே அமைக்கப்படவேண்டும். இந்தக் காரியத்தை விரைவில் செய்யவேண்டுவது அரசாங்கத்தின் கடமை யென்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன்.

பழைய நாடகங்கள் போக, புதிய நாடகங்களை எடுத்தக் கொண்டாலும் தமிழகம் அந்த வகையிலும் சிறந்த முறையில் நாடகப்பணி புரிந்திருக்கிறது.

ஒளவையார், இமயத்தில் நாம், கட்டப் பொம்மன், இராஜ ராஜ சோழன், தமிழ்ச் செல்வம் முதலிய நாடகங்கள் நமது பண்டைய இலக்கியங்களின் பெருமையையும், மன்னர்களின் மாண்பையும் நமது வரலாற்றுச் சிறப்பையும், தேசிய எழுச்சியையும் விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன.

ஒளவையாரைப்போல் நாடகம் முழுதும் ஒரு மூதாட்டியைத் தலைவியாகக் கொண்ட நாடகம், அதுவும் வரலாற்று நாடகம் உலக நாடக வரலாற்றிலேயே இல்லையென மேனாட்டு அறிஞர்களே வியந்து கூறியுக்கூற்கள்.

சமுதாய முற்போக்கு நாடகங்களை எடுத்தக்கொண்டாலும், நான் முன்பு கூறிய நாடகக் கருக்குப் பிரகு மன்கள், இன்ஸ்பெக்டர், கண்கள், பைத்தியக்காரன், நாம் இருவர் அந்த

மானகைத், முள்ளை ரோஜா, குமரஸ்தரவின் பெண், மேனகா, எதுவாழ்வு, கள்வனின் காதலி, கவியின் கனவு, நாலு வேலி நிலம், மல்லியம் மங்களம், இரத்த பாசம், ஓர் இரவு வேலைக்காரி, இன்பக் கனவு, உயிரோவியம் முதலிய எத்தனையோ நாடகங்கள் நடைபெற்று நாடகக் கலைத்துறையை வளர்த்திருக்கின்றன.

ஒப்போது நான் குறிப்பிட்ட நாடகங்களெல்லாம் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் “மனோன் மணியம்” நாடகத்தைப்போல் இலக்கியப்படைப்பாக அறிஞர்களால் கருதப்படாவிட்டாலும், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு இந்த நாடகங்கள் பெரும் நன்மையைச் செய்திருக்கின்றன. என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

நாடகம் எப்படி இருக்கவேண்டும்?

திரந்தரமான இலக்கியப் படைப்பாக நாடகம் அமைய வேண்டுமானால், அன்றாடப் பிரச்சினைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதினால் மட்டும் போதாது. சமுதாயப் பிரச்சினைகள் காலமாறு பாட்டிற்கேற்ப மாறி, மாறித்தோன்றும். அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும்போது நாடகமும் மறைந்துவிடும். எனவே என்றும் நிரந்தரமாக மனித உள்ளத்திலே போராடும் நன்மை, தீமை உணர்ச்சிகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு, அவற்றிற்கிடையே சிக்கல்கள் ஏற்படுத்த முரணான வெவ்வேறு குணப்பண்புடைய பாதிரங்களை மோதவிட்டு முடிவில் தீயவர்களுக்குத் தோல்வியும், நல்லவர்களுக்கு வெற்றியுமாக நாடகக் கதை அமையும் போது, அந்த நாடகமும் மனோன்மணியத்தைப் போல் நமது நண்பர் திரு. சகஸ்ரநாமம் அவர்கள் நடத்திய பாரதியின் பாஞ்சாலியின்

சபத்ததைப்போல் செய்யுள் வடிவிலே அமையும்போது இலக்கிய நாடகமாகக் கருதப்படு ஏனென நம்மபுகிறேன். இதுவே என் சொந்தக் கருத்து.

நாடகம் கண், காது, மனம் மூன்றையும் தன்பால் இழுத்து வைத்துக்கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்த கலை. காவியக் கலைகளில் நாடகம் பார்க்கும் கலையும் ஒன்றாக கருதப்பெறுகிறது. அச்சில் அழகாக வெளிவந்துவிடுவதால் மட்டுமே இக்கலை வளர்ந்து விடாது. அரங்கிலும் சிறப்புப் பெறவேண்டும்,

நாடகத்திலே இயல் இருக்கிறது. இசையிருக்கிறது. மூன்றாவதாக நடப்பும் இருக்கிறது. இவற்றோடு கதை, வேடம், காட்சிகள் அனைத்தும் ஒன்று சேரும்போது லட்சக்கணக்கான மக்களுக்குச் சுவைதரும் ஒன்றாக நாடகம் அமைந்துவிடுகிறது.

நல்ல நாடகங்களின் மூலம் மக்கள் நல்லறிவைப் பெறுகிறார்கள். வாழ்க்கையின் சிக்கல் களைப் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். அதன் மூலம் வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்வதற்குரிய தனிவைப்பெறுகிறார்கள். கல்வியறிவோடு, இந்தக் கலையறிவும் சேரும்போது மனிதன் நிறைவு பெறுகிறான். தான் கற்ற கல்வியில், பெற்ற அறிவின் வழியில் நிற்பதற்கு நாடகக்கலையின் மூலம் அனுபவப் பேருண்மைகளை அவன் தெரிந்து கொள்கிறான்.

கல்வி அறிவை வளர்க்கிறது. நாடகக்கலை அனுபவத்தை காட்சிப்படுத்திக் காட்டி உணர்த்துகிறது. அறிவு எப்போதும் உண்மையை உணர்த்தும். ஆனால் மனிதனுடைய மனம் உணர்ச்சி நிறைந்தது. அந்த உணர்ச்சி வசப்பட்ட மனம் உண்மையை நாடிச் செல்வதற்கு அனுபவமே துணை செய்யும். உணர்ச்சிகளுக்கு அறிவைப்பறி கொடுத்து விடாமல் ஒரு நிலைப்படுத்தும் சக்தி அனுபவம். இந்த அனுப

வத்தை நாடகத்தால் நாம் பெறுகிறோம்.

பல்வேறு வகைப்பட்ட கதை நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் வாழ்க்கை உண்மைகள் மக்களுக்கு எளிதாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. மனிதன் மனிதனாக வாழ முயல்கிறான். எதேனும் தவறு நேரும்சமயங்களில் நாடகக்காட்சிகள் அவன் நினைவுக்குவருகின்றன. அவை அவனுக்குச் சரியான வழியைக் காட்டித் திருத்துகின்றன. மனிதர்களிடத்தில் அபிமானமுள்ள கலைஞர்கள், மனிதகுலத்தின் வாழ்வு உயர வேண்டுமென எண்ணும் நல்ல கலைஞர்கள், நாடகக்கலையை இந்த முறையில்தான் வளர்க்க முன்வருவார்கள். இதைக்கருத்தில் கொண்டுதான் மகாகவி பாரதி கூறினார்.

“வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும், கவிப்பெருக்கும், மேவுமாயின் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரொலாம் விழி பெற்றுப் பதவி கொள்வார்” என்றார்.

ஆம், நாடகக்கலைப் பெருக்கினால் அறிவுக் கண்திறக்கிறது. சமுதாயத்தின் மன இருளை நீக்கி அது நல்ல வழியைக்காட்டுகிறது.

கலையும் ஒரு வகை வெறி

நாடகக்கலை மக்களின் நினைவை, பண்பாட்டை உயர்த்துவனவாக அமையவேண்டும். மனித சமுதாயத்தின் வாழ்வுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் துணைபுரியவேண்டும். வெறும் பொழுது போக்குக் கலையாக நாடகத்தைக் கருதுபவர்கள் நம்மிடையே இருக்கிறார்கள்.

பொழுது போக்குக்கலையென்பது, கரகம், காவடியாட்டம், சிலம்பக்கூத்து, கழைக்கூத்து, பொய்க்காள், குதிரையாட்டம் முதலிய தனிதனினை பயிற்

சுத திறமையை வெளிப்படுத்தும் கலைகளாகும். நாடகமும் அப்படிப்பட்ட கலையாக இருக்கலாம்; ஆனால் நல்ல கலைஞர்கள் தாய்மைப் பண்புள்ள கலைஞர்கள் நாடகத்தை அதற்காக மட்டும் பயன்படுத்த மாட்டார்கள்.

கள் போதைவெறியால் கூட சில மணிநேரம் இன்பக்கிடைக்கிறது. கலையும் ஒருவகை வெறிக்குச் சமமானது தான். சில மணிநேர இன்பப்பொழுது போக்குக்காக மட்டும் இதைப் பயன்படுத்துவோமானால் கள் வெறிக்கும், கலை வெறிக்கும் வித்தியாசமில்லாது போய்விடும். எனவே பொழுதுபோக்கு என்ற போர்வையில் சில பல நல்ல உண்மைகளைச் சொல்லுவதே நாடகத்தின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும்.

நாடகக்கலை மகத்தான சக்திபடைத்தது என்பது ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். ஆக்கவும், அழிக்கவும் இந்தக் கலைக்கு வலிமையுண்டு. இப்போது நான் நாடகக் கலையைப்பற்றிச் சொல்லியவை அனைத்தும், ஆக்கவழியின் டார்பட்டவை. அந்தவழியிலே நாடகக்கலை வளர்ந்து நமக்கெல்லாம் வாழ்வளிக்கவேண்டும். நம்மைப் பெருமைபடுத்தவேண்டும்.

நாடக அரங்குகள்

இன்று நாடக வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததான முதல் தேவை நல்லவசதியான நாடகமேடைகள். திரைப்படங்களின் பெருக்கத்தினால் தமிழகத்தில் இருந்த நாடக அரங்குகள் யாவும் படமாளிகைகளாக மாறிவிட்டன. படம் நடைபெறும் அரங்குகளை நாடகத்திற்கு கொடுப்பதானால் மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு வாடகையாகக் கேட்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. மூவாயிரம், நாலாயிரம் என்று பெருந்தொகைகளை வாடகையாகக்கொடுத்து நிரந்தரக் குழுவை நடத்த முடியாமையாலும், அப்படிக்காரைத் தாலும் பல நகரங்களில் நாடக

அரங்குகள் கிடைக்காத நெருக்கடியாலும் தான் பல நாடக சபைகள் மடிய நேர்ந்தன.

எனவே முதல் தேவை, நாடக அரங்குகள், திருச்சிராப்பள்ளியில் பல ஆண்டுகளாக நகர சபைக்குச் சொந்தமாக இருந்து வரும் தேவர் மன்றத்தைப் போல் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு நகர சபைக்கும் சொந்தமாக ஒரு நாடகக் கொட்டகை இருக்கவேண்டும். அது சினிமாவுக்கு எந்தக்காலத்திலும் கொடுக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும்.

நகரசபைகள் கட்டும் இந்த நாடக அரங்குக்கு மத்திய சர்க்கார் மான்யம் வழங்க வேண்டும். குறைந்த கட்டணத்தில் இந்த நகர சபை நாடக அரங்கு எல்லோருக்கும் எளிதாகக் கிடைக்கும் முறையில் செயல்படவேண்டும்.

இதே போன்று சிற்றூர்களில் ஒரு பெரிய வட்டாரத்திற்கொன்றாக திறந்த வெளி அரங்குகள் அமைக்கப்படவேண்டும். தமிழகத்தின் சீதோஷண நிலைக்குத் திறந்த வெளி அரங்குகள் மிகவும் ஏற்றதென்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

பெருங் கூட்டத்தினால் ஏற்படும் புழுக்கம் வியர்வை முதலிய சிரமங்கள் இல்லாமல் விசாலமான இடத்தில் உட்காரவும், நல்ல காற்றை உட்கொண்டு இயற்கையோடிசைந்து கலை நிகழ்ச்சியைக் கண்டு களிக்கவும் திறந்த வெளி அரங்குகள் துணைபுரியும்.

செலவினங்களை அனுசரித்து அதற்கேற்பக் கட்டணங்கள் விதிக்கப்படுவதால் ஏறத்தாழ ஆயிரத்தைந்நூறு பேர் அமர்ந்து பார்க்கத்தக்க கொட்டகைகளில் அதிகக் கட்டணம் விதிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. குறைந்த கட்டணத்தில் நிறைந்த மக்கள் பார்க்கும் மகிழ்ச்சியைந்த கொட்டகைகளில் இடம் கிடையாது. திறந்த வெளிகளில் ஒரே சமயத்தில் பத்தாயிரம் மக்களுக்குக்கூட இடவசதி

செய்து கொடுக்க முடிகிறது. குறைவான கட்டணங்கள் வசூலித்தே செலவினங்களைச் சரிக்கட்டமுடியும்.

திறந்த வெளி அரங்குகள்

நாடகக் கழகம் 1950-51ல் சென்னையில் நடத்துக் காட்டிய இருபெருங்கலை விழாக்களில் முதல் வகுப்பு நாற்காலி எட்டு அணுவும், இரண்டாவது வகுப்பு நாற்காலி நான்கு அணுவும் வசூலிக்கப்பட்டன, என்பதை இங்கு பெருமைபோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நாடகத்தில் நடப்பவர்களுக்குக் கூட திறந்த வெளி அரங்கில் ஒரு தனி உற்சாகம் பிரகடிகிறது. மின்சார விளக்குகளின் வெப்பம் அனல் போல் சுட்டெரிக்க, வியர்வை நீர் பெருக்கி கூரை போட்ட கொட்டகைகளில் நின்று நடத்து அவஸ்தைப்பட்ட கலைஞர்களுக்கு திறந்த வெளி அரங்கின் சிறப்பு நன்றாகத் தெரியும். எனவே சிற்றூர்கள் நிறைந்த வட்டாரங்களில் எல்லாம் திறந்த வெளி அரங்குகள் நிறுவவேண்டியது அவசியம் என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இதைத் தனிப்பட்ட தனவந்தர்கள் யாரும் முன் வந்து கட்டப்போவதில்லை படமாளிகைகள் கட்டப் பணக்காரர்கள் பலர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வருவார்கள். நாடகக் கொட்டகை கட்டுவது வருவாய்க் குரியதல்ல ஆகையால் இதற்கு எவரும வருவதில்லை. எனவே சர்க்காருடைய ஆதரவிலே தான் இத்தகைய அரங்குகள் உருவாகவேண்டும். இந்தத் தேவை நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால், நாடகங்கள் நாடெங்கும் விரிந்த அளவில் நடைபெறும் என்பதற்கையமில்லை.

அடுத்தபடியாக ஒன்று இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். பண்டைக்கால முதல் இன்று வரை நற்கலைகளுக்கெல்லாம் உறைவிடமாக விளங்கி வருபவை தமிழகத்தின் மாபெரும் ஆல

காக்கை உகக்தம் பிரணம்

தமிழிலக்கிய வரலாற்றைப் பல காலப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு காலப் பிரிவையும் ஏற்ற ஒவ்வொரு பெயரிட்டு வழங்குவார்கள். அவ்வாறே இக்காலத்துக்கும் ஒரு பெயர் இடுவதாயின், இதைப் பத்திரிகைக் காலம், அல்லது எழுத்தாளர் காலம் எனப் பெயரிட்டு வழங்கலாம். பத்திரிகையையும் சஞ்சிகைகளையும் மக்கள் விரும்பிப் படிப்பதனாலே இலக்கியத் தரமுள்ளனவும் இல்லாதனவும் அவற்றின் வாயிலாகவே வெளிவருகின்றன. அவற்றின் தரத்தையெல்லாம் மட்டிட்டு, சிறந்த இலக்கிய வரிசையில் வைத்து எண்ணக் கூடியவை எவையென வகுத்து அவற்றை ஆராயும் பொறுப்பு

வருங்கால ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு உரியதொன்றாகும். இக்காலப் பத்திரிகைகள் மொழிவளமுள்ள தொன்றாகக்காணப்படுகிறது. தனிப்பட்ட இலக்கண அமைதியும் அதற்கு உண்டு. அதன் ஆற்றலைச் செவ்வனே பயன்

பாராட்டிக்கொள்வோர்பலரிடத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் கல்தை, சிறுகதை, தொடர்கதை என்பனவற்றை எழுதி வருகின்றன ரென்னும், மொழியின் ஆற்றலை அறிந்து அதனைக் காலத்துக்கு ஏற்றவாறு செவ்வனே

வி.செல்வநாயகம்

இலக்கியத் திறமையில் பெரும்புலமையுள்ள திரு. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் "தமிழ் இலக்கிய வரலாறு", "தமிழ் உரைநடைவரலாறு" ஆகிய இருநூல்களின் ஆசிரியர்.

படுத்தின், பெருமை வாய்ந்த இலக்கியங்கள் உருவாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எழுத்தாளர்களென்று தம்மைத் தாம்

கையாளும் தகுதிவாய்ந்த எழுத்தாளர் ஒரு சிலரே இக்காலத்திலுள்ளார். பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் கவிதைகளைப் பார்க்கும் பொழுது, அவற்றுள் ஒரு சல்தானும் தமிழிலக்கியத்தை வளம்படுத்தக்கூடியனவாக அமையுமோ என்று ஐயுறுவேண்டியிருக்கிறது. அவற்றின் கண் அனுபவ வரட்சியும் கற்பனைத் தூக்கமும் மலிந்து காணப்படுகின்றன. பயனுள்ள கவிதைகளை மக்கள் விரும்பிப் படிக்கும் காலம் வரும்வரையுப் இலக்கியத் தரமில்லாதவை வெளிவந்துகொண்டேயிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈவது கடவுளுக்கு மட்டுமல்ல புலவனுக்கும் பொருந்தும். சிறந்த கவிக்களிற்காணப்படும் பண்புகள் சிலவற்றை நாம் அறிந்திருந்தால் இக்காலத்தில் வெளிவரும் கவிதைகளுள் நல்லனவற்றைத் தெரிந்து படித்து அனுபவிக்க முடியும்.

யங்கள். சித்திரம், சிற்பம், இசை, நடனம் கூத்து முதலிய அருங்கலைகள் பலவும் ஆலயங்களில் தான் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. எனவே இனியும் கலை வளர்ச்சிக்கு, சிறப்பாக நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்கு நாம் ஆலயங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆலயப் பெருவிழாக்கள் நடைபெறும் காலங்களிலும் மற்றும் தேவைப்படும் நேரங்களிலும் இங்கே நாடகம் நடத்துவதற்குரிய வசதியை எளிதாகச் செய்துகொள்ள முடியும்.

அறிவியல் வளர்ச்சியாலும், விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலும் மனிதன் கண்ட உண்மைகளை மனித சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுத்த அன்பும், அறிவும், அருளும் அவன் இதயத்திலே இடம் பெறவேண்டும். எந்தச் சமயமாயினும், அந்த மதமாயிருந்தாலும் இந்த உண்மை

யைத்தான் பேரதிக்கிறது எனவே சமய உண்மைகள் நாடகங்களின் மூலம் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்படவேண்டும் என்பதை அழுத்தமாகச் சொல்வேன். அப்படிச் சொல்வதை ஆலயச் சூழ்நிலையிலே சொன்னால், இன்னும் அழுத்தமாக நெஞ்சில் பதியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இவ்வாறெல்லாம் நாடக அரங்குகளை வளர்த்து நாடகம் நடிப்போர்க்கு வசதிகள் செய்து தரும்படியாக அரசியலாசிரியர்களே வேண்டுகிறேன்.

நல்ல பண்புடைய கலைஞர்கள் நாடகம் எழுதவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நாடகங்கள் நாடுக்கும் நடிக்கப் பெறவேண்டும். ரசிகர்கள் அவற்றை ஆதரித்துப் போற்றவேண்டும். இதுவே என் வேண்டுகோள்.

வாழ்க! வளர்க! நாடக நற்கலை!

இலக்கியம் நாகரிகத்தின் சின்னமாகும். ஒரு நாடு மக்களுடைய பண்பாட்டின் வற்றத் தழி

வுக்கு ஏதுவாகவிருக்கும் நன்மை தீமைகள் அந்நாட்டிலே வாழும் புலவனுடைய அல்லது இலக்கிய ஆசிரியனுடைய உணர்ச்சியைத் தூண்டுவது இயல்பாகும். புலவன் நுண்ணுணர்வுடையவன்; அவன் வாழும் காலத்தில் அவனைச் சூழ்ந்துள்ள மக்கட்கு முவினரின் இன்ப துன்பங்களால் தாக்கப்படும் இயல்புடையவன்; அவனுடைய கவிதைகளில் அவை இடம்பெறுகின்றன. ஆகவே அவனுடைய உணர்ச்சியனுபவங்களை பொருளாகக் கொண்டு உருவாகும் கவிதைகளை அவன் காலத்தில் வாழும் மக்கள் விரும்பிப் படிப்பதுண்டு. புலவனைப்போலவே, சிறுகதை எழுத்தாளனும், தொடர்கதை ஆசிரியனும் தம் முடைய சூழலுக்கிணங்க மக்களுடைய சுகதுக்கங்களை எடுத்துக் காட்டும் இலக்கியங்களை உருவாக்குகின்றனர். மக்களோடு தொடர்புடைய உணர்ச்சியனுபவங்களைப் பொருளாகக் கொள்ளாத ஏதுவும் மக்களுடைய உள்ளத்தைக் கவரமாட்டாது. மக்களுடைய உள்ளத்தைக் கவரக் கூடியவகையில் ஒன்றை எழுதினால், அது அக்காரணத்தால் இலக்கியத் தரமுள்ளதாகிவிடும் என்று எண்ணுவது தவறு. அப்படி எண்ணி எழுதி விடுவதானால்தான் நல்ல தரமில்லாத கவிதைகளும் சிறுகதை முதலியனவும் வெளிவருகின்றன. கவிதைக்கும் சிறுகதைக்கும் உணர்ச்சியனுபவம் உயிராக அமைகின்றது. அவை இல்லாதவையெல்லாம் தரமற்றவை.

உண்மைக் கவிதையும் போலிக் கவிதையும்

உண்மைக் கவிதைக்கும் போலிக் கவிதைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளமுடியாது. வெளித்தோற்றத்தில் இரண்டும் ஒன்றுபோல இருக்கும். இயற்கை வயிரத்துக்கும் பளிங்குக் கல்லுக்குப் வேறுபாடு உண்டெனினும் வயிரத்தைப் பற்றி அறிவாத சூழலருக்கு அந்த வேறு

பாடு தெரியமாட்டாது. அவருக்குப் பளிங்குக் கல்லும் வயிரம் போலவே காணப்படும். ஆனால் வயிரக் கல்லை விலக்கு வாங்கப்போகும் ஒருவர் பணங்கொடுத்து ஒரு பளிங்குக் கல்லை வாங்க மாட்டார். வயிரத்தின் இலக்கணங்களை நல்லாக அறிந்த ஒருவரிடம் தாம் வாங்க விரும்பும் கல்லைக் காட்டி, அது உண்மை வயிரந்தான் என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொண்ட பின்னரே அதற்கு ஏற்ற விலை கொடுத்து வாங்குவார்; ஏமாற்றப்பட விரும்பார். இக்காலத்தில் கவிதை உருவத்தில் வெளிவரும் தரமற்ற பாட்டுக்களை உண்மைக் கவிதை என்று கொண்டு அவற்றைப் படிப்பவர்கள் பலருளர். தரமுள்ளது எது, தரமற்றது எது, என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ள முற்படுவதில்லை. உணர்ச்சியுள்ளதாக யாப்பில் ஒன்று அமைந்துவிட்டால் அது கவிதை என்று எண்ணி அதை விரும்பிப் படிக்கிறார்கள்.

அறிவும் அனுபவமும்

இலக்கியம் உணர்ச்சியின்பத்தைத் தருவது மட்டுமன்றி அனுபவத்தையும் தந்து உள்ளத்தைப் பண்படுத்தும் தன்மையுடையது அனுபவம் என்பது அழந்தியறிதல். 'அறிதல்' என்று கூறும்பொழுது, எதை அறிதல், எப்படி அறிதல் என்னும் வினாக்கள் மனத்தில் எழுகின்றன. நாம் இரண்டு வடிகளால் அறிவைப் பெறுகின்றோம். சில காரியங்களை அறிதற்குப் புத்தியின் உதவியேண்டியிருக்கிறது. வேறு சிலவற்றை அறிவதென்றால் அதற்கு உருகும் உள்ளம் வேண்டும். மழை என் பெய்கிறது, அது எப்படிப் பெய்கிறது என்பனவற்றை ஆராய்ந்து அறியவேண்டுமாயின் புத்தியைக் கொண்டதான் அறியலாம். கன்றையிழந்த பசுவின் துன்பத்தை அறிவதற்குப் புத்தியோடு பயன்பாட்டாது. அதற்கு உருகும் நெஞ்சின்

உதவியேண்டும். ஆகவே நாம் பாதி உலகத்தைப் புத்தித் தொழிற்பாட்டின் உதவிகொண்டும் எஞ்சியதை உணர்ச்சித் தொழிற்பாட்டின் உதவிகொண்டும் அறிகின்றோம். உருகும் நெஞ்சு இல்லாதவர்க்குப் பாதி யுலகம் இல்லையென்றே கூறலாம்.

அனுபவம் என்பது உணர்ச்சி சம்பந்தப்பட்டது. ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது அனுபவத்தைப் புலப்படுத்துவதற்கு உணர்ச்சியும் ஒரு கருவியாக அமைகின்றது என்பது புலப்படும். கவிதையில் அல்லது சிறுகதையில் உணர்ச்சி இருத்தலைக் கண்டவுடன் அதைச் சிறந்ததொன்றாகச் சிலர் கருதிக்கொள்ளுகின்றனர். கவிதைக்கு அல்லது சிறுகதைக்கு உயிராக அமைவது அனுபவம். அவை இல்லாத இடத்து அவை வெற்றுடம்பாகின்றன.

உணர்ச்சித் தொடர்புடைய ஒரு பொருளைச் சொல்லிச் அமைக்கும்பொழுது யாதேனும் ஒரு யாப்பில் அமைத்தவிட்டால் அது கவிதையாகிவிடும் என்று சிலர் கருதிக்கொள்ளுகிறார்கள். உணர்ச்சி, யாப்பு, கற்பனை என்பன அனுபவத்தை புலப்படுத்துவதற்குப் புலவன் பயன்படுத்தும் கருவிகள். புலவன் அனுபவம் ஒன்றைப் பெற்றுவிட்டால் அவன் அதற்கு ஓர் உருவம் அமைக்காமல் இருக்கமுடியாது. பிறர் படித்து அனுபவிப்பதற்காகப் புலவன் கவிதை புனைகின்றான் எனக் கொள்வது பொருந்தாது. தன்னுடைய அனுபவத்திற்கு உருவம் அமைத்தலையே முக்கிய நோக்கமாகக்கொண்டு அவன் பாடுகின்றான். அது ஓர் ஆக்கப்பணி. அந்த ஆக்கவேலை அவனுக்குப் பூரணம் திருப்தியைக் கொடுக்கிறது. தன் அனுபவத்தின் சின்னமாகப் பாட்டை அமைப்பதிலே அவன் ஆற்றல் முழுவதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அங்ஙனம் உருப்பெற்ற கவிதை பிறர் படித்து அனுபவிப்பதற்கு ஏற்றதாக ஒன்றாக அமைகின்றது. புலவன் என்

பாடுகிறான் என்றால் ஓர் அனுபவத்தைப் பெற்ற ஒருவன் அதற்கு உருவம் அமைக்காமல் இருக்கமுடியாது, அதனால் அவன் பாடுகின்றான் என்று தான் விடைகூற வேண்டியிருக்கிறது. அனுபவத்தைப் பெறாத ஒருவர் ஒரு பாட்டைப் பாடினால் அது பாட்டாகாது என்பதை நாம் கூறவேண்டியதில்லை. அது பயன்ற முயற்சிகளுள் ஒன்று கின்றது.

கவிதையின் பொருள் உணர்ச்சியனுபவம்

உணர்ச்சியனுபவத்தைப் பொருளாகக்கொண்டு உருப்பெறும் கவிதைகளை நல்லதரமுள்ள கவிதைகள். நாம் அவற்றைப் படிக்கும் போது அவற்றிலே புலவன் என்ன கூறியிருக்கிறான் என்பதை அறிதற் பொருட்டுப் படிப்போமாயின் அதனால் எமக்கும் பெரும் பயன் விளையாது. புலவன் பெற்ற அனுபவத்தைப் போன்ற தொன்றை நாழும் அவன் பாடிய கவிதையின் உதவி கொண்டு உருவாக்குவதிலே தான் நாம் பெறும் இன்பம் தங்கியிருக்கின்றது. கவிதையை உருவாக்கும் ஆக்கவேலையில் புலவனுக்கு இன்பம் பிறத்தல் போல, கவிதையில் அவன் தந்த அனுபவத்தை எமது உள்ளத்தில் உருவாக்கி அனுபவிப்பதில் எமக்கு இன்பம் பிறக்கிறது. பயனுள்ள உணர்ச்சியனுபவங்களைப் புலவன் உதவியின்றி நாம் ஆக்கிக்கொள்ள முடியாது. புலவன் எம்மைப் போன்ற ஒரு மனிதன் தான். விருப்பவெறுப்பு, சுகதுக்கம், இன்பதுன்பம் முதலியன எமக்கும் உண்டு, அவனுக்கும் உண்டு. ஆனால் கற்பனை அவனுக்குத் தொழிற்படுவதுபோல எமக்குத் தொழிற்படுவதில்லை. "கட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணாதாரே" என்று அப்பர் சுவாமிகள் கூறுவதுபோலப் புலவன் ஓர் உணர்ச்சியனுபவத்தைக் காட்டினால், அஃகே நாம் காணலாம். அவனுதவி இல்லாமல்

பயனுள்ள உணர்ச்சியனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. எமது உணர்ச்சித் தொழிற்பாட்டுக்குப் புலவனுடைய சிருஷ்டி ஏதுவாகின்றது. அதன் உதவியால் எம்முடைய நுண்ணுணர்வு தொழிற்படுகின்றது; கற்பனை தூண்டப்படுகின்றது; புலவனைப்போல நாமும் ஓர் அனுபவத்தைப் பெறுகின்றோம். அந்த அனுபவ நிலையினைப் பெறுதல்தான் கவிதை படிப்பதின் முக்கிய நோக்கமாகின்றது. ஆகவே அனுபவப்பொருள் அமையாத செடியுனை ஒருவன் அமைப்பதும் அதை நாம் படிப்பதும் பயன்ற தொழில்கள் என்பது சொல்லாமலே அமையும்.

நல்லதரமுள்ள கவிதைகள் தமிழை வளம்படுத்தியுள்ளன. அவற்றைப்படித்த அனுபவிக்கும் பயிற்சி இக்காலத்திற்குறைந்துவருதலினால் நாம் தரம் குறைந்த பாட்டுக்கள் நடமாடத் தொடங்குகின்றன. பழைய இலக்கியங்களைப் படித்த அனுபவிக்கும் பயிற்சி மக்களிடையே மீண்டும் காணப்படுமாயின், தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தடை ஏற்படமாட்டாது. அறநெறிகளையும், ஒழுக்க ஆசாரங்களையும் கூறும் நல்வழி, மூதகரை முதலிய நூல்களிலுள்ள பாட்டுக்கள்கூட உணர்ச்சியனுபவமுள்ள பாட்டுக்களாக விளங்குகின்றன; தமிழிலுள்ள எனைப் பாட்டுக்களின் தரத்தைப் பற்றி நாம் கூறவேண்டியதில்லை.

உதாரணமாக, மூதகரையிலுள்ள பாட்டுக்களுள் ஒன்றை எடுத்து ஆராய்வோம். அது வருமாறு:-

நற்றாமரைக்கயத்தில்
நல்லன்னைஞ் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே
காமுறுவர்—கற்பிலர்
மூர்க்கரை மூர்க்கர்
முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை உக்கும் பிணம்.

இது நாம் சிறுவயதிற்கு படித்த பாட்டு என்றால், நல்லவர்களோடு நல்லவர்களும் கெட்ட

வர்களோடு கெட்டவர்களும் உறவாடுவார்கள் என்னும் கருத்தைக் கூறவந்தது இப்பாட்டு என்று நாம் சாதாரணமாக எண்ணிக்கொள்வோம். ஓர் எண்ணக் கருத்தைக் கூறுவதுதான் ஒளவையாரடைய நோக்கமாயின், அதைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும், ஒரு வாக்கியத்தில் கூறியிருக்கலாம்; அதற்கு ஒரு பாட்டு வேண்டியதில்லை. பயனுள்ள அனுபவமொன்றைப் புலவர் இந்தப் பாட்டிலே அமைத்திருக்கின்றார் என்பதை நாம் எமது கற்பனையின் உதவி கொண்டு பார்க்கும்போது தெரிகிறது. கற்றவர்க்குளாடு கற்றவர்கள் கூடியிருந்து அளவளாவும் காட்சியைக் கண்டு அனுபவித்த தான் இந்தப்பாட்டை ஒளவையார் பாடினார் என்பது தெரிகிறது. உணர்ச்சியோடு கூடிய அவ்வனுபவத்தைப் புலப்படுத்த நற்றாமரைக் கயத்தில் நல்லன்னைஞ் சேர்ந்திருக்கும் காட்சி உவமையாக அமைக்கப்படுகின்றது. உணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் கருவிகளுள்ளே சிறந்தவை உவமை உருவங்கள். தாமரைத் தடாகம் என்றவுடனேயே இன்பத்தைத்தரும் மரணசக காட்சியொன்று எம்முன்னே வந்து நிற்கின்றது. அழகிய தாமரைப் பூக்கள் நிறைந்த ஒரு தடாகத்தில் நீராடிய அனுபவம் உள்ளவர் களுக்குத் தாமரை தடாகத்தின் அழகிய காட்சி இன்பத்தைத் தருவதாகவேயிருக்கும். அத்தகைய தடாகத்தில் அன்னப் பறவைகள் நீந்தி விளையாடும் போது அப்பறவைகளுக்கு மட்டுமன்றி அவற்றைப்பார்த்துக் கொண்டு நிற்கும் எங்களுக்கும் ஓர் இன்பம் உதிக்கிறது. அறிந்தது ஒன்றைக்கொண்டு அறியாத தொன்றை அறியச் செய்வதற்கு உவமை பயன்படுகின்றது. கற்றாரைக் கற்றார் காமுறுதல் புலவர்கண்டு அனுபவித்ததொன்று. அதன் உதவிகொண்டு நற்றாமரைக் கயத்தில் நல்லன்னைஞ் சேர்ந்திருத்தல் புலவர் மட்டு

அச்செழுத்து வருவதற்கு முன்னமேயே இந்தியாவில் பத்திரிகைகள் இருந்து வந்துள்ளன. தமது கால ஆட்சியாளர்களால் அவை பெரிதும் ஆதரிக்கப்பட்டதுடன், அவர்களுக்குப் பல்வேறு தகவல்களை அறிவிக்கவும் உதவியுள்ளன. பத்திரிகை அபிப்பிராயங்களுக்கு அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் காட்டியுள்ள மதிப்பு வியப்பளிப்பதாகும். இத்தகைய பத்திரிகைகள் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் நம் நாட்டில் வெகு பிரபலமாக இருந்தன. இவை ஆட்சியாளர்களுக்குத் தகவல் தரும் வெறும் செய்திக் கடிதம்

வாகச் சுட்டிக்காட்டத் தவறுவதில்லை. "ஐரோப்பியர்கள் கீழ்த்திசையில் தலையெடுக்குமுன்பே, அச்சு எழுத்து பரவுமுன் ஐரோப்பாவின் எந்தப் பகுதியிலும் நல்லிய சர்ச்சை சுதந்திரம் இந்தியாவிலும் இருந்தது. அறிவைப் பரப்பும் கையெழுத்துப் பிரதிகள்—நூற்கள், செய்தித்தாள்கள்—எதன்மீதும் இங்கே எந்தக் கட்டுப்பாடும் விதிக்கப்பட்டதில்லை"*

வகாக்கள்

ஆட்சியாளர்களுக்குச் செய்தியைத் தெரிவிப்பதற்கென்றே தனிப்

இரவில் அரசரின் அந்தப் புரத்தில் அரசர்முன் பெண்களால் படித்துச் சொல்லப்படுவதுண்டு. இதன் மூலம் அவர் தமது நாட்டு நடப்பை அறிந்து கொள்ளுவார்**

இத்தகைய நிருபர்களின் செய்திகளால் தனி நபர்களுடைய குறைகளையும் அரசர்கள் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. "சீர்—முநக்கிரின்" என்ற பாரஸீக நூலில் காணப்படுவதாவது: "ஒருவன் தன் அயலகத்தானுக்கு என்ன அநீதியிழைத்தான் என்பதை இந்த நிருபர்கள் எழுதும் செய்திக் கடிதங்களின் உதவியால் நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள அரசர் அறிந்துகொள்வார். ஒருவர் இன்னொருவரிடமிருந்து எதை அடைய வேண்டும் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். அதற்கேற்பக் காரியங்கள் நடப்பதற்கான உத்தரவையும் அரசர் அனுப்பிவிடுவார். இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் மகஜரை அரசருக்கு அனுப்புமுன்பே, சில சமயத்தில் அதைத் தயார் செய்யுமுன்பே தமது குறைகள் அகலக்காண்பார்கள். ஆனால், இந்தத் தகவல்கள் அரசருடைய பார்வைக்கு மட்டுமே உரியவை. இவற்றைப் படிக்க வேறு எந்த அதிகாரிக்கும் அனுமதியில்லை."

ஆர்.பி.எம்.கனி

களாக இல்லாமல், பெரிது ஜனங்களும் படித்துப் பயனடையும் வழியில் உதவியுள்ளன. மொகலாய மன்னர் ஒளரங்கஜேபின் படையிலிருந்த சாதாரண சிப்பாய்களும் தமது படைமுகாம்களில் பத்திரிகை படித்துப் பல்வேறு விஷயங்களையும் அறிந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

பத்திரிகைச் சுதந்திரம்

மொகலாய மன்னர்கள் பத்திரிகைகளுக்குப் பூரண சுதந்திரமளித்து வந்துள்ளனர். செய்தி வெளியிடுவது, தமது அபிப்பிராயங்களைப் பயமின்றித் தெரிவிப்பது ஆகிய விஷயங்களில் ஆட்சியாளர்கள் தலையிடுவதில்லை. சமயங்களில் பத்திரிகைகள் ஆட்சியாளர்களுக்கு நெருக்கமானவர்களிடம் உள்ள குறைகளையும் ஒளிவு மறை

பட்ட செய்திக் கடிதங்களும் இருந்து வந்தன. இவற்றை ஆட்சியாளர்களையன்றி வேறு யாரும் பார்க்க இயலாது. இவை 'வகாக்கள்' எனப்பட்டன. யாவரும் படிக்கும்படியான செய்திப்பத்திரிகைகள் 'அக்பார்கள்' எனப்பட்டன. 'வகாக்கள்' என்ற செய்திக் கடிதங்களை அனுப்புவதற்காக அரசர்கள் ஆங்காங்கே நம்பிக்கையான நிருபர்களை அனுப்பி, அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்தனர். அந்த நிருபர்கள் தமது வட்டாரத்தில் நடக்கும் சகல சம்பவங்களையும் அரசர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவார்கள். அவர்களுடைய கடிதங்கள் வரம்—ஒரு முறை அரசருக்கு வரும். "இவை பொதுவாக

* லைசென்டர் ஸ்பின்னேராய் எழுதிய "இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பத்திரிகைகள்."

அக்பார்கள்

அந்தரங்கச் செய்திக் கடிதங்களின் நிலை இதுவாக, யாவரும் படிப்பதற்கான பத்திரிகைகளின் நிலையோ இன்னும் சிறப்புடைய 118ம் பக்கம் பார்க்க

* மனுசி எழுதிய 'ஸ்டோரியா தொமொகோர்' என்ற நூல்.

உங்கள் வீடுகளுக்கு விஜயம் செய்யும் விருந்தாளிகள் உற்றார், உறவினர் அனைவருக்கும், நீங்கள் அன்புடன் பரிமாறும் தேநீர், கோப்பி, கொக்கோ பானங்களுடன் கலந்து கொடுப்பதற்கு ஒரு மணமிக்க பால் வேண்டுமானால் கடைகளில் பால் என்று கேட்காதீர்கள்.

“கௌபரய்”

என்ற கேளுங்கள்— அப்பொழுது உங்களுக்கு சுத்தமும் சத்தும் நிறைந்த அதி ருசியான ஹைந்து தேசத்துப் பால் கிடைக்கும். அருந்தி இன்புறுங்கள்.

எக் விநியோகஸ்கர்

லக்ஷ்மி டிரேடிங் கம்பெனி
35/1 சங்கமித்த மாவத்தை கொடும்பு-13 போளே-13

நாங்களே

ஆங்கில மருந்து புதிய ரசாயன
மருந்துகள், ரண சிகிச்சை கருவிகள்

இன்னும் அநேக மருந்து வகையறுக்களின் பெரிய நேரடி
இறக்குமதிபாளர்கள்.

மொத்தமாகவும் சில்லறைமாகவும் கிடைக்கும்.

வி. பி. பி. ஆடர்கள் உடனுகுடன் கவனிக்கப்படும்.

தராதரம் பெற்ற அனுபவம் மிக்க மருத்துவர்களால்

டாக்டரின் மருந்துச்சீட்டுகளுக்கு கவனமுடன் மருந்து கலந்து
கொடுக்கப்படுகிறது.

பெட்டர் பார்மனி

இங்கிலீஷ் மருந்து ஊப்

23.டாம் வீதி - கொளும்பு-12.

போன்: 7213.

மா தா கோயிலின் கோபுர மணி 'கணீர் கணீர்'

என்று ஒலித்தது. கோவிலுக்கு வெளியே பட்டாஸ் வெடிகள் முழங்கின. பெற்றோர் ஆனந்தக் கணணீர் சொரிந்தனர். ஏமாந்த சிலரின் நெடுமூச்சு, பின்பனி காலத்துத் தைக்குளிரையும் வெப்பமாக்கிற்று. அலங்கரிக்கப்பட்ட பலிபீடத்திலே, மெழுகுவார்த்திகள் தம் சடலத்தை உருக்கித் தம்மைத் தியாகம் பண்ணிக் கொண்டு ஒளியை உமிழ்ந்தன. இத்தனை நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையே மதகுருவானவர், செல்லன் என்ற லூயிஸின் கையைப் புதுமணப் பெண்ணின் கையோடு சேர்த்துப்பொருத்திவைத்தார். கல்

அபேதவாதி

வ. அ. இராசரத்தினம்

யாணச் சடங்கு முடிந்துவிட்டது. கண்ணாற் கண்டு இன்புற வேண்டிய செல்லனின் எதிர்கால வாழ்விற்காகக், கண்காணாத தெய்வத்தைச் சில நிமிடங்கள் மௌனமாகப் பிரார்த்தித்த பின்னர், நான்

என் சிந்தனைகளை வழக்கம்போல மேலிட்டேன். பூசை நடந்து கொண்டிருந்தது. எங்கும் கல்யாண அலசாம், செல்வனின் நெருங்கிய உறவினர்க

சே. சே.

எரும் நண்பர்களும் வைத்த பொருளை எடுக்கப் போகிறவர்களைப்போல வெளியே போவதும் உள்ளே வருவதும்...

அவர்கள் நடையிலே ஒரு அவசரம்... வேகம்... ஆனால் அந்த வேகத்தையும் மீறிக்கொண்டு அத்தனை பேர் முகங்களிலும் ஒரு திருப்தி! அவர்கள், இந்தக் கல்யாணத்திற்காக ஆயிரம் பொய்கள் சொல்லியிருப்பினும், அத்தனை பொய்களின் பாவத்தையும் மறைக்கக்கூடிய ஒருமன நிறைவு.

அவர்களின் பொலிவான முகங்களிலே மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோளே கல்யாணந்தான் என்று எழுதி ஒட்டியிருப்பது போலத்தோன்றிற்று. இலட்சிய பூர்ந்தியின் வெற்றியில், அவர்கள் வெறி பிடித்தவர்கள் போலவே போனார்கள்... வந்தார்கள்...

கோயிலின் தலைவாசல் தூணிலே சாய்ந்து நின்றபடி, நான் அவர்களுையே கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

மோட்டாரின் முன்பக்கக் கண்ணடியிற் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் 'நீரழிப்பான்' தண்டைப்போல, கிழக்கில் இளங்கதிகள் குழ இருந்த பனிமூட்டத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு வந்தன. சந்தனமூங்குமூங்குமூங்கு கலந்த இளவெயில், கோயில் வெளிமுற்றத்தில் எறிக்கையில், 'பொருத்தமான கல்யாண நேரந்தான்' என்று எனக்குள்ளே எண்ணிக்கொண்டேன்.

திடீரென்று செல்லனின் சிறந்தபா என முன்னால் வந்து நின்றார். திடீராகத்திரத்தை வெளிக்காட்டிக்கொண்டிருக்கும் மெல்லிய 'சில்க்' சட்டை, பெத்தாபுரம் பட்டு வேஷ்டி, தோளிலே சால்லை, முகத்திலே ஒரு பெருமீதம். திட்டசண்யமான அவர்கள் கண்கள் வெற்றியின் வெற்றியை உயிழந்து கொண்டிருக்கையில் அவைகளிலே ஒரு கலக்கம்...

எதையோ சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் உதடுகள் துடிப்பதை நான் கண்டு கொண்டேன். நான் ஏதாவது கேட்பேன் என்று அவர் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நானே சாய்ந்தபடியே மரம்போல நின்றேன்.

"ஒரு வழியா முடிஞ்சது மாஸ்தர்" என்றார் அவர். கண்கள் நீரைச் சொட்டின. ஆனந்தக் கண்ணீர்!

"என்ன முடிஞ்சது?" என்று கேட்டு, அவரைத் தூண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்க வேண்டும் என்று நான் எண்ணியபோது எனக்கே சிரிப்பு வந்தது. ஆனால்

அவரின் 'செயற்கரிய செயலை'ப் பாராட்டு முகமாகத்தான் நான் புன்முறுவல் செய்தேன் என்று அந்த அப்பாவி மனிதர் எண்ணியிருக்க வேண்டும்! அந்த நேரத்தில், அவரின் இனைய மகள் வந்து அவரை அழையாதிருந்தால், அம்மனிதர் தன் 'விரப்பிரதாபங்களை' என்னிடம் அடுக்கியே இருப்பார்!

"வயது வந்த ஒவ்வொரு வரையும், கல்யாணஞ் செய்து கொள்ளும் படி ஏன் ஒவ்வொரு பெரியவரும் நெருக்குகிறார்? பெற்றோருக்குத் தம் மக்களின் கல்யாணமே வாழ்க்கையின் முக்கியப் பிரச்சினையாகி விட்டதே. அது ஏன்?"

கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விடப்பட்ட குழந்தையாய்ச் சனசந்தடியிலிருந்து ஒதுங்கி, நானே வளர்த்துவிட்ட கேள்விக்காட்டிற் சிக்கிக்கொண்டு, வழி தெரியாமல் தண்டாடிக் கொண்டிருந்தேன் நான்.

உள்ளே பூசையும் முடிந்துவிட்டது. தம்பதிகள் இருவரும், சுவாமியாரின் பதிவுப் புத்தகத்திற்குடக்கைச்சாத்திட்டாய் விட்டது. இல்லாவிட்டால் ஊர்வலம் புறப்பட்டிருக்குமா?

(2)

யொரு விளங்காத இலத்தீன் பெயர்களைத் தரித்துக் கொண்டிருந்தாலும், கல்யாணத்திற்கென்று 'வெடிங் சூட்' வைத்துக் கொண்டாலும், பெண்ணின் 'வேல்' என்ற உடைவாலைத் தரையில் விழாதபடி பந்துப் பன்றிரண்டு சிறுமிகள் தூக்கிக்கொண்டிருப்பினும், அக்கிராமத்தவர்கள் இன்னமும் தமிழர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்பதை ஊர்வலம் எடுத்துக் காட்டிற்று. தெருவின் இருகரையும் தென்னோலை, மாவிலைத் தோரணங்கள். கோயிலின் தெருவாயிலேயே குலைவாழைகளை நாட்டி வைத்திருந்தார்கள்.

தெருவாயிலைக் கடந்து ஊர்வலம் சென்று கொண்டிருந்தது. ஊர்வலத்தின் முன்னால் நாடல்வாக காரன் நாட்டைராக ஆலாபனை போடு நடந்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் பின்னால், ஊர்வலம் இரையை விழுகிய மலைப்பாம்பைப்போல மெதுவாக ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஊர்வலத்தின் கடைக்கொடியில் நான் மௌனமாக நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

வடக்குத் தெற்காக இரண்டு பரலாங் தூரத்திற்கு, 'மேயின்ரேடி' என்ற விளாசத்தைப் பொருடையாகத் தாங்கிக்கொண்டு, மேடும் பள்ள

ளமுமாக ஓடும் அக்கிராமத்தகிரவல் ரோட்டின், இருபக்கமு நெருங்கி நிரைத்திருக்கும், ஒட்டிவிடோ, ஒலைவிடோ எதுவா இருந்தாலும், செல்லனுக்கு ஏதே ஒரு வகையில் உறவாகத்தான் இருக்கும்! செல்லன் நாற்பதையுதாண்டிய பிறகு கல்யாணஞ் செய்திருள் என்றால், ஊர்—அதுவுக்கிராமம்—சும்மா இருக்கும்? குருசுப் பேச்சுக்களுக்கு மட்டுமல்ல உபசாரத்திற்கும் குறைச்சலில்லை தான்!

ஒவ்வொரு வீட்டுப் படலையிலு குத்து விளக்குகள்; பூரண சும்புகள். ஒவ்வொரு படலையிலும் உவலந்த தரிக்க வேண்டியிருந்த தரித்த இடத்தில் புதுத் தம்பதிகளுக்கு ஆரத்தி சுற்றித்தில்காப்பின் எத்தனையோ அர்த்த முள்தம் அர்த்த மற்றதுமான சடங்குகள்.

இப்படியே நடந்தால் தெருவின் அந்தத்திலிருக்கும் மணப்பந்தையடையப் பன்னிரண்டு மணியாவிடும் என்று எண்ண மிகுகையி முதுகுத்தோலை உரித்தெடுப்ப போலக் கால வெயில் சுள்ளெட்டித்தது. வியர்த்துக் கொண்டு முகத்தை நான் சால்வையினு துடைத்துக் கொண்டே நடந்தேன்.

மறுபடியும் நான்காம் படலையி ஊர்வலம் நின்றது. ஆரத்திக் முகங்கொடுத்து நிற்கும் புதுத் தம்பதிகளை அர்த்தகார வடிவிலைத்து, நெரிந்து புழுங்கி கொண்டிருக்கும் சனக் கூட்டத்தைக், கௌரவப் படையினர் விபுக்கத்தைக் கலைத்துக் கொண்டிருவிச் சென்ற அபிமதியுவை போலத் துளைத்துக் கொண்டு நான் முன்னேறினன். எனக்கு ஒரு சபலம். செல்லன் நாற்பதாடுகள் கல்லுப்பின்னையாரைப்போ இருந்து விட்டு, அவனை அகாரமாக நம்பிக்கொண்டிருந்த உணர்ப் பெண்கள் இரண்டொவரை ஏமாற வைத்து விட்டு எகேயோ தூரந்தொலைவிருந்து ஒருத்தியைத் திடீரென்று கொண்டுவந்து இறக்கியிருக்கிறார். அந்த பெண்ணிடம் என்னத்தைக் கண்மயங்கியிருப்பான்? என்பதை பார்க்க வேண்டும் என்று ஒரு ஆசை.

பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட காட்டு யானையைப் பார்க்க விருபும் பட்டினச் சிறுவனின் வேண்டியோடு, நான் கூட்டத்தை இடித்தும் நகர்த்தியும் வழிவகுத்த கொண்டு முன்னேறினேன். எப்படியும் முன்னணிக்கு வர முடியாம

வட-இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பக பாடநூல் வெளியீடுகள்

வித்தியாதிபதியால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை

நீண்டகாலமாக இலங்கையிலுள்ள எல்லா மத பாடசாலைகளிலும் பாகுபாடின்றி உபயோகிக்கப்பட்டு வரும் எமது பாடபுத்தகங்கள் யாவும், பலகால அனுபவம் பெற்ற பாடசாலை ஆசிரியர்களின் துணை கொண்டு, வகுப்புக்களுக்கேற்றனவாய் இயற்றப்பட்டவை. இந்நூல்கள் உயர்தரமான கடதாசி, தெளிவான எழுத்து, சிறந்த சித்திரங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டவை.

அவை

அரிவரி தொடக்கம் 7ஆம் வகுப்பு வரையுமுள்ள பாலபோதினி வாசிப்புப் புத்தகங்கள்;

3ஆம் வகுப்புத் தொடக்கம் 7ஆம் வகுப்பு வரையுமுள்ள இலக்கிய மஞ்சரி,
இலக்கிய உப பாட புத்தகங்கள்;

பரதன், இராஜா தேசிங்கு, நமயந்தி, சந்திரமதி, இராமாயணச் சுருக்கம்,
குசேலர் சரிதம், சாவித்திரி, குகன், சகுந்தலை சரிதை, திருமாவளவன்
ஆகிய உப பாட புத்தகங்கள்;

II, III, IV, V, VI, VII-VIII, G.C.E. வகுப்புக்களுக்கிரிய மொழிப்பயிற்சி;

II, III, IV, V ஆம் வகுப்புக்களுக்கிரிய நாமும் எமது தூலும், சரித்திர கதாவாசகம்,
சுகாதார வாசகம், பூமிசாஸ்திரக் கதைகள், சைவசமய போதினி, சிறுவர் கணக்கூ;

VII, VIII ஆம் வகுப்புக்களுக்கிரிய விஞ்ஞான போதினி

VIII, G.C.E. வகுப்புக்களுக்கிரிய கணக்குப்பதிவு நூல் கூட்டுறவு அல்லது ஐக்கிய வாழ்வு
என்பனவும் இன்னும் பலவும்.

எமது நூல்களைப் பற்றிய விபர விளக்கமான
விலைப்பட்டியல் இலுமாக அனுப்பப்படும்.

விற்பனை உரிமையாளர்:

சுன்னாகம்: தனலக்குமி புத்தகசாலை

முன்று தலைகளுக்கு மேலால் எட்டிப்பார்த்தபோது...

மணப்பெண்ணை, அவள் முகத்தைக் கண்டபோது எனக்கேற்பட்ட உணர்ச்சி வெறுப்பா, ஏமாற்றமா, துக்கமா? எல்லாமே கலந்த ஓர் உணர்ச்சி. மனங்குன்றிப் போய்த்திருப்பிய முகத்தை மறுபடியும் அப்பெண்ணிற் பதித்து...

மணப்பெண்... அவள் முகம்... நிறம்... நடை...

அதமஜாதிப் பெண்ணுக்குரிய அத்தனை இலட்சணங்களும் உருப்பெற்றதாய்...

தடித்த உதடுகள், பாந்த முகம், முன் விரிந்த முக்கு, பெருத்த இடை, யானைநடை, கறுப்பு நிறம்...

ஐயோ! செல்லனுக்கு ஏன் இப்படிப் புத்தி போயிற்று? கூட்டத்தில் வாய்விட்டுக் குழறி விடுவேனோ என்று எனக்கே பயமாக இருந்தது. எனினும் என் மனக்குமுறல்களை ஒருவாறு அடக்கிக் கொண்டு நடந்தேன்.

செல்லன் அழகன். மேலும் புருஷ லட்சணமான உத்தியோகமும் அவனுக்கு உண்டு. கிராமத்தில் எத்தனையோ பெண்கள்—அவர்கள் நிச்சயமாக அவன் மனைவியைவிட அழகிகள்—அவனுக்காகப் போட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னமும் சிலர் நேற்றுவரை அவனுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியெல்லாம் இருக்க ஏன் இப்படி ஒருத்தியை...

“மாஸார்! நல்ல சீதனங்கிடைச் சிருக்கும்போல இருக்கு” என்ற பக்கத்தில் வந்த ஒருவர். அவரும் என்னைப்போன்ற மனநிலையில் இருந்தாரோ!

“சச்சா, அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் விதி தம்பி விதி” என்று வெறுப்போடும் துக்கத்தோடும் பதில் சொன்னார் இன்றொரு முதியவர்.

“சீதனங்கூட இல்லாமல் இந்தப் பெண்ணை... முதலிற் கேட்டவர் மேலே தொடராமற் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டபோது நாதஸ்வர இசை நின்றது. ஊர்வலமும் நின்றது மறுபடியும் ஆலத்தி... ஆலத்தி...

ஆலத்தியின் தீச்சுடர் எந்நெஞ்சைச் சுட்டுப் பொசுக்குவதுபோல நான் துடித்தேன்.

(3)

10 மறுபடியும் ஊர்வலம் பாப்பட்டபோது, நாதஸ்வரக்காரன்

“நாயகர் பட்சமடி எனக்கது ஆயிரம் லட்சமடி” என்று முழக்கின.

எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது நெற்றிக் கண் இருந்தால் அம்மணப்பெண்ணையும் நாதஸ்வரக் காரனையும் பொசுக்கியிருப்பேன். இல்லாததினால் சிந்தனைதான் நீண்டது

“அவளுக்கென்ன? கண்நிறைந்த கணவன் அவளுக்குக் கிடைத்து விட்டான்? ஆயிரம் என்ன? ஆயிர ஆயிர லட்சங்கள் கூடச், செல்லனைப் பற்றிய அளவில் அவளுக்குக் குறைவுதான்!” முன்பின் தெரியாத அந்த அபலைப் பெண்ணை என் மனதாரத் திட்டிக்கொண்டே நான் நடந்தேன்.

செல்லனின் சிற்றப்பா என் அருகாமையில் இப்போது வந்தார். என்னிடம் ஏதாவது பேசாவிட்டால் அவருக்குத் தலை வெடித்து விடுமோ என்னவோ? அவர் உற்சாகத்தோடு பேசினார். “எல்லாத்துக்கும் காலமும் நேரமும் வரவேணும் மாஸார்.”

“இம்” என்றேன் நான் வெறுப்போடு. கல்யாண அவசரத்தில் அவர் கூட்டத்தில் மறைந்து விட்டார்.

ஆனால் அவர் சொன்ன ‘காலமும் நேரமும்’ என் மனத்தைக் கல்விக்கொண்டு பூவைக் குடையும் புழுவாய் அரித்தது.

அந்தக் ‘காலமும் நேரமும்’... இருபது வருடங்களாக வந்து விடாத அந்தக் ‘காலமும் நேரமும்’ இப்போது இத்தனை கோரத்தலாவரவேண்டும்? அதற்கு ஏதாவது அடிப்படைக் காரணம்...?

நான் யோசித்துக் கொண்டே நடக்கையில் என் அருகாமையில் ‘நெக்ஸ்’ வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் செல்லனின் அலுவலக நண்பன். செல்லனைப் பற்றி அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் அவனை விசாரித்தேன். அவன் சொன்னான்.

“செல்லனுக்குக் கொஞ்ச நாட்களாகவே மனம் சரியில்லை. யாரையோ மனதில் எண்ணிக் கொண்டு, மற்றப் பெண்களையெல்லாம் தட்டிக் கழித்தான். அவன் நினைத்திருந்த பெண்ணும், மற்றவர்களும் கல்யாணச் சந்தையில் இல்லை முந்திக்கொண்டதும் இனிமேல் தனக்குக் கல்யாணமே ஆகாதோ என்று பயந்து விட்டான். வயதும் போய் விட்டதல்லவா? அந்தப் பயத்தில் எப்படிப்பட்ட பெண்ணையாகிலும்...

அதற்குமேல் நெக்ஸ் பேசியது என் காதில் விழவில்லை. எனக்கு வேண்மயது அவ்வளவுதான் என்பதிலே...

என்மனம் திரும்பவும் அரிக்கத்

முயற்சி வெல்க

காலையிளங்கிர் வாழ்த்திக் கண்மலர்த்திக்

கள்ளினிய மொழி யொன்றால் வையகத்தின்

கோலநிலை யத்தனையும் விரித்து; நாட்டின்

கொள்கை-செயல் திறனாய்ந்து விளக்கி; இன்று

வாலை தமிழ்க் குமரிக்கு வாழ்வு காணும்

வண்ணவிழாப் பணிகுழ்ந்து தமிழ் நெஞ்சம்

கோலமிடக் கொள்ளையிட எழுந்த சங்கக்

குரலையாய், தினகரனே; முயற்சி வெல்க!

“புரட்சிக் காமா”

தொடங்கிற்று.

“ஆம், கல்யாணம் செல்லனுக்கு இன்றியமையாததாகி விட்டதா?

அழகையும், மென்மையையும் விரும்பும் இளவயதின் மெல்லிய

நினைவான காதல் என்ற சொப்பன வஸ்தை, அவனுள் திரிந்து உடலின்

வேட்கையாகத் தசையின் பிடுங்கலாக மாறி விட்டதா? அல்லது

எவளோ ஒருத்தியிடமிருந்து பெறும் உடலின்பந்தான் கல்யா

ணத்தின் முக்கிய நோக்கம் என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டானா?

அந்த உடலின்பத்தை அழகற்றவளிடமிருந்தும் பெறலாம் எனறெண்ணும் அபேதவாதியாகிவிட்டானா?

நான் குழம்பிக் கொண்டே ஊர்வலத்தோடு நடந்தேன். நாதஸ்வரக்காரன்

‘உனத்தைக்குழியிலே மண்ணை எடுத்து, உதிரப்பூனலிலே உண்டை சேர்த்து’ என்ற சித்தர்

பாடலை உற்சாகத்தோடு இசைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

(4)

இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கு மேல் ஊர்வலம்

முடிந்து விட்டது. என்மனமும் ஒரு அளவிற்குத் தெளிவு பெற்று

விட்டது. தம்பதிகள் மனமேடையில்

அமர்ந்தபோது, காதல் என்ற முலாம் பூசிய உறையைக் கிழித்

தெறிந்த அபேதவாதியான என் நண்பனை, சீதனம் என்ற ஊன்று

கோலை நம்பியிராத இலட்சியவாதி யான் செல்லனை, என்மனமார

வாழ்த்தினேன் (யாவும் கற்பனை)

1951/10

செட்டான

உடையலங்காரத்திற்கு

உகந்த

சட்டை

இப்பொழுது பிரசித்தமாக உள்ள எச். ஜி. பொப்பியூலர் உடையை, அழகாக உடுத்த ஆரம்பிப்பதற்கு அங்கீகரிக்க மொரு சாதனமாக ஆயிரக்கணக்கானவரை அங்கீகரித்துள்ளனர். இது ஒரு நல்ல உடை... இத்தனைக்கும் வரலானதுகூட!

பொப்பியூலர்

சட்டை
 ஷீல ரூபர 6/50
 மட்டு ம

ஹிராமணி இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெடடர்னர் ஒரு அசல் தயாரிப்பு.

சொழும் சாங்கம்

சமுதாயம் இலக்கியமும்

வ.மகாலிங்கம்

ஒவ்வொரு இலக்கிய ஏழும் அது உருவாகிய காலத்தைபும், சமுதாயத்தின் அமையப் பையும் தன்மையை எடுத்துக் காட்டும் கண்ணடியாகும். “நிலத்திற்கிடந்தமைகால்காட்டும்” என்ற படி ஒவ்வொரு இலக்கியமும் அது எழுந்த காலத்தையும் சமுதாயத்தையும் பிரதிபலிப்பது இயல்பே.

தமிழிலக்கியங்கள்

தமிழிலக்கியங்களை ஆராய்ந்தால் இவ்வுண்மை பெரிதும் புலனாகும். ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் பல்லவராட்சியில் மதவாதமும் பக்திப் பிரவாகமும் சமுதாயத்துடன் இரண்டறக் கலந்திருந்தமையால், நிலகேசி, பிங்கலகேசி, குண்டலகேசி என்னும் மதவாத நூல்களும், தேவாரம், நாலா பிரத்திவீயப் பிரபந்தம், திருத்தொண்டர் தொகை முதலிய பக்தி மார்க்க நூல்களும் தோன்றின.

ஒன்பதாம், பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் சிவபக்தி நிறைந்த சோழராதிக்கம் தமிழகத்திலும் அயல்தாடுகளிலும் நிலவியது. கோயில் கட்டுதல், அரசியல் சீர்திருத்தம், கல்வி, கலை முதலிய துறைகளில் சமுதாயத்தின் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தது. போரற்ற காலங்களில் வீரத்தைப் புகழ்ந்தனர். எனவே, கவிங்கத்துப் பாணி, கோவை, உலா, அந்தாதி, சாசனக் கவிதைகள், மெய்க்கீர்த்திகள் முதலியன எழுந்தன. திருவிசைப்பா, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி முதலிய பக்தி விளக்க நூல்களும், இராசராசேசுவர நாடகமும் உருவாகின. சமுதாயத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கு முள்ள உறவை இது நன்று சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மேலும், பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்தவ இயக்கம் அலையலையாகத் தமிழகத்தில் மோதிற்று. அதன்பயனாகத் தமிழில் விவிலியம், கண்டன நூல்கள், இராட்சணிய யாத்திரிகம், அகராதிகள் முதலானவை தோன்றின.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், இந்திய தேசிய வுணர்ச்சி பெருக்கெடுத்ததன் பயனாக, விழிப்புணர்ச்சியூட்டும் இலக்

கியங்கள் தோன்றின. தமிழகத்தைப் போன்று, இதர சமுதாயங்களிலும் இவ்வுண்மையைக் காணலாம். உதாரணமாக, காங்கிரஸ், ரூசோ, மொண்டெஸ்க் வால்டேர் போன்ற அறிஞரின் படைப்புக்களில், புரட்சிக்கு முன்னிருந்த பிராஞ்சிய சமுதாயம் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

சமுதாயத்தை மட்டுமன்றி, காலத்தையும் இலக்கியம் பிரதிபலிக்கும். உதாரணமாக, கிறிஸ்துநாதரின் மலைப்பிரசங்கமும், திருக்குறளும் ஏறக்குறைய ஒரே காலத்து நிகழ்ச்சிகளாகையால், யேசுவின் மலைப்பிரசங்கத்திற்குறப்பட்டுள்ள நீதிமொழிகளும், குறள் அறந்துப்பாலிற் கூறப்பட்டுள்ள அறங்களும் புலவிடங்களில் ஒத்திருப்பதைக் காணலாம்.

இலக்கியத்தின் தோற்றமும் சமுதாயமும்

மனிதனிடம் என்று சிந்தன

சக்தி தோன்றியதோ அன்றே இலக்கியம் தோன்றிவிட்டதெனக் கொள்ளலாம். மனிதன் ஒரு சமூக மிருகம். மனிதன் பிறமனிதரைப் பற்றி அறிய விரும்புவது இயல்பே. பிறரது மனோபாவம், செயல், உள்ளக்கிடக்கை, நோக்கங்கள், உணர்ச்சி முதலியவற்றை அறிவதற்கு மனிதனுக்கு இயல்பாக இருக்கும் துடிப்பே இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு நிலைக்களன யிற்று. ஒருவன் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூறுமிடத்து, சிறிது கலைத்திறனுடனேயே கூறுகிறான். ஆகவே, கேட்போன் அவனுடைய சொற்களில் மட்டுமன்றி, உணர்ச்சியிலும் பங்கு பெறுகிறான். சுருங்கக் கூறுமிடத்து இலக்கியம் ஒருவன் தனது வாழ்வில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும், உண்மைகளையும், பிறரறிய வெளியிடுவதொன்றாகும். ஒரு தமிழர் ஒரு கூறுவதுபோல, “வாழ்ந்து காட்டும் வாழ்க்கையைச் சொற்களாற் கூறுவதே இலக்கியமாகும்.”

இலக்கியத்தின் குறிக்கோள்

“அறம் பொருளின்பம் அடைதல் நூற்பயனே” என்று தமிழகச் சான்றோர் கூறி

வர். ஆனால் இன்றோ, இக்கொள்கையைச் சமுதாயம் ஏற்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஆங்கில மொழி வல்லுநரான, டாக்டர் ஜோன்சன், “வாழ்வின் இன்பத்தை நுகர்ந்து, துன்பத்தைச் சகிப்பதற்கே இலக்கியம் பயன்படுகிறது,” என்றார். ஆனால் டாக்டரின் கருத்து இன்றைய சமுதாய நிலைமைக்குப் பொருத்தமாக இருப்பினும், முழு உண்மையையும் அவரது கூற்று உள்ளடக்கவில்லை.

பதார்த்த வாழ்விற்கு காணும் துன்பங்களைக் கண்டு மனிதன் பின் வாங்கிக் கனவுலகிற்கு சஞ்சரிக்கச் செய்வதுதான் இலக்கியத்தின் முழு நோக்கமுமாக இருக்கக்கூடாது. இலக்கியம் என்பது இலட்சியத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். அந்த இலட்சியம், குறிக்கோள், நோக்கம் மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தையும், சுபீட்ச வாழ்வையும் முன் வைத்ததாக வேண்டும்.

இருவகை இலக்கியங்கள்

இன்றைய இலக்கியத்திற்கு இரண்டாய்வளர் இலக்கியத்தை இரு பிரிவுகளாக வகுப்பார். ஒன்று, இன்ப இலக்கியம், மற்றது, பயன் இலக்கியம். எப்பயனுள் கருதாதது, இலக்கியம் இலக்கியத்திற்காகவே என்ற அடிப்படைக் கண்ணோட்டத்தில் கலையின்பத்தை பிறருக்கு ஈயும் நோக்கத்துடன் எழுவது இன்ப இலக்கியம். பயன் இலக்கியமென்பது, ஒன்றோ அன்றி அதற்கு மேற்பட்ட குறிக்கோளுடன் எழுதப்படுவது. உதாரணமாக, மணிமேகலை, பெரிய புராணம் போன்ற இலக்கியங்கள் முறையே பௌத்தம், சைவம், என்னும் மதங்களைப் பரப்பி வளர்க்க எழுந்தவை. இவற்றைப் பயனிலக்கியம் என்று பட்டியலில் வைக்கலாம். பயனுள் இன்பமும் கலந்த விளக்குவது சிலப்பதிகாரம், இதற்குறப்பையும், சொற்றிறனும், கலையுணர்வும் பொங்கி வீரவி வழிவதுடன், முப்பெரும் உண்மைகள் பொதிந்திருப்பதையும் காணலாம்.

அரசாசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றுவதும்,

எந்த நேரத்திலும்!

எந்த இடத்திலும்!

எந்த சந்தர்ப்பத்திலும்

இணையற்ற எழிலுடன் விளங்க

‘லலிதா’ தங்க நகைகளை

அணிகிறார்கள்

என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை

கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் வித்ததல்

தயாரிக்கும் ஸ்தாபனம்

லலிதா

நகை மாளிகை

99, செட்டியார்தேரு
கொழும்பு 11.

கிளை ஸ்தாபனம்:

104, செட்டியார் தேரு
கொழும்பு 11.

போன் 3610

உரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ
ரேற்றலும்,

ஊழ்வினை உருத்துவந்தாட்டு
மென்பதும்”

சிலம்பு முரசியம்பும் முப்பே
ருண்மைகளாம். ஆகவே சிலம்பு,
மற்றை இரு இலக்கியங்களிலும்
பார்க்கச் சமூகத்தின் உள்ளத்தை
அள்ளுகிறது எனக் கூறின் தவறா
காது.

வாழும் இலக்கியம்

ஓர் இலக்கியம் பலகாலம்
சமுதாயத்தார் போற்
றியப் பெண்படுவதற்குச் சில சிறப்
பியல்புகள் வேண்டும். கலையழகு,
குறிப்பாற்றல், நிலைபேறுடைமை
முதலிய இயல்புகளே அவை. கால
வெள்ளத்தையுங் கடந்து, இன்றும்
தமிழகத்தில் நிலவும் நூல்களில்
இச்சிறப்பியல்புகளைக் காணலாம்.
திருக்குறள் வாழும் இலக்கியம்
என்று கருதப்படக்கூடிய ஒன்று.
சமுதாயத்திற்குப் பொருத்தமான
புதுமைக் கருத்துக்களை உள்ளடக்
கிய நூல்களுள் குறள் தலையாயது.
அதே நேரத்தில், கலையுணர்வுடும்
இன்பத்துப்பாலும் அதில் உண்டு.
அடுத்து, புறநானூறு வாழும்
இலக்கியம் என்னும் தரத்தில்
வைத்துப் போற்றப்படக் கூடியது.
காலத்துக்குக் காலம் மாறிவரும்
அரசியல், சமுதாயம், மதம், முத
லாம் வாழ்க்கைத் துறைகளில்
உழைக்கும் பலரும் இந்நூலின்
செய்யுட்களுட் பலவற்றைப் பயன்
படுத்துவது கண்கூடு. மேலும்,
பல்வேறு அரசியலமைப்பு வேறு
பாடுகள் நிலவும் இன்றைய சர்வ
தேச அரசுக்கத்தில் அரசியல் வாழ்
வில் அடிப்படை உரிமைகள் எல்லாம்
அரசியற் கருத்துடையோராலும்
ஒத்துக்கொள்ளப் படுகின்றன.
அவையாவன, பேச்சுரிமை, வழி
பாட்டுரிமை, அச்சமின்மை,
வறுமையின்மை என்பன. இரண்
டாம் உலகப் போருக்குப்பின் எழு
தப்பட்ட “அத்லாந்திக் சாட்டர்”
என்னும் ஓர் உரிமையாவணத்தில்
இவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவெனி
னும், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு
முன் எழுந்த புறநானூற்றில்
அவை ஏற்கனவே எழுதப்பட்டு
விட்டன. அரசியலும், சமுதாய
மும் எவ்வாறு இறுகப் பிணைக்கப்
பட்டுள்ளன என்பதைப் புறநா
னூற்றில்வரும் ஐம்பெருங்குறவுண்
மையாய் என்னும் அரசியலுறுப்பு
கள் காட்டுகின்றன. சமுதாயப்
பண்பிற் கேற்பப்புத்தம் புதுக்
கருத்துக்களை, காலமாற்றத்திற்குத்
தக அள்ளி வீசுகிறது, வார்ப்பும்
இலக்கியமாகிய புறநானூறு.

வாழும் இலக்கியமும் சமுதாயமும்

அவ்வகையான வாழும் இலக்
கியங்களே, இறக்கும்
ஓர் இனமக்களை எழுங்களை
உணர்ச்சியூட்டுவன. “முன்னர்
நாடு திகழ்ந்த பெருமையும், மூண்
டிருக்கும்ந் நாளின் இகழ்ச்சியும்”
எடுத்தியம்பி, சோம்பிக்கிடக்கும்
இனத்தைச் சுதந்திர மக்களாக்கிய
பெருமை இலக்கியத்திற்குண்டு.
இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்
தில் எழுந்த இயக்கத்தின் பயனாகத்
தோன்றிய இலக்
கிய ஏடுகளை இதற்குச் சான்று பக
ரும்.

மேலும், இரண்டாம் உலகப்
போரிலே, ஜெர்மானியர், தாங்கள்
வாகைசூடி அடிமைப்படுத்திய நாடு
களிலிருந்த, உணர்ச்சியூட்டும்
வாழும் இலக்கியங்களையெல்லாம்
அழித்தனர். அவ்விலக்கியங்கள்
என்றவது ஒருநாள் அந்த இனத்த
வரின் பழம் பெருமையை நினை
வூட்டி அவர்களைச் சுதந்திர மனித
ராக்கி விடக் கூடும் என்ற அச்சத்
தாலேயே அவ்வாறு இலக்கியங்
களை அழித்தனர்.

இடித்துரைக்கும் இலக்கியங்கள் வேண்டும்

அன்றைய தமிழகத்துப் புல
வர் சமுதாயத்துடன்
நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்
தனர். தனிப்பட்ட குடும்பத் தக
ராறுகளிற் கூடப் பங்கு கொண்டிரு
ந்தனரென்பது கபில—பரணர்
கண்ணகிக்காகப் பேசினிடம் தூது
சென்றதிலிருந்து அறியலாம். அது
மட்டுமன்றி அரசருக்குக்கூட அவர்
கள் பல விடயங்களை இடித்துரைக்
கத் தவறவில்லை. புறநானூற்றில்
வரும் செய்யுட்கள் சிலவற்றி
லிருந்து இவ்வுண்மை தெரியும்
மேலும், சமுதாயத்திலிருக்கும்
ஆபாசங்களையும், அழுக்குகளையும்
கழுவும் புனிதபணியும் இலக்கியத்
திற்கு உரியது. “யாது மூரே யாவ
ருங் கேளி”ரென்னும் மனோபாவத்
துடன் அகில சகோதரத்துவத்தை
வளர்க்க வேண்டும்.

மணிமேகலையில் ஆபுத்திரன்
சாதிபேதத்தைச் சாடுகிறான். கபில
ரகவலிலும் அவ்வாறே. “பறைச்சி
யாவதேதடா, பணத்தியாவதே
தடா” என்று சிவவாக்கியர் குற
லெழுப்பி, சாதிகளாகப் பிளவுற்ற

தினகரன் தமிழ் விழா மலர்

சமுதாயத்திற்கு, சமத்துவத்தின்
சிறப்பை இடித்துரைக்கத் தவற
வில்லை.

அகத்துறையில்

அகத்துறையிலும், எக்கா
லத்தும் உயர்ந்த மனிதப்
பண்பாட்டை எடுத்தியம்பும் பல
ஏடுகள் உள. உதாரணமாக, தலை
வன், தலைவி உடன்போக்கு
நிகழ்ந்த பின்னர், செவிலி அன்
பின் மிகுதியால் அவர்கள் சென்ற
வழியே கவலையே உருவாகச் செல்
லுகிறார். வழியில் வேறொரு தலை
வனையும் காதலியையும் கண்டு,
தன் மகனையும் தலைவனையும் பற்றி
உசாவுகிறார். தலைவன் கூறுகிறார்:
“ஆம். களக்கனி போன்ற வண்ண
ணத்தானொருவன் இவ்வழியே
சென்றான். பக்கத்தில் அவனுடன்
ஓர் உருவம் சென்றது. அதை நான்
கவனிக்கவில்லை.”

தலைவி கூறுகிறார்: “விளக்கை
யொத்த ஒளிபடைத்த மங்கை
யொருத்தி இவ்வழியாற் சென்றார்
பக்கத்திற் சென்ற உருவத்தை
நான் கவனிக்கவில்லை.”

இதுதான் உயர்ந்த ஒழுக்கத்தின்
உச்சிப்படி இவ்வாறான பண்பாடு
வாய்ந்த ஒரு சீரிய சமுதாயத்
தைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது
திணைமலை நூற்றைம்பது. இது
தான் அச்செய்யுள்:—

“ந ம ரே ய வ ரெ னி வீ ர்
சொன்மி
னமர்வி லொராவ வதியாய்நின்
—றமரோ

விளக்கினையானைத் தான் கண்
டாள் கண்டேன்

களக்கனி வண்ணை யான்.”
(திணைமலை, 89)

இவ்வாறான இலக்கியங்கள் சமு
தாயத்திற்குச் சிறந்த பண்பாடு
களை உணர்த்துவதோடு, சாகா
வரம்பெற்றவையுமாம். இவ்வாறான
இலக்கியங்களே பெரிதும் வேண்
டப்படுபவை.

ஆகவே, இலக்கியம் இன்பமும்
பயனுங் கலந்து, சமுதாயத்தைப்
பிரதிபலிப்பதோடு, சமுதாயத்
திற்கு இடித்துரைத்து வழிகாட்டு
வதாகவும் அமையவேண்டும். வாழ்
வின் துன்பங்களிலிருந்து மனி
தன் தப்பியோடிச் சிறிது நேரம்
மகிழ்ந்திருக்கும் விடுதியாக மட்டு
மன்றி, வாழ்க்கைப் போராட்டங்
களை எதிர்த்து நின்று, வாழ்வுப்
பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து மனித சமு
தாயம் சுபிட்சமாக வாழ வழிகாட்
டும் உறுதுணையாகவும் இலக்கியம்
அமைய வேண்டும்.

தமிழ் வளர்ச்சியில் இஸ்லாம்

-ஐ. எல். எம். மஷூர் பீ. ஏ.-

மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழிப் புலம் மட்டிடப்படுவது பொருந்துமா? பலர் பலவாறான கருத்துக்களைக் கூறுவர். மொழி என்பது மக்கள் மனக்கருத்தை வெளிப்படுத்த உதவும் ஒரு சாதனம். மதம் என்பது மக்கள் மனம், மெய், மொழி முதலியவற்றைப் பண்படுத்தப் பெரிதும் உறுதுணை புரிவது எனவே மொழியும் மதமும் நெருங்கிய தொடர்புற்றுத் தொழிற்படுவன என்று கூறாமலிருக்க முடியாது.

உள்ளத்தில் உருவாகி அமையும இறை உணர்ச்சி, இயல் உணர்ச்சி அழகுணர்ச்சி, ஆகியன ஊடுருவிப் பாயும் ஊற்றுக்களே இயல். இசை நாடகம் என்னும் மொழி வளர்ச்சிக்குரிய வழிவகைகள். தமிழ் மொழியை நன்குணர்ந்து அனுபவித்த தமிழ் மூதாட்டி ஓளவையார் தானும் "சங்கத் தமிழ் மூன்றாம் தா" என்று கூறிப் போந்தார். முத்தமிழை முறையே கற்றுணர்ந்த கம்பன் முதல் கவிஞர் பலர், தமிழ் வளர்ச்சியும் வரலாறும், தமிழ் மொழி பேசுவோர் தமிழில் இன்பம் காணும் துறைகளில் தங்கியுள்ளதென தேற்றித் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

துறையை நோக்கித் தோண்டிச் செல்கிறது. பண்பாட்டிற்கேற்ப மொழியும் வளர்ச்சியடைகிறது. துறையும் தோணியும் போல, மதமும் மொழியும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. எனவே, தமிழில் இன்பம் காணும் துறையில், தமிழ் பேசும் மக்கள் தத்தம் மத அடிப்படையில் வேத நூல்களையும், புராணங்களையும், பாடல்களையும் அளவில்லாமல் இயற்றி, இயற்றி ஆனந்தமடையலாயினர். தேவாரம், தேம்பாவனி, சீரூப் புராணம் முதலிய அரும்பெரும் சமய நூல்கள் பல செறிந்து—செழிப்புற்று விளங்குவதற்குள்ளே, ஏனைய மொழிகளிலும் தமிழ் விசேடம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்துள்ளதென்றும் பலரும் வியந்து பாராட்டுவர். எனவே, சைவம், கிறித்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய முப்பெரும் பண்பாட்டுத் துறைகளிலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் தேனினும் இனிய

தமிழை பெரிதும் பயன்படுத்தியதால், அது வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

தமிழ் வளர்ச்சியில் இஸ்லாம் பெற்ற பங்கு பெரிதும் போற்றிப் புகழ்க்குடியது. வாழையடி வாழையாக தமிழைத் தம் தாய் மொழியாக பேசி வரும் மக்கள் சைவர்களாகவும், கிறிஸ்தவர்களாகவும், இஸ்லாமியர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இவர்களுள், காலத்துக்குக் காலம் அரும் பெரும் புலவர்கள் தோன்றி இயற்றிய தமிழ் நூல்கள் அனந்தம்.

புகழ்பெற்ற இஸ்லாமியப் புலவர்கள்

கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக எண்ணிறந்த இஸ்லாமியர் வான புகழ் பெற்ற புலவர்களாக விளங்கினர் என்பதை, "இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு" என்னும் தலைப்பின்கீழ், தமது சிறந்து, விளங்கும் இலக்கியத் தென்றலில் ச. வித்தியானந்தன் விளக்கிக் கூறுகிறார். தமிழ் வளர்ச்சியில் இஸ்லாமியர் இந்தியா விலும், ஈழத்திலும் அரும்பெரும் பங்கு எடுத்துள்ளனர் என்பது பற்றி எம். எம். உவைஸ் அவர்களால் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து, ஆங்கில மொழியில் எழுதியுள்ள நூல் (Muslim Contribution to Tamil Literature) தெள்ளிகிற புலப்படுத்துகின்றது.

ஈழத்தில் இஸ்லாமியர் பல திசைகளிலும் செறிந்து சேவிக்கின்றனர். எனினும் சீரூம் சிறப்புடனும் ஒன்றுபட்டு தூய இஸ்லாமிய வழியில் ஈடுபட்டுப் பண்படைய உதவுவது தம் தாய் மொழியாம் தீந்தமிழ் என்று கூறுவது முற்றுப் போருந்தும், இலங்கை வாழ் இஸ்லாமியர் குறிப்பாய் தென்மேற்கிலும், மத்திய பகுதிகளிலும், சிங்கள அரசர்கள் காலத்திலிருந்தே சிங்களச் சூழலில்—சிங்களக் கிராமங்களின் மக்கியில் தமிழைத் தங்கள் தாய் மொழியாகக் கருகிப் பேணி வளர்த்து வந்துள்ளனர். இவர்களிடையே புகழோடு தோன்றிய தமிழ்ப்புலவர் பற்றிய விபரம் பின் வரும அட்டவணையொன்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும் கொடர்ந்ததொன்றைப் பரிந்து வருவன அங்காங்கு அமைந்துள்ள ஆசிரிய கலாசாலைகளும், பள்ளிக்கூடங்களும்

ஆசிரியர்களும், இலங்கையின் தென்மேற்குப் பகுதிகளில் சிங்களச் சூழலில் 'தமிழ்' சேவை புரிந்து வரும் பெருமை என்றும் அவர்களுக்குரியது என்பது எஊரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது.

தென் இந்தியாவிலே வெளிச் செந்தமிழின் செல்வாக்கை முஸ்லிம்கள், முழுக்க முழுக்க தமிழ் சூழலில் அனுபவித்துப் பயன் அடைந்துள்ளனர் என்பது தெளிவு. 'முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள்' என்னும் நூலை இயற்றிய எழில் மிகு எழுத்தாளர் அப்துர்-றஹீம், இணையில்லாத இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி புரிந்துள்ளனர் என்பதற்கு அந்நூலே சிறந்த சான்று. அவற்றிலிருந்து ஒரு சில வற்றை மாத்திரம் ஈண்டுக் குறிக்கி விளக்குகிறேன்.

இஸ்லாமிய தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு மிகவும் நீண்ட பல காளைங்கள் பொருந்திய ஒரு புராணம்—அவற்றில் ஒரு சில முக்கிய படலங்களையே இக்கட்டுரையில் இடம் பெறச் செய்யலாம். இஸ்லாமியத் தமிழ்த் தொண்டில் முதல் இடம் பெற்றவர் உமறுப்புலவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே! சீருடன் தோன்றி சிறப்புடன் திகழ்வது சீரூப்புராணம். இது தமிழ் இலக்கிய மரபுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு தலைசிறந்து விளங்குகின்றது.

சீரூப்புராணத்தின் சீரிய சிறப்பு

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் காட்டுவது இந்நூல். சீரூ பதினேழாம் நூற்றாண்டுக்குரிய தெனினும் அதன் இலக்கிய இன்பத்தையும் கற்பனை நயத்தையும் வியந்து கூறுதார் இவர். அத்தகைய சிறந்த ஒரு நூல் பலராலும் பாராட்டப்படுவதற்குக் காரணம், அதை உரிய காலத்தில் அச்சேற்ற எடுக்கப்பட்ட முயற்சியேயாகும். இன்றேல், இன்று அதை நாம் நுகர்ந்து இன்பமும் பாக்கியம் அற்றப் போயிருக்கும்ல்லவா? முதன் முதலாக முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள் அச்சேறியது சீரூப் புராணத்தை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய செய்இப்பதில் காதிர் நெய்

லெப்பை ஆலிம், அல்லது "சேகரூப் புலவர்" அவர்களிலிருந்தே ஆகும், என்று அறியப்படுகின்றது. அன்றைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி அவரது மாணவர்கள் தொடர்ந்து அச்சேவையைச் செய்து வந்ததின் பயனானதே இன்று நாம் பழம் புலவர்களின் பெருமை வாய்ந்த இஸ்லாமிய நூல்களை அச்சில் பார்த்துப் போற்றிப் புகழ்கிறோம்.

சீரூப்பராணத்தை அச்சேற்றிய பெருமையும், மகிமையும் சேகரூ லெப்பை ஆலிம் புலவருக்குரியதாகும். கீழ்க்கையிலே 'சேகரூ லெப்பையும், பிற்காலத்தில் 'குணம் குடிமஸ்தான்' என்னும் சுல்தான் அப்துல்காதிர் அவர்களும் ஒருசாலை மாணவர்களாய் விளங்கினர். சேகரூப் புலவர் பின்னர் புலமைத் தொழிலை மேற்கொண்டு, பற்பல பாவகை வல்ல புராணங்கள் புளையும் நாவலராய் விளங்கினர். அவர் நாகூர் சென்று ஷாஹூல் ஹுதா ஆண்டகையின் வியத்தகு வாலாற்றை புராணமாகப் புனைந்தனர். அது மாணிக்கப்பூர் காண்டம், பாதேய சஞ்சாரக் காண்டம், நாகூர் காண்டம் ஆகிய மூன்று காண்டங்களையும் 56 படலங்களையும் 2565 திருவிருத்தங்களையும் கொண்ட திருநூலாக விளங்குகின்றது. புலவரே ஒரு மடலில் அந்நூலைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:—

"காரணப்பராணம் எனப் பெயர் காட்டி ஆரணத்தறவோ ரவர்கள் சூழ்ந்திருப்பப் பிரவா நிறுத்தும் பெரிய மண்டபத்தின் சீருடனரங்கம் சிறப்பித்த மகிமை என்னால் இயம்ப இயல்போ? கண்டோர் தன்னால் உரைக்கத்தகவோ? இன்றே"

இவ்வாறு அவர் வாயில் இருந்து புறப்பட்ட பாக்கள் எண்ணிலடங்கா. சண்டு இவர் ஈரேழுத்தால் இயற்றியவைக்கொரு உதாரணம் பாருங்கள்:—

"தாதாதி தாதுதைத்தே தொத்தோதி தாதாதி தத்தத்தித் தாதீதா. —தாதா துதை தொத்தத் தத்தத்தா தாதாதித்தாதி ததை தத்தித் தித்தத்தே தா"

மேலும் அருணகிரி நாதர் அருளிய சீரூப்புகழ்க்கு நிகரான மறுபுகழைப் பாடி புகழீட்டிய

பெருமை காசிம் புலவருக்குரியது காசிம் புலவரின் கொழும் கவி ப்ரினில் புகழ்மணம் பரப்பி வருவதைக் குறித்து, பெரிதும் பாராட்டியவர், அவர் தம் ஆசான் திருவடிக் கவிராயர் என்பவராகும். தம்மைச் சூழ்விருந்த தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களை நோக்கி தம் மாணவனின் மாண்பினை மெச்சுகின்றார் கேளுங்கள்:—

வடிகட்டுச் சங்கத் தமிழ்ப் புலவீர்! எழுவான் கடந்து முடிக்கட்டழகர் திருப்புகழ்வாரி முகர்ந்து கொண்டு படிக்கட்டுலெகப்

பரப்பையெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்து விண்மேல் கொடிக் கட்டித் தாவு நல் காசிம் புலவர் கொழுங்கவியே. சதாவதானி செக்குத் தமசிப் பாவலர் இல்லாத்தின் இணையற்ற கொள்கையாம், ஏக தெய்வ வழி பாட்டையும் சகோதரத்துவத்தின் சிகரத்தையும் ஈடற்ற பண்புகளையும் வியந்து பாடுவதையும் பாருங்கள்:—

"ஒன்று தெய்வம் ஒன்று மதம் ஒன்று மக்கள் சாதியென நன்று பெற ஒதியவை நாட்டு நலில் நான் மறையும் குன்று பெற தீபமெனக் கோத்தருளிக் காத்த உங்கள் துன்றும் உயர் மாபெருமை சொல்லற் கெளிதேயோ சோதி நபி நாயகமே சொல்லற் கெளிதேயோ" மத நூல்களும் மத சார்பற்ற நூல்களும்

இஸ்லாமியர் இயற்றிய தமிழ் நூல்கள் பலவாறாக வகுத்து நோக்கப்படலாம். இவை அரபு மொழியிலுள்ள முதல் நூல்களை பெரும்பாலும் பின்பற்றியவை—சமயத் தொடர்புள்ளவை, சமயத் தொடர்பற்ற ஏனையவை என்று இருவகுப்புக்களில் அடங்கும்: அரபுப் பெயர் பெற்று விளங்கும் பாக்கள்; முஜாஜாத்து, கில்லா, மசாலா. நாமா என்பனவாகும். இவற்றிற்கு உதாரணங்களாவன: முஹ்யித்தின் முஜாஜாத்து, யூசுபு நபி கில்லா, வெள்ளாட்டி மசாலா, மிராஜி நாமா என்பனவாகும். காலத்துக்குக் காலம் எண்ணிறந்த இணையிலா நூல்கள் இந்தியாவிலும் சமூலவ நாட்டிலும், இஸ்லாமியப் புலவர்களால் என்றெடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதற்குப் பின்வரும் அட்டவணியிலுள்ள வற்றை ஒரு சில உதாரணங்களாகக் கூறலாம்.

சீரூப் புராணம், முஹ்யித்தின் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்,

திருமக்கா திருபந்தாதி, மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் சீவிய சரித்திரக் கும்மி, காலி நகர் முகம்மது காசிம் புலவர் இயற்றிய செக்கு முஸ்தபா

ஒலியுள்ளா காரண அலங்காரக் கும்மி, இஸ்லாமிய விழாக்களில் ஒதப்படும் இரகூல் மாலி, மையத்து-இழவு வீடுகளில் ஒதப்படும் ஓசியத்துமாலி ஹுசைன் படைப்போர் செய்துப் படைப்போர், (படைப்போர் என்பது ஆங்கிலத்தில்

War Ballads எனப்படும்) தையார் சுல்தான் நாடகம், அலிபாதுஷா நாடகம், இஸ்லாமிய ஞானிகள் பக்கி ததும்பும் பாக்களை தேனினும் இனிய தமிழில் பாடிச் சென்றனர் அதற்கு உதாரணம்:— மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள், தற்கலை பிரமுகம்மது சாகிபு அவர்களின் ஞானமணிமாலி, ஞான நடனம், ஞானக் கண்; ஞானப்புகழ்ச்சி, இலங்கை வேர் விடையைச் சேர்ந்த செய்யு முஸ்தபா அவர்களின் மெய்க்ஞானத் தாது.

காதுக்கினிய கிராமியப் பாடல்கள்

இது மாத்திரமன்று, இன்னும் பலவாறாக இஸ்லாமியர் இய்ய தமிழ் மொழியில் இன்பம் கண்டு, அதை வளர்த்து வந்துள்ளனர். கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம் மக்கள் அதிகமாக வதியும் கிராமங்களில், நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாக விளங்கிவரும் காதுக்கினிய கிராமிய பாடல்களும், பதங்களும், நாடகச் சித்திரங்களும் பார்ப்போர் கேட்போர் மனக்குளிர இன்றும் நாட்டுப் புறங்களில் கண்டும் கேட்டும் களிக்கலாம்.

தாமரையின் அழகை அழகு படுத்தும் தண்டை எப்படி வண்டு அழித்து அதன் எழிலைப் போக்குமோ அதைப்போல் அவளது மானங்குன்றச் செய்த அவன் நாவை அடக்க தலைவி வசைவதை முதற்கவியும், அமைதியுடன் சுற்றி மென்னவென்று ஆயும்படி தலைவியிடம் தலைவன் மன்றூடுவதை இரண்டாம் கவியும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

"தாமரையில் வண்டுமென்று தண்டறுந்து போனது போல் நாவறுந்து போவாய்—எனரை நானயத்தை ஏன் அழித்தாய்"

118-ம் பக்கம் பார்க்க

நாபகத்தில் வைத்திருங்கள்

காலத்திற்கேற்ற
நவீன புடைவை
தினுசுகள்

- பெங்கூர்
 - பெரூஸ்
 - காஞ்சிபுரம்
 - சேலம்
 - மைசூர்
 - சும்பகோணம்
- } பட்டுசேலைகள்
சோளி பீஸ்கள்
பாவாடைதுண்டுகள்

- மதுரை
 - உடையூர்
 - சேலம்
 - கோயம்புத்தூர்
- } 6, 7, 8, கெஜங்களில்
நூல்சேலைகளும்
சோளி பீஸ்களும்

கொட்டன் சில்க், பட்டு, டெக்கா சேலைகளும்
சோளிதுண்டுகளும்

இன்னும் எண்ணற்ற
புடைவை தினுசுகளும்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
கிடைக்கும்

M. S. T. K. N.

பெரியண்ணப்பிள்ளை

அன் கோ.

165 Sea St. Colombo 11.

Telephone: 79148 T. Grams: Long Cloth

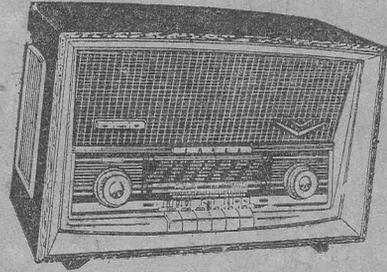
உற்பத்திகளுக்கு

எங்கள் காட்சிசாலை உங்களை
அழைக்கின்றது

நேடியோ, ரேடரெக்கார்ட்டர், அம்பிளிபயர்
வணையபகருவிகள் எதுவேண்டினும் எங்கள்
காட்சிச்சாலையில் பார்வையிடுங்கள்.

இன்று அகில உலகிற்கு ஏற்றதாகவும் உங்கள்
இரசனைக்கும் மூலத்திற்கும் தகுந்த அழகு
வாய்ந்த பல வடிவங்களில் டச் தேசத்துகலைத்
திறன் நிபுணர்களால் உருவாக்கப்பட்டது

எறஸ் நேடியோ

இதைச் சொந்தமாக வைத்திருப்பதில் பெரு
மை அடைவீர்கள். அதனால் உங்கள் நேடியோ
எறஸ் என்பதை மறவாதீர்கள் அவை
ங்களை நிச்சயமாய் திருப்திசெய்யும்

கசக்காத மருந்து கொடுத்து வியாதியை மாற்
றும் டாக்டரையே ஓர்நோயாளி நாடுவதுபோல்
ஓர்நேடியோவின் தரத்தை அறிந்து அதை
நிபுணத்துவமாய் பரிசீலனைசெய்து சிக்கன
செலவில் பழுதுபார்த்து உங்களை திருப்தி
செய்யும் எங்களை ஒருமுறை கலந்து ஆலோசி
யுங்கள்

நீங்கள் ஒரு எறஸ் நேடியோ வாங்கும்பொழு
தோ அன்றேல நேடியோவில் திருப்தியின்மை
ஏற்படும் பொழுதோ எங்கள் ஸ்தாபனத்தை
நாபகப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். அது உங்களு
க்குநம்பிக்கையான திருப்தியைக்கொடுக்கும்.

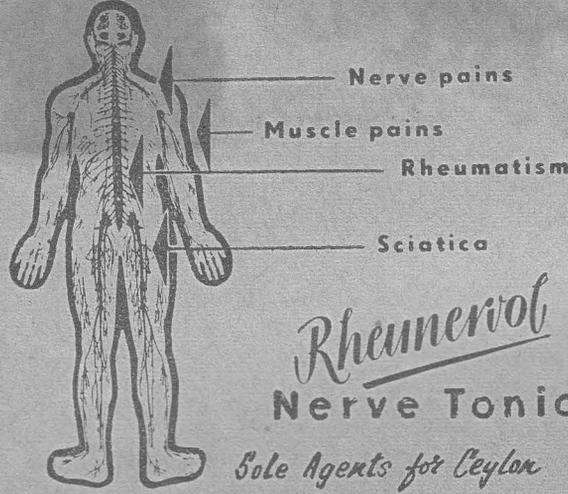
எறஸ் நேடியோ விற்பனையாளரும்
சேவையாளரும்

எஸ். ஜே. மனுவல்பிள்ளை

நிர். 23/3, ஸ்டான்லி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

ரூநெர்வொல்

(நரம்புத் தைலம்)

Jupiter Corporation, 41, Bankshall Street Colombo Ceylon

வெந்நெய்யை ஒழித்து சுக்வீரியத்தைக் கொடுக்கின்றது

பலவை:

நரம்புகளுக்கான ரூநெர்வொல் தைலம் பசைத் தன்மை வாய்ந்தது 1. 2 டிக்ளோ ரெத்தின் மற்றும் சூடம் முதலியவற்றுடன் அத்தியாவசிய எண்ணெய்கள் பல கலந்து தயாரிக்கப்பட்டது வாதக்கோளாறுகள் நாரிப்பிடி முதுகுவல் இடுப்பு வலி, தசைவலி மற்றும் நரம்புத் தளர்ச்சிக்கு அற்புதமான தேய்ப்பட்ட மருந்தாகும் வலியுள்ள தசைகள் மற்றும் மூட்டுகளுடே ஊடுருவிச் சென்று இதமாகக் குணமளிக்க வல்லது.

அறிகுறி:

வாதநோய், நாரிப்பிடி முதுகுவலி, தசை, மூட்டு அல்லது நரம்பு வலிகளுக்கு தேய்த்தால் போதுமானது.

பாவிப்பு முறை:

நோவெடுக்கும் பகுதிகளில் காலையும் இரவும் இத்தைலத்தை தடவி பிரஸ்தாட இடத்தை சூடுபிடிக்கும் வகையில் சுற்றிக்கட்டி விநிகல் வேண்டும் வைத்தியரின் ஆலோசனையைக் கேட்டு வாரத்திற்கு 2 சிறிதளவு தைலமிட்டு குளிப்பது நன்று

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

ஜூபிட்டர் கோர்ப்பரேஷன்

41, பேங்ஷால் வீதி, பெட்டா - கொழும்பு 11

தொலை பேட்டி 1141 போன் 7571.

மட்டக்களப்பு வாவியில் பாடும் மீன்கள்

செ.கணபதிப்பிள்ளை

மீன்கள் பாடுவது உண்மையான அல்லது மக்களின் மனமருட்சியை அல்லது உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவரும் நோக்கமாக மட்டக்களப்பு வாசிகளினால் சிறுஷ்டிக்கப்பட்ட கற்பனையான என்ற கௌன் நீண்ட காலமாக அறிஞர்களின் கவனத்தையும் பெரிதும் ஈர்த்துள்ளது. எது எங்ஙனமாயினும் வெளிநாடுகளிலிருந்து விஜயன் செய்யும் இராச தூதுவர்கள் ஆராய்ச்சிப் பிரமுகர்களை உல்லாசப் பிரயாணிகள் ஆகியோர் சீழ்க் கிண்கையில் மட்டக்களப்பு வாவியில் பாடும் மீன்களின் இனனிகையைக் க்கட்டண்பவிக்காவிட்டால், தமது இலங்கைச் செலவு சூர்த்தியடையவில்லை யெனக் கருதுமளவுக்கு பாடும் மீன் பிரபலமடைந்துள்ளது.

மட்டக்களப்புப் பிரிவின சரித்திரத்திலே முக்கியஸ்தானத்தை வகிக்கும் சசுக் கோட்டைக்கும் அதன் எதிர்ப்புறமாக வமைந்துள்ள கலையினும் கிராமத்துக்குமிடையே யுள்ள நீர்ப்பரப்பின் பலவேறிடங்களிலும் சீரினுள்ளிருந்து எழும் இவ்வறியக் இசையின்

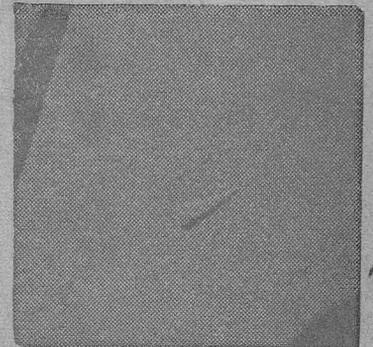
மாண்பினைப்பற்ற ஆராய்ச்சியாளரிடையேயும் உள்நாடு வாசிகளிடையேயும் பல்திறப்பட்ட சுவாஸ்யமான அபிப்பிராயங்களும் கோட்பாடுகளும் நிலவுகின்றன. இவ்வினனிகைக்கு மீன்களை காரணமென்று ஒரு சாராரும் கவனிகளோ அன்றேல் வினை நண்டுகளோ கர்த்தாக்களாக விருக்கலாமென்று வேறொரு சாராரும், ஒருவகை ஊரியினத்தின் ஒலியே என்றும் இல்லையெல் இறந்த ஊரிகளின் ஒலிகள் வாவியிலேற்படும் சீரோட்டத்தினால் இன்னிகை ஏற்படுகலாமென்று மற்றொரு சாராரும் கருதுகின்றனர்.

நீண்டகாலமாக வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு இலக்காகியுள்ள இன்னிகையோடு நெருங்கிய தொடர்பினைபுடைய உள்நாடு மீன்பிடியாளர்கள் கூறுவதென்ன? இவர்கள், தமது முதாதையர் புகழ்நூண்டு காலமாக இவ்விசை வாவியின் அடித்தளத்திலிருந்து கிளம்புகிறதென்று கூறியுள்ளனரென்றும் விசேடமாக வாட்டிக்காலத்திலே—நிறைமதியை அடுக்க காட்களிலே—இராக்காலங்களில் இவ்வறியுத இசையைக் தெளிவாகக் க்கட்கலாமென்றும், சீர்வாழ்

செந்துவான ஊரியினமே காரணமாகவிருக்கலாமென்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால், இவ்விசை நீராமகளிரின் இன்பகீதமாகவோ அன்றேல் சபாம் தேசத்தில் கருதப்படுவதுபோன்று ஆதமாவின் இசையாகவோ இருக்கலாம் எனக் கருதப்படும் முடக்கொள்கைகள் இவர்களிடையே செல்வாக்குற்று விளங்கவில்லை என்பது சண்டு குறிப்பிடத்தக்க காதும்!

ஊரியா தவண்பா?

சேர் ஜேம்ஸ் எம்ர்வன் ரெனன்ர் அவர்கள், மட்டக்களப்பு

களப்பு வாவியைப் பொறுத்த மட்டில் மீன்களினால் இசையேற்படவில்லையென்றும், 'ஹஸ்ரோப்போடா' (A CLASS IN THE PHYLUM MOLLUSCS) என்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவற்றுள் குறைந்தது ஒருவகைக் கரக்குல் ஒலிசெய்யுந்தன்மையுண்டென்று நினைக்கப்பட்டுள்ளதென்றும், எழன்பரோத்தவாராய்ச்சிச் சங்கத்தில் டாக்டர் கிரூண்ட் அவர்கள் "நிர்ரோனியா ஆபோநெசன்ஸ்" (TRITONIA ARBONESCENS) எனும் வகைபிசை சேர்ந்த உயிருள்ள செந்நுக்கள் பல்வற்றையெடுத்து ஆராய்ச்சி செய்த போது ஊரியின் திவிருந்து உருக்குக் கம்பியினால் கிளாஸில் அடங்குமா? சரித்திரம் போன்ற இன்னிகை சிறந்தவற்றுள் என்க

துக்காட்டி, உள்நூர் வாசிகளின் கோட்பாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார். ஹரி உவில்லியம்ஸ் அவர்களும், திரு. எம். ஸன் ரெனன் அவர்களின் விளக்கத்தையே ஆதரிக்கிறார்.

சுமார் ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு இவ்வற்புத இசையாசிராய்ச்சியிலேயேபட்டு, இன்னிசையைப் பதிவு செய்த வண. பிதா லாங் அவர்கள், இன்னிசைக்குக் காரணமான செந்துக்கள் நீரில் சுதந்தரமாக அங்கு மிங்கும் திரிவதுபோலத் தோன்றுகின்ற தென்றும், சில சமயங்களில் இசைமேலெழுந்து பின்பு தாழ்ந்து செல்வது போன்று காணப்படுகிறதென்றும், ஊரியினமாயின் இலகுவில் இங்குமங்குமாக நீரினுள் சஞ்சரிக்க முடி

யாதென்றும் எதிர்வாதம் செய்கிறார். இவ்விருவர் கூற்றும் முரண்பட்டிருப்பது சண்டு நோக்கற்பாலதாகும்.

அவுஸ்திரேலியா வி லு ள் ள சுவான் நதிக்கரையிலே மும் ஓசைக்கு தவளை காரணமாக விருப்பதுபோல, மட்டக்களப்பு வானியிலேமும் இன்னிசைக்கும் தவளைகளே காரணமாகவிருக்க லாமென்று திரு. வி. ஈ. டேவிட் சன் அவர்கள் சந்தேகப்படுகிறார் கள். இஃது உண்மையாயின், வானியின் அடிப்பாகத்திலிருந்து தவளைகள் தொடர்ந்து ஒலியை எழுப்ப முடியுமா? எங்ஙனமாயினும், காற்று வா ங் கு ம் பொருட்டு நீரின்மேல் மட்டத் துக்கு தவளைகள் வரவேண்டு மன்றோ? இதுவரை அத்தகைய தவளைகளை மட்டக்களப்பு வானியில் நாமெவருமே கண்டிலோம். இதே போன்று, வீணை நண்டு

களும் (Fiddler Crab) இவ்வானியில் இல்லை என்பது தெளிவு.

ஒரு சாரார், நீரினடித் தளத்தில் காணப்படும் இறந்த ஊரிகளின் ஓடுகள், வானியிலேற்படும் நீரோட்டத்தினால் ஒரு வகைச் சத்தத்தை எழுப்புகின்றன என வாதிட்பார். இவர் தம் வாதமும் சற்றுமொவ்வாததொன்றாகவிருக்கிறது. நீரோட்டம் இரவிலும், பகலிலும் ஏற்படும் பொழுது இராக்காலங்களில் மாத் திரம் இவ்வின்னிசைகேட்பதன் மர்மமென்ன?

மீன்கள்தான் காரணம்?

அடுத்தபடியாக, மட்டக்களப்பு வானியிலேமும் இன்னிசைக்கு மீன்களே காரணமென்

றில், யாழ்நூல்யாத்த சமுத்த முத்தமிழ் வித்தகரான விபுலா வந்த அடிகளார், “இவ்விசை நீரிலிருந்து எழுவதாதலின், நீர் வாழ் செந்துவின் ஒலியாதல் வேண்டுமென எண்ணிப்போலும், அந்நிய நாட்டார் இதனைப் பாடும் மீன் இசை SINGING FISH என்பார்; மீன்கள் நீரினுட்பிறழ்ந்து ஆடுதலைக் கண்டோமேயன்றி, அவை மகிழ்ச்சியால் பாடுதலை யாண்டுங் கேட்டில மாதலின், அந்நிய நாட்டாரது உரையினை யாம் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மீன்களே இன்னிசைக்குக் காரணமென்பார் கூற்றுக்கும், அடிகளாரின் கூற்றுக்கும் கருத்து வேறுபடுவதை வாசகர்கள் உற்று நோக்குவார்களென நினைக்கின்றேன்.

சமீபத்தில், பிரபல மீன்வேட்டையாளரான திரு. ரெட்னி யொங்லஸ் அவர்கள் நடாத்திய ஆராய்ச்சிகள், பாடும் மீன் பற்றிய புது விஷயங்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்துள்ளன. விஞ்ஞான ரீதியிலே இவர் நடாத்திய ஆராய்ச்சிகளின் பயனை இதற்குமுன் கூறப்பட்ட பல கோட்பாடுகளையும், அபிப்பிராயங்களையும் மட்டக்களப்பு வானியிலேயே விச வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. கல்லடி லேடிமனிங் பாலத்துக்கும் டச்சுக் கோட்டைக்குமிடையே யு ள் ள நீர்ப்பாப்பில் இவர் மூழ்கியெடுத்த கருத்துக்கள், பாடும் மீன் உலகத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றன. நீரினடியில் நிறுவப்பட்டுள்ள கல்லடிப் பாலத்தின் கொங்கிறீர் தூண்களில், நீர்மட்டத்திலிருந்து சொற்பதூரத்திலே, மாக்கலங்களில் ஓட்டும் ஒருவகைச் சிப்பிகள் காணப்படுகின்றன என்றும், அதற்கப்பால் தூண்களின் அடிப்பாகத்திலும் கற்பாறைகளிலும் கவ்வாட்டிகள் காணப்படுகின்றன என்றும், இலங்கையில் வேறெங்கும் காணப்படாத புதுவகை மீன்கள் எதுவுமே இங்கு காணப்படவில்லை என்றும் அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

டச்சுக்கோட்டைக்கு எதிரிலமைந்துள்ள யானைக்கல்லைச் சுற்றி ஆராய்ச்சி செய்தபோது, தவளையிடும் சத்தத்தைப்போன்ற சத்தம் நீரில் பல்வேறு திக்குகளிலிருந்து மிதந்துவந்ததென்றும், இதே சத்தத்தை மாத்திரமே உள்ள நிலவளக்கங்கை, புத்தளத்

பார் கூறும் ஆதாரங்களை நோக்குவோம். மீன்கள் இசை எழுப்புமா? அங்ஙனம் நீரினுள் எழும் ஒலியினை நீரின்மேலும் நாங்கள் கேட்கலாமா? மேலூட்டு சீவ சாஸ்திரவல்லுனர்கள், மீன்கள் வாயை மூடுவதாலும், காற்றினை வெளிப்படுத்துவதாலும், பற்களைக் கடிப்பதாலும், நீரைக் கிழித்து வேகமாகச் செல்வதாலும் ஒலிகள் ஏற்படலாம் என நிச்சயித்துள்ளனர். இன்னிசைக்கு மீன்களே காரணமாகலாம் எனக்கருதும் வண. பிதா லாங் அவர்கள், மட்டக்களப்பு வானியில் காணப்படும் பாரைக்குட்டி, காலை, கிளி, சேரி, தத்தலை, ஓட்டி, காரல் என்பன போன்ற மீன்கள் மாறுபட்ட ஒலிகளை ஏற்படுத்துகின்றன என்றும் கூறுகிறார்.

நீராமகளிர் இன்னிசைப் பாடல் பற்றிய கட்டுரையொன்

அஜாமென் (சொட்டு மருந்து)

கீழ்க்கண்ட நோய்களைக் கண்டிக்கும்

- மூலம், எந்த விதமானுள் சரி
- பிரசவத்திற்கு முன்னும் பின்னும் ஏற்படும் நரம்பு வீக்கம்
- இரத்தக் குழாய்களின் ஓரங்கள் வீங்குவதால் இரத்த ஓட்டம் தேங்கிவிடுதல்
- மர்மஸ்தானங்களில் எரிச்சல்.

(புராதன காலந்தொட்டு ஜெர்மனியில் பிரபல்யமான மூலிகைகளினால் தயாரிக்கப் பட்ட மருந்து.)

உடல் நலத்திற்கும் பலத்திற்கும் உகந்தது

ஹாலிபட் லிவர் ஆயில் மார்க்கோ பெர்ள்ஸ் (குளிசைகள்)

இதனை உட்கொள்வதால் உண்டாகும் பயன்களாவன:

1. தடுமன் மற்றும் சளிச்சுரத்தை தடுக்கின்றது.
2. சிசுக்களின் கணச்சூட்டைத் தடுக்கிறது.
3. இளம் வயதினருக்கும், வளரும் குழந்தைகளுக்கும், வயோதிபருக்கும் சிறந்தது.
4. ஆரோக்கிய பற்களுக்கு அத்தியாவசியமானது.
5. இளம் தாய்மார்களுக்கும், அவர் தம் சிசுக்களுக்கும், கர்ப்பிணிகளுக்கும் மிகவும் நல்லது.
6. கடின அல்லது தொடர்ச்சியான வேலைக்கப்பறம் உண்டாகும் அசதியைப் போக்கவல்லது.

உட்கொள்ளும் விதம்:

பிரதி தினமும் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு ஒரு குளிசை உட்கொண்டால், விட்டமின் ஏ மற்றும் டி 3 ஆகியவற்றின் சக்தியைப் பெறலாம். நோய்வாய்ப்பட்டதன் காரணமாக இளைப்புற்றிருந்தால் 2 குளிசைகள் உட்கொள்வது நன்று.

கிரமமாக உட்கொண்டால் சிறந்த பலனை கிரகிக்கலாம்.

100, 500 மற்றும் 1000 பெர்ள்ஸ்களைக் கொண்டு அடைக்கப்பெற்ற இவற்றை காற்று மற்றும் வெளிச்சம் படர்த வண்ணம் குளிர்மையானதொரு இடத்தில் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு குளிசையிலும்:

6000 சர்வதேச விட்டமின் ஏ யூனிட்கள்

1000 சர்வதேச விட்டமின் டி 3 யூனிட்கள்

இன்றே பரீட்சித்துப் பாருங்கள்.

கிடைக்கும்பிடம்:

ஆனந்தா டிரேடிங் கம்பெனி

331, ஹவ்லக் ரோடு, கோழம்பு போன் : 81226

கிளை: 41. மெயின் வீதி. யாழ்ப்பாணம்.

திலுள்ள வாவி என்னுமிடங்க ளில் முன்பு தாம் கேட்டதாக வும், இது மீனின் ஒலியே என் றும், த.வ.வைச் சத்தத்தைப் போன்ற சத்தத்துடன் இணைந்து வந்த இன்னுமொருவகை இன் னிசை வயலின் கம்பிகளைத் தெறிக்கும்போது உண்டாகும் ஒலியினைப் போன்றிருந்தது என் றும், நீரின் மேலே தோணியிற் றந்த எங்களிடம் மிக உற்சாகத் துடன் கூறினர்.

சைகையின்

வினாவே இன்னிசை

இப்புதுமையொலியினால் உற் தப்பட்டு இசையின் கர்த்தாவை அறிய உற்சாகம் கொண்ட இவர் அன்றிரவே கல்லடிப் பாலத்தின் கீழே இன்னிசை கேட்குமிடங்களில் மூழ்கி ஆராய்ச்சி செய்ய முனைந்தார். இவரும் தவளைச் சத்தத்தைப் போன்ற சத்தத்தினையும் யாழினை மீட்கும்போது உண்டாகும் இன் னிசையையும் கேட்டாராம். நீருக்கு வெளியே கேட்பதிலும் பார்க்க, நீரினுள், இசை தெளிவாகவும் உரத்தும் கேட்கிற தென்றும், கீழே ஆழத்துக்குச் செல்லச்செல்ல இவ்விசை குறை வாகக் கேட்கிறதென்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

கவ்வாட்டி இவ்வின்னிசைக் குக் காரணமாக விருக்கலாமோ என்று திரு.யொங்லஸ் அவர்களிடம் நாங்கள் வினவியபோது, கவ்வாட்டியிருக்கும்படங்களைத் தாம் மிகக் கவனமாகப் பரிசோதனை செய்ததாகவும், கவ்வாட்டிகள் அடிக்கடி வாயைத் திறக்கும் அசைவினலோ அன்றேல் வேறு வழிகளினாலோ சத்தத்தை உண் டாக்கவில்லை எனவும் பதிலளித் தார். இதேபோன்று உள்நூர் வாசிகள் கூறும் ஊரிகளைப்பற்றிக் கேட்டபோது இரவிலும் பகலி லும் தாம் ஆராய்ச்சி செய்த விடங்களில் காணப்பட்ட ஊரி கள் எவ்வித ஒலியையும் ஏற் படுத்த வில்லையென்றும், ஊரிகள் பகலிலும் இரவிலும் சஞ்சரிக் கும் பிராணிகளாதலால் இரவில்

மாத்திரம் இன்னிசை கேட்ப தேன் என்றும் எதிர்க் கேள்வி கேட்டு எங்களை மடக்கிவிட் டார்!

திரு. ரெட்னி யொங்லஸ் தமது ஆராய்ச்சியின் முடிவாக, ஏதோவொரு வகை நீர்வாழ் செந்துக்கள் தம்மினத்தாருக்கு தங்கள் நிலைமையை விளக்கும் முகமாக அறிவிக்கும் சைகையே இவ்விசையென்றும், இரவில் சஞ் சரிக்கும் செந்துக்களே (NOCTURNAL IN HABIT) கர்த்தாக்கள் என்பது நிச்சய மென்றும், இரூல், கால் இரூல், கொடுவா, நண்டு, கெளித்தி, கரு முரல், கீளி என்பன இரவில் சஞ் சரிப்பனவாயினும் இவற்றுள் இரூல், கால்இரூல் நண்டு என்பன எத்தகைய ஒலியையும் உண் டாக்கவில்லை என்றும், மட்டக் களப்பு வாவியில் கேட்கும் இரு வகை ஒலிகளுள் தவளைச் சத் தத்தைப்போன்ற ஒலியினை கெளித்தி, கருமுரல், கீளி, ஒட்டி என்பனபோன்ற மீன்கள் உண் டாக்குகின்றன என்றும், மற்றொரு வகையான இன்னொலியை செலுந்தில் (Glass fish) என்ற மீன்களே ஏற்படுத்துகின் றன என்றும், இம்மீன்களே நீர் மட்டத்துக்குக் கீழும் நடுத்தர ஆழத்திலும் கூட்டமாகக் காணப் படுகின்றன என்றும் தெரிவிக்கி றார். இவருடைய ஆராய்ச்சியி லும், வண. பிதா லாங் அவர்க ளின் அபிப்பிராயத்திலும் ஒரு மைப்பாடுகள் காணப்படுகின் றன என்பது ஈண்டு சுட்டிக்காட் டத்தக்கதாகும்.

மற்ற இடங்களிலும் இன்னிசை உண்டு

எந்தமனைவியிடம்?

“உன்மீது சுமத்தப்பட்ட குற் றம் நிரூபிக்கப்படவில்லை. நீ வீட் டிற்குப் போகலாம்” என்றார் நீதி யதி இருதார மண வழக்கொள் றில் தீர்ப்பளிக்கும்போது “எந்த மனைவியின் வீட்டிற்கு ஐயா?” என்று கேட்டான் அவன்.

ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்ற னர். சில ஆராய்ச்சியாளர்களு கள் சென்று இவ்வின்னிசை யில் பரிசீலயமுற்ற நான், மட்டக் களப்பு வாவியின் ஏனைய இடங்க ளில் இத்தகைய ஒலியுண்டா என்பதை ஆராயும் நோக்கமாக பூரணைய அடுத்த நாளிலே சில அனுபவம் வாய்ந்த வலைநூர் களை அழைத்துக்கொண்டு சென் றேன். நாவலடி என்னும் கிராமத்தையடுத்து முகத்துவாரம் வரை அறுநீர்க்காலத் தில் தோணியில் சென்றோம். கரை களையடுத்துள்ள ஆழமான இடங் களிலே அப்புதுமையான ஒலி பிறந்து, எங்கள் செவிவாய்ப் புகுந்து உள்ளத்தைத் தொட்ட து. தோணியுடன் காலை இணைத்தபோதும், வலிக்கும் தண்டுகளை காதோடணைத்துக் கேட்டபோதும் ஒலிமிகத் தெளி வாக்கவும் உரத்தும் கேட்டது. என்னுடன் வந்த வலைநூர்கள் செந்துவை அறியும் விருப்பினால் வலை வீசினார்களாயினும், சில செலுந்தில் மீன்களும் மற்றும் சில சிறிய மீன்களுமே அகப்பட்டன.

ஆராய்ச்சியாளர்களும் உள் நூர் வாசிகளும் பல திறப்பட்ட அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கின்றனர். இன்னிசையை அனுப விப்பவர்கள் ஒலியெழுப்பும் செந்து எது என்று தீர்க்கமான முடிவு காணாது மருளுகின்றனர். தனிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர் கள், தக்க வசதிகளின்றி தங்கள் ஆராய்ச்சியைப் பூரணப்படுத்த வயலாது தவிக்கின்றனர். திட்டமிட்டு நவீன பரிசோதனைக் கரு விகளுடன் ஆராய்ச்சி நடத்தினால் திட்டவாட்டமான முடிவினைப் பெறலாம் என்பது எனது துணிவாகும். எனவே, இத்தகைய பணியை விஞ்ஞானக் கழகங்களோ, அரசாங்கமோ பொறுப்பேற்று நடாத்தி இவ்வின்னிசையின் மர்மத்தினை தெளிவுபடுத்தல் வேண்டும்!

(அ)சுத்தம்!

இலங்கை போக்கு வரத்து சபையின் பஸ் வண்டி யொன்றில் தொங்கிய அறிவிப்பு:— “பஸ்ஸை அசுத்தம் செய்யாதீர்.”

அதன் கீழ் ஒருவர் பென்சிலால் எழுதியிருந்தார்:— “பஸ்ஸும் எங்களை அசுத்தம் செய்யலா காது.”

இதோ பாருங்கள் நேவே டோவீனை

RENAULT DAUPHINE

எவ்விதம் நோக்கினாலும் முன்னேற்றமே
தோன்றும்

மூலை முடிக்குகளை மும்முரமாய்த் தாவுவதற்கோ! நேரான வீதிகளை, விதம்
விதமாய் விளங்குவதற்கோ! மாமலைகள் ஏறுவதில், மகிமைதனைப் பறுவ
தற்கோ! இறக்கம் இறங்குவதில், ஏங்காமற் செல்வதற்கோ! நெருக்கடி
நேரங்களில், நிதானமாகப் போவதற்கோ! நின்ற நிலைவிட்டு, நினைக்குமுன்
பாய்வதற்கோ!

எந்தவித நோக்கத்துக்கும் இந்த நல்ல வாகனமே
இணையற்ற வாகனம்

சி. எப். ரி. என்ஜினியரிங் லிமிட்டெட்

467, யூனியன் பிளேஸ், கொழும்பு 2.

C. F. T. ENGINEERING LTD., 467, UNION PLACE, COLOMBO 2.

மணமகனும் மணமகளும் தாம் நினைத்த வண்ணமோ நினைத்த நன்னூலிலோ நினைத்த இடத்திலோ, அன்றி அவர்கள் பெற்றோர் நினைத்தவாறே, மணஞ்செய்தல் முடியாது. மணமக்களைக் கூட்டுவிக்கக் குடிமக்களாவண்டும். குடிமக்கள் ஆவார் யார்? பதினெண்வகைக் குடிமக்களுள் இலங்கை மணவினைகளில் முக்கிய பங்கு பெறுபவர் நாவிறலும் வண்ணானுமே. வினைக்குரிய வண்ணானுதல் நாவிறலுதல் வரும்வரை மணமகனோ மணமகளோ முகூர்த்தக் காரியம் எதுவும் தொடங்க முடியாது. இது தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கமாம்.

மணத்தன்று அவர்கள் பாடும் பாடல்கள் நாட்டுப்பாடற் றுறையில் சடங்குப் பாடல்கள் எனப்படுகின்றன. இப்பொழுது இச்சடங்குப் பாடல்களைப் பாடுகின்ற வாகிய குடிமக்கள் ஆண்மக்களே ஆவர். ஆயினும், மிகப் பழங்காலத்தில் பெண்களே பாடினர் போலும். குடிமக்களுடைய பாடல்களுக்குத் தனிச்சிறப்புண்டு. காரணம் குடிச்சார்பும், தொழிற் பெரும்கமும், அஞ்சாமையும் ஆகும். உரிமையுடன் பாடும்போது எச்சமான் மார் எவரும் அப்பாடல்களை உவந்தேற்பார். அவரை வைவார் எவருமில்.

கல்யாண நாளன்று மணமகனுக்கும் மணமகளுக்கு நிராட்டல் நிகழும். அஃது அவாவர் இல்லத்திலாம், மணமகளுக்குப் பெரும் பாலும் ருது ஸ்நானமும் அன்றே நிகழும். அப்போது நாவிறல் பாடலைத் தொடங்க அவனுடன் வந்த குடிமக்களும் உடன் பாடுவர். மணமகளுக்குப் பால் அறுகுதலையில் தப்பி நிராட்டுதல் வழக்கம்.

விக்கினங்கள் தீர்க்கும்

விநாயகனே முன் நடவாய்;
கந்தனுக்கு முன்பிறந்த
கணபதியே முன்நடவாய்
சுற்றி வலமாகச்

சூரியனைத் தெண்டனிட்டு
முக்காலி வலம் வந்து
முடி வணங்கித்

தெண்டனிட்டு
பாலும் அறுகும்
பரிவுடனே வைத்திடுங்கோ
மச்சாளமார் எல்லோரும்
மங்கையரைச் சூழ்ந்துவா
வெற்றிலைச் சுருள் கொடுத்து
விமிசை யோ மக்சு
கொண்டு புறப்படுங்கோ
கோலவரிப் பெண்பிள்ளையை

மணமக்களும் குடிமக்களும் வெள்ளவத்தை. மு. இராமலிங்கம்

கொல்லைக் கிணற்றடிக்குக்
கோதையரைத்

தானழைத்து

தங்கக் கிணற்றடிக்குத்

தையலரைத் தானழைத்து

மஞ்சள் நீராட்டி

மங்களமாய் முடித்திடுங்கோ

முதலாவது பாடல் மங்கல

வாழ்த்து என்றும் காப்புச்செய்யுள் என்றும் வழங்கும். புலவர்களிடையே இஃது ஆன்றோர் ஆசாரத்தின்படியும் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் இனிது முடிந்த பொருட்டும் சொல்லப்படுவது. இது வேதவிதி; மீமாஞ்சகநூலிற் சைமுனி முனிவரார் சொல்லப்பட்டது. பொதுமக்களிடையும் எந்த நற்காரியத் தொடக்கத்திலும் "அப்பு, பிள்ளையாரே! நீதான் இடையூறு வாராமல் காத்தருளல் வேண்டும்" என்று கணைசுப்பெருமானை வேண்டிக் கொள்ளும் வழக்கம் நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றது. சூரியன் கண்கண்டதெய்வம் என்பது பாலனை.

முக்காலிவலம் வருதல்—மணப் பெண்ணுக்கு முக்கரிடிட்டு, வெற்றிலைச் சுருள் கொடுத்து, பாலும் அறுகும். வைக்கப்பட்டிருக்கும் முக்காலியை வலமாக அழைத்து வந்து, வெள்ளை விரித்த பலகைமேல் இருத்திப் பாலும் அறுகும் இடுவர். இடுவோர் ஒவ்வொருவரும் சிறு தொகைப்பணம் தாம்பாளந்திலிட்டே பாலும் அறுகும் எடுத்து இடுதல் வேண்டும். பணம் குடிமகனுக்குரியது. மச்சாளமார்—மணப் பெண்ணுக்குப் பாலும் அறுகும் இடம் உரிமை மாப்பிள்ளையின் சகோதரிகளே உரியது. அதனால் மச்சாளமார் குறிப்பிடப்பட்டனர். தங்கக் கிணறு உபசாரம், கிணற்று நீரில் ஆட்டல் யாழ்ப்பாண வழக்கம். மட்டக்களப்பில் நீரை முக்கத்து வந்து குடிங்கள் சிலவற்றில் நிரப்பி வைப்பார். சில குடங்களில் பால், இளநீர், மஞ்சள் நீர் நிரப்புவர். மாறி மாறி இவை யாவும் பெண்ணின் தலையில் வாரக்கப்படும். பெண் ஒருத்தியையே மங்கையர், கோதையர், தையலர், என்றால் மணமிகக் காலத்தில் உயர்வு நவிற்சி.

மாப்பிள்ளை நீராடல்

இனி மாப்பிள்ளை நீராடல் இது கடுக்கள் பூட்டுச் சடங்கு எனப்படும். இதற்குப் பாடல் கிடைத்திவது. அச்சடங்கு முடிந்து அவன் அலங்கரித்து வெளிப்படும்போது நாவிறல் வர்ணிக்கின்றான். சட்டை மிட்டு வில் பிடித்துச் சாதிலிங்கப் பொட்டு மிட்டு நெற்றிக்கு நீ நணிந்து நீலவாணப் பொட்டு மிட்டு காதுக்குத் தோடணிந்து கைக்கு வெள்ளிக் காப்புய்ட்டு முடியுடன் தலைப் பாகை வைத்திரோ சிரசின் மேல் வில்—இறுக. வில் பிடித்தல்—இறுக்கமாக உடுத்தல். தோடு—கடுக்கள், பெண்களைப்போல் காப்பு பதக்கஞ்சங்கிலி முதலியன மணமகன் அணிந்து செல்வன். பந்தலிற் பலர் காணச் சவரஞ் செய்தல் ஆபாசம் என்று பெரும்பாலும் கைவிடப்பட்டது. கடுக்கள் பூட்டுச் சடங்கும் அநாகரிகம் என்று இப்போது கைவிடப்படுகின்றது.

★

மாப்பிள்ளை தன் பந்து சனங்களுடனும், கிராம மக்களுடனும், வரிசை வாத்தியங்களுடனும், மணமகன் இல்லத்தை அணுகுகின்றான். அப்போது பெண் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் ஆண்கள் குடிமக்கள் பலருஞ்சென்று அவனை எதிர்கொள்ளுகின்றனர். பெண் வீட்டுக் குடிமக்கள் மாப்பிள்ளையை வாழ்த்துகின்றார்கள்.

நட்டுவர் சொட்டி வர

நாகசின்னம் ஊதி வர

வாறாரே வாறார்

நகரி வலம் வாறார்

மஞ்சட் குதிரையிலே

மாப்பிள்ளையார் வாறாரே

வெள்ளைக் குதிரையிலே

சீதிலலம் வாறாரே.

நாடு மதிக்க

நகரிவலம் வாறாரே

தேசம் மதிக்க

தெருவீதி வாறாரே

ஊரும் மதிக்க

ஊர்வலம் வாறாரே.

உலா வருதல்போல் ஊர்வலம் வருதல் இக்காலத்துள் காண்புகொள்ளும். அஃது வகைசாக என்று குடிமக்களே விளங்க வைத்த

என்றும் எழிலுடன் திகழும் சூயீன் பேப்ரிக்

நவீன வடிவமைப்புகளில் மிளிரும்

புதிய இறக்குமதிகள்

36" அகலம்

ஒரு யார் விலை ரூ. 2.

ஏமாற்றத்தைத் தவிர்க்க தயவுசெய்து
முன்கூட்டி விஜயஞ்செய்யவும்

எப்பொழுதும் 'சூயீன் பேப்ரிக்' என்ற
பெயரைச் சொல்லியே கேளுங்கள்!

நூற்றுக்கு 100 வீதம்பருத்தியிலானது;
சாயம் போகாதது.

எல்லா ஜவுளி வியாபாரிகளிடமும்
கீழ்க்காணும் விலாசங்களிலும் கிடைக்கும்:

மெக்கி ஸ்டோர்ஸ்

265, மெயின் வீதி, கொழும்பு-11

61, கொழும்பு வீதி, கண்டி

144, மெயின் வீதி, இரத்தினபுரி

154, மெயின் வீதி, காலி

24, பசார் வீதி, பதுளை

11, பசார் வீதி, குருணாகலை

இங்கும் கிடைக்கும்:- 'பிரமிட்ஸ்' 197, மெயின் வீதி, கொழும்பு-11

தனர். நாடு, தேசம், நகரி, ஊர் என்னும் பாகுபாடு கற்றோருக்கும் கழிபேருவகை யூட்டும். மஞ்சட் குதிரை மங்கலத்தையும், வெள்ளைக் குதிரை செல்வச் செருக்கையும் குறிக்கும்.

★

மாப்பிள்ளையின் அடிமை குடிமை கள் தம். தொளிலும் தலையிலும் காவிலும் கொண்டு செல்லும் நெல், காய், கறி, பழங்கள் முதலியன பச்சைப் பரிசம் எனப்படும்.

பெண்பிறந்தார் வாசலிலே
பெருமையுடன் பரிசம்வரும்

சங்க காலத்தில் பொருள் அதிகம் கொடுத்துப் பெண்ணைக் கொண்டான் தலைவன். “நலஞ்சால் விழுப் பொருள் கலநிறை கொடுப் பினும் பெற வருந் குரையள்” என்பது அகநானூறு (280). “பிறறும் வரைந்தெய்துதற்கு முலைநிலையொடு புகுந்து பொன் (தாலி) அணிவான் நின்றாரும்” (இறையனார் கம்பு பொருள், களவியல், 23). இவ் வழக்கம் பரிசமாக மாறியது. “யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ முலைப் பரிசங் கூறுவாயாக” என்று தலைமகள் தோழியை வேண்டுகின்றான் (திருக்கோவையார் 137, போரசிரியர் உரை.) தஞ்சை வாணன் கோவை, 281.

★

மணமக்களுக்குக்
காப்புக்கட்டுதல்

மாப்பிள்ளை வந்து மணவறையில் வதிந்து காப்புக் கட்டுதல் நிகழ்ந்த பின்னர், பெண்ணை நிலபாவாடை மேல் நடப்பிட்டு, மணவறையில் இருத்தி அவளுக்குக் காப்புக் கட்டுதல் நிகழும். காப்பு-காவல்; கிரியை நிகழும்போதும், அதன் பின்னரும் இடையூறு வாராமல் காத்தல்.

முகூர்த்தம் நெருங்கிறது
மொய்குமுலைத் தானழைத்து,
பாவாடை மேலேயல்லோ
பரிவாய் நடந்து வர,
பாங்கிமார் எல்லோரும்
பக்கத்தே சூழ்ந்து வர,
தோழிமார் எல்லோரும்
தோகையரைத் தாங்கிவர,
மச்சாள்மார் எல்லோரும்
மங்கையரை மேலிவர,
பட்டுப் பளபளென
பாடகங்கள் சோதியின்ன,
தன்னை கலகலென
சதங்கைகள் ஓலமிட,
முத்து முகுமுடுகென
மோதிரங்கள் சோதியின்ன,
சேமார் குழுவிரா
கொய்யகங்கள் நின்றிலங்க,

பந்தலுக்குக் கொண்டு
போங்கோ
பாண்டியனர் தன்மகளை.

பாடகம் பெண்கள் காலணிகளில் லொன்று. சதங்கை முற்காலப் பாதசரம். அஃது இன்றும் நாட்டியத்தில் அணியப்படும். நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன் அது யாழ்ப்பாணத்திலும் இருந்தது. மோதிரங்கள் கைவிரல்களிலும் கால்விரல்களிலும் அணியப்படுவன. யாழ்ப்பாணத்தில் காலில் அணியப்பட்டவை மீன் வடிவ முடையன. தண்டை பாதசர விசேடம். கலகலத்தல், முகுமுடுகத்தல், அரற்றுதலைக் குறிக்கும் ஒலிக்க குறிப்புக்கள். கொய்யகங்கள் இன்று அருகியன.

★

மணவறையில் பெண்ணுக்குக் காப்புக் கட்டுதல் நிகழும்போது, மாப்பிள்ளைக்குக் கேட்டக் கூடியதாகப் பெண்பக்கக் குடிமக்கள் கூடி நின்று, பெண்ணுக்குரிய சீதன வளத்தைச் சொல்லிக் காட்டுவர். அதனை இன்று நொத்தாரிசு கலியாணப்பதிவிலன்று செய்கின்றார்.

சீதனங்கள் இல்லை யென்று
சீர்குலையப் பேச விடோம்
ஆதனங்கள் இல்லை யென்று
அவமானம் பேச விடோம்
முத்துச்சம்பா நெல் விளையும்
முருங்கன் வயல் சீதனங்கள்
வெள்ளைச்சம்பா நெல் விளையும்
விசால வயல் சீதனங்கள்
பத்தறையும் வீடும் உமக்குப்
பதிந்த தலை வாசல்
எட்டறையும் வீடும் உமக்கு
இசைந்த தலை வாசல்
முற்றத்தே கற்கின்றாய்—உமக்கு
முகங்கமுவ நல்ல தண்ணீர்
கொல்லையிலே கற்கின்றாய்—

உமக்கு

குளிப்பதற்கு ஏற்ற இடம்
தங்கத்தால் ஆபரணம்

தையலார்க்கு மெத்த உண்டு
பொன்னிலே ஆபரணம்
பொற்கொடிக்கு மெத்த உண்டு
காப்புக் கட்டும் வழக்கத்தை
மணிவாசகப் பெருமான் “காப்பு
பணிந்தார், பொன்னணிவார்
இனி” (திருக்கோவையார் 136)
என்று கூறினார். பொன்னணிதல்
தாலி கட்டுதலைக் குறிக்கின்றது
என்று கொள்ள இடமுண்டு. முருங்கன்
மண்ணிலிருந்து 16 மைல்
தூரத்தேயுள்ளது. அங்கே வடல்
கள் அதிகம். அங்கே தான்
GIANTS TANK. என்னும்
பெருங்குளமுண்டு. தலைவாசல் வீட்டுக்கு
முன்னுள்ள மண்டபம். சங்கம்
கலப்புப் பொன். ஆங்கிலேய
ரின் நாணயம் தங்கமாம்.

‘தாலிகட்ட என்ன
தவஞ் செய்தீரோ’

தாலிகட்ட மாப்பிள்ளை மண
வறையில் எழுந்து நிற்கின்றான்.
அவன் தாலியைச் சிறிது நேரம்
வைத்திருக்கும் பொழுது இருபக்
கத்துக்குடி மக்களும் வாழ்த்து
கின்றார்கள்.

தாலி தரித்து மல்லோ
சந்தோஷமாய்

வாழ்ந்திடுங்கோ
மாலை தரித்து மல்லோ
மகிழ்ச்சியுடன்

வாழ்ந்திடுங்கோ
இந்தப் பிள்ளைக்குத் தாலிகட்ட
என்ன தவஞ் செய்தீரோ
சுண்டுவிரல் பிடிக்க நீர்
நின்று தவஞ் செய்தீரோ
கந்தருடன் வள்ளி
கைகலந்த பாவனையோல்
ஈசனுடன் உமாதேவி
இணைபிரியா திருப்பதுபோல்
இன்றுபோல் என்றும்

இன்பமுடன் வாழ்ந்திடுங்கோ.

மணச்சடங்கில் முக்கியமானது
தாலி என்பதனை “கல்யாணச் சந்த
டியில் தாலிகட்ட மறந்ததுபோல்”
என்னும் முதுமொழியாலறிக.
இது பழைய வழக்கமா என்பது
இப்போது இந்தியாவில் வாதிக்கப்
பட்டு வருகின்றது. “சகை அரிய
இழை அணி மகளிரொடு” என்னு
மடிக்கு பழைய உரை “கொடுத்தம்
கரிய மங்கலிய சூத்திரத்தை
யணிந்த மகளிருடனே” என்னும்
(புறநானூறு 127). மாலை சூட்டுவ
தும் பண்டு தொட்டு வரும் வழக்
கம்; “ஒரு கை வான் அரமகளிர்க்கு
வதுவை (மணமாலை) சூட்ட” (திரு
முருகாற்றுப்படை 116). “சை
கலந்த என்பதனால் பாணிக்கிரக
மாகிய கைப்பிடித்தல் குறிக்கப்பட்
டது. இதுவும் பழைய வழக்கம்.

★

திருவிளையாடற் புராணத்தில்
வரும் மதுபருக்கம் ஊட்டுதல்
“பாலும் பழமும் அருந்துதல்”
என்பர் இக்காலத்தில். இது கேள்,
தயிர், சர்க்கரை, நெய், பழம், என்
னும் இவற்றின் கலப்பு. இவற்றுட்
சிலவற்றை நீக்கி, கற்கண்டு, பால்
சேர்ப்பர். இத்துறைக்குக் குடிமக்க
ளின் பாட்டு.

கரும்பு கதலி

விருப்பமுள்ள தேன்கதலி
உன்னும் உன்னுமென்று

உபசாணை சொல்லுகினம்.

கரும்பஞ்சாறே இதன் கண்
சேர்க்கப்படுகின்றது என்பது இத
னால் விளங்கும். உபசாணை என்பத
னால் கரும்பு தின்னக் கைக்கலி

கோபால் பல்பொடி

எங்கும் புகழ் பெற்றது கோபால் பல்பொடி
எல்லோரும் உபயோகிப்பது கோபால் பல்பொடி
வாய்க்கு ருசியைத் தருவது கோபால் பல்பொடி
வாய்நாற்றத்தைப் போக்குவது கோபால் பல்பொடி
பல்அரணை, பல்கூச்சத்தை
நீக்குவது கோபால் பல்பொடி
பல்சொத்தை, பல்லில் இரத்தம்
வடிதலைக் குணமாக்குவது கோபால் பல்பொடி
பற்களை முத்துப்போல் பிரகாசிக்
கச் செய்வது கோபால் பல்பொடி
பற்களை உறுதிப்படுத்துவது கோபால் பல்பொடி

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் லட்சக்கணக்கான மக்கள்
கோபால் பல்பொடியைப் பாவித்து பயனடைகிறார்கள்
தயாரிப்பாளர்-

எஸ். பி. எஸ். ஜெயம் அன் கோ., மதுரை
இலங்கை ஏஜென்டுகள்

எம். ஏ. ஆர். எஸ்.
மனுவேல் நாடார் அன் கோ.,
34, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

திருந்திய அறிவு நிலையால் ஏற்படும் மனநிலையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சமூகத்திலுள்ள மக்கள் சில பழக்க வழக்கங்களையும் கோட்பாடுகளையும் வளர்த்து அதன்படி ஒழுக்குவதென்பாடு. இந்தக் கோட்பாடுகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் நாம் பண்பாட்டு அமைப்பு என்றும் கூறலாம். சமூக வாழ்வுக்கு வேண்டிய முக்கிய பழக்கவழக்கங்கள் இந்தப் பண்பாட்டு அமைப்புக்குள் அடங்கும். உதாரணமாக 'சமூகத்தில் பெண்கள் இப்படித்தான் நடக்க வேண்டும்' அல்லது பிள்ளைகள் இந்த முறையில்தான் வளர்க்கப்பட வேண்டும்' என்று ஒரு சமூகத்தில் குறிப்பிட்ட சில பழக்க வழக்கங்கள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தால் அதைத்தான் நாம் பண்பாட்டு அமைப்பு என்று கூறுகிறோம். ஒரு மக்களின் பண்பாடு அவர்கள் நடைமுறை பாவனை, மொழி, இசை, சிற்பம் சமயக் கொள்கைகள் போன்றவைகளில் பிரதிபலிக்கும்.

என்ன? என்ற கேள்வி எழுகிறது. 'இனம்' என்ற சொல்லை நாம் சரியாக விளங்குவதில்லை. 'சாதி, மொழி, சமயம், இவைகளைக் கொண்டதான் நாம் ஒருவனுடைய இனத்தை அநேகமாகக் கணிக்கிறோம். இதுதவறு. இவைகளை மட்டும் கவனித்தால் எத்தனையோ பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாத நிலைக்கு வருவோம். உதாரணமாக ஆங்கிலேயரெருவன் ஒரு நீக்ரோப் பெண்ணை மணஞ்செய்தால் அவர்களுக்கும் பிறக்கும் பிள்ளை இருவருடைய சாயலையும் கொண்டிருக்கும். இந்தப் பிள்ளை ஆங்கிலத்தைக் தனது தாய்மொழியாகக் கொண்டு கிறிஸ்தவ மதத்தையும் பின்பற்றினால் இதை ஆங்கில இனத்தைச், சேர்ந்தது என்று சொல்ல முடியாதல்லவா? எனவே ஒருவனுடைய இனம் அவனுடைய உடற் சாயலிலிருந்துதான் அறியமுடியும். 'மனித வியல்' தத்துவ வாதிகள் ஒருவனுடைய இனத்தை இப்படித்தான் கணிப்பார்கள். அவன் இனத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு மொழி, மதம்

கவோ அமையாது மனித சமுதாயத்தையே பண்படுத்தக் கூடியது. இல்லாம் மனித சமுதாயம் முழுவதற்குமே ஒரு பொதுவான சமயம், இல்லாமியப் பண்பாடு என்று நாம் சொல்லும்போது அது மனித சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கு எப்படிப்பட்ட பண்பாட்டை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றது. மனிதன் பண்பட்டவகை வாழ்வதற்கு அவன் எப்படி யெப்படி நடக்கவேண்டும் என்று வரையறுத்துக் கூறுகின்றது. ஆகவே உலகத்திலுள்ள முஸ்லிம்களனைவரும் திருக்குர்ஆனில் சொல்லப்பட்ட சட்டங்களுக்கு மாறாக வாழமாட்டார்கள்—வாழவும் கூடாது. இதை, உலக முஸ்லிம்களனைவரிடமும் ஒருவித ஒற்றுமையிருக்கிறது என்பது புலப்படுகின்றது. இல்லாம் சமயத்தைப் பின்பற்றி வாழ்வதனால் அவர்களெல்லோரும் ஒரு குறிப்பிட்ட முறைப்படி வாழ்வார்கள், சமயக் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், லட்சியங்கள் கருத்துக்கள் போன்ற அநேக துறைகளில்

முஸ்லிம் பண்பாடு

முறும்மதுசமீம்

முஸ்லிம்கள் என்று நாம் சொல்லும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தைப் பின்பற்றும் மக்களைத்தான் குறிக்கிறோம். இல்லாம் சமயத்தைப் பின்பற்றும் எவனும் 'முஸ்லிம்—என அழைக்கப்படுகிறான்' உலகத்திலுள்ள பல பாகங்களிலும் முஸ்லிம்கள் வசிப்பதனால் அவர்களெல்லோரும் ஒரே பண்பாட்டை அனுஷ்டிக்க வில்லை. ஏனென்றால் பல வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் வாழும் இவர்கள் பலவகையான பண்பாடுகளையும் நாகரிகங்களையும் வளர்த்து வருகின்றார்கள். ஆகையால் இவர்களுக்கு ஒரு பொதுவான பண்பாடு இல்லை. ஆனால் இல்லாம் சமயத்தைப் பின்பற்றுவதனால் இவர்களிடம் ஒருவித ஒற்றுமையும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இதன் அடிப்படையில் எழுந்ததுதான் இல்லாமிய சகோதரத்துவம். ஆகவே ஒரு மக்களின் பண்பாட்டை அவர்கள் இனத்திலிருந்துதான் அறிய முடியும். 'முஸ்லிம்' என்று சொல்லும்போது நாம் ஓர் இனத்தைக் குறிக்கவில்லை. அடுத்து, 'இனம்' என்றால்

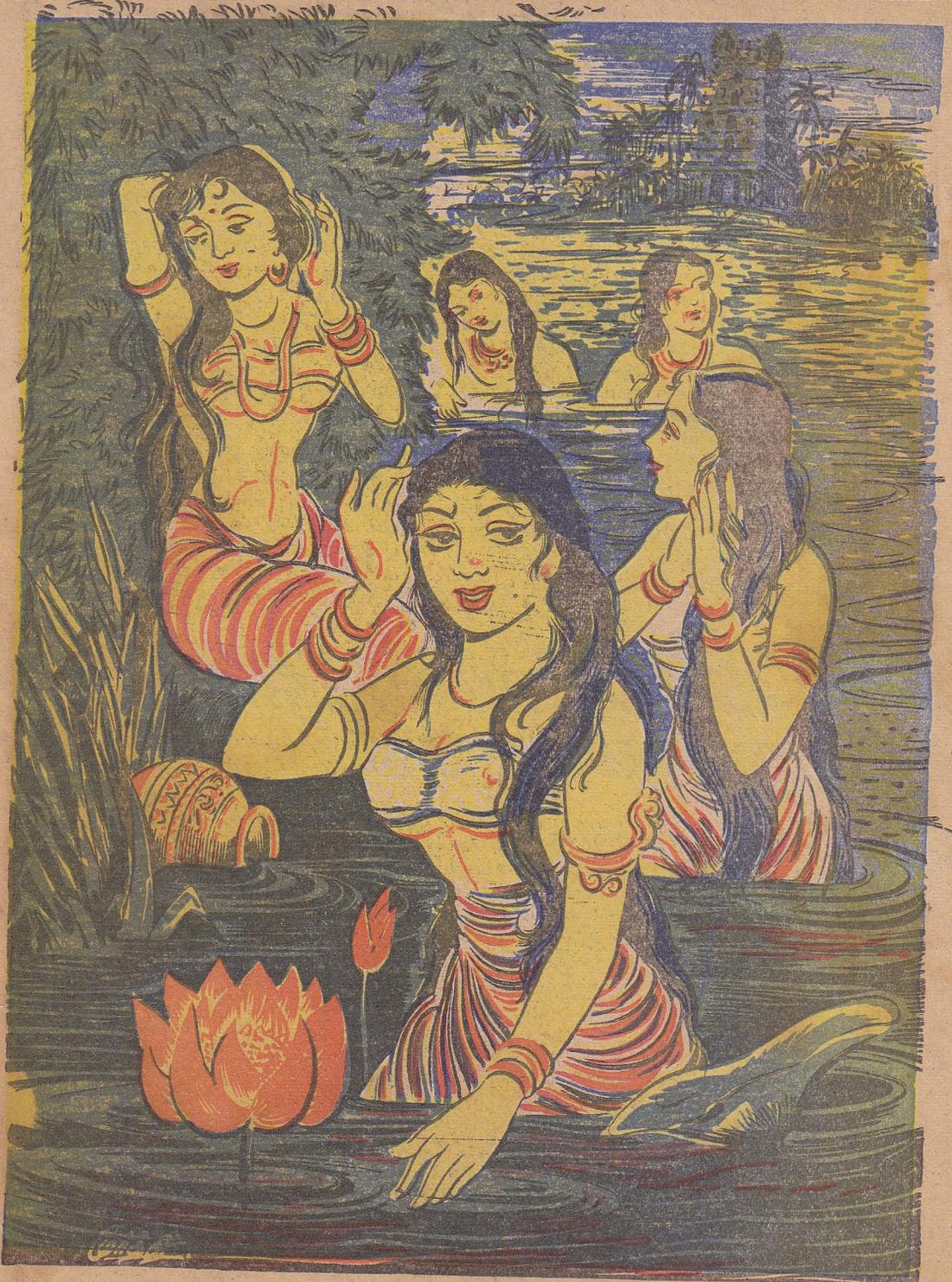
போன்றவைகள் உதவலாம். ஆனால் அவைகளால் மட்டும் ஒருவனது இனத்தை ஐயந்திரிபற நிர்ணயிக்க முடியாது. இந்த வகைவிவக்கணத்தின்படி 'முஸ்லிம்' என்பவன் ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல, ஓர் ஆங்கிலேய முஸ்லிமுக்கும் ஒரு நீக்ரோ முஸ்லிமுக்கும் கடலொன்று வேறுபாடுகள் இருக்கும். அதே நேரத்தில் இருவரிடமும் ஒருவித ஒற்றுமையும் இருக்கிறது என்பதையும் உணரத்தான் செய்கிறோம்.

இல்லாம் ஒரு வாழ்க்கை முறை

'இல்லாம்' என்பது வாழ்க்கை முறையாகும். மக்கள் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதை நன்கு வரையறுத்துக் கூறுவதே இல்லாத்தின் நோக்கம். சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற எல்லாத்துறைகளிலும் மனிதன் எப்படி அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறுகிறது. இல்லாமியப் பண்பாடு ஒரு தனி மனிதனின் லட்சியமாகவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் குறிக்கோளாகவோ அமையாது மனித சமுதாயத்தையே பண்படுத்தக் கூடியது. இல்லாம் மனித சமுதாயம் முழுவதற்குமே ஒரு பொதுவான சமயம், இல்லாமியப் பண்பாடு என்று நாம் சொல்லும்போது அது மனித சமுதாயம் முன்னேறுவதற்கு எப்படிப்பட்ட பண்பாட்டை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றது. மனிதன் பண்பட்டவகை வாழ்வதற்கு அவன் எப்படி யெப்படி நடக்கவேண்டும் என்று வரையறுத்துக் கூறுகின்றது. ஆகவே உலகத்திலுள்ள முஸ்லிம்களனைவரும் திருக்குர்ஆனில் சொல்லப்பட்ட சட்டங்களுக்கு மாறாக வாழமாட்டார்கள்—வாழவும் கூடாது. இதை, உலக முஸ்லிம்களனைவரிடமும் ஒருவித ஒற்றுமையிருக்கிறது என்பது புலப்படுகின்றது. இல்லாம் சமயத்தைப் பின்பற்றி வாழ்வதனால் அவர்களெல்லோரும் ஒரு குறிப்பிட்ட முறைப்படி வாழ்வார்கள், சமயக் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், லட்சியங்கள் கருத்துக்கள் போன்ற அநேக துறைகளில்

இவர்களிடம் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒற்றுமையிருப்பதைக் காணலாம்.

ஆனால், முஸ்லிம்கள் உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் வசிப்பதனால் அவர்கள் வாழும் நாட்டின் சூழ்நிலை, அந்நாட்டு மக்களின் நாகரிகம், மொழி, பண்பாடு, இவைகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இந்தக் காரணங்களினால் அவர்களிடையே அடிப்படை ஒற்றுமைகளிருந்தாலும், வேற்றுமைகள் பலவும் உள. இவர்களுக்கும் இவர்களுடன் சேர்ந்து வாழும் எனைய மக்களுக்குமிடையில் பல ஒற்றுமைகளிருக்கும். "ஒரே சூழ்நிலையில் வாழ்பவர்களிடம் ஒரேவித பண்புகள் காணப்படும் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது" என்று 'ஃபைஃப்' (Pfe) என்ற பிரபல ஆங்கில ஆசிரியர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே ஒரே இடத்தில் ஒரே சூழ்நிலையில் வாழும் பல சமயத்தைச் சேர்ந்த மக்களிடையே வேற்றுமைகளைவிட ஒற்றுமைகள் தான் அதிகம் இருக்கும். மதம் ஒருவனுடைய வாழ்க்கை முறையைச் சிறிது மாற்ற

வார்த்தையும் பேசி வளை சிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணிசூழல் மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்

—திருவெம்பாவை.

றினாலும் பெரும்பாலும் அவன் தன்னைச் சார்ந்த மக்களுடன் வாழ்ந்து வந்த வாழ்க்கை முறையையே பின்பற்றுவான். ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் வேறொரு இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழும் இடத்தில் குடியேறினால் ஆரம்பத்தில் அவன் அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறையிலிருந்து வேறுபட்டவனாகவே வாழக்கூடும். நாளடைவில் அந்நாட்டு மக்களின் பழக்க வழக்கங்களை அவனையறியாமலேயே அவன் பின்பற்றுவான். அப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டைப் பின்பற்றிய ஒருவன் தான் கடைப்பிடித்து வந்த சமயக் கொள்கைகளை விட்டுவிட்டு அமசமயத்தைப் பின்பற்றினால் அவனுடைய பழக்க வழக்கங்களிலும் கருத்துக்களிலும் சில மாறுதல்கள் தென்படலாம். ஆனால் அவன் வாழ்க்கை முற்றிலும் மாறிவிடாது. அவன் தன் மூதாதையரும், தனது இனத்தவரும், தானும் பண்டுதொட்டு அனுஷ்டித்து வந்த பழக்க வழக்கங்களையே அனுஷ்டித்து வருவான்.

இந்தியாவில் புதுப்பண்பாடு

இந்தியாவில் வாழும் பத்துக் கோடி முஸ்லிம்களும் அரேபியாவிலிருந்து வந்தவர்களல்ல. இந்தியக் கலாச்சாரத்தில் ஊறிப்போயிருந்தவர்களும், இந்துக்களாக இருந்த மக்களும் இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவி முஸ்லிம்களாக மாறினர். இவர்களில் ஒரு சிலர் அரேபியாவிலிருந்தும், மத்திய ஆசியாவிலிருந்தும் வந்திருக்கலாம். ஆனால் பெரும்பான்மைப்போர் இந்தியர்களே. இவர்கள் இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவி உடனே அரேபிய மக்களின் வாழ்க்கை முறையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. அவர்கள் வாழ்க்கையிலும் கருத்திலும் சில மாறுதல்கள் தோன்றத்தான் செய்தன. குர்ஆனில் சொன்ன பிரகாரம் இவர்கள் வாழத்தான் செய்தார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் ஐந்து நேரம் ஆண்டவனைத் தொழுதல், வருடத்தில் ஒரு மாதம் நோன்பு பிடித்தல் முதலியனவற்றை அனுஷ்டித்தனர். உலகத்தில் பல பாகங்களிலும் வசிக்கும் முஸ்லிம்களிடம் இந்த ஒற்றுமையைக் காணலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தியப் பண்பாட்டில் வளர்ந்த இந்திய முஸ்லிம்கள் கற்கள் சமயக்கூத்து மாறாக இஸ்லாமிய பழக்க வழக்கங்களைக் கையிட்டு

ஒன்றும் நினைவில்லையாம் செந்தாமரை

ஒன்றும் நினைவில் இல்லையாம் — இவருக் கொன்றுமே நினைவில் நிலலாதாம்! என்ன செய்வ தென்றறியேன் இவரிடம் ஏது சொல்வ தென்றறியேன்!

என்னை மணந்த தென்றென்றும் முதன்முதல் என்னை பிடித்த தென்றென்றும் ஒன்றும் நினைவில் இல்லையாம் இவருக் கொன்றும் நினைவில் நிலலாதாம்!

தொன்று தொட்டிங் கென்னையிவர் என்றும் தொடர்ந்து தொடர்ந்து வருவதெலாம் ஒன்றும் நினைவில் இல்லையாம் இவருக் கொன்றுமே நினைவில் நிலலாதாம்!

பூர்வ வரலா றறியாராம் என்றன் பூரண கதையும் தெரியாதாம் ஆர்வம் மட்டும் மிக்குண்டாம் என்மேல் அழியார் பாசச் சிக்குண்டாம்

எங்கோ என்னைக் கண்டதுண்டாம் எங்கோ என்றோ என்னைக் கண்டதுண்டாம் எங்கே என்றும் என்றென்றும் இவருக்(கு) இன்றிங் கொன்றும் தெரியாதாம்.

மானிடப் பிறப்பிங் கெடுத்தவாராம் மண்ணில் மறதி இவரின் உடன்பிறப்பாம் ஏனிவர் என்னைத் தொடர்கின்றார் ஏன்ஏன் என்றால் ஒன்றும் அறியாராம்!

நானிவர் கூற்றை நம்பிவிடில் மேலும் நாளை இவரெனை மறந்துவிடில் வானவர் மேலவர் கரியாரோ வாழ்வு வாழ்ந்தவர் எள்ளி நகையாரோ!

முற்ற முற்ற முன்றிகழ்ந்த எங்கள் மூலக் கதையும் முழு வாழ்வும் சற்றும் தெரியா இவரோடு நான்மனம் சார்ந்துயிர் வாழ்வ தெவ்வாறு!

பற்றும் பித்தும் மிகவுண்டாம் மோகப் பிடிப்பும் வெறியும் மிகவுண்டாம் சுற்றிச் சுற்றி வருவாராம் நானும் தூரத் தூரத் லாகாதாம்.

உறங்கும் பொழுதெலா மென்கனவாம் இவரின் உள்ளில் உணர்வில் என்றினைவாம் கறங்கிக் கறங்கி வருகின்றார் இவரின் கறக்கம் கண்டெனக் கிரக்கம்தான்.

ஒன்றும் நினைவில் இல்லாதார் வாழ்ந்த தொன்றுமே நினைவில் நிலலாதார்! என்றும் என்றும் என் நினைவாம் இவர்மிக ஏங்கி ஏங்கி உடல்நலிவாம்.

என்ன செய்வ தென்றறியேன் இவரிடம் ஏது சொல்வ தென்றறியேன் ஒன்றும் நினைவில் இல்லையாம் இவருக் கொன்றுமே நினைவில் நிலலாதாம்!

வில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது, உமரூப் புலவரால் பாடப்பெற்ற 'சீரு புராணம்' கம்பராசாபணத்தை ஒத்திருந்ததே தவிர அரேபிய இலக்கியத்தையல்ல.

இந்திய முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையான மக்கள் முன்பு இந்துக்களாக இருந்தவர்களே. இஸ்லாம் சமயத்தைப் பின்பற்றிய இவர்கள், இஸ்லாமிய பண்பாட்டுக்கும் இந்தியப் பண்பாட்டுக்கும் பொதுவான ஒரு பண்பாட்டை உளர்த்து வருகின்றனர். ஆகவே இரண்டு பண்பாட்டை நாகரிகங்களின் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்திய முஸ்லிம்களின் பண்பாடு, மற்றைய நாகரிகங்களுக்கும், முக்கியமாக இஸ்லாமிய பண்பாட்டுக்கும் தனது தொண்டை ஆற்றவல்லமையுடையது. சர். ஜோன் மார்ஷல் என்ற இந்திய வானொலிசிரியர், இந்தப் பண்பாட்டு ஒற்றுமையைப் பற்றிக் கூறும் போது பின்வருமாறு கூறுகின்றார். "மனித சமுதாயமே இதுவரையில் உண்டான ஓர் உன்னதமான சரித்திர உண்மையை நாம் இந்தியாவில் காண முடிகிறது. மொழி, கோள்கை, கருத்து, நாகரிகம், பண்பாடு இவைகளிலெல்லாம் வேறுபட்ட இரு நாகரிகங்களாகிய இந்திய இஸ்லாமிய நாகரிகங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு புதுப் பண்பாட்டை வளர்த்து வருவது எந்ததே அது."

இந்தியாவில் பரவிய இஸ்லாம் பாரதீகம் மூலம் வந்ததனால் பாரதீகப் பண்பாட்டின் பண்புகளைப் பெரும்பாலும் தன்னுள்ளடக்கி 'இந்திய முஸ்லிம்' பண்பாட்டுக்கு ஒரு புது மெருகைக் கொடுத்தது. பாரதீகம் இந்தியா போன்ற நாடுகளின் மூலம் இஸ்லாம் ஏனைய சிழக்கு நாடுகளுக்கும் பரவியதால், இந்நாட்டு மக்களின் பண்புகளால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டது. ஆகவே இலங்கை போன்ற நாடுகளில் வாழும் முஸ்லிம்களின் பண்பாடு அரேபிய பண்பாட்டைவிட பாரதீக — இந்தியப் பண்பாட்டினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது புலனாகின்றது. உதாரணமாக இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே வழங்கப்படும் 'சுவர்க்கம் — நரகத்தைப் பற்றிய கொள்கைகள் பாரதீகக் கோட்பாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்டவையே. 'பிர்தெளஸ்' (சுவர்க்கம்) என்ற சொல்லும் பாரதீக மொழியிலிருந்து வந்த சொல்லே. மேலும் 'சிறுத்தல் முஸ்தகிம் பாலம்', 'ஹூலீன் பெண்களைப் பற்றிய இந்த நம்பிக்கையெல்

தமிழ்விழாக்குதுது

அ.சி.நாதபண்டிதர்

வாழ்த்து

மழைக்குலம் முகந்திடும் மணிக்கடல் குழும்
மாண்புறு மிலங்கை நாட்டினில் நல்ல
தழைவளம் பொருந்தத் தண்டமிழ் பேசும்
தமிழரின் சிறப்பினைத் தாரணி யோர்க்குப்
பிழையிலா வகையில் தமிழ்விழா மூலம்
பிரசித்த மாக்கும் பெரும்பணி புரிய
விழைந்ததே தினகரன் வாழ்த்துகள் கூறுவோம்
வருக! தமிழ்விழா வருக! வருகவே!

வாய்ப்பு

எழுத்தாலும் சொல்லாலும் பொருளி னாலும்
யாப்பாலும் அணிபாலும் இயக்கங் கொள்ளும்
வழுத்தாவா வள்ளுவரும் கம்பர் கோனும்
இளங்கோவும் இவ்விழாவில் சமூக மாவர்.
பழத்தாலும் சர்க்கரையும் கரும்பின் சாறும்
பாலோடு கலந்துண்ண விரும்பும் உண்டு.
எழுத்தாளர் பேச்சாளர் கவிஞர் சேர்வர்.
எடுப்பாகத் தமிழ்விழாவும் இயலு மாமே.
இயல்இசைநா டகத்தமிழாம் மூன்றும் எங்கள்
எழில் நாட்டில் புதுமலர்ச்சி பெற்றுக் கொள்ளும்
அயலவரும் பார்த்திருந்து ஆ!ஆ! என்பர்
அரசமொழி ஆக்குதற்கும் எண்ணம் கொள்வர்
செயல்புரிய அரும்திட்ட அமைப்பும் ஆகும்.
செல்வாக்காய் நாம்வாழ வழியும் தோன்றும்
இயலுதவி தமிழரெலாம் இசைந்து செய்து
இவ்விழாவைச் சிறப்பிக்க முனைவீ ராக.
புதுமைஇது! தமிழ் விழாவில் புலமை தோன்றப்
பூரிக்கும் தமிழ்நெஞ்சு; புகழ்ச்சி விஞ்சும்;
புதுவகையில் தமிழீழம் மெருகு கொள்ளும்;
பூசல்பகை போட்டிமனப் பான்மை நீங்கும்;
எது விதமும் எம்மதமிழர் விடிவு காண்பர்;
ஈழத்துத் தமிழ்நிலைமை எழுப்ப மாகும்,
இது உண்மை. தமிழ்விழாவால் சித்தி மேவும்
இதைஎண்ணி இறுமாப்புக் கொள்ளு வோமே.

அழைப்பு

வாருங்கள் வாருங்கள் வல்லீர் நல்லீர்,
வளமார்ந்த தமிழர்களே வந்திங் கொள்ளும்
சேருங்கள் சேருங்கள் சேர்ந்து வந்து
செயல் முறையால் இவ்விழாவைச் சிறக்க வைக்கப்
பாருங்கள் பாருங்கள் நமது தாயின்
பண்புணர்த்தும் தமிழ்விழாமேல் பரிவாய் அன்பு
கூருங்கள் கூருங்கள் கூடி வந்து
கோல்விழா வெற்றியற உதவு வீரே.

லாம் பாரதீகம் மூலம் வந்தவையே,
தமிழ்ப் பண்பாடும்
முஸ்லிம்களும்

தென்னிந்திய முஸ்லிம்களின் பண்பாடு பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டை யொட்டியே வளர்ந்திருக்கிறது. இவர்கள் பண்பாட்டில் அரேபிய, இஸ்லாமிய, பாரதீகப் பண்பாடுகளின் பண்புகள் நிறைந்திருந்தாலும் இவர்கள்

தமிழ்ப் பண்பாட்டிலேயே வளர்ந்திருக்கின்றனர். ஆனாலும், தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஊறியிருக்கும் இந்துக்களை விட இவர்கள் எவ்வளவோ வகையில் மாறுபட்டவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இவ்வாதைப் பின்பற்றிய இவர்கள் இஸ்லாத்துடன் சேர்ந்து வந்த பண்பாட்டையும் பின்பற்றியதே இதற்குக் காரணம். அதனூற்றான் கங்களுக்கே உரியதான — இஸ்லாமிய,

அரேபிய, பாரசீக, தமிழ்ப் பண்புகளைக் கொண்ட ஒரு புதிய பண்பாட்டை வளர்த்து வருகின்றனர். இந்தக் கூற்று இலங்கை முஸ்லிம்களுக்குப் பெரிதும் பொருந்தும்.

ஏறக்குறைய ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் இருந்திருக்கின்றனர் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இவர்கள் அரேபியாவிலிருந்து விவாகாரஞ் செய்து வந்தவர்களாக இருக்கலாம், காலத்துக்குக் காலம் இந்திய முஸ்லிம்களின் வருகையால் இவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டே வந்தது. இவர்கள் தாய்மொழி தமிழாக இருப்பதே இதற்குச் சான்றாகும். மேலும் இவர்கள் பண்பாட்டில், 'இந்திய - பாரசீகப் பண்பாட்டின்' பண்புகள் அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம். இவர்கள் சிங்கள மக்களிடையே வாழ்ந்தாலும் தங்கள் பண்பாட்டை வளர்த்து கொண்டோன் வருகின்றனர். இஸ்லாமிய பண்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பண்புகளையும் அநேகமாகக் கொண்ட தங்களுக்கே உரியதாக ஒரு புதுப் பண்பாட்டினை வளர்த்து வருகின்றனர். இலங்கை முஸ்லிம்கள், இப்பண்பாடு இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றியிருந்தாலும் தமிழ்ப்பண்புகளைக் கொண்டது. இஸ்லாமிய சமயத்துக்குத் தொடர்பில்லாத அநேக பழக்க வழக்கங்கள் இன்று இலங்கைச் சோனகரிடம் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. உதாரணமாக, கிழக்கு மாகாணத்தில் வசிக்கும் முஸ்லிம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்களுக்கும் இஸ்லாம் சமயத்துக்கும் எந்தவித தொடர்புமில்லை. சூழ்நிலை காரணமாக இலங்கைச் சோனகரிடம் சில வேற்றுமைகள் தென்பட்டாலும், தங்களுக்குப் பொதுவான பண்பாட்டினை வளர்த்து வருகின்றனர் என்பது கண்கூடு. உதாரணமாக ஒரு கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்க்கும் ஒரு தென் மாகாண முஸ்லிம்க்கும், பழக்க வழக்கங்களில் சிறிதில வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனாலும் பொதுவாக இவர்கள் எல்லோரும் ஒரே வித பண்பாட்டையே அனுஷ்டித்து வருகின்றனர்.

திருமண சம்பிரதாயங்களில் இந்த வேறுபாட்டை நாம் காண முடிகிறது. கிழக்கு மாகாணத்தில் நடைபெறும் முஸ்லிம் திருமணங்களில், தமிழ்த்திருமணத்தில் உள்ளதுபோல், மாப்பிள்ளை மேள தாளங்களுடன் அழைத்துச் செல்

ல்படுவார். தென் மாகாண முஸ்லிம்களிடம் இந்தப் பழக்கங்கள் இல்லை. தமிழர் பழக்க வழக்கங்களை நாம் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களிடையே அதிகமாகக் காணலாம்: உதாரணமாக மட்டக்களப்புச் சோனகரிடம், களிக்கம்பு, அல்லது கோலாட்டம் அடித்தல், ஊஞ்சலாடுதல், மெத்தை வீடுகட்டுதல், குரவையிடுதல், கவிபாடுதல், திருமணத்தில் செப்புக் கொண்டு போதல் கால் மாறுதல், பாசம் கொண்டுபோதல், வெற்றிலை பாக்கு வைத்து அழைத்தல் போன்ற இந்தப் பழக்க வழக்கங்கள் மற்ற மாகாணங்களில் வசிக்கும் சோனகரிடம் காணமுடியாது. இப்பழக்க வழக்கங்கள் பெரும்பாலும் திராவிடர் பண்பாட்டிலிருந்து வந்தவையே. மேலும் இலங்கைச் சோனகரிடம் உள்ள, 'தாலிகட்டுதல்' 'சீதனம்' 'கொடுத்தல்' 'சூறைய சீலை வாங்கிக் கொடுத்தல்', 'சடங்குக் கல்யாணம்' போன்ற சம்பிரதாயங்கள் பெரும்பாலும் தமிழரிடமிருந்து வந்தவையே.

இலங்கைச் சோனகரின் தாய்மொழியும் தமிழே. என்றாலும்

நெஞ்சைக் கிழித்துவிடு

-சொக்கன்-

வேலிக் கிடுகைப்

பிரித்து விழியமுதம்

பாலிக்கும் அன்புசேர்

பாவாய் நீ - சாலி

வினையும் வயலிடையே

வேகு மென் நெஞ்சைக்

கனையும் கனையிடையே

கான்

ஏற்றம் இறைக்க நான்

என் வழியிற் சென்றாலும்

கூற்றம் எனவுனது

கூர்விழிகள்—சாற்றும்

செருப்பறையைக் கேட்டஞ்சிச்

செல்ல வென் ஆவி

இருக்குமுன் காலடியில்

கான்.

நெஞ்சைக் கிழித்துவிடு

நெக்குருகும்

சிறந்தையினைப்

பஞ்சாய்ப் பறக்க விடு

பாதகியே—கொஞ்சமுமே

சாரமில் உன் நெஞ்சில்

எண்ணமில் என்மீது

பாரமிந்த வாழ்வெனக்கே

பாழ்

அதே நேரத்தில் இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகள் இவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பெரிதும் பாதிப்பதனால், சமய வாழ்க்கையில் தமிழர் பண்பாட்டுக்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட பண்புகளை நடைமுறையில் அனுஷ்டித்து வருகின்றனர். இஸ்லாமிய கொள்கைகளுக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் எங்கே முரண்பாடு தோன்றுகிறதோ, அங்கேயெல்லாம், இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளைத்தான் முஸ்லிம்கள் அனுஷ்டிக்கின்றனர். இவ்விரு பண்பாட்டுக்குமிடையில் முரண்பாடு தோன்றாத விடத்தில், இவர்கள் தமிழ்ப் பண்புகளைக் கடைபிடிக்கத் தவறவில்லை 'மாப்பிள்ளை பெண்ணுக்கு 'மஹர் கொடுத்தல்' போன்ற சில திருமணப் பழக்கங்கள் முஸ்லிம்களுக்கே சொந்தமானவை. முஸ்லிம்கள் அனுஷ்டித்து வரும் சட்ட திட்டங்களில் இஸ்லாத்தில் வரையறுத்துக் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, 'சக்காத் கொடுத்தல் (தானம் செய்தல்) நோன்பு பிடித்தல், திருமணத்தில் 'நிக்காஹ்' செய்தல், விவாகரத்து, மரணசாதன மற்ற வழியுரிமை (Intestate succession) மரணச் சடங்குகள் போன்ற பழக்கிய பழக்க வழக்கங்களை இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளின் விதிப்படியே செய்கின்றனர். இவர்கள் வாழ்க்கையை இஸ்லாம் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கின்றது என்பதற்கு, இவர்கள் பேசும் மொழியில் அநேக அரபு வார்த்தைகள் புகுந்து, 'அரபுத் தமிழ்' என்று வழங்குமா விற்கு இவர்கள் தாய் மொழியாகிய தமிழ் மாறுபட்டு வருகின்றது. இவர்கள் நடையுடை பாலனை உணவு வகைகள், சமூக பழக்க வழக்கங்கள், போன்ற அநேக பண்புகளில் மற்றைய இலங்கைச் சமூகத்தினின்றும் மாறுபட்டவர்களாகவே வாழ்கின்றனர்.

மதவாழ்க்கைக்கும், வாழும் நாட்டு முறைக்கும் முரண்பாடுகள் தோன்றும் பொழுதெல்லாம் மதக் கோட்பாடு தலைதாக்கி நிற்கும். மதக்கோட்பாடு வாழ்க்கை முறையுடன் முரண்படாது நிற்கும் பொழுது, தமது பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறையையே ஒவ்வொரு நாட்டு முஸ்லிமும் அனுஷ்டித்து வருகின்றனர். இலங்கை முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த ரையில் அவர்களது மதச் சார்பற்ற வாழ்க்கை முறைகளை ஆராயும் பொழுது அங்கு தமிழ் நாட்டு பண்பினைக் காணலாமென்பது மனிதவியல் அறிந்த எல்லோர்க்கும் தெரிந்ததாகும்.

பரிசாக வழங்கச் சிறந்த கண் கவர்

- ★ அலங்காரப் பொருட்கள்
- ★ கண்ணாடிச் சாமான்கள்
- ★ டைம் டீஸ் கடிகாரங்கள்
- ★ கமராக்கள், பேனாக்கள்
- ★ பீங்கான் பாத்திரங்கள்
- ★ கைக்கடிகாரப் பட்டிகள்
- ★ மற்றும் இமிட்டேசன் பொருட்கள்

சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும்
போட்டி விலையில் நாடெங்கும் விநியோகிப்பவர்கள்

பரீதா ஜுவலர்ஸ்

469, மருதானை, கோழம்பு

போன்: 91113

கிளை: கோணிநூர் டிரேடிங் கம்பெனி

99, காலிரோடு, வெள்ளவத்தை போன்: 81431

இன்றே ஓடர்பண்ணுங்கள்
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

மட்டக்களப்புநாட்டுக் கூத்துகள் பண்டிதர்.வி.சீ.கந்தையா

கூத்துகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டுக்கென அமைந்தன அல்ல. சைகையின்மூலம் மனக் கருத்தை வெளிப்படுத்துதல் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக இருந்தல் போலவே, கூத்துக்களிலே பாட்டுகளின் பொருளுக்கேற்ப உணர்ச்சி புலப்பட அபிநயஞ் செய்தலும் மக்களுக்குப் பொதுவானதாக அமைந்துள்ளது. இதனாலேயே நம் இயந்தமிழும் இசைத்தமிழும் வழங்குதற்கேற்ற நிலம் "வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடெத் தமிழ் கூறு நல்லுலகம்" என எல்லை வகுக்கப்பட்ட போதிலும் நாடகத்தமிழுக்கு நம் முன்னோர் எல்லை கூருது விட்டனர். 'செக்சிப்பியர்', என்னும் மேல்நாட்டு நாடகப் பேராசிரியர் இயற்றிய ஆங்கில நாடகங்களும் கூட நம் தமிழ் நாடக இலக்கணங்கட்கும் பொருந்துவனவாய் இருத்தற்குக் காரணம் இப்பொதுத்தன்மையேயாகும். இப்படிப் பொதுவானவையாயினும் தமிழர் தம் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பனவாய் அமைந்த நாடகங்கள் பல முன்னிலில் தமிழ் நாடெங்கும் நடந்தன என்றும், கால கெதியில் அவற்றின்மைப்புமுறைகூட அறிய முடியாதவாறு அழிந்தொழிந்தன என்றும் தெரிகின்றது. தமிழ் நாட்டிற் சில கிராமங்களில் நாடகங்கள் நடக்கப்படுகின்றன. எனினும் சிறந்த கூத்து முறையில் அவை ஆடப்படுகின்றில, மலையாளக் கரையிலும் இலங்கையின் மட்டக்களப்புப் பகுதியிலும் நல்லமுறையிலமைந்த நாட்டுக் கூத்துக்களை ஆடும் பெருவழக்கம் இன்னும் அழியாது நிகழ்ந்து வருதல் இங்கு கருத்தத்தக்கொன்றாகும்.

மட்டக்களப்பு நாட்டில் ஆடப்படும் கூத்துக்கள் வடமோடி, தென்மோடி என்ற இரு பெரும் பிரிவினவாய் உள்ளன. இவற்றைவிடச் சிறுபான்மையாக வழங்கும் 'விலாசம்' என்னும் ஒருவகைக் கூத்தும் உண்டு. சில துறைகளில் விலாசங்கள் வடமோடி தென்மோடி கூத்து

களைச் சார்ந்தனவாக விருக்கின்றன. சில துறைகளிற் புதிய மாற்றங்களைக் கொண்டனவாய் இருக்கின்றன. பெருவழக்காக நடக்கும் நாடகங்களான வடமோடி, தென்மோடி என்ற இரண்டிற்கும்டையே பெரிதும் வேறுபாடுகளுண்டு. இவற்றின் கதைப்போக்கு, ஆடல்வகை, தாளக்கட்டு (காள ஒழுங்கு) உடை அணியும் முறை என்பன இம்மாற்றங்களிற் பிரதானமானவைகளாம். வடமோடி, தென்மோடி என்ற பிரிவுகளின் பெயர்க்காரணங்கள் யாவை என வரையறுத்துக்கூற முடியாவிடினும் வடநாட்டிலிருந்து வந்து தமிழரிடெக்கலந்ததும், பண்டைத் தமிழகத்தில் வழங்கிய "ஆரியக் கூத்து" வகையைச் சேர்ந்ததுமான கூத்து வடமோடி என்றும் தம் சொந்தமாகத் தென்னாட்டில் நிலவிய கூத்துவகையைச் சேர்ந்தது தென்மோடி என்றும் வழங்கப்படுகின்றன எனக் கொள்ளல் ஒருவாறு பொருத்தமாகத் தெரிகின்றது. கூத்துக்களின் கதைப்போக்கை நோக்குமிடத்து வடமோடி நாடகங்கள் பெரும்பாலும் போர் செய்து வெற்றி பெறுவதில் முடிவுறுவனவாய் இருக்க, தென்மோடி நாடகங்கள் காதற்சுவை பயந்து காதல் கைகூடுவதில் முடிவனவாய் விளங்குகின்றன.

இங்கே ஆடப்படும் கூத்துக்களின் சிறத்தனவாக உள்ள இராமநாடகம், வீரகுமார நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம், பப்பிரவாக நாடகம், பதினெட்டாம் போர், சூருக்கேத்திரன் போர், சூரசம்மாரம், குசலவ நாடகம் பாண்டவர்வனவரசம் என்பவற்றில் போர்க்கள முடிவையும் தென்மோடியிற் சிறத்தனவாக உள்ள அறிருத்த நாடகம், பவளவல்லி நாடகம், அலங்கார ரூப நாடகம், வாளமின் நாடகம், நரேந்திர நாடகம் என்பவற்றில் காதல் வெற்றி பெறும் முடிவினையும் காணலாம்.

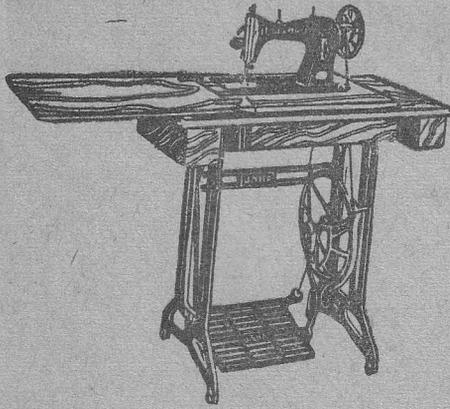
இவ்வகையில் பழந்தமிழர் தம் நாடக இலக்கணங்களையும் மேடைடாரது நாடக அமைப்பு வகைகளை

யும் ஒத்து இக்கூத்துகளும் அகத்தினையையும் புறத்தினையையும் சார்ந்து விளங்குகின்றன. சிறந்த நாடக ஆசிரியர் எனப் போற்றப்படும் செக்சிப்பியாருடைய நாடகங்களை அமங்கல முடிபின (Tragedy) மங்கல முடிபின (Comedy) என்றும் வகுத்துள்ளார்கள். "அமங்கல முடிபின" போர் சம்பந்தமான அல்லது துன்பமான முடிவினைப் பெறும் நாடகம். "மங்கல முடிபின" காதலின்பத்தினை முடிவாக உடையன. மட்டக்களப்பு, நாட்டுக் கூத்துக்களின் கதைப் போக்கினை நோக்கும் போது பெரும்பாலும் வடமோடி நாடகங்கள் அமங்கலமாகவும் தென்மோடி நாடகங்கள் மங்கலமாகவும் முடிதல் தெரிகின்றது. காதல் என்ற அடிப்படையில் எழுந்த அன்பு வாழ்வு வாழ்ந்த தமிழருடன் தமது வெற்றியையும், வீர வெற்றியையும் புலப்படுத்திப் பெருமிதப்பட்டனர் ஆரியர். அவர்கள் பெரும்பாலும் சிறப்பெனக் கருதிய போர்க்கருத்துக்கள் போன்ற புறவாழ்வின் இலக்குகளைத் தமிழர் வடசைநடிப்புடன் சேர்ந்து வடமோடி என்றனர் எனலாம். தென்னுடு தமிழ்நாடுதானே, ஆகவே காதல் கலந்த தமிழ்மோடி தென்மோடி எனப்பட்டது. 'மோடி' என்ற சொல் இந்நாட்டிலே வகை, விதம், பகுப்பு என்ற கருத்துக்களில் பேச்சிலும் வழங்குவதைக் காணலாம்.

வேத்தியலும் பொது வியலும்

செக்சிப்பியாருடைய நாடகங்கள் ஆடவரும் அரிவையரும் அரங்கிலேறிப் பெரும்பாலும் சொல்லாற் கருத்தைப் புலப்படுத்தி நடிக்கும் வகையிலே அமைந்துள்ளன. நம் நாட்டுக் கூத்து வகையில் ஆடும் முறையிலே அமைக்கப்பட்டில், ஒருவாறு இத்தகைய சொல் நடிப்பை முக்கியமாக உடைய கூத்துக்களை மட்டக்களப்பு நாட்டில் "விலாசம்" என்ற வகுப்பைச்

இந்தியாவின் உயர்ந்தாக உற்பத்தி

உஷா

தையல் மெஷின்

தேர்ந்தெடுங்கள்.

உஷா தையல் மெஷின்கள் உறுதியானவை;
உள்ளத்தைக் கவருபவை.

குறைந்த விலை; சிறந்த மெஷின்

இலங்கையெங்கிலும் "உஷா" பெருமதிப்போடு உலவ்வருகிறது
சுலபமான மாத்தவணைக்கும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

	ரொக்க விலை	முதலில்	தவணைமுறை
கைமெஷின்	ரூ. 195-00	55-00	யாதாந்தம்
கால்மெஷின்	ரூ. 315-00	80-00	10-00 x 18
கால்மெஷின் மடக்குரகம்	ரூ. 335-00	80-00	16-75 x 18
			18-00 x 18

குளுமைக்கும் சௌகரியத்திற்கும்

உஷா மின்சார விசிறிகள்

பலரக டிரைவ்ஸ் மொடல்கள்

விலை ரூ. 115-00 முதல் ரூ. 225-00 வரை

சோல் ஏஜெண்டுகள்:—

எங்கும் கிடைக்கும்

ரெய்முசன்ஸ் லிமிட்டெட்,

88 A, மெயின் வீதி, கொழும்பு

டெலிபோன்: 5060, 4243.

(கல்கத்தாவிலுள்ள இந்திய எக்ஸ்போர்ட் ப்ரமோஷன் கவுன்ஸிலின் ஆதரவுபெற்றது)

சார்ந்தனவாயுள்ளன. விலாசம் என்பது டிராமா (Drama) என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் நாடகத்திற்கும், கூத்து என்று தமிழிற் சொல்லப்படும் நாடகத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஆட்ட அமைப்பினை உடையதாக இருக்கின்றது. தென்மோடி வடமோடியாய், வடமோடி விலாசமாய், விலாசம் "டிராமா" வாய்ப் படிப்படியே நடைவேறுபட்டுச் செல்லுதல் நோக்கத்தக்கது. அவ்வாறு ஆடப்படும் விலாசங்களிற் சிறந்தவை பூதத் தம்பி விலாசம், அரிச்சந்திர விலாசம், கண்டிராசன் விலாசம் என்பனவாம்.

இது நிற்க; அகம், புறம் என்று தமிழர் பகுத்துக் கண்ட கூத்தியல் புகளோடு, மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துகளைத் தொடர்பு படுத்திக் காண்போம். உள்ளத்து நிசுழும் அனுபவத்தைச் சுவை என்று சொல்லல் தமிழ்மரபு. இச்சுவை முகக் குறிப்பாலும், வெளி உறுப்புக்களின் அபிநயச் செயலாலும் உடம்பிற் புறப்பட்டுத் தோன்றுதல் மெய்ப்பாடு என்றும் சொல்லப்படும். வீரம், அச்சம், இழிப்பு, அற்புதம், இன்பம், அவலம், நகை, கோபம், நடுநிலைமை என இச்சுவை முகக் குறிப்பாலும், வெளி உறுப்புக்களின் அபிநயச் செயலாலும் உடம்பிற் புறப்பட்டுத் தோன்றுதலால் மெய்ப்பாடு என்றும் சொல்லப்படும். வீரம், அச்சம், இழிப்பு, அற்புதம், இன்பம், அவலம், நகை, கோபம், நடுநிலைமை என இச்சுவை சொல்லப்படுகின்றது. அநுபவம், அல்லது மெய்ப்பாடு ஒன்பது வகைப்படும். இவற்றுள்ளே மனநிலையும் சிரிப்பும் அவற்றால் வரும் அதிகிய நிலையும் என்ற மூன்றையும் தருவனவாயுள்ள உவகை, நகை, வியப்பு என்னும் சுவைகள் இன்பப்பகுதியைச் சார்ந்து அகத்தினை எனப்படுவது. மற்றைய ஐந்து சுவைகளும் பெரும் பான்மையாக வருவது புறத்தினை எனப்படும். இவ்வேறுபாடு கொண்டவரும் அகத்தினைக் கூத்துக்களையும், புறத்தினைக் கூத்துக்களையுமே விபலாநந்த அடிகளார் தமது 'மதங்க ஞானாமணி'யுள்வேத் தியல் என்றும் பொதுவியல் என்றும் முறையே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதன்படி மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்து வகையை நாம் ஆராய்ந்தால் தென்மோடி நாடகங்களிலே இன்பமும் நகையும், காதல் தடைப்படுதல் நிறைவேறுதல் ஆகிய சுவைகளே பெரும்பாலும் பயின்று வரல்காண்போம். இத்தென்மோடியில் போர், வீரம் என்பன வரநேர்ந்தால் அவையும்

காதல் காரணமாய் அந்த உவகைச் சுவையையே மிகுப்பனவாய் அமைந்துள்ளன என்று அறிதல் வேண்டும். வடமோடி நாடகங்களில் வரும் முதன்மையான சுவை வீரமாக இருக்கின்றது. அதனைச் சார்ந்து கோபம், அழகை முதலான சுவைகள் தோன்றுகின்றன. இந்தச் சுவைப்போக்கை நோக்கும் போது அகத்தினை, புறத்தினை என்பவற்றை முறையே சார்ந்த வேத்தியல், பொதுவியல் என்ற பழந்தமிழ்க் கூத்து வகைகளுக்கும் 'கமிடி', 'கிறிஜெடி' என்ற ஆங்கில நாடக வகைகளுக்கும் நிரானியே பொருந்துவனவாக மட்டக்களப்பு நாட்டின் தென்மோடி, வடமோடி நாடகங்கள் அமைந்து கிடத்தலைக் காண்போம்.

இச்சிறப்புக்கள் வாய்ந்து நடைபெறும் நாட்டுக்கூத்துக்களை மட்டக்களப்பின் கிராமந்தோறும் உள்ள மக்கள் தம் ஒய்வு காலங்களில் ஆடிப்பழகுவர். கூத்துக்களைப் பழக்கும், ஆசிரியர் "அண்ணவியார்" என அழைக்கப்படுவர். கூத்தாடும் மேடையின் இடமாகக் கட்டப்படும் உயர்ந்த ஓலைக்கொட்டில் "இலங்க்குடம்" என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படுகின்றது. அரங்க்குடம் என்னும் இவிய சொல்லின் திரிபு இது என்பதை அறிந்து நாம் இன்புறல் வேண்டும். கூத்தாடும் களரி அரங்கு ஆகும். இந்த அரங்க்குடத்தில் நனகு ஆடிப்பழகிய பின் நடிகர் முறைப்படி கோலம் பூண்டு, நாடக உடையணிந்து, பரந்த இடமொன்றில் கூத்தை அரங்கேற்றம் செய்வார்கள். அரங்கேற்றத்திற்கான உயர்ந்த மண்மேடை பெரும்பாலும் ஊர்க்கோயில் வீதியில் மைக்கப்படும். இதனமைப்பு மேடையிலும் இடம் பெறும் மேற்கட்டி எண்ணெய் விளக்குகளை வைப்பதற்கான தூண்கள் என்பனவும் சிலப்பதிகார உரையிற் காணப்படும் பழந்தமிழ் நாடக அரங்கின் இலக்கணங்களுடன் பொருந்திப்பழம் பெருமையை நின்றவூட்டி அறிஞர்க்கு வியப்பை அளிக்கின்றன.

கூத்துக்களின் அமைப்பு முறை

இக்கூத்துக்களின் தொடக்கத்தில் கட்டியகாரன் முதலில் தோன்றுதல் பொதுவான வழக்கம். கூத்தின் தலைமைக் கதாநாயகனை பேராசனுடைய சபைக் கட்டிய காரன் அவன், அவன் வந்து கள் வரவையும் பின்னால் வரப்போகும்

அரசனுடைய சிறப்பு முதலியவற்றையும் சொல்லி அமைதியாய் இருந்து பார்க்கும்படி சபையோரை எச்சரிக்கை செய்து செல்வான். இது கட்டியம் கூறுதல் என வழங்கும். அப்பால் கதைப் போக்குப்படி கூத்துக்காரர் முறையே தோன்றி நடிகர். அரசன், அரசி மந்திரி, பிரதானிகள் என்போர் கூட்டங்கூட்டமாக வந்து ஆடுதல் மரபு. இவர்களுடைய கூட்டம் கொலு என்று வழங்கப்படுகிறது. இராமர்கொலு, தருமர்கொலு என்ற தொடர்கள் இதற்கு உதாரணம். நடிகர்களுடைய முதற் தோற்றத்திற்கு வரவு என்று பெயர். அம்முதற் தோற்றத்தின் போது மட்டுமே வரவுப் பாட்டுக்களும் ஆட்டங்களும் இடம் பெறுகின்றன. அரங்கில் ஒரு கொலுவின்ருக்கோ தனிப்பட்ட ஒரு கொலுவுக்கோ "வரவு" நிகழும் போது மிகச்சிறந்த ஆட்டமொன்று இடம்பெறும். தான அறுதி பிசகாது மத்தளம் அடிப்ப வருடைய திறமையினால் இந்த நேரம் மேடை அதிர்ந்து விளங்கும். அமைதியாக இருந்த குழந்தைகள் கூட இந்த ஆடலின்பத்தைப்பருகும் சிறப்பு, வரவு ஆட்டங்களுக்கு உண்டு. கூத்தைப் பழக்கிய அண்ணவியார் பெரும்பாலும் 'சல்லரி' என்ற தாளத்துடன் மத்தளம் அடிக்கும் அண்ணவியின் பக்கவில் நிற்பார். பக்கப்பாட்டுப் பாடுவோரும் கூத்து எட்டுப் பிரதிபாற்பவரும் இவர்களுடன் மேடையில் இடம் பெறுவர். இவர்களைச் சபையோர் என்று கூறுதல் இந்நாட்டு வழக்காகும். வரவின் போது வேறு வேறு தாளங்கள் மத்தளத்தில் ஒலிக்கும். அத்தாளங்களை ஒலிவகையாக வாயாற் சொல்லும் பதவரிசைகளுக்குத் தாளக்கட்டு என்று பெயர். அரசன் கொலுவரவு, சேனாபதி வரவு அரசுகுமாரி வரவு, முனிவர் வரவு என்ற வேறு வேறு ஆட்டங்களும் அவற்றிற்கேற்ற தாளக்கட்டுகளும் உண்டு. ஓர் அரசனுடைய ஆட்டம், சேனாபதிபதியுடைய ஆட்டத்தைவிட இலகுவாய் இருக்கும். பெண்கள் வரவு மென்மைத்தன்மையுடைய நுணுக்கமான அபிநயங்களைப் புலப்படுத்தும் தாளக்கட்டுகளையும் ஆட்டங்களையும் கொண்டு நிகழும். அதிலும் அரசுகன்னியர் வரவு சாதாரண பெண்களின் தனிப்பட்ட வரவைவிட சீர்மைபெற்ற ஆட்ட நுணுக்கமும் சிறப்பும் பொருந்தி விளங்கும். இந்த எல்லா விதமான ஆட்ட நாடகங்களும் வடமோடி தென்மோடி இரண்டிற்கும்

தனித்தனி வேரான வகையில் இயங்கிச் செல்கின்றன.

கதைப்போக்கு

கதைப்போக்கு, சுவை, ஆடல், அபிநயம், பாட்டு, இசை, உடை, நடை என்ற பல துறைகளிலும் வேறு பட்டு நடக்கும் வடமோடி தென்மோடி என்ற நாட்டுக் கூத்துக்கள் சுமார் இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்டு மட்டக்களப்பில் ஆடப்படுகின்றன. அந்நாடகங்கள் பலவற்றுள்ளும் சொல்லாலும், பொருளாலும், நடையாலும், நயத்தாலும் சிறந்து விளங்குவன வடமோடியில் இராம நாடகம், வீரகுமார நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம் என்பனவாம். தென்மோடியில் அத்தகையன அலங்காரரூப நாடகம், அநிருத்த நாடகம், வாளபிமன் நாடகம் முதலியன. இக்கால வழக்கத்திலுள்ள பழமொழிகளையமைத்துக் காட்டும் சிறந்த பாடல்களைக் கொண்ட தரும புத்திர நாடகம் மிகப் பிற்பட்ட காலத்ததாகத் தெரிகின்றது. பஞ்சபாண்டவர் சூதாடி நாடுநகரிழுந்து வனம் புதுந்து இருக்கும் நிலையில் தம்மிடம் வந்த வியாசரைக் கண்டதும் அவர்கள் கூறும் பாடல்களில் துரியோதனன் செய்த கொடுமை வல்லாம் நாடோடிப்பழமொழி வாயிலாக நன்கு வெளிப்படுத்தலைக் காண்போம்.

“கும்பிடப்போனவர் தலையில் கோயிலிடிந்தே விழுமோ முனிநாதா” என்று தருமரும்,

“எழைகளமுத கண்ணீர் கூரிய வான் நிகராமே முனிநாதா” என்று திரௌபதியும் இங்கே முறையிடுகின்றனர். அருச்சுனன் தவநிலையில் சிவவேடனான் போர் தொடுக்க வேண்டி வருதலறிவோம். அவ்விடத்து இந்திரன் மகனான தான் அதற்கேற்ற வீரமுடையவனே என்று காட்டுமாறு அருச்சுனன் “ஆவேறு நிறமெனினும் பால்வேறு நிறமாகாதறி குவாயோ” என்றும் “பட்டினத்து நரியதனைப் பணங்காட்டு நரியேய்த்த பருவத்தானே” என்றும் கூறும் பகுதிகளும்; பதினாசைக்கும் வேண்டி அருச்சுனனை வெல்வது தனக்கு அரிதல்ல என்பதைக் காட்டுதற்கு “எலிவேட்டையாடத் தவிலடியும் வேண்டுமா இரம்புவாயோ” என்று கூறும் பகுதிகளும் பழமொழிகளோடு கவிச்சுவையும் நன்கு நிறைந்து விளங்குவன அநிருத்த நாடகத்திலே காதலால் வெளிந்த ஒரு மங்கையின் உண்மை நிலை வாணசுரன் மக

ளான வயந்த சுந்தரிமூலம் நன்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. கனவிடை அநிருத்தனைக் கண்டு கூடிய சுந்தரி அவன் அழகை:

“மேக மொத்த கறுப்பழகும்—அவரிடம்

விழியிரண்டும் சிவப்பழகும் வாகையொத்த புயத்தழகும்—கண்டால்

மாப்பாவை உருகாதோ” என வியந்து கோழிக்குக்கூறி:—

சோறருந்தக் தானும் நெருப்பு—எத்தன்

துய்ய தனயிரண்டும் விறு விறுப்பு—நீ

கூறுமொழிதா னெனக்கு நெருப்பு—அவரைக்

கொடுத்தாலென் தோலுனக்குச் செருப்பு.” என்று அவனைப் பெறுதற்குத் தோழியருடைய துணையை வேண்டுகிறார். தோழியரும் தாமறிந்த மன்னர் தம் படமெல்லாம் எழுதிக்காட்டி,

“சிங்கள தேசமோ, வங்காள தேசத்து மன்னவரோ சொல்லீர்

என்னம்மா மன்னவரோ சொல்லுவிர்” எனக்கேட்கின்றனர். பிழைபட்ட படத்தைக் காட்டும்போது,

“கங்குலில் வந்தெனக்கிக்கிங்கிதம் தந்திடும் காதலரல்லவடி.

“இவர் என் காதலரல்லவடி.” என்று அவற்றை மறுத்துக் கூறிவந்து அநிருத்தனின் படத்தைக் கண்டதும் காதலால் உள்ளம் நெகிழ்ந்து அவனேதன் காதலனெனக் காட்டி நிற்பதும் எல்லாம் சிறுங்காரம் என்றும் காதற்சுவை நிறைந் துவழியும் பகுதிகளாம்.

அநிருத்தனும் சுந்தரியும் வாணன் மாளிகையில் காதல் புரிந்து வாழ்வதைக் குறிப்பிடும் பாட்டுகளும் இவ்வாறே இன்பச்சுவையும் ஷய்ப்பும் நிறைந்தன.

காக்கப்படவேண்டிய கலையினு

அலங்காரரூப நாடகமும் மிக்க சுவை செறிந்த பாடல்களால் நிறைந்துள்ளதெனப் பாராட்டப்படுவது. எனினும் இது பெரும்பாலாக அரங்கேற்றம் பெருதே முடிவுறும் ஒருகுறை இதற்குண்டு. இந்நாடகம் செய்யும் சுவை நிறைந்ததாயினும் பாடல்களின் தொகையும், நாடகத்திற்கு வேண்டிய நடிகர் தொகையும் அதிகமாய் இருத்ததால் அரங்கேற்றத்திற்கு வேண்டிய நீண்டகால நடைமுறைக்குக் கொஞ்சம் விலகி நின்று விடுகின்றது எனல் வேண்டும். நாடகங்களிலெல்லாம் அநிருத்த நாடகம், அலங்காரரூப நாடகம், வீரகுமார நாடகம், இராம நாடகம் என்பன காலத்தால் முற

பட்டன. அநிருத்த நாடகம் இன்னும் சின்னத்தம்பி என்பவராலும்; இராம நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம், என்பன மானிப்பாயைச் சேர்ந்த நாடக சுவாமிநாதர் என்பவராலும்; வாளபிமன் நாடகம், அலங்காரரூப நாடகம் என்பன கணபதி ஐயர் என்பவராலும் இயற்றப்பட்டன எனத்தெரிகின்றது. கணபதி ஐயர் என்பவர் தம்பிலுவில் என்னும் கிராமத்தில் வாழ்ந்தவர் என்று கூறுகின்றனர். இவரது வழங்கும் நாடகங்களில் சிலவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்கள் மட்டக்களப்பு நாட்டின் பல்வேறு கிராமங்களைச் சேர்ந்த அண்ணாவிமார்களே என்று அறிகின்றோம். மக்களுக்கு இன்பமும் அறிவும் ஊட்டி அவர்களுடைய மதிப்பைப் பெற்று வாழ்ந்த இக்கவிஞர்களும் “அண்ணாவிமார்” என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இப்படி மக்களிடையே சிறப்புப் பெற்று வழங்கும் நாட்டுக் கூத்துகளைத் திறம்படநடிக்கவும் பழக்கவும் வல்லார் காரைதீவு, கருதாவளை, மண்டூர், ஆரைப்பற்றை, கோளாவில் தம்பிலுவில், வந்தாரமுலை முதலிய சில கிராமங்களில் இருக்கின்றனர். இவர்களுக்குத் தெரிந்த பழங்கலையானது கால மயக்கத்தில் மறைந்து போகாது நாம் பார்க்க வேண்டும். இதனை நிறைவேற்றுவதிலே நமது தமிழ்க் கூத்துக்களை மட்டுமன்றி அவற்றுள்ளே கலந்து விளங்கும் திம், தக திமி முதலான தாளங்கள் வாயிலாகக் கிடைக்கும் தமிழிசைச் செல்வத்தினையும் நாம் போற்றிக் காத்தவர்களாவோம். அச்சேரது எட்டுப்பிரதிகளாகக் கிடக்கும் நாடகங்களையெல்லாம் அச்சேற்றிப் பேணல் இவ்வகையில் முதன்மையான ஒரு பணியாகும். தமிழ் கூத்துகளுக்குப் புறம்பான வையாய் அவற்றை மருவி நடந்த கூத்துகளுள் ஒன்றானதும் “சிங்களக் கூத்து” என்று சிலப்பதிகார உரையுள் குறிக்கப்பட்ட கூத்தின் தொடர்பானதுமான “கண்டி நடனம்” சிங்களவரால் இன்றுமிக உயர்ந்த நிலையில் போற்றி வளர்க்கப்படுவதை யறிவோம். இதனை நோக்கும்போது சிறந்த பெருமையான தமிழ்க் கூத்துக்களை நாம் புறக்கணித்து நடப்பதற்காக வெட்கப்படவேண்டும். மருவி மறைந்து, அழிந்து போகாது இச்செல்வத்தினக்காதல் தமிழார் கடமை என்பதை உணர்ந்து கொடுக்கக் கூத்துக்களின் பெருமை யினை எடுத்து உலகறியச் செய்து போற்றி வளர்க்க தமிழறிஞர் முன் வருதல் அவசியம்.

இலட்சியமுள்ளது இலக்கியம்

இலக்கிய மென்பது ஒரு வட சொல். லக்ஷியம் என்றும் சமஸ்கிருத பாஷைப் பதம் தன்னுருவம் மாறி இலக்கியம் எனத் தமிழுருவம் பெற்றுத் தமிழ் மொழியில் இடம் பெறுவதாயிற்று. யாதாயினும் ஒரு மொழியிலுள்ள சொல் வேறொரு மொழியுட்புகும்போது தன் நுருவமும், ஒலியும் சிறிது மாறித் தான் புகும் மொழியின் உருவமும் ஒலியும் பெற்று அம்மொழி மயமாகி அதன்குட்புகுதல் இலக்கண நெறியாகும். இந்நெறிக் கமைவாகத் தமிழிற் புகுந்த வடசொற்கள் மிகப் பலவாம். இவ்வாறு புகுந்த வட சொற்களாலும், பிற சொற்களாலும் தமிழ் மொழி வளம்பெறுவதாயிற்று. பல சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய சம்பந்தம் காரணமாகத் தமிழ் மொழியில் இடம்பெற்ற வடசொற்களுள் இலக்கியமென்பதும் ஒன்றாகும்.

இலக்கிய மென்னுஞ் சொல் இரு வகைப் பொருளில் வழங்கும். ஒன்று இலக்கண முடையது இலக்கிய மென்னும் வழக்கு; மற்றது இலட்சிய முடையது இலக்கிய மென்னும் வழக்கு. இலட்சியங்கள் பல; பல்வேறு வகையின். மக்களின் அறிவாற்றல் குறைநடை முதலியவற்றுக் கேற்ப இலட்சியங்கள் பலதர முடையனவாக அமைந்திருக்கும். இத்தகைய பல்வேறு இலட்சியங்களைக் கத்தம் இயல்புக் கிணங்கக் கடைப்பிடித்தொழுகும், அல்லது கடைப்பிடித்தொழுக முயலும் தனி மனிதர் பலர் தம்முள் ஒன்று கூடிய கூட்டமே சமூக அமைப்புக்கு அத்திவாரமாகின்றது. சமூகத்திலுள்ள பலர் தத்தம் இயல்புக் கேற்ற ஒவ்வொரு இலட்சியத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகுதலாலே தான் உலகம் இனிது நடைபெறுகின்றது. சிறிதாயினும் சரி; பெரிதாயினும் சரி; சமூகத்தை உருவாக்கி உலகம் நன்கு நடைபெற உதவுகின்ற இலட்சியங்கள் சமூகத்தின் சிறந்த அணிகலன்களாய் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய இலட்சியங்களிலே நாம் சம நோக்கம் படைக்கவர்களாய் வாழ்கல் வேண்டும். இலட்சியங்களுள்ளே இது உயர்ந்தது; இது தாழ்ந்தது என வேறுபாடு கற்பித்தல் அபாது. இவ்வாறு வேறுபாடு கற்பிப்போர் சமூகத்தின் உட்ப்படை அமைப்பினை சீர்குலைத்துச் செய்கின்றவராவார். இலட்சிய வாதிகளுள்ளும்

இவர் உயர்ந்தோர்; இவர் தாழ்ந்தோர் என்னும் பாகுபாட்டுணர்ச்சியும் இலக்கியங் கற்போரின் உள் ளத்தை விட்டு நீங்குதல் வேண்டும்.

இலக்கியங்களைப் படிக்கும் போது அங்கே பல்வேறு இலட்சிய வாதிகளைக் காண்கின்றோம். சிலப்பதிகாரத்தை உதாரணமாக நோக்குவோம். அங்கு நாம் காணும் இலட்சிய வாதிகளுள்ளே பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் தேவியையும், கண்ணகி தேவியையும் சற்றே நோக்குவோம்; மிகவும் உருக்கமான காட்சிகள். பாண்டிய மன்னன் தான் செய்த பிழையை யுணர்ந்து அதற்குப் பரிசாரமடக்க தனது உயிரையே தியாகஞ் செய்கின்றான். அது கண்ட கோப்பெருந்தேவியாரும் தம்முயிர் கொண்டு தலைவனுயிரைத் தேவிவார் போலத் தாமும் உடனுயிர் விடுகின்றார். கோவலன் இறந்தமை கண்டு தாமும் உடனுயிர் துறவாமல், வழக்குரைத்துத் தமது கணவன் குற்றமற்றவன் என்பதை நிலை நாட்டிவிட்டுப் பதினென்காம் நான் உயிர்விடுகின்றார் கண்ணகி தேவி

'புலவார்மணி. ஏ. ரிபரியதம்பிப்பின்தீ

யார். இவ்விரு பெரு நிகழ்ச்சிகளும் நமது உள்ளத்தைக் கொள்ளீ கொண்டு நிற்கின்றன. சேரன் செங்குட்டுவன் இக்காட்சிகளிற் பெரிதும் ஈடுபட்டுள்ளான். இவ்விரு பெருமாதரின் இலட்சியங்களுள்ளே உயர்ந்தது யாதோ என்னும் ஆராய்ச்சி அவனுள்ளத்தே பிரக்கின்றது.

தனது தேவி வேண்மானை அவன் நோக்குகின்றான். கணவனது உயிரோடு உடன்சென்ற கோப்பெருந்தேவி சிறந்த இலட்சியவாதியா? அல்லது உடனுயிர் துறவாது பதினென்காம் நான் உயிரீந்த கண்ணகி தேவி சிறந்த இலட்சியவாதியா? எனத் தன் தேவியை வினவுகின்றான். இவ்வினவுக்கு அவன் கூறிய விடை இலக்கியத்திறவுகோல் போன்று அமைந்துள்ளது. இலட்சிய வாதிகளை ஒப்பவைத்து நோக்கி உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தல் தகாதெனக் கூறிய சேரமாதேவியின் இலக்கியப் பண்பு இலக்கிய விமர்சன கர்த்தாக்களுக்கு இனியதோர் முன் மாதிரியாய் அமைந்துள்ளது. மக்கள் வாழ்வில் வெள்ளொரு வர்க்கும் ஒவ்வொரு இலட்சியம்

வேண்டும். இலட்சியமில்லாத மனிதன் மனிதனல்லன். இலட்சியமில்லாத வாழ்வும் ஒரு வாழ்வன்று. இலட்சிய மென்பதென்ன? வாழ்க்கையில் ஒருவன் கடைப்பிடிக்கும் உயர் குறிக்கோளே இலட்சியமாகும். இலட்சியம் உயிரினும் சிறந்தது.

“எனமே யான ஊனிடையிருக்கும். உயிரினைத் துறந்துமொன்புணும் மானமே புரப்ப தவனிமே லெவர்க்கும் வரிசையும் தோற்றமும் மாபும்”

என்று அருச்சுனன் இதனை அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றான். அவனது இலட்சியம் மானமே யாகும். உயிரைத் துறந்தாவது மானத்தைக் காப்பதே மக்களுக்கு வரிசையும், குடிப்பிறப்பும், மாபுமாகுமென முழங்குகின்ற அருச்சுனனது வாழ்வில் இலட்சியம் முதலிடம் பெற உயிர் இரண்டாமிடத்தையே பெற்று நிற்கின்றது இலட்சிய வாதிகள் தாம் கொண்ட இலட்சியத்தை விடுவதா? உயிரை விடுவதா? என்கின்ற தருமசங்கப் பன நிலையிலே தமது உயிரைச் சமாதானமாக விட்டு இலட்சியத்தை நிலைநாட்டும் உறுதியுண்டு நிற்பார்கள்.

இத்தகைய செயலை அறிவுமடம்படுதல் என அறிஞர் கூறுவர். முல்லைக்குத் தேரைக் கொடுத்த வள் எல் பாரியும், மயிலுக்குப் போர்வையை வழங்கிய வள்ளல் பேசனும், பெருஞ்சித்திரனாளுக்குத் தனது தலையையே பரிசாக நல்கிய வள்ளல் குமரனும், தனது கவச குண்டலங்களைத் தானம் பண்ணிய தன்னிகரில்லாக் கன்னனும், இவர்போன்ற பிறரும் கொண்டமடம்பட்டோரின் வரிசையில் இடம்பெற்றுத் திகழ்கின்றார்கள். இலட்சிய புருஷர்களுக்கன்றி ஏனையோர்க்கு இம்மடமை மடமையாகவே கொண்டும், இலட்சிய புருஷர்கள் இம்மடமையை அறிவின்பாற் படுத்தி நயப்பும் வியப்பும் கொள்வர். இலட்சியவாதிகளின் உள்ளம் வேறு; ஏனையோரின் உள்ளம் வேறு.

பாரிக்குத் தனது இலட்சியமே பெரிது; தேர் பெரிதன்று. பேசனுக்குத் தனது இலட்சியமே

உலகப்பிரசித்தபெற்ற 'வெஸ்ட்என்ட்' கைக்கடிகாரம்

ஆகக்கடிய வலிமைக்கும் நீடியகால
பாவனைக்கும் உலகப் பிரசித்திபெற்ற
'வெஸ்ட் என்ட்' கைக்கடிகாரங்களையே
வற்புறுத்தி வாங்குங்கள்

THE WORLD FAMOUS
WEST END
WATCHES

"சௌகர் பிரிமா" 8 3/4" கைக்கடிகாரம் 16 ஜூ "சௌகர் பிரிமா" 10 1/2" கைக்கடிகாரம்
வெஸ்ட்-எவர் பிரைட் உருக்கு அடிப்பாகத்துடன் 16 ஜூ வெஸ்ட் எவர் பிரைட் உருக்குக்கேஸ்
கூடிய ரோல்ட், 30 மைக்குரான் ஸ்கேலிலானது களிலானது

இவை இரண்டும் மிகத் திறமான சில்வர் லிவர் அசை வியக்கமுடையது.
காந்த சக்தி எதிர்ப்புடையது. உடையாத மெயின் ஸ்பிரிங், சுய-ஈடு செய்வ
தான ஹெயர் ஸ்பிரிங். சமநிலைச் சக்கரம், உன்னத மாணிக்கக் கற்கள், எடுப்
பான பிடித்த எண்களும் கம்பி முட்களுமுடைய கவர்ச்சிக்கரமான டயல்,
தூசி மற்றும் தண்ணீர் உட்புகாதவாறு தடைசெய்யும் அமைப்பு.
உலப்பற்றதென்பதை ருஜுப்படுத்தும் இவ் உள்ளத அடையாள
முடையவற்றையே வற்புறுத்தி வாங்குங்கள்

சோல் ஏஜண்டுகள்:

என்ரர் பிரைஸ் (E&I) டிரேடிங் கம்பெனி,

தபாற்பெட்டி 1405, 35, குயின் ஸ்ட்ரீட், கொழும்பு-1. போன்: 78775

பெரிது. போர்வை பெரிதவறு
குமணனுக்குத் தனது இலட்சி
யமே பெரிது. தலையோ, உயிரோ
பெரியனவல்ல. கன்னனுக்குத்
தனது இலட்சியமே பெரிது. கவச
குண்டலமோ, உயிரோ பெரியன
வல்ல. அரிச்சந்திரனுக்குத் தனது
நாடு நகரமோ, அரகியற் செல்
வமோ பெரியனவல்ல. மனைவி மகக
ளும் சிறந்தோரல்லர், தனது இலட்சி
யமாகிய சத்தியமே பெரிது நம்
கண்காண நாமறிந்தது. காந்தியடி
களுக்கு இந்தியாவும் பெரிதன்று,
உலகமும் பெரிதன்று, உயிரும் பெரி
தன்று, தமது இலட்சியமாகிய சத்
தியமே பெரிது.

இலட்சியவாதிகளிடத்துக்
காணப்படும் மற்றொரு மாண்பினே
யும் நாம் உற்று நோக்குதல் வேண்
டும். தமது இலட்சியங்களை நிலை
நாட்டுதற்காக அவ்விடட்சியப் பய
னையும் தியாகஞ் செய்து நிற்கின்ற
வீரப்பண்பு மணிவாசகப் பெரு
மான் முதலிய இலட்சிய புருஷோக்
ஸித்தே விளங்கிச் சமூகத்தை
அணி செய்து நிற்கின்றது. பணி
வாசகனார்க்குத் திருவருட் செல்
வமே இலட்சியம். தரும் புத்திரருக்
குத் தருமமே இலட்சியம், கண்ண
னது இலட்சியம் கொண்டயே, சத்
தியமே அரிச்சந்திரன் கண்டஇலட்சி
யம், இவர்களெல்லாம் தமது
வாழ்க்கையிலே கடைப்பிடித்த
இலட்சியங்களை நிலைநாட்டும்போது
காட்டிய தியாக புத்தியை நாமுண
ருங்கால் நமக்குப் பெரியதோர்
மெய்ப்பாடு தோன்றுகின்றது. திரு
வருட் பயன் முத்திப் பேரூயிருக்க
மணிவாசகப் பெருமானார்.

“.....நாகம் புதினும்
எள்ளேன் திருவருளாலே
யிருக்கப் பெறினிறைவா”

என்று திருவருட் பயனினும் திரு
வருளையே மேலாக மதிக்கின்றார்.
பயன்கருத்தாத அறநெறியை
இலட்சியமாகக் கொண்டவர் தரும்
புத்திரர், அவர் முத்தி புலகிறகுச்
செல்லும்போது அவருக்கு இலட்சி
யச் சொத்தை நடைபெறுகின்றது.
பரிசுசகர் தருமதேவதை பாயும்
தருமமே அவர் செல்லுப் இடை
வழியிலே தரும் தேவதை ஒரு
புழுத்த நாயாக வடிவெடுத்த அவர்
கண் முன்னே தோன்றுகின்றது.
அதன்மீது கொண்ட தன்னலமற்ற
கருணை காரணமாக அதனைக்
தமது தோளிற் தூக்கிப் போட்டுக்
கொண்டு வழி நடக்கலானார் தரும
புத்திரர். முந்தியுலக வாயிலே
யடைகின்றார், அவர், வாயிற் கத்
வம் அவர் பொருட்டுத் திறக்கின்
றது. நாயையும் உட்கொண்டு
உள்ளேன் புழுக்கின்றார். நாயை

பிறப்பு

பச்சைப் பகறதமிழில் பாடுவதும் நம்குழன்
கொச்சை மழலை குழைவதிலும்—பிச்சையிட்டு
ஆண்டான் அடிமையினை அடடியின்றித் திட்டெலும்
வேண்டும்! தமிழாயின் வேண்டெடா!—கூண்டினிலே
பொல்லாச் சிறுத்தை பொறைஇழந்து சிறிடவும்
இல்லை; அதற்கிவ் இனியகுரல்—இவ்வே இல்லை!
ஆரோ ஒரு பெண்: அவளுக்கிற் நேரத்தே
நோரக் குறையென்ன நேர்ந்ததுவோ?—பொராட்டம்
தான்! எனினும் அன்னுள் தமிழில் அழுகின்றார்!
ஏன் என் றறிதல் இழுக்கல்; என்—மான்பிணித்த
கையை விலக்கி, இரு காதுகளைத் தீட்டிவிட்டுப்
பைய எழுந்து பலகணியின்—மெய்தழுவி
நின்றேன்; அதுபொழுது நில நெடுவானில்
நின்ற இளநிலவும் நீந்தியெங்கோ—சென்றிருந்தான்
தோய்ந்த இருளின் தொலைவில் நடப்பதனை
ஆய்ந்தறியக் கண்களினால் ஆகவில்லை—தேய்ந்தஒலி!
விக்கல் முனகல்! விதியென்ற கூப்பாடெத்
“திக்க”கென்ன யானும் திரும்பிடவும்—பக்கத்தே
பல்லென்று வெண்சம்பாப் பாற்சோ(று) அடுக்கியவள்
சொல்கின்றார்; தாய்மை சுரப்பெடுக்க!—“வல்விரைவில்
பெண்மைச் சிகரத்தின் பேரரசு” ஓர் அழகின்
கண்மணியைச் செய்ய கதிர்மகளைத்—தன்மடியில்
தாங்கக் கடல் அன்னை தன்னை மறந்தங்கு
ஏங்குவதும் உங்கட் கிளிப்பாமோ?—நாங்களுண்டு!
அப்பால் நகர்ந்திடுக; ஆண்குலமே நும்செயலே
இப்பாவை சோகம்! இனிமேலும்—எப்படியும்
வாழ்க உமக்கிங்கு வாய்ந்த நலம் யாவும்!

கீழ்வானில் மேகக் கிழியலினுள்—தாழ்வில்
பவள மணியென்னப் பாலன் ஒருவன்
அவதரிக்கப் போகின்றான் ஆமாம்!—அவதிகண்டு
வாயின் கழிவிக்க வாந்தியினால் தாயடைந்த
நோயின் கொடுமை நொடித்திடுமோ?—போயிடுக!
கண்டால் உமைததாய்மை கண்ணீர் பெருக்கிடுவான்!
கொண்டாட வாம் அக் குழவிவந்த—பின்பாடு”
என்றென்னை எள்ளி இதழ்க்கடையிற் பூத்தநகை
கொன்றார்! முகமதியம் குங்குமமாய்த்—தின்றதெனை
அக்கணத்தே கொம்பிருந்த ஆண்கொழி ஒன்றெழுந்து
“கொக்காக்கோ” என்றதோ கூவிறே—செக்கர்வான்
கம்பளத்துட பிள்ளைச் சரியமுதல் சிந்திறே!
நம்பினால் நம்புங்கள் நம்மூரின்—கம்பனுக்கும்
ஆகாதே அந்த அழகை வியந்துரைக்க!
பாகாய் உருகிறென் பாவள்ளம்—ஆஹா ஹா!
விண்ணோடு மண ஆன விரிக்கிரை சன்றக்டற்
பெண்ணைல் உலகெய்தும் பேறு!

நீலாவணன்

திரு. டி. எஸ். சேனாயக்கா,
திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி.

திரு. டபிள்யூ. சேனாயக்கா, சர். ஜோன் கொத்தலாலை,
பண்டாரநாயக்கா, திரு. டபிள்யூ. தவநாயக்கா.

சர். ஒலிவர்
குணதிலக்கா

டாக்டர் என். எம்.
பெரோசா

திரு. எஸ். ஜே. வி.
செல்வநாயகம்

திரு. சிட்னி டி.
சொய்சா

திரு. ராஜு
குமாரசாமி

திரு. பிலிப்
குணவர்த்தன

ஜனாபர். பி.
ஜாயா

திரு. ஸ்டான்லி
டி. சொய்சா

திரு. சி. பி. டி.
சில்வா

திரு. ஜி. ஜி.
பெரன்மம்பலம்

திரு. ரி. பி.
இலங்கரத்தின

சர். கந்தையா
வைக்கியநாகன்

ஜனாபர். எம். எம்.
முஸ்தபா

திரு. ஜி. ஆர்.
ஜெயவர்த்தன

திரு. சி.
சுந்தரலிங்கம்

டாக்டர். எம். வி.
நாகநாதன்

திரு. எம். எஸ்.
தேமிஸ்

ஜனாபர். சி. எஸ்.
மரிக்காரர்

ஜனாபர். சி. ஆர்.
அசில்

வேளியே விட்டு உள்ளே நீ மாத்திரம் வருக என ஆணை பிறக்கின்றது. அப்போது தருமபுத்திரர் இந்தத் துன்ப நிலையிலுள்ள நாய்க்கு ஆதரவளிக்காத மோட்சம் எனக்கு வேண்டியதில்லையெனக் கூறித் தமது இலட்சியத்தின் பயனாகிய மோட்சத்தையே தியாகஞ்செய்து வெற்றி வீரராக விளங்குகின்ற அற்புதக் காட்சி நமக்கு நல்விருந்தாயமைந்துள்ளது.

இனி, அரிச்சந்திரனது சத்திய சோதனையை நோக்குவோம். விசுவாமித்திரர் சோதனைகாரர். சோதனை நடக்கின்றது. சோதனை வினாவுக்கு அரிச்சந்திரன் கூறிய விடையை இங்கே தருகின்றோம்.

“பதியிழந்தனம்; பாலனை யிழந்தனம்; படைத்த நிதியிழந்தனம்; இனிநமக்குனதென நினைக்கும் கதியிழக்கினும் கட்டுரை யிழக்கிலே மென்றான் மதியிழந்து தன் வாயிழந்தகுந்தவன் மறைந்தான்”

சத்தியமாகிய இலட்சியத்தாற்பெறும் பயன் பரகதியாகிய மோட்ச நிலையாகும். பரகதியை யிழக்கினும் இழப்பேன்; சத்தியமாகிய இலட்சியத்தைக் கைவிடேன் என்று உறுதி பூண்டு நின்ற அரிச்சந்திரனது இலட்சிய புத்தியில் நமது நாடும், உலகமும் நிலைபெறுவனவாக.

இவ்வாறே இலட்சியப் பயனையும் தியாகஞ்செய்து இலட்சிய புத்தியில் நிலைநின்ற இலட்சிய புருஷர்கள் பலர் நம் நாட்டிலும் பிறநாடுகளிலும் வாழ்ந்துள்ளனர்; வாழ்கின்றனர்; இனிமேலும் வாழ்வார்கள். இலட்சிய புருஷர்களின் தூலவடிவங்கள் மாய்ந்தாலும், அவர்கள் கடைப்பிடித்தொழுகிய இலட்சியங்கள் நம்முட்கலந்து நம்மை ஆட்கொண்டு நிற்பனவாகும். தூலவடிவத்தில் நின்று மறைந்த இலட்சிய புருஷர்களைக் கவிப்புலவர்கள் காவியங்களிலே சூக்குமவடிவத்தில் அமைத்துக் காட்டுகின்றார்கள். இவ்வீரோர் அற்புதக் காட்சியாகும். இந்த அற்புதக் காட்சியிலே இலட்சிய புருஷர்களின் இலட்சியங்கள் கவிப்புலவர்களின் இலட்சியங்களுடன் இணைந்து மிளிர்வதை நாம் நமது அக்கணனாற்றி கண்டு இன்புறுகின்றோம். நூற்றுக்கணக்கில் கழிந்தாலும் இறவாது புதுமணம் கமழ்ந்து புகழ்பரப்பி நிற்கின்ற காவியங்களை நாம் இலக்கிய மென்கின்றோம்.

இலக்கியங்களைக் கற்றும் அவற்றின் கண் அமைந்து கிடக்கும் இலட்சியங்களைக் கண்டறியாதோர்

பிஞ்சுக்கீதம்

குரு-பரன்

கவிஞன்:—

மரகத மலைபோல்நிற்கும் மாமரக்கிளையிற்குந்திக் குரலிலிலே தேனைப்பூசிக் கூவிடும் குழிலே என்னை விரகநோய்க் கடிமையாக்க விழைகிறாய் ஆனால் உந்தன் விரவிலோர் புதியராகம் வந்ததென் நெஞ்சத்துள்ளே.

குயில்:—

முன்னெலாம் என்னைக்கூவி முத்தணிகொங்கையானைக் கண்ணிலே கண்டுஎந்தன் காதலைச் சொல்வாய் என்று சொன்னவை மறந்துநீயும் சொல்லுவதென்? கவிஞ! நண்டுள் எண்ணமேன் மாறவேண்டும் எனக்கதைச் சொல்லலாமா..?

கவிஞன்:—

சங்கீத மொழியாள்பூத்த நாமரை முகத்தாள் துள்ளும் வெண்கயல் விழியாள் தங்க மேனியள் உள்ளத்தாறி இங்கிதம் நல்கிவாழ்வில் இனிப்பிணையூட்டும் காதல் தந்திடத்தூது சென்றாய் சாற்றுவேன் கோய்தோழி! கூடிய குயிலுன்கவல் குவலயம் சுற்றும் வானம் பாடியின் ராகம் செந்தேன் பருகிடும் வண்டின்பாடல் கோடிபண் கொட்டும் வீணை குழலிசை இவற்றை எந்தன் சேடியின் குரலிற்கேட்டுச் சிரித்தனன் அறிவாயன்றே.

குயில்:—

உண்மைதான் தெய்வமாயில் ஏலகிலே நிலைத்த காதல் பெண்ணவள் அகத்தே ஈதைப் பெற்றுநீ வாழ்கவென்று பண்ணிலே சூழைத்துக் காதற் பாவிலே ஆசுகற எண்ணியே கூவுகின்றேன் ஏனதை மறுக்கின்றாய் நீ!

கவிஞன்:—

பங்கயம் பார்த்து நாணும் பால்முகம் பவளச்செவ்வாய் செங்கைகள் ரோஜா வாய்தான் சிந்துவதமுதச் சொட்டு தங்கம்! என் மதலைச் செவ்வம் சாற்றிடும் பிச்சுக்கீதம் உன்குரல் தொனிக்கக் கேட்டேன் உண்மையிதொழியேன் பாவாய். முடிவறப் பரந்து அன்பு முறைமுறை சுரந்துகாட்டி மடிதவழ் உயிர்க்குலத்தை வாழ்த்திடும் இயற்கைத்தேவி. வடிவிலே இன்பம் நல்கும் வழம்தோ அளந்தகோடி படுமிது கருத்தில் ஆனால் பயனெது மழலைபோலும்!

இலக்கியத்தாற் பயன் பெறுதலில்லை. இவர்களைக் குறித்து மகாகவி பாரதியார் மனம் வருந்துகின்றார்.

“அணிகொள் காவியம் ஆயிரம் கற்பினும்

ஆழ்ந்திருக்குங் கவிபுளங் காண்கிலார்”

என்னும் செய்யுளடிகள் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கன. ஆதலின் இலக்கியங்களைக் கற்போர் யாவரும், தாங்கள் பல்வேறு இலட்சியங்களைக் கற்கின்றோ மென்னும் உண்மை புணர்ச்சியடைதல்வேண்டும். பல்வேறு இலட்சியங்களின் ஒருமைப்பாடே சமூக அமைப்புத்

குக் கருவியாகின்றதென்னும் அடிப்படையுண்மையினையும் அறிதல் வேண்டும்.

இலட்சிய முடைய திலக்கியமாகும்;

இலட்சிய மின்றி இலக்கிய மின்றே;

இலக்கியங் கற்போ ரிலட்சிய முணர்வார்;

இலட்சிய முணரார் க்கிலக்கியப் பயனிலை;

இலக்கியப் பயனிலார் க்கிலட்சிய வாழ்நிலை;

இலட்சிய வாழ்நிலை;

கின்பமு மிடையே.)

லக்ஷால்

முகப்பரு, சொறி சிரங்கு, நமைச்சல், தேமல்
வண்டுகடி, தண்ணீர்கடி, கரப்பான், தழு
வணி, வேனல்கட்டி, சேற்றுப்புண், பித்த
வெடிப்பு, தீப்பட்டபுண், நாள்ப்பட்டபுண்,
முதலிய சகல சர்மவியாதிகளையும் குண
மாக்கும்

மிகச்சிறந்த மருந்து லக்ஷால்.

லக்ஷால்களிம்பு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அவசியம் இருக்கவேண்டிய
மகா சஞ்சீவி

டீன்களில் தயாரிக்கப்பட்ட
லக்ஷாலையே கேட்டுவாங்குங்கள்

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர்:

எஸ். பி. எஸ். ஜெயம் அன் கோ., மதுரை

இலங்கை ஏஜெண்டுகள்

எம். ஏ. ஆர். எஸ்.

ஹனுவேல் நாடார் அன் கோ.,

34, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு

தமிழுணர்ச்சி

ஒரு நாட்டின் மொழி, இலக்கியம், கலை, கலாச்சாரம் அனைத்தின் வளர்ச்சியும் தேய்வும் அந்நாட்டின் தேசிய நிலைமைகளைப் பொறுத்து இருக்கின்றன. இவ்வாறுதான் சரித்திரம் நமக்குக் கூறுகிறது.

சென்ற இரண்டு நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ்நாடு அன்னியருக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த காரணத்தால் அந்நாட்டின் மொழி, இலக்கியம், கலை, கலாச்சாரம் அனைத்தும் வளர்ச்சி குன்றியும், தேங்கியும், தேய்ந்துமிருந்தன. காலப்போக்கில் தேசிய நிலைமைகளில் மாறுதல்கள் ஏற்படத் துவங்கியபோது—அதாவது தேசிய உணர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் உணர்வும், விடுதலை வேட்கையும் பெருக்கெடுத்துச் சுதந்திரப் பேரரசர் விறுதல் புடைத் தெழுந்து செயல்படத் துவங்கிய போது அதை ஒட்டி மொழி, கலை, இலக்கியம், கலாச்சாரம் ஆகிய துறைகளில் தமிழுணர்ச்சியும் பல்வகை ஊடுருவிக் கிளைத்துச் செழித்தது. தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய விழிப்புற்ற தமிழ் உணர்ச்சியென்னும் இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் எதிரொலிக்கச் செய்தது. எனினும், இத்தமிழ் உணர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் செயல்பட்ட அளவுக்கு வேகத்திற்கு, தாத்திற்கு ஏற்ப இங்கு செயல்படவில்லை. கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொன்னால், தமிழ்நாட்டில் தேசியப் பேரார்ட்டில் ஒரு பொதுஜன சக்தியாக — பேரார்ட்டின் மாநில அளவிற்கு உணர்ச்சியைப் போன்று தமிழ் உணர்ச்சியும் ஒரு பொதுஜன சக்தியாகக் கிளர்ந்தெழுந்தது. ஆனால், இலங்கையில் தமிழ் உணர்ச்சி பொதுஜன சக்தியாகக் கிளர்ந்தெழுந்ததில்லை. இதற்குக் காரணம், 1948-ம் ஆண்டுவரை நாட்டுப் பற்றை—தேசிய உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய மாறுதல்கள் தேசிய நிலைமைகளில் தோன்றாததான். சுதந்திர தாக்கும், தேசிய உணர்ச்சியும் நம்நாட்டில் புதிதாகத் தோன்றிய சில வளரும் வர்க்கங்களைப் பிரதிபலிக்கும் முற்போக்கு சக்திகளிடத்தில் ஓரளவு இருந்ததென்றாலும் அவை நம்நாட்டின் சகல ஜனப்பகுதிகளிலும்—மேல் மட்டத்திலிருந்து கீழ் தளம் வரையிலும்—பரவலாக ஊடுருவி நிற்கவில்லை. எனவே, நம்நாட்டில்

சுதந்திர உணர்ச்சி ஒரு தேசியப் பேரார்ட்டமாகப் பொங்கிப் பிரகிக்கவில்லை. அதை ஒட்டி, மொழி இலக்கியம், கலை, கலாச்சாரத் துறைகளில் மேலி நிற்கும் தமிழ் உணர்ச்சியும் பொங்கிப் பிரகிக்கவில்லை.

1948-ம் ஆண்டு அன்னியர் ஆட்சி அகன்றதிலிருந்து ஈழத்தின் தேசிய நிலைமைகளில் அதாவது, அரசியல் பொருளாதார துறைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படத் துவங்கின. இந்த மாற்றங்கள் தமிழ்மக்களின் வாழ்க்கையை—அதன் ஸ்திர நிலையை மெல்ல மெல்ல, சில சமயங்களில் வேகமாகவும் பாதிக்கச் செய்தன. இதைத் தடுத்து நிறுத்த அரசியல் இயக்கத்தை நடத்த வேண்டியிருந்தது. இந்த அரசியல் இயக்கத்தை உரமூட்டி வளர்க்கத் தமிழ் உணர்ச்சியையும் தூண்டவேண்டிய நிலை

இளங்கீரன்

ஏற்பட்டு விட்டது. தூண்டப்பட்ட தமிழ் உணர்ச்சி இன்று மொழி, இலக்கியம், கலை, கலாச்சாரம் ஆகிய துறைகளில் பரவலாக ஆனால் மேல்வாரியாக வளர்ந்து நிற்கிறது; வளர்ந்தும் வருகிறது. ஆனால் இந்த வளர்ச்சி உண்மையானதா? ஆரோக்கியமானதா? போலியான தமிழ் வளர்ச்சி

தமிழ் உணர்ச்சியின் இன்றைய ஆர்ப்பாட்டத்தையும், அதன் பளபளப்பையும் பார்க்கும்போது அதன் வளர்ச்சி ஆரோக்கியமானதைப் போன்றுதான் தெரிகிறது. ஆனால் மேல்வாரியாகப் பார்க்காமல் ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறபோது உண்மை வேறு விதமாயிருக்கிறது. வெளிப்பார்வைக்கு ஏதோ வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதைப்போல் தோற்றமளித்துக்கொண்டிருக்கும் இத்தமிழ் உணர்ச்சி ஆக்கத்துறைகளில் என்னென்ன சாகணிகளைச் செய்து முடித்திருக்கிறது. தமிழ் மக்களின் கருத்தோட்டத்தை எந்த அளவுக்குப் புதிய திசையில் மாற்றியிருக்கிறது; எந்த அளவுக்கு நவீன சிந்தனையை உரவாக்கியிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது “குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றுமே இல்லை” என்று கையை விரித்த உட்படைப் பிதக்க வேண்டியிருக்கிறது. கடலைகளைப்

போல பேரிரைச்சலுடன் காணப்படும் நமது தமிழ் உணர்ச்சி வேறும் கொட்டு மேளமாகத்தான் இருந்து வருகிறது. மேளம் கொட்டி முடிந்ததும் அதன் நாதம் காற்றோடு காற்றாய் கரைந்து விடுவதுபோல தமிழ் உணர்ச்சியும் விழாக்கள், மாநாடுகள், பொதுக் கூட்டங்கள் மலர் வெளியீடுகள் முதலியவற்றோடு கரைந்து விடுகிறது. எனவே, இப்போது காணப்படும் தமிழ் உணர்ச்சியின் வளர்ச்சி உண்மையான — ஆரோக்கியமான — ஆக்கத்துறைகளில் ஈடுபடக்கூடிய செயல் திறனுள்ள வளர்ச்சியாக இல்லை. அது வெறுமையாக உப்பியிருக்கிறது, விங்கியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

தமிழ் உணர்ச்சியின் வளர்ச்சி இல்லாத போலியாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

தமிழ் நாட்டின் தமிழ் உணர்ச்சி ஆரம்பத்திலிருந்து இன்று வரை ஆரோக்கியத்தோடும், ஓரளவு ஆக்கத்துறையில் ஈடுபட்டிருப்பதற்கும் காரணம் அல்லுணர்ச்சி நேசபத்தியில் வேர்கொண்டிருப்பதுதான் அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் தமது தாய்மொழியின் மேலும், தமது சொந்தக் கலை, இலக்கியம், கலாச்சாரம் முதலியவற்றின் மேலும் வைத்துள்ள அழியாத பற்றைப்போலவே முழு தேசத்தின் மேலும் பற்று வைத்திருக்கிறார்கள். தாம் பிறந்து வாழும் தாய்த்திருநாடு சகல துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும், அதன் மூலம் தான் தமது வாழ்வும், வாழ்வோடு இயங்குகிற மொழியும், கலையும், இலக்கியமும் சிறப்போடு வளர முடியும் என்ற உணர்வு இருந்து வருகிறது.

தேசியத்தன்மையற்ற தமிழுணர்ச்சி

இங்கே—

தமிழ் மக்களிடத்தில் பரந்து காணப்படும் தமிழ் உணர்ச்சியில் தேசியத்தன்மையின் ஒரு தாசினுருமையாவது பார்க்க முடியவில்லை. தமது மொழியின் மேலும், இலக்கியத்தின் மேலும், கலையின் மேலும், உள்ள டற்றும் பிடிப்பும் காய் பிறந்து வாழும் இந்த ஈழத்திருநாட்டின் மேல் இல்லை. பச்சையாகச் சொன்னால் இந்த மரத்தமணிக்கிருநாடுதான் நமது தாயகமென்ற தேசிய உணர்ச்சி இல்லவேயில்லை. இதுவரையிலும் இந்நாட்டுத் தமிழ் மக்கள் தமிழ் நாட்டைத் தான் தாயகமாகக் கருதி வருகிறார்களே தவிர தாம் பிறந்து வளர்ந்து வாழும் இப்போன்துட்டைத் தாய

கமாகக் கருதவில்லை. (இந்நாட்டைச் சேர்நாடு என்று அழைக்கிறார்கள்) இந்தப் போக்கின் விளைவால்தான் தமிழ் உணர்ச்சிக்குச் சரியான அடிப்படை ஏற்பட முடியவில்லை.

இந்த நிலை ஏன்?

மேலே குறிப்பிட்டதுபோல அரசியல் இயக்கத்தால் தூண்டப்பட்ட தமிழ் உணர்ச்சி அந்த அரசியலின் போக்கை ஒட்டியே வளர வேண்டியிருக்கிறது; வளர்ந்தம வருகிறது. அரசியல் இயக்கமோ இனப்பற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, தமிழ் உணர்ச்சியும் நாட்டுப்பற்றை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் இன உணர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு கூறுவதால் இனப்பற்று இருக்கக் கூடாது என்பது அர்த்தமல்ல. தமிழ் உணர்ச்சி இனப்பற்றையும் தாண்டி தேசியத் தளத்தில் வேர்கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் வேர்கொள்வதன்மூலம்தான் தமிழ் உணர்ச்சி முறையாக ஆரோக்கியமாக வளர முடியும். அப்படியானால் தமிழ் உணர்ச்சிக்குப் பின்னணியாக—தூண்டுகோலாக— இருக்கும் அரசியல் இயக்கமும் தேசிய அடிப்படையில் இயங்க வேண்டுமல்லவா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஆம். கருங்கச் சொன்னால் தமிழ் மக்களின் அரசியல் இயக்கம் தேசிய அடிப்படையில் வேர்கொள்வதன் மூலம் தான் தமிழ் உணர்ச்சியும் வேர்கொள்ள முடியும். வேர்கொள்ளவும் வேண்டும்.

இந்த அடிப்படை உண்மை இன்னும் உணரப்படவில்லை. ஒரு வேளை உணரப்பட்டிருந்தாலும் அது மறைக்கப்படுகிறது; அல்லது மறக்கப்படுகிறது. மது மட்டுமல்லாமல், அதற்கு எதிராக தவறான முறையில் தமிழ் உணர்ச்சி வளர்க்கப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு மொழியின்மேல் உள்ள தமிழ் உணர்ச்சியை எடுத்துக் கொள்வோம்.

இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மொழி உணர்ச்சி 'பிரவாகம்' எடுத்து ஓடுகிறது. தமிழ்! தமிழ்! தமிழினமேல் தமிழரில்லை என்ற முழக்கம் கேட்கிறது. தமிழைப் போல் பிறதொரு மொழியில்லை! தமிழ் ஆதிசுவன்வாய் மொழி! கல்தோன்றி மண்தோன்றிக் காலத்தே முன் தோன்றி மூத்த தமிழ்! எல்லாம் இதன் பாலுள்! இதில் இவ்வாதது வேறில்லை! தமிழ், தமிழினை விடமேலானது!— இவ்வாதெல்லாம் பேசப்படுகிறது; எழுதப்படுகிறது.

குருட்டுப் பக்தி மொழியை வளர்க்காது

மொழிப்பற்று இருக்க வேண்டியது அவசியம். அம்மொழிப் பற்று யதார்த்தபூர்வமான— விஞ்ஞான ரீதியான—உண்மையைத் தழுவி யுள்ளதென்றே கருத்தோட்டத்தைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் மேற்கூறிய புகழுரைகள் தமிழ் மொழியை புனிதமான அந்தஸ்தில்—பூஜைக்குரிய நிலையில்— காட்டுவதில்லாதனத்தில்— கொண்டு போய் நிறுத்தியுள்ளன. எனவே தான், தமிழ் மக்கள் மொழியைத் தவிர வேறு எதையும் முதன்மைப்படுத்திச் சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள். இந்த நிலையும், இந்தக் கருத்தோட்டங்களும் விஞ்ஞான உண்மையைப் புறக்கணிப்பதோடு, தமிழ் மக்களை நவீன சிந்தனையோட்டங்களிலிருந்தும் அதாவது விஞ்ஞான ரீதியில் சிந்திப்பதிலிருந்தும் திசை திருப்பிவிட்டிருக்கிறது. எனவேதான் மொழிப்பற்று குருட்டுப் பக்தியாக உருவெடுத்த நிற்கிறது.

மொழி சுயமாக இயங்க முடியாது. அதற்கு வடிவமும், பொருளும், செயலும் தேவை. இந்த மூன்றும் தான் மொழியை உருவாக்குகின்றன. இயங்கச் செய்கின்றன. இவை மூன்றும் இல்லாவிட்டால் அது வெற்று ஓசைதான். ஓசை மொழியாகா! ஆனால் தமிழுக்கு அளிக்கப்படும் "சிறப்புரைகள்" தமிழ்மொழி எதோ மனித சக்திக்கு அப்பால் தனித்து நின்று சுதந்திர சுயம்பிரகாசமாய் இயங்கும் தன்மை பெற்றது என்ற பொருளைத் தருகின்றன. மனிதன் இல்லாமல்கூட மொழி இருக்க முடியும்; இயங்க முடியும் என்ற முடிவுக்குக் கொண்டு செல்லும் இவ்வாதம் மனித அறிவைக் கேலி செய்வதாகாதா? தமிழின்மேல் தமிழரில்லை என்ற வாதம் மொழி தான் மனிதனைச் சிருஷ்டித்தது. என்ற முடிவுக்குக் கொண்டு போய் விடாதா? இந்த வாதம் தொப்பியின்மேல் தலையில்லை என்ற பொருளற்ற புரட்டுவாதத்தில் கொண்டு நிறுத்தாதா?

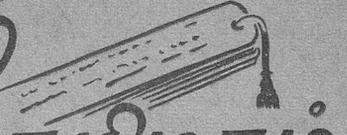
கல்தோன்றி மண்தோன்றிக் காலத்தே முன் தோன்றி மூத்த தமிழ் என்று கூறப்படுகிறது. இது உண்மையல்ல. கல்லும் மண்ணும் தோன்றியதற்குப் பின் மனிதன் தோன்றினான். மனிதன் தோன்றிய பிறகுதான் மொழி தோன்றியது. மனிதன் தோன்றுவதற்கு முன்பு மொழி தோன்றியது என்ற வாதம் தாய் தந்தையருச்சு முன்பு மகன் தோன்றினான்; தலைக்கு முந்தி

தொப்பி தோன்றியது என்ற முடிவுக்குத் தள்ளிவிடும்.

பொருள் அது அல்ல. அவ்விதம் விவாதிக்கவுமில்லை. இது உண்மையல்ல என்பதும் தெரியும். ஆனால் தமிழின் தொன்மையைச் சுட்டிக் காட்டத்தான் இவ்வாறு மிகைப்படக் கூறப்படுகிறது என்பதும் எனக்குப் புரிகிறது! ஆனால் இவ்வாதம் நான் ஏன் குறிப்பிட்டேன்? எனக்கு மொழி உணர்ச்சி எவ்வாறு வளர்க்கப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான். நமது தமிழ் மக்களின் தாய் மொழிஞானம் திசைதவறிப் போகிறதே என்பதை அறிவுறுத்தத்தான்.

மொழி கருத்தை வெளியிடும் ஒரு சாதனம். மனிதன் தோன்றிய பிறகு மனிதனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டுப் பரிணாம ரீதியில் வளர்ந்த ஒரு சாதனம். தமிழ் மொழியும் அவ்வாறான சாதனம்தான். எனவே, அதைப் பூஜைக்குரியதாகவோ, புனிதத்தன்மை படைத்ததாகவோ கருதக்கூடாது. அதற்கு 'ஸ்தோத்திரம்' பண்ணி அஜீர்ணத்தை உண்டாக்கக் கூடாது. மாறாக, அச்சுதனத்தைத் துருப்பிடிக்க விடாமல் காக்கவேண்டும். தேய்ந்து கூர்மமுங்கவிடக்கூடாது. நமது தாய் மொழியை அதன் தன்மைக்கு ஏற்ப ஜீவ சக்தியூட்டி வளர்க்கவேண்டும். அதை வாழ்வுக்கு வளம் தேடும் அற்புதக் கருவியாக மாற்றவேண்டும். இதற்கு வழியென்ன? வாழ்க்கையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதன்மூலம் தான் இதைச் சாதிக்க முடியும். வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதன்மூலம் புதிய புதிய எண்ணங்கள், அவற்றை வெளியிடும் புதிய, புதிய சொற்கள் பிறக்கின்றன. மொழி வளர்கிறது. ஆரோக்கியமாக வளர்கிறது. இவ்விதம் வளரும் மொழி வாழ்க்கையில் மேலும் புதுமை காண, வளம் காண கருவியாக நின்று செயலாற்றுகிறது. வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள் நிகழ வேண்டுமானால் தேசிய நிலைமைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டும். தேசிய நிலைமைகளில் மாற்றங்கள் காண மொழியின் மேலுள்ள தமிழ் உணர்ச்சி தேசியத்தன்மை கொண்டிருக்கவேண்டும். மொழியில் மட்டுமல்ல கலை, இலக்கியம், கலாச்சாரம் எல்லாவற்றிலும் மேலி நிற்கும் தமிழ் உணர்ச்சி ஆரோக்கியமான—ஆக்க ரீதியான— உணர்ச்சியாக வளர வேண்டுமானால் அதற்குத் தேசிய அடிப்படை மிகமிக அவசியம். அல்லாதவரை, தமிழ் உணர்ச்சி வெறும் கொட்டுமேளம் தான்!

இலக்கியமும் மலைநாட்டுத்தமிழரும் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை

இலக்கியத்தின் வரைவிலக்கணத்தை வரையறுக்கு முகத்தான் பலர் பல அழகிய கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். ஆர். ஆர். குரேசெட் தம்பையா அவர்கள் கவிதைப் பற்றி இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதிய பிரபல ஆங்கில இலக்கிய விமர்சகர் கொலின்ஸ்:—“இக்கவிஞர் எமது நோக்கை விரிவடையச் செய்கின்றன; எமது அனுதாபத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன; அழகின் தன்மையை எமக்குணர்த்துகின்றன; அதனால் உண்மையையே எடுத்துணர்த்துகின்றன எமக்கு” என்று குறிப்பிட்டார். குரேசெட் தம்பையாவின் கவிதைப் போலவே கொலின்ஸின் விமர்சனமும் பெரிய உண்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

ஆனால் இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் பயனையும் உண்மையுடன் உணர்த்துவன சாமானியமான பொருட்களும் சூழ்நிலைகளும். அழகிய ரோசாப் பூவன்றை நந்தவனத்தில் கவனித்த கொளன் டொயில் குறிப்பிட்டார்:—“கடவுளின் நல்ல தன்மையைப் பற்றிய உறுதி மொழி பூக்களில் தான் இருப்பதாக எண்ணுகின்றேன் நான். மலர்களைத் தவிர்த்த மற்றவைகள் யாவும்—எங்கள் சக்தி, எங்கள் ஆசைகள், எங்கள் உணவு ஆகிய யாவும் உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாதவை. ஆனால் இந்த ரோசாப் பூ வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமானதல்ல. அதன் குணமும் மணமும் நிறமும் வாழ்க்கையின் பொதியங்கள்; வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவைல்ல. இது மாதிரியான மேலதிகமானவைகளை கடவுளின் நல்ல தன்மை தான் தருகிறது. மலர்களிடமிருந்து நாங்கள் மிகவும் எதிர்பார்க்கலாமென்று மறுபடியும் கூறுகின்றேன்.”

பலம் வாழ்ந்த குரல்தான் அது. அகசுப்போன்று “சுவரை வைத்துச் சித்திரம் எழுது” என்ற முதுமொழியும் பெரிய உண்

மையைப் புலப்படுத்துகின்றது. தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் மலைநாட்டு மக்களின் பங்கைக் கணிக்கும் பொழுது இம்முதுமொழி இன்னும் முக்கியத்துவமடைகின்றது.

உலக இலக்கியத்தில் மீள்கொடியும் புலிக்கொடியும் மனிதனின் ஆத்மாவைப் போன்று ரோசாப் பூவும் சித்திரமும் வாழ்க்கையின் சாராம்சமாகும். நந்தவனத்தில் முதலாவது ரோசாப்பூவை உற்பத்தி செய்யப் பல நூற்றாண்டுகள் கஷ்டப்பட வேண்டி நேரிட்டது. அதேபோலச் சுவரில் முதல் கோட்டைக் கீறவும் பல நூற்றாண்டுகள் சென்றன. ரவீந்திரநாத் தாகூர் அழகாகக் கேட்டார்:—“உமது ரோசாப் பூவை முற்றாக அழகுபடுத்த எவ்வளவு காலம் எடுத்தீர் கடவுளே!” என்று. அழகை நிறைவு படுத்தும் வேலை இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு தான் இருக்கின்றது.

ரோசாச் செடியை வளர்ப்பதற்கு உறுதியான அஸ்திவாரமும் சுற்றி யொரு தோட்டமும் அதை வளர்க்க ஓய்வு நேரமும் சூரிய பகவானை நோக்கி ரோசா மொட்டுக்கள் தங்கள் மெல்லிய இதழ்களை விரித்துச் சிரிப்பதை அனுபவிக்கக் கவலைபற்ற உள்ளமும் வேண்டுமென்பதைக் கூறவும் வேண்டுமா? அதேபோலச் சித்திரம் வராவதற்கு உறுதியான அஸ்திவாரத்தை சூரிய பகவானையும் வருண பகவானையும் தாங்கக்கூடிய கூரையும் வேண்டுமென்பதை கூறியாதெரியவேண்டும்!

சிங்களம், புட்பகம் போன்ற தீவகங்களிலும் தூரத்தேயுள்ள சினூவிலும் புலிக்கொடியும் மீள்கொடியையும் நாட்டியது தமிழகம். ஆனால் இன்று சில நடுகற்களைத் தவிர மற்றைய நாடுகளில் அதைப் பற்றிய ரூபகச் சின்னங்கள் எதுவுமே கிடை யாது. ஆனால் கலைத்தாதுவர்களாகத் தங்கள் யாமொடு சுழம் வந்த பாணர்கள் சித்திரம் கீற நெடிய

சுவரையும் ரோசாச் செடியை வளர்க்கப் பண்பட்ட தோட்டத்தையும் உருவாக்கினார்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக; நாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை, சுவாமி விபூவானந்தர் சுவாமி ஞானப் பிரகாசர் போன்றோரின் படைப்புகளால் அவர்கள் தமிழிலக்கியத்தைச் செழிப்புச் செய்தனர். அவர்களை விட ஆனந்தா குமாரசாமி, தம்பிமுத்து, குரேசெட் தம்பையா, ரி. இராமநாதன், அழகு சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் மீள்கொடியையும் புலிக்கொடியையும் உலக இலக்கியத்திற்குள் கொண்டு சென்று விட்டார்கள்.

அடிமைகளாய்

அனுபவித்த கஷ்டங்கள்

பாணர்களை அனுப்பிய அதே தமிழ் நாடு நூற்றைம்பது ஆண்டு கட்டு தொழிலடிமைகளாய் அனுப்பியது பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களை தென் ஆபிரிக்காவிற்கும், மேற்கிந்திய தீவுகளுக்கும், டிபுஜித் தீவுகளுக்கும், மலாயாவிற்கும் இலங்கைக்கும் மற்றும் பல தேசங்கட்கும். அடிமைகளாய்ச் சென்றோர் சித்திரம் கீட்டச் சுவர் எழுப்புவதெப்படி? ரோசாச் செடியை வைக்கத் தோட்டங்களைப் பண்படுத்துவதெப்படி?

கூடை தலைமேலே

குடிவாழ்க்கை கானகத்தில்

என்ற நிலையிலேயே அவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் நூற்றைம்பது ஆண்டுகளாய். எனினும் அவர்கள் இரத்தத்திலே தமிழ்ப் பண்பாடு, கலாசாரம் கலந்துதானிருந்தது. புராணக் கதைகளும் இதிகாசங்களும் அவர்கள் வாழ்க்கையோடு இணைந்திருந்தன. பிறந்த பொன்மை வளர்ந்த திருநாடும் வெறுத்தொதுக்க அடிமைகளாய் நூற்றைம்பது நீண்ட கொடிய ஆண்டுகள் வாழ்ந்தபோதும் அவர்களின் தனித்தன்மையைத்—தமிழர் கூள் என்ற உணர்ச்சியைப்— பாதுகாத்து வைத்தது அவர்களின் பண்பாடுதான்.

சகலரும் விரும்புவது செய்யது பீடி

SEYADU BEEDI / செய்யது பீடி

டிப்போ 192, பழைய சோனகத்தெரு கொழும்பு-12.

டெலிபோன்: 78001.

அவர்களின் வாழ்க்கை கண்ணீரால் எழுதப்பட்ட ஒரு பெருங்காப்பியம். அடிமைத் தொழிலாளர்களால் முன்பும், நாடற்ற அனாதைகளால் இன்றும், அவர்கள் பட்டகஷ்ட நஷ்டங்கள், சகித்த அவமரியாதைகள் மனதைத் தோடும் கதைக்குவித்து. அந்தச் சூழ்நிலையை இலக்கியமாக்கும் கவிஞனே கதாசிரியனே இனிமேல் தான் தோன்ற வேண்டும்.

மலைநாட்டுத் தமிழர் பங்கு

இந்தச் சூழ்நிலையில் வாழும் மக்கள் இலக்கிய வளர்ச்சியில் எப்படிப் பங்கு கொள்ள முடியும்? அவர்களின் பங்கு மிகவும் சொற்பம். ஆனால் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மலைநாட்டுத் தமிழர்கள் தங்களுடைய வியற்ற பங்கைச் செலுத்தியுள்ளனர்.

1885-ம் ஆண்டிற்கும் 1921-ம் ஆண்டிற்கு மிடையில் மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்கள் அழகரன், உணர்ச்சியூட்டும், நாட்டுப் பாடல்களை இயற்றியிருக்கின்றனர். அந்த நாட்டுப் பாடல்கள் ஒவ்வொரு உணர்ச்சியையும்—காதலையும் சாதலையும் மகிழ்ச்சியையும் துக்கத்தையும்—பிரதிபலிப்பனவாக இருக்கின்றன. மலைநாட்டு மக்களின் இதயத் துடிப்பை அந்நாட்டுப் பாடல்களில் உணரலாம். அந்த நாட்டுப் பாடல்கள்கூட அவர்களின் துக்கமான கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பனவாகவுள்ளன.

இருபத்தைந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு இந்திய தேசிய இயக்கத்தினதும் பாஷ்கராதாசின் பாடல்களினதும் செல்வாக்கின் விளைவாகக் கீர்த்தனங்கள் பல இயற்றப்பட்டன; கதிர்காமத்தின்மீதும் சிவனெளிபாதமலையின்மீதும் பாரிஸ் வானமெட்டுப் பாடல்கள் இயற்றப்பட்டன. பிற்காலத்தில் இந்தப் பாடல்கள் அரசியல் பாடல்கள் இயற்றுவதில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர்.

பாரதி பாடல்களும், திராவிட முன்னேற்றக்கழக இயக்கமும், சென்னையிலிருந்து படையெடுத்து வந்த பல்வகைச் சஞ்சிகைகளும் மலைநாட்டுத் தமிழர்களிடையே ஓரளவு இலக்கிய விழிப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்த விழிப்பின் விளைவாகத்தான் குறிப்பிடத்தக்க முதலாவது நாடகத்தைக் காலஞ்சென்ற ஈ. எஸ். மயில்வாகனம் எழுதினார். அண்மையில் மஸ்கெலியாவைச் சேர்ந்த தொழிலாளியான எம். ஏ. இராகவன் "நாடற்ற வன்" என்ற வேறொரு நாடகத்தை

நானூறுதொல்லை நமக்கு

மஹாஹவி

காற்றலைக்க ஆடிக் கலங்கிடினும் சோராது நோற்ற இளங்கொடிக்கு நொந்ததிடை; மெல்லரும்பு நேற்றிருந் தொன்று நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்தவிழ்ந்து பூத்ததின் நென்கின்றிர்—போங்கானும், போங்கானும் நூற்றிரண்டு தொல்லை நமக்கு!

செல்லுண்ட மீதிச் சிதைவிடையே சிந்தையை விட்டெல்லாப் பொழுதும் இருந்தான்; சுவை கொண்ட சொல் கண்டு கண்டு தொடுத்ததனால் இன்றிதோ நல்ல மலிவுப் பதிப்பென்றிர்—நாம் அறியோம். தொல்லைகள் வேறு நமக்கு!

வீதிக் கரையின் வெறுநிலத்தில் தாய் அருகோர் பாதிக் குழந்தை (பசு பாதி தின்றெறிந்த மீதி) கிடக்கிறது; கண்டு விலகாமல் ஏதும் இடுக எனச் சொன்னிர்—கேளும் ஐய போதும் எம் தொல்லை எமக்கு!

வண்டியிலே ஏறி வழிச் செல்லும் போதினிலே அண்டை ஒருவன் அயலா னிடம் களவு கொண்டான்; நீர் இந்தக் கொடுமையினைக் கண்ணிரண்டால் கண்டு தலை ஏன் கவிழ்ந்திர் எனக் கன்னிர்—உண்டு நம் தொல்லை நமக்கு!

மானிடர்கள் — ஆமாம், மனத்தில் வலிவுடையோர்; ஆன பெருமைக் களவில்லை எங்களுக்கே; ஆனாலும் சின்ன அலுவல்கட் கப்புறத்தில் ஏனோ நம் எண்ணம் இறங்காது! சுறாவரும் நானூறு தொல்லை நமக்கு!

எழுதினார். அதில் பல தவறுகள் இருந்தாலும் மலைநாட்டு மக்களின் பிரச்சினைகளில் மக்கள் கவனத்தை முதன் முதலில் திருப்பியது இந்த நாடகம்தான்.

உற்சாகமூட்டும் வரூங்காலம்

மலைநாட்டுத் தமிழர்களில் எழுத்தாளர்களாகத் திகழும் சிலரில் சிதம்பரநாத பரவலர் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். பாரதியின் பாடல்களிலுள்ள வேகத்தை அவரின் பாடல்களில் காணலாம். புத்தரின் சரித்திரத்தை ஈராயிரம்

பாடல்களில் பாடியுள்ளார் அவர். அப்பாடல்களில் பல "தினகர"னில் வெளிவந்துள்ளன.

வரூங்காலம் மிகவும் உற்சாகமூட்டுவதாகவுள்ளது. இந்தப் புத்தாண்டில் மலைநாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையையும் வெற்றி தோல்விகளையும் கஷ்ட நஷ்டங்களையும் சுகதுக்கங்களையும் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் தோன்றலாம்.

இலக்கியத்தின் இலட்சியம் தான் என்ன? மணமும் நிறமும் முள்ள ரோசாப்பூவைப்போல் இலக்கியமும் வாழ்க்கையைத் தன்னகத்தே அடக்கியதாக இருக்க வேண்டாமா? சுவரிலுள்ள சித்திரத்தைப்போல் அது மனதைச் சிறந்த வழியில் செலுத்த வேண்டாமா? தமிழர்களிடையே நிலவும் வேற்றுமைகளை அகற்றி அவர்சளயாவரையும் ஒற்றுமைப் படுத்தும் இலட்சியத்தை அடையத் தமிழ் இலக்கியம் உதவ வேண்டாமா?

பொய்(யா) மொழி

தெய்வம் தொழான் கொழுநன் தொழ எழுவார் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை

வெவ்வே லீலாவே லாபய
மனதை மகிழ்ச் செய்யும்

இதோ!

வெகுமதிக்குரிய பொருள்

உங்கள் சிநேகித, சிநேகிதிகள், காதலன், காதலிகள் ஆகியோருக்கிடையில் அன்பையும், ஆதரவையும், காதலையும் மீளரச் செய்து களிப்படைய, தவறாத நேரம் காட்டும்.

ரூப்லெக்ஸ்

கைக்
கடி
காரங்
களை

பரி
சளி
யுங்
கள்

21 கற்களில் வேலை செய்யும் இயந்திரம் கொண்ட இக்கைக் கடிகாரங்கள் சுவீட்சர்லாந்தில் செய்யப்பட்டவை.

மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் அநேக ரகங்களில் இருக்கின்றன.

இதோ சில ரகங்களின் விலை

10 $\frac{3}{4}$	வெள்ளை எஃகு, துருப்பிடியாதது	ரூ. 137-50	லிருந்து மேலே
10 $\frac{1}{2}$	வெள்ளை எஃகு, துருப்பிடியாதது	ரூ. 127-50	” ”
9 $\frac{3}{4}$	வெள்ளை எஃகு, துருப்பிடியாதது	ரூ. 122-50	” ”
9 $\frac{3}{4}$	20 மைக்ரோன்ரோல்கோல்ட்; பின்புறம் வெள்ளை எஃகிலானது	ரூ. 115-00	” ”
8 $\frac{3}{4}$	மேற்படி	ரூ. 95-00	” ”
6 $\frac{3}{4}$	மேற்படி	ரூ. 97-50	” ”
5 $\frac{1}{4}$	மேற்படி	ரூ. 75-00	” ”

ஒவ்வொன்றும் விநாடி ஊசியுடன் கூடியது.

இலங்கையில் ஏக இறக்குமதியாளர்கள்.

D. E. தேவேந்திரா அன் சன்ஸ்

நகை விற்பனையாளரும், உற்பத்தியாளரும்

போன்: 438 192, புரோட்வே மாத்தறை தந்தி: "DEWACHAKRA"

மற்றும் விநியோகஸ்தர்கள்:- ஜயத் அன்கோ, செட்டித் தெரு, கொழும்பு. K. M. மீராசாயிபு மெயின் வீதி, கொழும்பு. சாமுணா லெப்பை அன்கோ, 170, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு, கொழும்பு. D. S. ஸந்தநாராயண, சிப்பொடுவாவ, அசரஸ்ஸ. மொடர்ன் பென்ஸி பெலஸ், அம்பலநதொட. M. W. கொர்னேலிஸ் சில்வா அன்கோ, கம்புருபிட்டிய. G. M. A. த சில்வா, 22, ஸ்டேசன் ரோட், அரபலாங்கொடை.

கொழும்பு நூலகம் அப்துல் ஸமது அப்துல் ஸமது

அகிலா கிழக்கு வானம் சரியாகத் தெளியவில்லை. காக்கங்கள் மக்களைத் துயில் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. குயில்கள் தூரத்தில் கூவிக்கொண்டிருந்தன. ஸுபஹுத் தொழுகைக் காலம் எழுந்து ஒழுச் செய்வதற்குக் கிணற்றுப் பக்கம் போனேன். பின்பனிக்காலம். ஓரே குளிர். வாரியில் நீரை எடுத்துக் கைகளை நனைத்தேன். குளிரின் வேகம் ஜில்லென்று உடம்பெங்கும் தாக்கிற்று.

சற்றுத் தூரத்தில் பெண்களின் பேச்சொலி கேட்டது. திருமடிப் பார்த்தேன். கூட்டம் கூட்டமாகப் பெண்கள் வந்து கொண்டிருந்தனர். தலையிலே சுருட்டிய பாயும் கையிலே நீண்ட தடியும் கொண்டு, வயல்களில் கதிர் துவைக்கச் செல்லும் பெண்கள் தானவர்கள். மட்டக்களப்புக் கிராமப் புறங்களில் காணக் கூடிய காட்சிகளுள் இதுவும் ஒன்று. அவர்களின் பேச்சொலி இருளைக் கிழித்துக்கொண்டு எங்கும் பரந்தது. முன்னால் வந்து கொண்டிருந்த ஒருத்தி “அலவ் காரக் கதை கதையாமல் காலே எட்டிப் போட்டு வாங்கோகா” என்று பிள்ளை வரபவர்களைத் தூரிகப்படுத்திக்கொண்டு நடந்தாள்.

களங்கமற்ற காலே வேளையில், சலன மற்ற உள்ளத்தோடு, ஸுபஹுத் தொழுகையை முடித்துக் கொண்டு எழுந்தேன். அப்பொழு

தும் தூரத்தில் அப்பெண்களின் கூச்சல் கேட்டது. ஜன்னலைத் திறந்து வெளியே எட்டிப் பார்த்தேன். சூரியன் தன் கதிர்களை எங்கும் வீசிக்கொண்டிருந்தான், என் வீட்டுக்குப் பின்னால் தூரத்திலுள்ள வயலொன்றில் அப்பெண்கள் கதிர் துவைத்துக்கொண்டு நின்றனர்.

காலேக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு பாடசாலைக்குப் புறப்பட்டேன். அந்த வயல் வெளியைக் கடந்துதான் நானும் செல்லவேண்டும். ஒற்றையடிப்பாதைபோன்ற அவ்வொழுங்கையால் நடந்து கொண்டிருந்தேன் நான். என் கண்கள் கதிர் துவைக்கும் அப்பெண்களை நோக்கிச் சென்றன.

கூட்டத்தின் மத்தியில் நின்ற ஒரு பெண்... ஆம் கதீஜா! என்னைக் கண்டதும் எவ்வளவோ சங்கடப்பட்டார். பருவ மலர், பார்ப்போரை மருளச் செய்யும் இளமைத் தோற்றம்! குடியும் குடித்தனமுமாகக், குஷியாக வாழவேண்டியவர், வறுமையின் பிடியில் இப்படிவாளா வெட்டியாக, வயலில் வேலைசெய்து வயிற்றைக் கழுவ வேண்டிய நிலையில் வாழ்கிறார். முகமெங்கும் முத்துத்துளிகள் போல வியர்த்து, நாணமும் சேர்ந்து ஒரு தனி அழகைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

வயலின் சொந்தக்காரரான காசிம் போடியார் கையை விரித்துப் பிடித்துக்கொண்டு, வரம்

பில் நின்றபடி “ம்ம், வெயிலேறத் துக்குள்ள அரவாசி முடியணும்... என்று வேலையைத் தூரிகப்படுத்திக் கொண்டு நின்றார்.

வகுப்புக்குச் சென்றேன். பரீட்சைகளை நடத்தினேன். என்னும் என் மனம், எதிலும் நிலைக்காமல் தவித்தது. கதீஜா, என் உள்ளத்தில் ஒரு புயலை எழுப்பிக்கொண்டிருந்தார். இஸ்லாம் கூறும் பொருளியல் திட்டத்தின்படி இஸ்லாமிய செல்வநதர்கள் நடத்தால், கதீஜா போன்ற அபலைகள், ஏன் வாழ்விழந்து வாட வேண்டும்... இப்படி எண்ணியது என் உள்ளம். கதீஜா எனக்குத் தெரிந்தவர். எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்தவர். அவளுக்குப் பருவ வயது எய்திய தங்கை யொருத்தியும் இருக்கிறார். காசிம் போடியாரின் குடும்பத்தை அண்டிவாழும் ஒரு குடும்பம் இவளுடையது. போடியாரின் வயல்களில், கதீஜா, அவள்தாய், தங்கை எல்லோருமே வேலைசெய்வார்கள். மற்ற நேரங்களில் போடியாரின் குடும்பத்திற்கு ஒத்தாசையாக இருப்பார்கள்.

மாணவர்கள் இன்று கட்டுரை எழுத வேண்டும் சார், என்றனர். என் மனத்திரையில் நடமாடும் சம்பவத்தையே நினைத்து, “சரி ‘வயற்காட்சி’ பற்றி எழுதுங்கள்” என்றேன். எழுதிக்கொண்டு வந்தார்கள். என்னுள்ளத்திற்கும் அவர்களது உள்ளத்திற்கும் தான் எவ்வளவு வேறுபாடு பச்சைப் பச்செலனை விளங்கும் வய

60 வருஷங்களுக்கு மேலாக புகழ் விழங்குவது

இத்தெய்விக மருந்து எல்லாவித படையை யும் சீக்கிரமாகக் கடைசிவரையும் குணப் படுத்துகிறது. இது மிகவும் சாந்தமானது. நமைச்சல் அல்லது எரிச்சல் உண்டாவதில்லை. தங்கள் நேரத்தையும் பணத்தையும் வீண் செலவு செய்து கொண்டவர்கள் ரிஷிகளிம்பை ஒருதடவை உபயோகிக்கும்படி நன் மதி கூறப்படுகிறார்கள். இக்களிம்பின் குணம் தேகத்தில் எப்பாகங்களிலேனும் நேர்ந்திருக்கும் கீழ்க்கண்ட சருமவியாதிகளை 2 அல்லது 3 வேளையில் வேருடன் போக்கடித்து நல்ல சுகத்தை உண்டாக்கும்.

இரத்தக்கெடுதியினால் உண்டாகும் மேகநீர் பற்று, படை, எச்சல் தடிப்பு, கக்கூஸ் பற்று, சொறி, சிரங்கு, பித்த வெடிப்பு, சேற்றுப்புண், கரப்பான், புழுக்கடி, தேமல், முகப்புரு, நடைச்சல், கரும்பற்று, வண்ணக்கடி, நீர்க்கியும் படையுள். தேகத்தில் உண்டாகியிருக்கும் பலவித தடிப்புகள், கறுப்புக்கள் முதலியவற்றை நிவிர்த்தியாக்கும்.

ரிஷி களிம்பு

டப்பி 1க்கு ரூபாய் 1-00. தபால் செலவு சதம் 85

விலாசம் தெரிவிப்போருக்கு சுகாதார விதிகளடங்கிய புத்தகம் இனும்.

ஞானசுந்தர வைத்தியசாலை

T. D. மதுரநாயகம் அன் கோ,
187, செட்டியார் தெரு. கொழும்பு-11

ரஸ்சிக்கலும் மூலையாந்தும்

ரிஷி லேகியம்

(ரிஷிகருணைக்கிழங்கு லேகியம்)

ரிஷி படம் உள்ளதாவெனப் பார்த்து வாங்கவும்

மூலமுனைகள், இரத்த மூலம், சீழ்மூலம், வெளி மூலம், உள்ளமூலம், பௌந்திரம், கைகால் அசதி, சோம்பல், அஜீரணம், பசியின்மை, பித்த வாய்வு, புளியேப்பம், வயிற்றுப்பு பொருமல், இடுபுவல், நெஞ்சுவலி, பற்றுக்கள், கண், கை, கால், திரேக எரிச்சல், தேக மெலிவு, மூலச்சூட்டினால் உண்டாகும் எல்லா வியாதிகளையும் உடனே கண்டிக்கும்.

15 நாள் டிள் ரூ.3-00. 30 நாள் டிள் ரூ. 5-50

தபால் செலவு சதம் 85

தலைவலிக்கு

ரிஷி நேத்திர சஞ்சீவி

தைலம்

(108 மூலிகைகளால் தயாரிக்கப்பட்டது)

இதனைத் தலைக்கு வைத்துவரின் குணமாகும் வியாதிகள்:-

கண் எரிச்சல், கண் சிவப்பு, கண்ணீர் வடிதல், பூவிழுதல், கண் அரிப்பு, காதில் சீழ் வடிதல், காதுக்குத்து, பீனிசம், செவிடு, காது இரைச்சல், காது மந்தம், மூக்கிலிருந்து நீர் வடிதல், இரத்தம் வருதல், ஓயர்த்தும்மல், நாற்ற உணர்ச்சி காணல், வாசனை உணர்ச்சி இல்லா இருப்பது, மண்டையிடி, மண்டைக்கரப்பான், பிடரிவலி, ரோமம் உதிர் தல் முதலியவைகளைக் குணப்படுத்துவதோடு தலைமயிரைக் கறுத்த நிறத்தோடு நீண்டு அடர்த்தியாக வளரச் செய்யும்.

புட்டி 1க்கு ரூ. 3-00. தபால்

செலவு சதம் 85

லிசுழைகையும், சூற்றிப்பழுத்த
தங்கநிறக் கதிர்களின் இலிய
தோற்றத்தையும், கதிர் துவைத்
தல், கதிரடித்தல் போன்ற காட்சிக
ளையும், மாணவர்கள் கவிதை நயத்
தோடு வர்ணித்தி ரு ந் த னர்.

ஆனால்... கண்ணெதிரே... உழைப்
பவர்கள் படும் உளமுருகும்
நிலையயிட்டு ஒருவரிசூட எழுதி
ஞர்களில்லை. பெண்கள் ஆடுவதி
லும், அசைவதிலும், உழைப்பதி
லும் எல்லோருமே அழகைக் காண்

கின்றார்கள். அந்த அழகின் உள்ளே
மறைந்துள்ள அவலவாழ்வை யார்
தான் எண்ணுகிறார்கள்? வள்ளக்
கிலே விழும் விட்டிலைக் கண்டு
சிரித்து மகிழும் குழந்தையுள்ளம்
மனிதர்களிடம் இன்னுந்தான் மாற

வில்லையே. மாணவர்களுக்கு இது எப்படிப் புரியும்?

பாடசாலை கலைந்தது. வீட்டுக்கு வந்தேன். அப்பெண்களின் ஓயாத உழைப்புத்தான் இன்னும் முடிய வில்லை. தகிக்கும் வெயில் உயிரினங்களைக் கருக்கிக்கொண்டிருந்தது இந்தப் பெண்கள் மட்டும் உயிரினங்களோ, அல்லவோ நானறியேன்! கதீஜாவை என்கண்கள் கேடின. அவள் முகம் உஷ்ணத்தால் கறுத்து, வாடியிருந்தது கன்பலம் கொண்டமட்டும் கால்களால் கதிர்களைத் துவைத்துக்கொண்டிருந்தாள். காசீம் போடியார் பக்கத்திலிருந்த பாண் ஒன்றில் இருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

★

நான் சாப்பிட்டுவிட்டு ஆன்றைய தினசரிவாசியப் பூட்டிக்கொண்டிருந்தேன். “தம்பி! கொஞ்சம் தண்ணி தாப்பா!” என்ற குரல் வெளியிலிருந்து வந்தது எட்டிப் பார்த்தேன். கதீஜா ஒரு செம்புடன் நின்றாள். இதிலிருந்து இப்பொழுது தான் சாப்பிடப் போகிறாள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். “என்ன கதீஜா! இன்றைக்கு வெயில் கஷ்டம்தான் அல்லவா? என்றேன் நான்.

“ஓம் தம்பி! என்ன செய்வம்! மனிசன்ட வாழ்வைவிட வெயில்கஷ்டமில்ல” என்றாள் கதீஜா!

கதீஜாவும் நானும் சமவயதினராகத்தான் இருப்போம். ஏழமை அவளைப் பழுத்த அணுவவசாலியாக்கி விட்டது அவளுடைய தத்துவ சிந்தனையில் நான் மிகவும் இளையவனாகத் தோன்றினேன். வேலைக்காரப்பையன் செம்பில் நீர் நிறைத்துக் கொடுத்தான். கதீஜா போயவிட்டாள்.

மறுநாளும் கதீஜா சாப்பிடுவதற்காக நீர் எடுக்க வந்தாள். அவளிடம் “கதீஜா! கோவிச்சக்காதே! உனக்குக் கல்யாணம் ஒழுங்கு ஒன்று மில்லையா? இப்படியே கஷ்டப்படத்தான் போகிறாயா?” என்று கேட்டேன் நான்.

கதீஜாவின் முகத்தில் சிந்தனைக் கதிர்கள் பரந்திருந்தன. ஒரு பெருமூச்சு விட்டபடி “நீங்க என்ற ஓடப்பொறப்பு மாதிரி! கேட்டதுக்காசச் செல்றன்! பத்து வயதில் எங்க வாப்பா மவுத்தானக்கில் இருந்து உம்மாவோட வடல்லதான் வேலை செஞ்சுக்கிவாறன் உழக்கிறதெல்லாம் தின்னக் காணா பத்தநூத்த உதவுறதுக்கும் காக்கா, மாமா! என்டு யார்

இருக்கா? தங்கச்சியும் பெரிய மன்சியாப் போச்சி! எல்லாத்கையுர் நெனச்சா எனக்குக் கல்யாணத்தில் புரியமே இல்லை. நாமதான்

வந்துக் கஷ்டப்பட்டு வாறம் தங்கச்சியாவது சந்தோசமா இருக்கட்டுமோ என்று அவக்குத்தான் ஒரு மாப்புள பேசி இரிக்கோம்.

ஆண்டவன் உதவி செஞ்சா அத்தி
மாதம் தங்கச்சிர, கலியாணம்
நடக்கும்," என்றான் கதீஜா.

பாவம்! கதீஜாவுக்குத்தான்
எவ்வளவு தியாக உள்ளம். தான்
வாழ் விழந்தாலும், தங்கையாவது
மகிழ்ச்சியாக வாழட்டுமே என்று
நினைக்கிறான். இப்படியான உள்
ளம் காசும் போடியார் போன்
றாக்கு மட்டும் ஏற்பட்டால்,
கதீஜா போன்றார் இப்படி என்
கண்ணீர் சிந்த வேண்டும்? மறு
நாள் காசும் போடியார் வீட்டில்
நான் கண்ட காட்சி...!

அவருடைய வீட்டு வளவுக்குள்
என் போட்டால் எண்ணெயாக
ஓடும், அவ்வளவு சனத்திரள். ஆம்!
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்ன
ர்கள்! பிச்சைக்காரக் கும்பல்.
அன்று ரமழான் மாதம் பிறை இரு
பத்தேழாதலால், காசும் போடியார்
வழங்கும் ஏழைவரியை வாங்க,
வந்த கூட்டம்தான் அது.

ஒருபுறம் நெல் குவிக்கப்பட்டி
ருந்தது. மறுபுறம் பத்துச்சதம்,
ஐந்து சத நாணயங்களாகக் குவிக்
கப்பட்டிருந்தன. போடியார் நடு
வில் நின்றுகொண்டு, ஒவ்வொருவ
ருக்கும் ஒருகொத்து நெல், கையில்
வரக்கூடிய இரண்டு மூன்று நாண
யங்கள் இப்படிக் கொடுத்துக்
கொண்டிருந்தார். ஒருவர் அங்கு
மிங்குமாக ஓடிக்கொண்டு அந்தக்
காட்சியைப் படம் எடுத்துக்கொண்
டிருந்தார், பத்திரிகைக் கா. க.
கதீஜா ஒரு தென்னை மரத்தில்
சாய்ந்தபடி ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன்
இவற்றை எல்லாம் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான். அவளது சிந்
தையின் சாயல் என்னைப் போன்ற
ஏழைகள் எத்தனையோ பேர் வாழ்
விழந்து தவிக்கையில் போடியார்
போன்றார், இப்படியான விளம்பர
தருமங்கள் கொடுக்கும்படிதானா
இல்லாம் கூறுகிறதா? என்று கேட்
பதுபோலிருந்தது.

★

மா தங்கள் சில சென்றன.
ஒருநாள் கதீஜா என்
னைக் கண்டு, தங்கைக்கு விவாகம்
நடைபெற்று விட்டதாகவும்,

ச(ா)ரீரமா?

இன்னிசைக் கச்சேரியில் வித்
வான் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ரசிகரில் ஒருவர்:— சாரீரம்
ரொம்ப நல்லாபிருக்கே!

நண்பர்:— ஆமா, ஆமா பார்க்
கிற வாட்டில் ஓரே விச்சில் பத்துப்
பேர் சாய்வான் அப்படியில்லே?

தானும் உம்மாவும் வேறு எங்கோ
இருப்பதாகவும் கூறினார். "போடி
யார் குடும்பத்திற்கு மிகவும் ஓத
தாசை செய்வீர்களே! தங்கையின்
விவாகத்திற்கு ஏதும் உதவி செய்
தாரா?" என்றென் நான். அதற்குக்
கதீஜா, "போடியார் இப்படியெல்
லாம் குடுத்தா பொழுது படுவா
பக்கம் கெழும்புமே" என்றான். இந்
தச் சம்பவமும் நடந்து சில மாதங்
கள் சென்றன.

ஒருநாள் கதீஜா என்னைத் தேடி
வீட்டுக்கு வந்திருந்தான். அவர்
கண்கள் கலங்கி, முகம், வாடியிருந்
தது.

என்ன கதீஜா! என்ன வேண்
டும் என்று கேட்டேன் நான், பெரு
வியப்புடன்!

அவள் கண்களிலிருந்து மளமள
வென நீர் கொட்டியது. வாயினால்
சொற்கள் கூடச் சரியாக வெளி
வராமல்... உம்மாவுக்குக் கடுமை
யான வருத்தம். எவ்வளவோ பாச்
த்திறம், ஊசி போடணும் என்று
டாக்டர் செல்லார். காசி அஞ்சி
சூபா வேணும். ஒங்களை விடக்
கேக்க ஆருமில்லை.....

"அதுக்கென்ன கதீஜா" இந்தா
காசு, கொண்டுபோய் டாக்டருக்
குக் கொடுத்து, உம்மாவின் சகத்
தைக் கவனி. ஆண்டவன் உதவி
செய்வான் என்று ஆறுதல் கூறி
னேன்.

அவள் இன்னும் அழுதபடி "...
உம்மா உங்களைக் கையோட கூட்
டிக்கி வரச்சொன்னா! ஏனென்தே
தெரியாது. அது நெலயப் பாதர
பயமாயிருக்கி" என்றான்.

"அதுக்கென்ன கதீஜா! இதோ
கூடவே வருகிறேனே" என்று,
"டவலை" எடுத்துத் தோளில்
போட்டுக்கொண்டு புறப்பட்டேன்.

குளிந்து துழையும் குடிசை
அது. சர்வமும் தென்னோலையால்
ஆனது. கூரையில் சுரைக் கொடி
யொன்று வளர்ந்து பச்சைப்பசே
லென விளங்கியது. வாசலின் மூன்
புறத்தில் சில கொச்சிக் கன்றுசு
ளும், கத்தரிச் செடிகளும், காய்த்
துக் குலுங்கின. ஏழைகளின் உள்
ளங்கள் போல அவர்களது இல்லங்
கன்கூடப் பசுமையும் சமுமையும்
நிறைந்ததுதான் போலும்!

வீட்டுக்குள் கதீஜாவின் உம்மா
முனகிக்கொண்டிருந்தாள். என்
னைக் கண்டதும் "வா! வாப்பா!"
என்று கூறியபடி எழுந்திருக்க
முயன்றாள். நான் தடுத்து, படுக்கச்
செய்து நேரையப்பற்றி விசாரித்
துக்கொண்டிருந்தேன். சிறிது
நேரத்தில் காசும் போடியாரும்
அங்கு வந்தார். அவரும் என்னைப்
போலக் கூட்டிவரப்பட்டார் என்

சொல்லாத கோபம்

அயல் வீட்டு ஆசாமி:— ஓய்!
சின்னரம்மான். ஏன்
காணும் சுப்புமணி
யன்றை கலியாண வீட்
டுக்கு நீர் போகவில்
லையே?

சின்னார் அம்மான்:— நான் ஏன்
போகவேணும்—அவன்
கலியாண வீட்டுக்கு
எல்லோருக்கும் சொல்
லிப்போட்டு, 'ஹூஸ்
முனுக்கு' எனக்குத்
தன்னும் சொல்லுந்
தில்லை யெனடிட்டான்.

பதை அறிந்ததும் எனக்கு வியப்
பாக இருந்தது.

கதீஜாவின் தாய், எதை
நினைத்தோ விம்பி விம்பி அழ
தாள். பின்னர் "கதீஜா! இருசு
வாமகன்" என்று அழைத்தது. பக்
கத்தில் இருக்கச் சொல்லார்.
சிறிது அமைதி. பயங்கரமான
அறிந்த அமைதியைக் கிழித்துக்
கொண்டு மெல்லிய குரலில் கதீஜா
வின் தாய் போடியாரைப் பார்த்
துப் சேகரினார்.

"போடியார்! நீங்க பெரியலங்க!
உங்குட மானத்த நான் இந்த இரு
பத்தஞ்சிவருசமா காப்பத்தினன்.
கதீஜாவை ரெண்டு மாதம் வயிற்
றில் இருக்கக்கொவதான், எனக்குக்
கலியாணம் நடந்திச்சி. கதீஜாவின்
வாப்பா, நீங்கதான் எனட
"சிரறு" கதீஜாக்குக்கூட இண். க்
கித்தான் தெரியும். இந்த ஊர் அறி
யாத ரகசியத்த இண்டக்கித்தான்
சொல்றன். உங்க மகன் உங்க வட்ட
யில் வெள்ளாம ஆவக்கிறக்கூட
நீங்க பார்த்துக்கிட்டிருந்தீங்க.
இருபத்தஞ்சி வயசாகியும் கலியா
ணம் பண்ணை தாக்கத்தில்லாம்.
அது வாராவெட்டியாக இருக்கிது.
இதையும் பாத்துக்கிட்டிருந்தீங்க.
இண்டக்கி, தம்பி, மாஸ்டரையும்
சாக்கியாவெச்சி, உங்க மகனை உங்க
ளுக்குக்கிட்ட ஒப்படைச்சிற்றன்.
ஆண்டவன் நம்ரெண்டு பேர்
பொளையயும் பொறுக்கணும்..."
அவ்வளவுதான். கதீஜாவின் தாய்
கண்ணை மூடினார்...

நான் பிரமித்துப் போய் நின்
னேன். கதீஜா தாயைக் கட்டிப்
பிடித்துக்கொண்டு கதறிஅழுதாள்.
போடியார், மலையாளரோ: சிலையா
ரூரோ! அவருடைய இரு கண்களில்
லிருந்தும் நீர் தாரை தாரையாக
வடிந்தது.

(யாவும் கற்பனை)

இசை, ஓவியம், சிற்பம், என்பன இன்பந்தரும் கலைகள், அவற்றுள்
புகைப்படக் கலையும் ஒன்றே. ஆகவே

உங்கள் அழகின் தோற்றத்தைப் புகைப்பட மூலம் மீளிரப்
பார்க்கவேண்டாமா?

எவ்விதமான போட்டோத் தேவைகளுக்கும் தயாராகவிருக்கிறோ

பாரத் ஸ்டூடியோ

படப்பிடிப்பாளர்கள்

BHARAT STUDIO

PHOTOGRAPHERS,

82/ 1 & 2, Kasturiar Road.

Telephone: 252.

JAFFNA.

Telegrams: BARATFOTO

வரதர் வெளியீடு

சைவ சமய பாடத்திரட்டு (SAIVAISM)

ஜி. சி. ஈ. வகுப்பு இந்தசமய பாடப்புத்தகம். முழுப்பகுதியும் அடங்கியது. விரிவான
உரைக்குறிப்புகளும் அனுபந்தங்களும் கொண்டது. எழுதியவர்கள்: வித்துவான், பொன்.
முத்துக்குமாரன் பி. ஓ. எல்., பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சரசர்மா. விலை. ரூ. 3-25

தமிழ் மரபு

ஜி. சி. ஈ. வகுப்பு மொழிநூல். வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன், பி. ஓ. எல்.
எழுதியது. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார் ஆகியோர்
போற்றிப் புகழ்ந்து அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார்கள். விலை. ரூ. 3-50

இலக்கிய வழி

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் அரிய கட்டுரைத் தொகுதி விலை. ரூ. 1-50

முன்னுரவது கண்

பண்டிதமணியவர்களைப் பற்றிய வாழ்க்கைச் சித்திரம். திரு. கனக. செந்திநாதன்
எழுதியது. விலை. சதம் -/60
திருக்குறளம்பொழிப்புரையும் (288 பக்கங்கள்-மலிவுப்பதிப்பு) விலை சதம் -/65

ஆனந்தா அச்சகம் - புத்தகசாலை

226, காங்கேசன்துறை வீதி, :: யாழ்ப்பாணம். போன்: 348.

சமூக வாழ்க்கையில் மொழி ஒரு முக்கிய இடம் வங்குகிறது. சிறு சமூகங்களாகவும் பெருஞ் சமூகங்களாகவும் உள்ள மக்களை மொழி ஒன்று படுத்துகிறது. உயிருள்ளவை ஒன்று இன்னொன்றுடன் வைத்துக்கொள்ளும் தொடர்பு முறையே விரிந்த கருத்தில் மொழி எனப்படும். நாகரிக மற்ற பிற்போக்கான மக்களுக்குக் கூட மொழி உண்டு. ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் ஒவ்வொரு கூட்டத்துக்கும் ஒவ்வொரு மொழி உண்டு. அத்தகைய மொழிகள் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டு வரலாற்றை உடையன. மாகல் முல்லர் என்பவர் தமது மொழி இயல் நூலில் உலகில் உள்ள மொழிகளின் எண்ணிக்கையை துணிந்து கூற முடியாதெனினும் அவை தொளாயிரத்துக்கு அதிகமானவை என்றும் கூறியுள்ளார். தமிழ் மொழியையும் சிங்கள மொழியையும் அவற்றுள் இரண்டெனக் கூறலாம். இலங்கையில் வழங்கும் இவ்விரண்டு மொழிகளையுமே சமீபத்து மக்களில் மிகப்பெரும் பான்மை

சமூக வாழ்க்கையில் மொழி ஒரு முக்கிய இடம் வங்குகிறது.

அறுபது வீதமானோர் சிங்கள மொழியை வழங்குகின்றனர். வடகிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் மக்களுள் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து வீதமானோர் தமிழ் மொழியையே தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். இனி இம்முன்று பகுதிகளிலும் முஸ்லிம்கள் எவ்வாறு பரவி உள்ளனர் என்பதை அறிய முயல்வோம்.

1953-ம் ஆண்டில் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் கணக்கீட்டின்படி இலங்கையில் 468, 146, இலங்கைச் சோனகரும் 28,736 மலாயரும் வாழ்ந்தனர். மொததயம் 541,800 இலங்கை முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தனர், இப்புள்ளி மதிப்பீட்டை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கும்

வீட்டு மொழியாகவோ தாய்மொழியாகவோ கொண்ட முஸ்லிம்கள் இல்லை என்றே கூறிவிடலாம். இலங்கைச் சோனகரின் சமய மொழி அரபாகும். அரபுக்கு அடுத்தபடியாகத் தமிழ் கருதப்படுகின்றது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடைபெறும் ஜும்ஆத் தொழுகையுடன் சம்பந்தப்பட்ட குத்துப்பரப்பிரசங்கம் அரபியிலும் தமிழிலுமே நடைபெறுகின்றது. அத்தகைய பிரசங்கம் சிங்களத்தில் நடைபெறும் என்பதை இப்பொழுது நினைக்கவும் முடியாது. அம்மட்டன்று. முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்களில் அரபு, தமிழ் அல்லத் மொழிகளை (குறிப்பாகச் சிங்கள மொழியை) உபயோகிப்பது பாலம் உண்டாகும் காரியமாகும் என்று கருதுபவர்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே இன்றும் இருக்கின்றார் முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கையில் அளிக்கப்படுகின்றது. முஸ்லிம்களின் அடுத்த மொழி தமிழ் எனக் கருதப்படுகின்றது. தமிழ் மொழியிலே இல்லாமிய அடிப்படையில் எழுந்த பல நூல்களைக் காணலாம். தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் முஸ்லிம் மக்கள் பெருந் தொண்டு புரிந்துள்ளனர். தென் இந்தியாவில் வாழும் முஸ்லிம் புலவர்களுடன் தமிழ்த் தொண்டு நின்றுவிடவில்லை. தமிழ்ப் பாலவர்கள், புரவலர்கள் அறிஞர்கள் பலர் சமீபத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர். தமிழுக்குத் தனிப்பெருந் தொண்டு புரிந்துள்ளனர் கவிசைகள், புனைந்துள்ளனர். வசனநூல்கள் இயற்றியுள்ளனர். மார்க்கக் கிரந்தங்களை எழுதியுள்ளனர். இசையோடு சம்பந்தப்பட்ட பல பாடல்களை யாத்துள்ளனர். கல்வித் துறையில் பணிபுரிந்துள்ளனர் புலவர்களுக்குப் பெருந் உதவி புரிந்து வள்ளல்கள் என்று மதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

எம். எம். உவைஸ் எம். ஏ

யானோர் வழங்குகின்றனர் ஓர் இனத்தின் மொழி அவ்வினத்தின் தனிப்பெரும் செல்வமாகும். அலெக்ஸான்டர் ஹெர்குலானோ என்பவர் மொழியும் சமயமும் இரண்டு வெண்கலச் சங்கிலித் தொடர்கள் என்றும் அவை காலப் போக்கில் முன்னைய சந்ததியைப் பின்னைய சந்ததியுடன் தொடர்புபடுத்திக் கடமை புரிந்துள்ள என்றும் கூறியுள்ளார்.

இலங்கையைத் தாய் நாடாகக் கொண்டுள்ள சமூகத்தினர் சிங்களவரும் தமிழரும் சோனகராவர். சிங்களவர் சிங்கள மொழியையும் தமிழர் தமிழ் மொழியையும் தாய் மொழிகளாக உடையவர். இலங்கையில் வாழும் சோனகரும் தமிழ் மொழியையே உபயோகிக்கின்றனர். இலங்கையை மொழிவாரியாக மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து வீதமானோர் சிங்கள மொழியை வழங்கும் பகுதியில் மேல் மாகாணமும் தென்மாகாணமும் வடமேல் மாகாணமும் வடமத்திய மாகாணமும் சப்பிரகமுவா மாகாணமும் அடங்கும். மத்திய மாகாணத்தையும் ஊவா மாகாணத்தையும் கொண்ட பகுதியில் வாழும் மக்களுள் நூற்றுக்கு ஐம்பதிலிருந்து

பொழுது இலங்கைச் சோனகருள் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் தமிழ் மொழி பெரும்பான்மையாக வழங்கும் பிரதேசங்களிலும் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் சிங்களப் பகுதிகளிலும் வாழ்கின்றனர். மலாயருள் நூற்றுக்கு 6 வீதமானோர் தமிழ் மொழி வழங்கும் பிரதேசங்களிலும் எனையோர் சிங்கள மொழி பெரும்பாலும் வழக்கிலுள்ள பகுதிகளிலும் வசிக்கின்றனர். சிங்களம் பெரும்பான்மையாக வழங்கும் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த போதிலும் அவர்கள் தமிழ் மொழியையே தத்தம் வீட்டு மொழியாக வழங்கி வருகின்றனர்.

முஸ்லிம்களின் மொழி தமிழ்

சமீபத்து முஸ்லிம்களின் ஆதி மூகாதையர் அராபியராவர் இது இவ்வாறெனின் அவர்களின் தாய் மொழி அரபு மொழியாக இருந்திருக்க வேண்டும் அல்லவா? ஆனால் அரபு மொழியை வீட்டுமொழியாக உபயோகிக்கும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வீடுகளைக் காண்பது அரிதிலும் அரிதாகும். மேலே கூறியது போல் முஸ்லிம்களுள் பெரும்பகுதியினர் சிங்களப் பகுதியில் வாழ்கின்றனர். எனினும் சிங்களத்தை

இலக்கியத்தில் வேர்விலே முஸ்லிம்கள் முதல்முதல் குடியேறிய இடங்களுள் வேர்விலே யும் ஒன்றாகும். வேர்விலே கடற்கரை ஓரமாக உள்ளது செம்மிலை என்ற இடம். செம்மிலையைச் சுற்றிவாழ்ந்து பக்கங்களில் நீந்துள்ளது. சமீபத்தில் குடியேறிய முஸ்லிம் மக்கள்

எின் முதற்பிரிவினருள் ஒரு கூட்டத்தினர் வழித்தோன்றல்களுள் ஒருவராக செய்கு அஷ்றப் வலியுல்லா கருதப்படுகிறார். அவரைப் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட தமிழ்ப் பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு பாடல்களை வேர்விடீக்கு அணித்தாயுள்ள மக் கூனில் வாழ்ந்த அப்துல் ஹமீது மரைக்கார் என்பவர் இயற்றியுள்ளார். அப்துல் ஹமீது மரைக்கார் எனபவரின் அத்தகை பாடல்கள் தோத்திரப் புஞ்சத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. தோத்திரப் புஞ்சத்தில் முதலில் முனஜாத்துப் பாடல் உள்ளது. ஆண்டவனிடம் குறை இரத்தலையே முனஜாத்துப் பாடல் என்பார். அந்த முனஜாத்துப் பாடல் செய்கு அஷ்றப் வலியுல்லா அவர்கள் பேரில் பாடப்பட்டது. அந்த முனஜாத்தில் உள்ள காப்பு வெண்பாவே அவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வெண்பா பின்வருமாறு:—

நீர்பூத்த வாரிதிசூழ் நீணிலத்தி
வாரிலங்கைச்
சீர்பூத்த கெச்சிமலைத்
திபகற்பத் — தேர்பூத்த
சத்தார்பை கஷ்றபுபாற்

சார்பு முனஜாத்துரைக்கக் கத்தாவாங் காருணியே காப்பு” முனஜாத்துப் பாடல்களுக்கூரிய இலக்கணங்கள் அனைத்தும் இப்பாடலில் அமையப் பெற்றிருக்கின்றன.

ஒருபாட்டை எடுத்துக் கொள்வோம். அங்கு இலங்கை “சரன் தீவு” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சரந்தீப் என்ற சொற்றொடர் சரணடைந்த தீவு என்ற பொருள் சாணிக்க ஆளப்பட்டுள்ளமை ஈண்டு நோக்கற்பாலது. ஆதிபிதா ஆதம்நபியின் பெர்ப்பாதம் இலங்கையில் பட்டது என்றும் அப்பேற்றினைக் கருதியோ என்னவோ செய்கு அஷ்றப் வலியுல்லாவும் இலங்கை வந்து வாழ்ந்தார் என்று கருத இடமிருக்கிறது என்றும் அப்பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அந்தப் பாடல் பின்வருமாறு:—

போதாந் தந்தை ஆதம்
பொற்பதஞ் சரன்தீவின் சீர்ப்
புகா மீதிலுற்ற

பொருட்டதினாலோ நீரிம்
மாதா மிலங்கி லங்கை வந்துற
வாழ்கின்றீர் நல்
ஆதாம் பெருகும் சைசு

அஷ்றபு வலியுல்லாவே.
இலங்கை முஸ்லிம்களின் திருத்தலங்களுள் கெச்சிமலையும் ஒன்று. முஸ்லிம் மக்கள் புனிதயாத் திரை செய்யும் தலமுமாகும்.

திருத்தலம் என்பதனால் கெச்சிமலை பாடல் பெற்ற திருத்தலமாய் விளங்குகின்றது. பாடல் பெற்ற திருத்தலம் என்று கூறும்போது பக்தி தனும்பும் தேவாரப்பாடல்களே நினைவுக்கு வருகின்றன. ஆம் கெச்சிமலையைப் பற்றியும் தேவாரப் பாக்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. பெருந்தொகையான திருப்பாக்கள் இல்லாத போதிலும் ஒன்பது இனிய செய்யுளைக்கொண்ட கெச்சிமலைத் தேவாரம் என்ற ஒரு பாடற் ரொகுதியிண்டு. கெச்சிமலைத் தேவாரமும் தோத்திர புன்சம் எனும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தத் தேவாரப் பாடற்ரொகுதிக்குக் காப்புச் செய்யுள் ஒன்று உள்ளது. இந்தக் காப்புச் செய்யுள் நேரிசை வெண்பாவாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. இவ்வெண்பாவில் இலங்கை சைலான் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பூவார்வை லரனகரிற்
பத்த கெச்சி மாமலையில்
தோவர் ஷைகஷ்றபெனுஞ்
சீர்வலி மேல் — மாவார்தே
வாரமதாம் பாபாட

வாண்டவனே சித்தியுப
காரமதாய் நின்றறளுென் கண.”
இந்தக் கெச்சிமலைத் தேவாரப் பதிகத்தில் கெச்சிமலையில் சமாதியுற்றிருக்கும் செய்கு அஷ்றப் வலியுல்லா புகழ்ந்து பாடப்பட்டுள்ளார். அங்ஙனம் பாடப்பட்ட முதற் செய்யுள் பின்வருமாறு:—

ஆரா ரம்புலியே சயிகஷ்ற
பெனும் வலியே
வாரா ரங்கடல் சூழ்
கெச்சிமாமலை மின்சுடரே
சீரா ரன்பருளே வுவிதேட
வொண்ணப் பொருளே
நாரா நஞ்சாரனே சொவி
நாரும் பணிவேனே.”

இதே பாணியில் மற்றச் செய்யுட்களும் அமைந்துள்ளன. கெச்சிமாமலைத் தேவாரத்தின் கடைசிச் செய்யுள் முத்திரைக் கவியாக அமைந்துள்ளது அது வருமாறு:—

தேவா நங்குருவே யுயர்
தின்வரைந் தருவே
மாவா ராந் கொள்வீர்
கெச்சி மாமலை மின்சுடரே
பூவார் காவரனே செய்யும்

பூரணப் பூஞ்சாரனே
நாவா ரப்துல்ஹமீத் சொலி
நாரும் பணிவேனே.

வேர்விடீக்குப் புகழ்தேடிக்கொடுத்த இன்னொரு ஞானி செய்கு முஸ்தபா ஒலியுல்லா என்பவராவார். அவர் பல அரிய சாதனைகளை நிலை நாட்டியுள்ளார் தாய இஸ்லாமிய முறையிலிருந்து ஓர் அணுவளவா

வது பிறழாது வாழ்ந்த செய்கு முஸ்தபா ஒலியுல்லா அவர்களின் வாழ்க்கை பல புலவர்கட்குப் பாடுவதற்குப் பொருளாய் அமைந்துள்ளது. அப்பெரியார் சர்வசாதாரணமாகத் குழந்தை மரிக்கார் என்று வழங்கப்பட்டார். அப்பெரியாரைப் பற்றிப் பாடியவர்களுள் அகமது லெப்பை மரிக்கார் உபாத்தியாயரும் ஒருவராவார். புலவரும் வேர்விலையையே சேர்ந்தவர். இலங்கையில் தோன்றிய சிறந்த இஸ்லாமிய கவிஞர்களுள் ஒருவர். நினைத்தவுடன் பாடும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். மக்கள் கூட்டங்களில் தமது கவித்தேனை வாரி இறைக்கும் சக்தி படைத்தவர்.

முஸ்லிம் கவிஞர்கள்

கவிஞர் அஹ்மது உபாத்தியாயர் செய்கு முஸ்தபா ஒலியுல்லாவைப் பற்றி பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். ஆதம் என்பவரின் புதல்வரான செய்கு முஸ்தபா ஒலியுல்லா இலங்கையில் பிறந்த தலை சிறந்த ஞானிகளுள் ஒருவராவார். அப்பெரியாரைப் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட இடம் மியப்பாடலும் உள்ளது. அப்பெரியார் மதபோதகராகவும், ஞானியாகவும், மட்டும் இராது தலை சிறந்த நூலாசிரியராகவும் விளங்கினார்.

இல்லாமிய அடிப்படையில் தமிழ் நூல்கள், இயற்றிய ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்களுள் தலை சிறந்து விளங்கியவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் வாழ்ந்தனர். அவர்களுள் யாழ்ப்பாணத்து சு. அசனூலெப்பையும் ஒருவராவார். இவர் சுல்தான் முகியத்தினின் புதல்வர் ஆவார். தமிழ் அரபு ஆங்கில மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். அசனூலெப்பை அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தும் புகழ்ப்பாவணி என்ற பெயருடன் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. திருப்புகழ், அந்தாதி, முனஜாத்து, ஆசிரிய விருத்தம் முதலியவை அந்தப் புகழ்ப் பாவணியில் இடம் பெற்றுள்ளன. திருப்புகழ் முகம்மது நபி அவர்களைப் புகழ்ந்த பாடப்பட்டது. இதனையே புகழ்பாவணி ஆசிரியர் நவரத்தினத்திருப்புகழ் என்று அழைக்கின்றார். எனைய திருப்புகழ் நூல்களைப் போன்று நவரத்தினத்திருப்புகழினாலும் நூலாசிரியர் தமது சந்தப்பாவன்மை, சொல்லாட்சி, பொருட்செறிவு முதலிய வற்றை சிறப்புற அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த வேறொரு புலவர் இலங்கையின் புனித தலங்களைப்பற்றிப் பாடியுள்ள

ஒருவனுக்கு ஒரு உதவி செய்தால், அவன் அதைத் திரும்ப எப்போது செய்வான்? என்று எண்ணியிராதே. தென்னை மரங்கூடத் தன் கால் வழியே உண்ட நீரைத் தலை வழியே தந்து விடுகிறது.

நல்லவன் ஒருவனுக்கு உதவி செய்தால் அது கல்லில் எழுதி வைத்த எழுத்துப்போல் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். ஈரமில்லாத நெஞ்சத்தைபுடைய மக்களுக்கு உதவி செய்தால் அது நீரினீந்து எழுதிய எழுத்துக்களைப் போல உடனே அழிந்து விடும்.

வறுமை வந்துற்றபோது இன்பம் துய்த்தற்குரிய இளமை வந்தையதுமானால், அது ஆள் இல்லாமங்கைக்கு அழகு வாய்த்தது போல துன்பத்தையே தரும். முதுமை வந்துற்றபோது இன்பம் துய்த்தற்குரிய பொருள்கள் வந்தையதுமானால் அவை நாள் இல்லாத நாள்நிழ்த்த நல்ல மலர்களைப் போல வீணாக அழிந்துவிடும்.

பாலை நன்றாகக் காய்ச்சினால், அதனிடத்தில் உள்ள நீர் வற்றிப்போகிறது. என்றாலும் அதன் சுவை குன்றுகதில்லை. அதுபோல நற்பண்புகளுடைய உயர்ந்த மக்களிடத்தே உள்ள செல்வம் வற்றிப்போனாலும் அவரது குணம் குன்றுவதில்லை. அறியாமக்களிடத்தில் எவ்வளவுதான் நயந்து வணங்கி நடந்து கொள்ளினும் அவர் மும் குணத்தில் சிறிதும் மாறி நட்டிபுக்காட்டுவதில்லை. சங்கை தியிடும்புக் கூட்டுப் பொசுக்கினாலும் கூட அது தன் நிறத்தை சிறிதும் மாறிக்

ளார். கண்டிப் பள்ளிவாசல் ஒன்றில் அடங்கி இருக்கும் ஒரு முஸ்லீம் ஞானியின் கல்லறை இருப்பதனால் கண்டி மாநகரம் திருத்தலமராகக் கருதப்பட்டுள்ளது. எனவே திருப்புத்தாரைச் சேர்ந்த அப்துல் காதிற்றுப் புலவர் ஷியாபுதீன் வலியுல்லாவைப் பாட்டுடைத் தலைவராகப் பாடி உள்ளார். அவரின் கல்லறையே கண்டிப்பள்ளியில் உள்ளது. இதனை அமைத்தே அப்துல் காதிற்றுப் புலவர் கண்டிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். இதே பொருளில் வேறொரு புலவரால் கலம்பக ஊறுப்புகள் அமைய கண்டிக்கலம்பகம் என்ற ஒரு நூலும் பாடப்பட்டுள்ளது.

இல்லாததின் அடிப்படையில் கொள்கைகளை விளக்கு முகமாக வினாவிடை முறையில் ஒருநூல் அமைந்துள்ளது. அந்த நூலின் பெயர் சன்மார்க்க இலகுபோத வினாவிடை என்பதாகும். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த செய்யினு

காட்டாது.

உருவத்தால் பருத்து, நீண்டு உயர்ந்த மாங்களாயிருப்பினும் அவை பருவகாலம் வந்தாலன்றிப் பழுத்துப் பலன் தருவதில்லை. அது போல எவ்வளவுதான் அடுத்து, முயன்றாலும் கூட ஒருவன் மேற்

கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்

கொண்டிருக்கும் பணி முடியுங்காலத்தைத் தவிர மற்றக் காலத்தில் கைகூடி வராது.

கருங்கல்லால் ஆகிய தூண் தாங்கமுடியாத சமையைத் தாங்க நேரிடுமானால், அது பிளந்து உடைபட்டுப் போகுமேயல் லாது தளர்ந்து விளந்து காட்டுவதில்லை. அதுபோல தாங்கத் தகாத மானக் கேடு ஒன்றைத் தாங்க நேரிடுமா

முகமது பதில் என்ற புலவரின் மாணவரான மீரான் முகியிதீன் என்பவரால் சன்மார்க்க இலகுபோத வினாவிடை இயற்றப்பட்டது. இந்த நூல் பெரும்பாலும் ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய வினாவிடையை முன் மாதிரியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது என்று கூறலாம்.

ஆசாரக்கேவை என்றொரு நூல் கீழ்க்கரையைச் சேர்ந்த ஆ. க. அப்துல் ஹமீது என்பவரால் இல்லாமிய அடிப்படையில் எழுதப்பட்டது. ஆசாரக் கோவையை இயற்றுவதற்கு கற்பிட்டியைச் சேர்ந்த முஹம்மது தம்பி மரைக்கார் என்பவர் பொருள் உதவி புரிந்துள்ளார். இதனாலேயே இல்லாமிய அடிப்படையில் எழுந்த ஆசாரக் கோவையின் ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியிலும் முஹம்மது தம்பி மரைக்காயர் தமக்கு உதவி செய்தமையைப் பற்றிந்

னால், தன்மை யுடையோர் தம் நெஞ்சம் பிளந்து உயிரை விடுவரேயன்றி அயலவர் முன்பு வணங்கித் தலை குணிவதில்லை.

ஆம்பல் மலர் தானிருக்கின்றன நீரின் அளவே உயரும். அதுபோல ஒருவனுடைய அறிவு அவன் கற்ற நூல்களின் அளவே ஒளி வீசும். ஒருவனுடைய செல்வம் அவன் முன்னே செய்த முயற்சியின் அளவே இருக்கும். ஒருவனுக்குணம் அவனைச் சூழ்ந்துள்ள மக்களுக்குத் தக்கவாறே அமையும்.

நல்லவனாக வாழ்வதுதான் நல்லது என்று எண்ணிவிடாதே. நல்லவர்களைக் காண்பது கூட நல்லது நல்லவர்களின் சொற்களைக் கேட்பதுகூட நல்லது. நல்லவர்க்கு ளோடு கூடி வாழ்வது கூட நல்லது. இவை மட்டுமல்ல. நல்ல மனிதர்கள் சிலரைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பது கூட நல்லது ஆகும்.

குறிப்பிட்டுள்ளார்—அந்த நூலின் ஆசிரியர்.

நாட்டுப் பாடல்களும் முஸ்லீம் கவிடையே வழங்குகின்றன முஸ்லீம் பெண்கள்கூட நாட்டுப் பாடலில் கைதேர்ந்தவர்கள் என்று புகழ்பெற்ற வர்களாவர். ஒருநாள் ஒரு முஸ்லீம் விதவைப் பெண் தனக்கு வரவேண்டிய பணத்தைப் பெறுவதற்கு அரசாங்க அலுவலகத்துக்குச் சென்றார். தனக்குப் பணம் கிடைக்கும் வரை காத்துக்கொண்டு இருந்தார். வெகு நேரம் சென்றது. பணம் கொடுக்கும் முதலியாரோ இந்தப் பெண்ணைக் கவனிக்காது இருந்து விட்டார். இவளுக்கு வந்தது கோபம். முதலியாரும் வழக்கைத் தலையை உடையவர். பாட ஆரம்பித்தாள் அந்தப் பெண்.

“மொட்டைத் தலையழகா
முதலி வேலை பார்க்கும் ஐயா
இப்பாடல் என் காசை
எடுத்துத் தாரும் யாராவே”

வனிதாமணிகளுக்கோர் வார்த்தை...

இந்த ஆச்சர்யகரமான அழகு

சாதனங்கள் மூலம்

கவர்ச்சியும் கட்டழகும் பெறுங்கள்

- ① “ஜெயந்தி” மற்றும் “கழுகு” மார்க் தலைமுடிகள் — சினிமா நட்சத்திரங்கள், அழகுராணிகள் மற்றும் ஈழத்து எழிலரசிகள் விருமபி தெரிவு செய்வது.
- ② அழகு சாதனங்கள் — உலகப் பிரசித்திபெற்ற தயாரிப்பாளர் களிமருந்து வரவழைக்கப்பட்ட பிரத்தியேக பொருட்கள் எம்மிடம் உண்டு.
- ③ “மெர்மேய்ட்” மார்க் கூந்தல் வலைகள் — இந்த 100 சதவிகித நைலான் இங்கிலிஷ் கூந்தல் வலைகள் நீடிய காலம் பாவிக்க வல்லவை. பாங்கான தோற்றமுடையவை.
- ④ “மெக்ஸ்பெக்டர்” — சமூக, நாடகமேடை ஒப்பீனைக்கு உகந்த பரிபூரண ரகங்கள் உண்டு.
- ⑤ “லீச்னர்” — நாடகமேடை மற்றும் சினிமாவுக்குத் தேவையான பரிபூரண ரகங்கள் உண்டு.
- ⑥ மகளிர் கை பைகள் — அற்புதமானவை. அலங்காரமானவை. கழுவுக்கூடியவை உத்தரவாதமுடையவை.
- ⑦ கொகுவலைகள் — திருப்திகரமான சேவையை அளிப்பதற்காக வகையில் திண்ணியமாக இழைக்கப்பட்டுள்ளது.

சோல் ஏஜெண்டுகள்:

வி சாகமால்ஸ்

92, மெயின் வீதி.

கொழும்பு.

போன்: 7538

சென்ற இருபது ஆண்டுகளில் நம் நாட்டுக் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

இலங்கையின் சரித்திரத்திலே சென்ற இருபது ஆண்டுகளும் மிக மிக முக்கியமானவை. முக்கியத்துவத்திலே இதற்குச் சமமானதாகக் கொள்ளத் தக்க காலம் இலங்கையின் சரித்திரத்தில் வேறெதுவுமே கிடையாது. அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலாசாரம், சமூக நிலை ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் சென்ற இருபது ஆண்டுகளுள் மிகப் பாரதூரமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. கடந்த சில ஆண்டுகளில் இலங்கை எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கின்றதென்பதைச் சரியாக அறியவேண்டுமாயின் மேலே குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு துறையிலும் ஏற்பட்ட பிரதான மாற்றங்களையும் அம் மாற்றங்களால் ஏற்பட்ட நன்மை, தீமைகளையும் ஆராய்தல் வேண்டும். இவற்றுள் கல்விப் பகுதியை மட்டுமே இங்கு எடுத்துக் கொள்வோம். முதலில் இந்த இருபது ஆண்டுகளுள் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளுள் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவோம்.

முக்கிய மாற்றங்கள்

1942 இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் தாபிக்கப்பட்டது.

1945 பாலர் வகுப்புத் தொடங்கிப் பல்கலைக் கழக இறுதி வகுப்பு முடிய இலவசக் கல்வி தொடங்கியது.

1946 ஆரம்ப வகுப்புகளில் தாய் மொழி மூலம் கல்வி பயிற்றத் தொடங்கப்பட்டது.

1951 இலங்கை வானொலியில் கல்வி ஒலிபரப்புகென்றே ஒரு தனிப்பகுதி அமைக்கப்பட்டது.

1951 பரீட்சைகளை நடத்துவதற்கெனத் தனியான தாய்நாட்டு ஒன்று நிறுவப்பட்டது.

1952 லண்டன் மன்றிக் பரீட்சை கைவிடப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக ஜி. சி. ஈ. பரீட்சை முதன் முதல் நடத்தப்பட்டது.

1953 ஆறாம் வகுப்பிலும் தாய் மொழியே போதன மொழியாக்கப்பட்டது.

1955 எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் சமயம் கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டது.

1958 இரு பிரிவேனுகள் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆக்கப்பட்டன.

1958 பல்கலைக் கழகப் புகு முகப் பரீட்சையில் விஞ்ஞான மாணவர்களுக்கும் தாய்மொழி கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டது.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டவை ஒவ்வொன்றும் எவ்வளவு முக்கியமானதென்பது சற்று சிந்திப்பவர் எவருக்கும் நன்கு புலனாகும். இவை எல்லாவற்றுள்ளும் மிக முக்கியமானது இலவசக் கல்வி திட்டமேயாகும். ஆரம்ப வகுப்புகளிலும் நடுத்தர வகுப்புகளிலும் இலவசக் கல்வியளிக்கும் வேறு பல நாடுகளுமிருக்கின்றன. ஆனால் இலங்கையைப் போலப் பல்கலைக் கழகக் கல்வியையும் இலவசமாக்கிய நாடு உலகில் வேறெதுவுமேயில்லை எனத் தெரிகின்றது. மேலே நாம் குறிப்பிட்ட

கி. லக்ஷ்மணன் எம். ஏ.

பிட்ட ஏனைய மாற்றங்களுடன் சில வற்றை இந்த இலவசக் கல்வி காரணமாக ஏற்பட்டவை எனக் கருதலாம். இலவசக்கல்வி ஏற்பட்டமை மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்க ஒரு காரணமாயிற்று. மாணவரின் தொகை அதிகரிக்க ஜி. சி. ஈ. பரீட்சை, பல்கலைக் கழகப் புகு முகப் பரீட்சை ஆகியவற்றை எழுதுவோர் தொகையும் அதிகரித்தது. எனவே, பரீட்சைகளை நடத்துவதற்கென ஒரு தனித் தாய்நாட்டு ஏற்படுத்துவது அவசியமாயிற்று. 1942ல் இலண்டன் மன்றிக் பரீட்சைக்குத் தோன்றினோர் தொகை 3896, 1951ம் ஆண்டில் ஜி. சி. ஈ. பரீட்சைக்குத் தோன்றினோர் 53000. அதாவது 1942ஐப் போலப் பதின்மூன்று மடங்கு அதிகம். இந்த ஆண்டிலேதான் பரீட்சை பகுதி நிறுவப்பட்டது. 1958ம் ஆண்டில் ஜி. சி. ஈ.க்குத் தோன்றினோர் தொகை 102,093. அதாவது 1942ஐப் போல இருபத்தைந்து மடங்கு அதிகம். ஜி. சி. ஈ.க்குத் தோன்றுவோர் தொகை அதிகரிக்கவே பல்கலைக் கழகத்தில் சேர விரும்புவோர் தொகையும் அதிகரித்தது. எனவே மேலும் சில பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவப்படுவது இன்றியமையாததாயிற்று. கல்லூரிகளில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் தொகை அதிகரித்தமைதான்

வானொலியிலும் கல்விக்கென ஒரு தனிப்பகுதி அமைக்கப்பட்டமைக்குக் காரணம். இங்கு கூறப்பட்டவற்றால், பின் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் சிலவற்றுக்கு 1945ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலவசக் கல்வி எங்கனம் ஒரு மூலகாரணமாயிருந்ததென்பது புலனாகின்றது.

புள்ளி விவரங்கள்

1940ம் ஆண்டுக்கும் 1960ம் ஆண்டுக்குமிடையில் இலங்கையிலே கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியை நன்கு உணரவதற்குப் புள்ளி விவரங்களைப் போல வேறெதுவும் பயன்படாது. முக்கியமான சில புள்ளி விவரங்களை இங்கு தருகிறோம்.

	1942	1955
பள்ளிக்கூடங்களின் தொகை	5,434	7,406
மாணவர்களின் தொகை	590,437	1,962,243
ஆசிரியர்களின் தொகை	21,873	59,679
பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் தொகை	813	2,118
பேண்கள்	91	832
கலைப்பகுதி	396	1,322
விஞ்ஞானப்பகுதி	508	1,628
மொத்தம்	904	2,950

1942லும் 1958லும் முறையே லண்டன் மன்றிக்குக்கும் ஜி. சி. ஈ.க்கும் தோன்றினோர் தொகை 3,896 102,093 கல்விக்காகச் செலவிடப்பட்ட பணத்தொகை ரூபா 22,394,000; 206,308,000

நல்ல அம்சம்

இலவசக் கல்வி ஏற்பட்டமையும், தாய் மொழி போதன மொழியாக அமைந்தமையுமே இலங்கையின் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட மிக முக்கியமான மாற்றங்கள். இவையிரண்டும் பெரிதும் பாராட்டப்பட வேண்டியவை. 1952ல் சனத்தொகையில் 9.47 விசிடமே மாணவர். 1955ல் மாணவர் தொகை அந்த ஆண்டிலிருந்த சனத்தொகையில் 20.86 விசிடமாக அதிகரித்துள்ளது. 1942ல் ஒவ்வொரு மாணவரது கல்வியின் பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட செலவு

37 ரூபா 91 சதம். 1988ம் ஆண்டில் ஒவ்வொருவருக்குச் செலவிடப்பட்ட தொகை 104 ரூபா 90 சதம்.

“தமிழ்ப்பாடசாலைகளிலும் சிங்களப் பாடசாலைகளிலும் என்ருமே இலவசக் கல்வி இருந்து வந்தது. ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் மட்டுமே இலவசக் கல்வி இருக்கவில்லை. தாய்மொழி மூலமே எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் கல்வி போதிக்கப்படல் வேண்டுமென்ற சட்டத்தின் மூலம் எல்லாப் பாடசாலைகளும் தமிழ்ப் பாடசாலைகளாயும், சிங்களப் பாடசாலைகளாயும் மாற்றப்பட்டன. இங்ஙனம் மாற்றப்பட்டவே இவையும் இலவச பாடசாலைகளாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஏற்கெனவே இருந்த இலவச பாடசாலைகளோடு இவையுஞ் சேர்க்கப்பட்டன.

ஏற்கெனவே இருந்த தாய்மொழிப் பாடசாலைகளோடு மேலுஞ் சில சேர்க்கப்பட்டன. நிகழ்ந்தவை இவ்வளவுதான்” என இலவசக் கல்வி, தாய்மொழி மூலம் போதனை ஆகிய இரண்டின் மதிப்பையும் பெரிதும் குறைத்துச் சிலர் கூறக்கூடும். இங்ஙனம் கூறுவது சரியன்று. இலவசப் பாடசாலைகளுக்கும், மாணவரிடமிருந்து சம்பளம் வசூலித்த பாடசாலைகளுக்குமிடையிலிருந்த ஏற்றத் தாழ்வு கொஞ்ச நஞ்சமன்று. இதைப் போன்றது தான் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளுக்கும் தாய்மொழிப் பாடசாலைகளுக்கும்மிடையேயிருந்த ஏற்றத் தாழ்வு தாய்மொழிப் பாடசாலைகள் பெயரளவில் மட்டுமே பாடசாலைகளாயிருந்தன. அங்கு கல்வி பயின்றோர் எதுவித நல்ல செயலுக்கும் ஏற்றவர்களாகக் கருதப்படவில்லை. எல்லாக் கல்வூரிகளிலும் கல்வியை இலவசமாக்கியதன் மூலமும் தாய்மொழியைப் போதனா மொழியாக்கியதன் மூலமும் இருவித பாடசாலைகளுக்குமிடையே நிலவிவந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்க முற்பட்டதையே பாராட்டுக்குரிய நல்ல அம்சமெனக் கருதுதல் வேண்டும்.

குறைகள்

1. கல்வி இலவசமாக்கக் கிடைப்பதாயிருந்துகூட கற்க வேண்டிய வயதுள்ள சிறுவர் அனைவரும் அதனைப் பெறுகிறார்கள் என்று கருத இடமில்லை. பள்ளிக்கூடம் செல்ல வேண்டிய பருவமுள்ள எத்தனையோ, சிறுவர், போதிய உணவுக்கு வழியில்லாத தங்கள் பெற்றோருக்கு உணவு தேட உதவுவதிலேயே தங்கள்

காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். இன்னும் எத்தனையோ ஏழைச் சிறுவர் பணம் படைத்த வீடுகளில் வேலைக்காரராக நாங்களைக் கழிக்கின்றனர். இன்னும் எத்தனையோ சிறுவர் தெருத்தெருவாகத் திரிந்து தம் பொழுதை வீணாக்குகின்றனர்.

2. இலவசப் பாடசாலைகள் அனைத்தும் உயர்ந்த தரத்தவரையிலலை. அவற்றுட் சில மிக உயர்ந்த தரக் கல்வியைப் புகட்டுதற்கேற்ற பலவித வசதிகளையுடையவரையும் ஏனையவையாவும் ஒருவித வசதியுமற்றவராயிருக்கின்றன.

3. கல்வி ஒலிபரப்பைப் பயன்படுத்த வேண்டுமானால் வாணொலிப்பெட்டி வேண்டும். இரண்டு மொழி மூலமும் மூன்று மொழி மூலமும் கல்வி பயிற்றும் கல்லூரிகளில் ஒரு பெட்டி போதாது. இரண்டு மூன்று பெட்டிகள் தேவை. பெட்டிகள் இருந்தாற் கூடப் போதாது. சில நல்ல நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்படும்தோது முக்கியமான சில பாடங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும். எனவே அந்த நிகழ்ச்சியை ஒலிப்பதிவு செய்து வைத்துப் பின் வசதியான நேரம் கேட்பதற்கான ஒலிப் பதிவுக்கருவிகள் தேவை. இவை தவிர்க்கக் கூடா யில் போதிய இடவசதி இருத்தல் வேண்டும். இத்தகைய வசதிகளுள் ஒன்றுகூட இல்லாத கல்லூரிகளே பெரும்பாலானவை என்று நிச்சயமாக்கக் கூறலாம்.

4. முன்பு ஆங்கில மூலம் கல்வி பயின்றோருக்கும் தாய்மொழி மூலம் கல்வி பயின்றோருக்குமிடையிலே ஒருவித தொடர்பின்மை இருந்துவந்தது. இப்போது அந்நிலைமை மாறி அதற்குப் பதில் புதியதோர் ஆபத்து ஏற்படத்தொடங்குகின்றது. தமிழ்மொழி மூலம் பயில்வோருக்கும் சிங்கள மொழி மூலம் பயில்வோருக்குமிடையே தொடர்புக்கு இடமன்மையே புதிதாகத் தோன்றும் ஆபத்து. இது காலப் போக்கில் முந்தியதைவிட அதிக தீங்கை விளைவிக்குமோ என அஞ்ச வேண்டியிருக்கின்றது.

5. தாய்மொழிகளில் ஆங்கிலத்திலுள்ளவை போன்ற நல்ல நூல்கள் போதிய அளவு இல்லாமை பெருங்குறை.

6. பள்ளிக்கூடங்கள், மாணவர், ஆசிரியர், செலவிடப்படும் பணம் ஆகியவற்றின் தொகைப் பெருக்கத்தை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு ஒரு நாட்டின் கல்வி நிலையை மதிப்பிடுவது பொருந்தாது. எத்தகைய கல்வி போதிக்கப்படுகின்றது? எந்தெந்தப் பாடங்கள் அதிகம் பயிலப்படுகின்றன? மாணவர்கள் கல்வியை முடிக்கும் போது எத்தகைய ஆற்றல்களையும் எத்தகைய மனோ நிலையையும் பெற்று வெளியேறுகின்றனர் என்பவற்றைக் கொண்டே கல்வி நிலையை மதிப்பிடல் வேண்டும். சென்ற டிசம்பரில் ஜி. சி. ஈ. பரீட்சை நடந்த மண்டபம் ஒன்றில் மொத்தம் 144 மாணவர்கள் அப்பரீட்சைக்குத் தோன்றினர். அவருள் 80க்கு மேற்பட்டோர் பொருளாதாரத்தை ஒரு பாடமாகக் கொண்டனர். ஆனால் அந்த 144 பேருள் விவசாயத்தை ஒரு பாடமாகப் பயின்று அப்பாடக்கில் பரீட்சை எழுத முன்வந்தவர் ஒரு வரகூட இல்லை. எத்தனையோவித கைத்தொழில்கள் அப்பரீட்சைக்குப் பாடங்களாயிருந்தும் அவற்றுள் ஒன்றிற்குட அவரும் எவரும் பரீட்சை எழுத முன்வரவில்லை. இடத்துக்கிடம் பெரும்பாலான மாணவர்கள் தெரிந்தெடுக்கும் பாடங்கள் வேறு படக்கூடும். எனினும் இங்கு நாம் குறிப்பிட்டது இன்றைய கல்வியில் ஆக்கவேலையில் நேரடியாக ஈடுபடும் பாடங்களில் மாணவர் பலர்மனங்கொள்ளாமல்க்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

மேலே குறிப்பிட்டது போலப் பொருளாதாரம் போன்ற கலையியல் பாடங்களை மாணவர் பெரிதும் பயில்வது, தாய்மொழி வற்புறுத்தப்படுவது சமய அடிப்படையில் மேலும் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட்டது, ஆகியவற்றை நோக்கும்போது எதிர்காலத்தில் நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கி அதன்மூலம் மக்கள் அனைவரும் நல்வாழ்வு வாழ வழிகோலல்ல இளைஞர்களுக்குப் புதிதில் தத்தம் மொழியின் பெருமையையும் மதத்தின் பெருமையையும் பேசிக் கொண்டு அரசாங்கத்திடம் வேலை தேடி அலையும் கலையியற்பட்டகாரிகளின் தொகையே அதிகரிக்குமென அஞ்சவேண்டியிருக்கின்றது.

குறைகளை நீக்க வழிகள்

சென்ற இருபது ஆண்டுகளில் கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றங்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு அவற்றுள்ள நன்மை தீமைகள் சில வற்றையும் குறிப்பிட்டோம். நன்மை தீமைகள் இன்னும் எத்தனையோ குறிப்பிடலாம். அதைப்போலவே தீமைகளை நீக்குதற்கான வழிகளும் எத்தனையோ குறிப்பிடலாம். அவற்றுள் இரண்டொன்றை மட்டுமே இங்கு குறிப்பிடுவோம். இவ்வகையின் பொருளாதாரம் விருத்தியடைந்தால்

தான் முதன் மூன்று குறைகளும் நீங்க வழி பிறக்கும். எல்லாக் குடும்பங்களும் போதிய செல்வம் உடையனவாகவும் எல்லாப் பாடசாலைகளும் எல்லா வசதிகளையுமுடையனவாகவும் அமைதற்குப் போதிய செல்வத்தைத் தரத்தக்கதாக நம் உற்பத்திகளைப் பெருக்குவதே முதன் மூன்று குறைகளையும் போக்குதற்கு வழி.

நான்காவது குறையைப் போக்க ஒரு வழி இன்று இரண்டாம் மொழியாயுள்ள ஆங்கிலத்தை எல்லா மாணவருக்கும் கிறந்த முறையிற் கற்பிப்பது. இன்றோரு வழி எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் சிங்கள மாணவர் அனைவருக்கும் தமிழை ஒரு பாடமாகவும் தமிழ் மாணவர் அனைவருக்கும் சிங்களத்தை ஒரு பாடமாகவும் கற்பிப்பது. இப்பொழுது பல மாணவர்கள் கிறந்த, கிறந்த, பாவி போன்ற வழக்கொழிந்த மொழிகளைக் கற்பதில் பல ஆண்டுகளைச் செலவிடுகின்றனர். சிங்கள மாணவர்களும் தமிழ் மாணவர்களும் கலந்து பயிலும் கொழும்பிலுள்ள பெரும் பள்ளிக்கூடங்களிற்கூட ஒருவரது மொழியை மற்றவர்பயிலுதற்கேற்ற வசதி இன்றுவரை செய்யப்படவில்லை. கட்டாய பாடமாக்காது விட்டாற்கூட ஒருவர் மற்றவரது மொழியை விரும்பினால் கற்கக்கூடிய வசதிகளையாவது செய்யலாம். இதற்கு முதலில் இன்றைய அரசியல்லாதிகளின் மனப்போக்கு மாறவேண்டும்.

இன்று அரசாங்கம் விதித்துள்ள பல விதிகள் ஆற்றல் வாய்ந்தோர் தாய்மொழியில் நூல்கள் எழுதுவதற்கு ஊக்கம் அளிப்பனவாயில்லை. ஊக்கம் அளிக்காது விடுவனமட்டுமல்ல; பெருந்தடைகளை ஏற்படுத்துவனவாயுமுள்ளன. அரசாங்க உத்தியோகத்தர் தமக்கு நன்கு தெரிந்த விஷயங்களைப்பற்றி நூல்கள் எழுதுவதைத் தடுக்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது. இவ்விதிகளுள் ஒன்று. இதைப்போன்ற பெரும் பாதகமான விதிகள் இன்னும் பல உள. இவைகள் நீக்கப்பட்டு இவற்றுக்குப் பதிலாக ஊக்கம் அளிக்கத் தக்க விதிகளை அமைப்பதே தாய் மொழியில் பல நல்ல நூல்கள் வெளிவர செய்யவதற்கு ஏற்ற வழி.

கடைசிக் குறை ஏற்படாது தடுத்தற்கு மாணவர்கள் மொழி வெறியர்களாயும் இனவெறியர்களாயும் மாருதிருத்தல் வேண்டும். சொகுசான அரசாங்க உத்தியோகங்களையும், பெரும் சம்பவங்களையும் நாடாத மனோநிலையைப் பெற்றவர்களாதல் வேண்டும். தத்தம் ஆற்றலுக்கேற்ற தொழில்களை மேற்கொண்டு நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நோக்க மொன்றிலேயே கண்ணும் கருத்துமுடையராதல் வேண்டும். இவையாவும் இம்மாணவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றும் ஆசிரியர் வாழும் வாழ்க்கையிலும், அவ்வாசிரியர்கள் வகுப்புக்களில் வெளியிடும் கருத்துக்களிலும், உபயோகிக்கும் நூல்களிலும் பெரும்பாலும் தங்கியுள்ளன. ஆசிரியர்களது சொல்லும் செயலும் அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கும் பாடப்புத்தகங்களும் இனவெற்றுமைகளை வளர்ப்பனவாயிராமல் இனவொற்றுமைக்குத் துணைபுரிவனவாய் அமைவது அவசியம்.

பெற்றோருக்கும் இங்கு பெருங்கடமை ஒன்றுண்டு. அவர்களும் இனவெறுப்புக்களை வளர்க்கும் பேச்சுக்களிலும் செயல்களிலும் ஈடுபடாதவர்களாய் இன ஒற்றுமைகளை வளர்க்கும் பேச்சுக்களிலும் செயல்களிலும் ஈடுபடும்மனோநிலையையுடையவர்களாதல் வேண்டும். அதுமட்டுமன்றித் தங்கள் பிள்ளைகளை அவர்களது சொந்த நன்மைகளில் மட்டுமே நாட்டங்கொள்ளும் படி மேலும் மேலும் ஊக்கிக்கொண்டிராது பிறர் நலம் பேணுவதிலும் சிறுவயதிலிருந்தே விருப்புடையவர்களாக்குவதற்கும் தம்மால் ஆனவற்றைச் செய்தல் வேண்டும்.

விசித்திரம்!

செல்லடோர் டாலி என்பவர் தற்காலச் சித்திர வகையில் படங்கள் வரைவதில் தலைசிறந்தவர். மேல் மாடியிலிருந்து ஒரு கள்வன் இறங்கி வருவதைத் தனது யன்னல்க்குள்ளால் பார்த்துவிட்டார் அவர். விரைவாக அக்கள்வனைப் படமாக வரைந்து பொலீசாரிடம் கொடுத்தார். அப்படத்தை வைத்துக்கொண்டு பொலீசார் நான்கு குதிரைகளையும், ஒரு சையாம் தேசத்துப் பூனையையும், இரண்டு கருவாடுகளையும், ஒரு "ஸ்கூலர்" ஆணியையும் பரிசோதனை செய்தனர்!

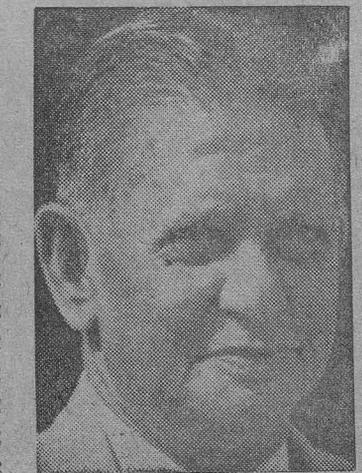
நம்நாடு

இழந்த

தலைவர்கள்

சளி - சுரம் - (இன்புளுவன்சா)

பரவாமல் உங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள கைவசம் ஓர் புட்டி
"ராதா"

மின்சார மருந்து

வாங்கி வைத்துக்கொள்ளுங்கள்

ஜலதோஷம், மூக்கடைப்பு, தலைவலி, தலைப்பாரம், மூக்கு நீர் பாய்தல், மண்டையிடி, ஒற்றைத் தலைவலி, கைகால் உளைவு, சளிசுரம் முதலிய நோய்களைக் கண்டவுடன் வைத்தியரிடமோ ஆஸ்பத்திரிகளோ ஓடவேண்டியதில்லை. உள்ளுக்கும் வெளிக்கும் பாவிக்கலாம். சில துளிகள் பஞ்சில் அல்லது துணியில் நீனைத்து வைத்துக்கொண்டால் சளி-சுரம் முதலிய தொற்று நோய்கள் கிட்டவும் நெருங்கமாட்டா. கைவசம் ஓர் புட்டி "ராதா" மின்சார மருந்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

அநேக நோய்களுக்கு கைகண்ட மருந்து
கேடலாக் இலம்

புட்டி ஒன்று ரூ. 1-25
இலங்கை சோல் ஏஜண்ட்:—

பார்சல் செலவு வேறு)

எஸ். சுப்பிரமணியம் அன் கோ

53, கே. கே. எஸ். ரோட், யாழ்ப்பாணம்

PHONE: 585

T'GRAMS: MANSOORA.

நவநாகரிக நங்கையருக்கேற்ற

ந க க ள்

நாணயம் !

நம்பிக்கை !!

நீதானம் !!!

இவைகளுக்கு

புகழ்பெற்று விளங்கும் ஸ்தாபனம்

K.N.M. மீரன் சாஹிப்

நகை, வைர வியாபாரம்

கன்னுதிட்டி

யாழ்ப்பாணம்.

அக்கா

அ.முத்துலிங்கம்

நாங்கள் எல்லாரும் வெறும் மேலுடன்தான் திரிவோம். எனக்கு வெறும்மேல்தான் பிடிக்கும், சட்டையே பிடிக்கா கிடன்னனும் அப்படித்தான்; வெறும்மேலுடன்தான் வருவான், ஆனால் சிட்டின் நல்லவடிவு, வெள்ளையாய் இருப்பான் ஏன்னென்றால் அவன் அம்மா நல்ல வெள்ளை. என்னுடைய அம்மாகூட நல்ல வெள்ளை; அப்பாதான் கறுப்பு; அடிப்புக்கரி இருக்கும் அது போல.

சனிக்கிழமை சனிக்கிழமை அம்மா முழுக வார்ப்பா அம்மாவுக்கு ஒண்டுமே தெரியா. இவ்வளவு என்னெய் வைப்பா கண்ணெல்லாம் எரியும் அக்கா எண்டால் ஒரு சொட்டுச் சொட்டாய் வைப்பா; எரியவே மாட்டுது.

ராசா என்னோடு ஒட்ட ஒட்ட வாருன், தள்ளடா எண்டாலும் தள்ளுருன் இல்லை; ராசாவும் இண்டைக்கு முழுகுவான்; அவனுக்கு முழுகவே பிடிக்கா. 'கெற்றப்பால் அடிக்கத்தான் அவனுக்குப் பிடிக்கும், நல்லா லெக்கு வைச்ச அடிப்பான்; நானும் கூட அடிப்பன்; ஆனால் அப்பா கண்டால் முதுகுத்தோலை

உரிச்சுப் போடவாராம். அக்கா தான் சொல்லுறா.

அப்பாவுக்கு ஒண்டுமே தெரியா; காலம்பற காலம்பற புதுப்புது பிளேட்டால் 'சேவ் எடுத்தட்டு பிளேடை ஏறிஞ்சிடுவார். நான் எல்லா பிளேடும் சோப்பன்; விக்குவிட்டை ருந்தால் புதுப்புது ஸ்டாம்பு எல்லாம் தருவன் அவனிடம் ஒரு தொகை ஸ்டாம்பு இருக்கு அமெரிக்கா, இங்கிலாண்டு, லண்டன் எல்லா ஸ்டாம்பும் வைச்சிருக்கிறான். விக்கினா வினரை அப்பாவிட்டை கார் இருக்கு; பெரியகார் அவன் சொல்லுறான் கான் டிரைவ் பண்ணுவானும், அவன் அப்பிடித்தான் எல்லாம் பொய் பொய்யாய்ச் சொல்லுவான்.

லைசென்சு இல்லாமல் எப்பிரயாம் டிரைவ் பண்ணிறது.

அக்காவந்து முழுகவார்க்கக் கூப்பிட்டா, 'பேந்து வரறன்' என்று சொன்னன் அக்கா அப்படியே 'அறுநாக்கொடியில்' பிடித்து கொறகொற என்று இடித்துக் கொண்டு போனான் நான் அழவே இல்லை. எனக்கு அக்கா எண்டால் விருப்பம்.

அக்காதான் தலையிலே பீய்க் காய் பிரட்டினான் நான் அக்காவையே அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அக்கா நல்லவடிவு. நல்ல சிவப்பு அக்கா வினரை கண் வட்டமாய் பெர்சாய் இருக்கும். அதைத்தான் நான் உதுப் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பன். அக்கா 'எண்டா அப்படிப் பார்த்துறாய் எண்டா. எனக்குக் கூச்சமாயிருந்தது கண்ணுக்குள்ளே சீயாக்காய் போட்டுது என்று கத்தினேன்; சும்மாதான், அக்கா கெதி கெதியாய் தண்ணி அள்ளித் தலையிலே ஊத்தினா. தண்ணி சில்லெண்டு இருந்தது. நான் குதி குதி என்று குதிச்சன்.

அம்மா பவுடர் போடவே மாட்டா ஒரு கொஞ்சம்தான் போடுவா அக்கா எல்லா இடமும் பவுடர் போட்டா, தலையெல்லாம் கூடப் போட்டா. நல்ல வாசமாயிருக்கு நான் சிரிச்சன் அக்கா குனிஞ்சு கொஞ்சினா...

...கிடன்ன வந்து விளையாடக் கூப்பிட்டான். 'நான் மாட்டன் நீ போ' என்று சொன்னன் அவன் போக இல்லை நீ போடா' என்று நான் உள்ளே வந்திட்டன். கிட

ணை அப்பிடித்தான், 'போடா எண்டால் போகவே மாட்டான். கிட்ணன்ரை அக்காவும் வந்தா, எங்கடை அக்காவோடை அவ கனேக்க நேரம் கதை கதை எண்டு கதைச்சா, மெதுவாத்தான் கதைச்சினம், என்னைக்கண்ட உடனே கதைக்கிறதை நிப்பாட்டினம், அக்கா! நீ பேரீய் வெளியிலே வீனையாடென்டா' என்று என்னை கலைக்கிறு, என்ருக்கு கோவம் கோவமாய் வரும், கிட்ணன்ரை அக்காகடாது; வந்தா போகவேமாட்டா, ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து சிரிசிரி. எண்டு சிரிக்கனம், சிரிச்சிட்டுப் போகட்டும்; என்ருக்கென்ன; கிட்ணன்ரை அக்காவின்ரை நகையெல்லாத்தையும் அக்கா போட்டுப் போட்டு பார்த்தா; அம்மாவின்றை சீலையெல்லாம் அலுமாரியிலே இருந்து எடுத்து அக்கா உடுத்துப் பார்த்தா, கண்ணடியிலே அக்கா, தன்னை பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தா, ஏனெண்டு கேட்டன், 'அப்பிடித்தான்' என்று சொன்னு.

இந்த அக்கா இப்பிடித்தான்; கிட்ணன்ரை அக்கா வந்தா என்னோடையே கதைக்கவே மாட்டா, நான் குசுனிக்குப் போய் தங்கம் மாமியைக் கேப்பன்.

தங்கம்மாமி குசினியிலே பலகாரம் சுட்டுக்கொண்டு இருந்தா, ஒரு பலகாரம் வாய்க்கு கிட்ட கொண்டுபோது, என்னைக் கண்டிட்டு திருப்பி வைச்சிட்டா, நான் இதை அம்மாவிட்டை சொல்ல மாட்டன், ஏனெண்டால் தங்கம் மாமியை எனக்கு பிடிக்கும்; எனக்கு கேக்கிறது எல்லாம் சொல்லுவா, அக்காவை பொம்பிளை பார்க்க வருகினமாம், இந்தப் பலகாரமெல்லாம் அவைக்குத்தாலும்; தங்கம் மாமி எனக்கு சாப்பிட இவ்வளவு பலகாரம் தந்தா.

தங்கம்மாமி நல்லவ, என்னைக் கொஞ்சிர்போது, மாத்திரம் கூடாது, அவ வாயெல்லாம் வெங்காயம் மணக்கும், அக்கா மெதுவாய்த்தான் கொஞ்சுவா, கன்னம் பட்டுப்போல இருக்கும், ஆன அப்பா முகம் குத்தும், சொரசொர என்று இருக்கும், பள்ளிக்கூடத்திலே கிலேட்டுப் பெஞ்சில் தீட்டு

வமே சீமெந்து படி அதைப்பால் எனக்கு அப்பாவை பிடிக்கா வெள்ளிக்கிழமை மாத்திரம் பிடிக்கும்; கோயிலிலே இருந்து கனேக்க கடலையெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு வருவர்.

...இண்டைக்கு எனக்கு புதுச் சட்டையெல்லாம் அக்கா போட்டு விட்டா புழுதியிலே இறங்கி வினையாடினால் கால்முறிச்சிப் போடுவன் என்று அக்கா சொன்னு, எல்லாம் பொய், அக்கா அடிக்கவேமாட்டா; மெதுவாத்தான் அடிப்பா.

அக்கா, அச்சா, அக்கா எல்லே, தங்கம் மாமியிட்டை கொஞ்சம் பலகாரம் வாங்கித்தா என்று கேட்டன், அக்கா, இப்ப வேண்டாம், அவையெல்லாம் வந்து போடுப பிறகு சாப்பிடலா மெண்டு சொன்னு, ஆரெல்லாம் என்று கேட்டன், அக்காவுக்கு முகம் எல்லா சிவந்து போச்சு, அக்கா புதுச்சீலை

யெல்லாம் கட்டிக்கொண்டிருந்தா, அக்கா நல்ல வடிவு, நான் கட்டிப் பிடிச்சு அக்கா கழுத்திலே கொஞ்சினன், சீ... அப்படி நீ கொஞ்சக் கூடா என்று சொன்னு, தங்கம் மாமி எண்டா அப்படிச் சொல்லவே மாட்டா.

தங்கம்மாமியின்ரை மகள் லட்சுமி, அவள் இண்டைக்கு வரவே இல்லை, 'ஏன் மாமி லட்சுமியை கட்டிக்கொண்டுவா இல்லை' என்று கேட்டன், உண்மையாத்தான் கேட்டன், தங்கம்மாமி சிரிச்சா, ஏன் நீயும் பொம்பிளை பார்க்கக் கூட போறியோ என்று கேட்டா.

பொம்பிளை பார்க்கிறதெண்டால் என்ன?

புதுப்புது ஆக்களெல்லாம் வந்தினம், ஒரு பென்னம் பெரிய கார்வே அவ்வளவு பேரும் வந்திருந்தினம், நான் அம்மாவின்றை சீலையைப் பிடிச்சுக்கொண்டு நினை

போய் அவை எல்லாரையும். கூப்பிட்டு உள்ளுக்கு இருத்தினா. ஒரு மாமிக்கூட வந்திருந்தார். நான் அக்காவோடே போய் இருந்தேன். அக்கா என்னைத் தன்னை இழுத்து வைச்சுக்கொண்டா. அக்கா புதிசு புதிசாய் நகையெல்லாம் போட்டிருந்தார். 'இதெல்லாம் ஆற்றை நகையக்கா' என்று கேட்டன்; மெல்லத்தான் கேட்டன்; 'சீ, பேசாமல் இரடா' என்றா அக்கா. அந்த மாமி என்னை என்னை உற்றுப் பார்க்கிறா. அந்தமாமி கூடாது. ஆனா அக்கா அவ்வோடைதான் கதைச்சா; கணநேரம் கதைச்சா. பலகாரம் எல்லாம் கொண்டுபோய் வைச்சா.

முன் வீட்டிலே இருக்கிறாரே கொணமாமா, அவரைப்போல ஒரு மாமாவும் வந்திருக்கிறார்; ஆம் பிளையன் எல்லாரும் தலைவாசலிலே தான் இருக்கினம்; அந்தமாமா வின்றை அப்பாவும் அங்கைதான் இருக்கிறார்; அவைக்கும் அக்கா தான் பலகாரம் குடுத்தா. அந்த மாமா அக்காவையே பார்த்தார். அக்கா ஓடிவந்துவிட்டா.

அந்தமாமா என்னைக்கப்பிட்டார். கைகாட்டித்தான் கூப்பிட்டார். நான் போகவே இல்லை. அப்பா வாடா என்று உறுக்கிறார். நான் பயந்திட்டன். அப்பாவும், அந்த மாமாவின்னை அப்பா, அவரும் கதைச்சினம், கனக்க கனக்க கதைச்சினம். இருந்திட்டி ரண்டு பேரும் பிலத்துசத்தம்போட்டினம். கடைசியாய் அப்பா கோபமாய்ப் பேசினார். அம்மா அப்பாவை பேச வேண்டாம் அப்பிடி என்று சொன்னா. அக்கா அழுகிறதபோலே சோர்ந்துபோய் இருந்தா. பாவம் பாவமாயிருந்தது.

நான் முறுக்கை எடுத்துக் கடிச்சன்; மெதுவாத்தான் கடிச்சன். படக்கெண்டு சத்தம் போட்டுது; அந்தமாமா திரும்பிப் பார்த்தார்; எனக்கு வெக்கமாய்ப் போச்சு.

...இண்டைக்கு வகுப்பு வாத்தியார் வரவில்லை, எல்லாரும் சத்தமாய்ப் போட்டம்; பற்புந்தான் கூடச் சத்தம் போட்டான். ஆனா

வாத்தியார் எல்லாரும் வாய்க்குமேலே எத்தி விட்டார்; காலெல்லாம் வலிச்சது. தலைமை வாத்தியார் உயரமாய் இருப்பார்; பிரம்பு வைச்சிருப்பார்; அவருக்கு ஒண்டுமே தெரியாது.

பள்ளி விட்ட நேரம் மழை எல்லாம் துறிச்சு. 'மழையே மழையே மெத்தப் பெய், வண்ணாங்கல்லு தூரப்பெய்' என்று நானும் கிடணனும் பாடினோம்; மழை பெய்யவே இல்லை.

'கொக்குவில் கிராமச் சங்கம்' என்று பலகையிலே எழுதி வச்சிருக்குது. என்றா கிட்டா, கிராமச் சங்கம் என்றா என்னடா' என்று கேட்டன். அவன் தனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லிப்போட்டு ஓடிவிட்டான். கிட்டணனுக்கு ஒண்டுமே தெரியா.

வீட்டில் அம்மா அப்பாவோடு சண்டை பிடிச்சா. அப்பாவும் பெலத்துச் சண்டை பிடிச்சார். எனக்குப் பயமாயிருந்தது. அக்காட்டை ஓடினன்; அக்கா கூடத்திலே இருந்து அழுதுகொண்டு இருந்தார். 'அக்கா அக்கா' என்று கூப்பிட்டன்; அவ பேசவே இல்லை. சீதனம் சரியாய் பேசாமல் என்பொம்பினி பார்க்க ஆக்கலை அழைப்பானீ என்று அம்மா கந்திது. அப்பாவும் என்னவோ கந்தினார். எதுக்குத்தான் சண்டை என்று ஒண்டு இருக்குதோ?

...மண்ணெண்ணெய்க்காரன் வந்தான். கூ கூ என்று ஊதினான். நான் அவனைப் பார்க்கத்தான் ஓடினேன். ஒழுகையிலே கொணமாமாவும் நிண்டார். என்னைப் பார்த்துச் சிரிச்சா; கொணமாமா நல்ல வடிவாய் இருக்கிறார்.

கொணமாமா நீ என்றா வீட்டுக்கு வாரியா என்று கேட்டார். நான் ஓம் என்று தலை ஆட்டினேன். கொணமாமா பெரிய பெரிய புத்தகமெல்லாம் படிக்கிறார். எல்லாம் இங்கிலீசு பொத்தகம். எல்லாமும் கூடாது. ஒரு படம்கூட இல்லை.

படம் ஒண்டுக்கூட இல்லையா என்று கேட்டன். படமா என்று கேட்டு கொணமாமா சிரிச்சார். புதுசுபுதுசா படம் எல்லாம் காட்டினார்.

அந்தப்பெட்டி நிறையப்படம் படமாய் வச்சிருக்கிறார். மாமி படம், குதிரைப்படம், ஏரோபயிளேன் எல்லாம்கூட கிறி வச்சு இருக்கிறார். என்றா படம் அக்கா படம்கூடக் காட்டினார்.

அக்கா படத்தை அக்காவுக்கு காட்டிப்போட்டு வரட்டா என்று கேட்டன் ஓ... வேணுமெண்டால் கொண்டுபோய்காட்டு; ஒருகடிதாசியும் தாறன் அதையும் காட்டுறியா என்றார்.

நான் 'ஓஎஸ்' எண்டன்.

...அம்மா வெங்காயம் வெங்காயமா உரிக்கிறா. அவளுக்கு கண்ணிரே வரவில்லை! நான் ஒண்டுக்கூட உரிச்சு முடியவில்லை. அழகை அழகையா வந்தது. அப்பா இஞ்ச வாடா என்று கூப்பிட்டார். நான் கிட்டப்போனன். முதுகிலே 'பள்ளி' 'பள்ளி' என்று அடிச்சார். அதுக்கிடையிலே அம்மா ஓடி வந்து அப்பாவை மறிச்சார். அப்பா நீதான் பிள்ளையை கெடுக்கிறாய் என்று பேசினார்; அம்மா அவனுக்கென்ன தெரியும் குழந்தைதானே என்றா. இனிமேல் மாமா வீட்டை போவியாடா போவியாடா என்று உறுக்கினார். நான் இல்லை இல்லை என்று பயத்திலே கத்தினன். அப்பா உடனே போட்டார். அம்மா முதுகைத் தடவி விட்டார்; பலகாரம் எல்லாம் கூடத்தந்தார்.

...நடுச்சாமம்போல அப்பா அடிக்கவந்தார். நான் திடுக்கிட்டு முழிச்சுப் பார்த்தன்; ஒண்டுமே தெரிய இல்லை. எனக்குப் பயம் பயமாய் வந்தது. இருட்டிலே அக்கா விட்டை தடவித்தடவிப்போனன். அக்கா தலைகாணி எல்லாம்சாமாயிருந்தது. அக்கா எண்டுகூப்பிட்டிப் பார்த்தன்; அக்கா விக்கி விக்கி அழுகிற சத்தம்தான் கேட்டுது, எனக்குப் பயமாயிருந்தது.

அக்காவைத் தொட்டுப் பார்த்தன். அக்கா முகத்தை காண இல்லை. ஏன் அக்கா அழுகிறாய் என்று கேட்டன். அக்கா கதைக்க இல்லை. அக்கா என்றா அக்கா எல்லே... இனிமேல் அந்த மாமாட்டைபிடுத்து ஒரு கடிதாசியும் வாங்கியாமாட்டன் அக்கா என்று கூப்பிட்டன்.

நா மு ம் ந ம் ஏ டி ம்

ஓரு பத்திரிகையின் சரித தி கதை அப்பத்திரிகை இடங் கு நாடடின சரித்திரத ச லருந்து பிரிக்கமுடியாது. நா டின் சரித்திரத்தை உருவாக்குப நற்பணயைச்செய்யும் போதே தற்களின் சரித்திரங்களையும் உரு வாக்கும் பண்பு பத்திரிகை னுக்குண்டு. “தினகரனின் சரித்திரத்திலேயும் இப்பாது பண்புகளைக் காணமுடிகின்றது இலங்கையின் சரித்திரம்தான் “தினகரனின்” சரித்திரம இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் ம ன்களின் சரித்திர வளர்ச்சிதான் “தினகரனின்” வளர்ச்சி.

நாடடில் வந்தலை உணர்ச்ச யு சதேச உணர்ச்சியும் செ டு ந்துவிட்டு எரியத் தொடங்கி 1922 ஆண்டு மார்ச் மாத பதலைந்தாம் திகதியில்தான் “தினகரன்” உதித்தான். “தின கரன்” உதித்ததன் பலனான போலும் நாடடிலிருந்து அடி மைச்சிறுமையிருள் மறையத் தொடங்கியது. தினகரன் மறை யாத பரந்த சாம்ராச்சியத்தை ஆண்ட பிரிட்டிஷ் சிங்கத்தின் இரும்புப்பிடி தவரத் தொடங்கி யது. டொனமூர் அரசியல் திட டம் இலங்கைக்குக் கிடைத்தது. ஒருவித பொறுப்பாட்சி உரிமை கிடைத்தது இலங்கைமக்களுக்கு. விந்தலை வேட்கையைப் பரப்பு வகையே தனது முக்கிய நோக்க

“தினகரன்” ஸ்தாபகர் திரு. டி. ஆர். விஜயவீரத்தலு

மரகக் கொண்டது “தினகரன்”. முகல்நாள் வெளிவந்த ஆசிரி யர் தலையங்கத்திலேயே விடுதலை முரசைக் கொண்டதொடங்கிவிட் டது அது:-

எமது தேசத்திலே எமக் குச் சதந்திரம் வேண்டுமென் றால் இது இராசத்தரோக மாம். உலகம் முழுவதையும் ஆட்சிபுரியும் திறமைவாய்ந்த இந்தியர்களுக்கு ஆட்சிமுறை தெரியாதாம். புதிதாகப் படிப் பிக்க வேண்டுமாம். இப்போது அவர்களைக் கைவிட்டுவிட்டால் அவர்கள் அதேரகதியடைந்து விரிவார்களாம் (தினகரன் 15-3-32).

காந்திமகாண பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வர்க்கத்தினர் சிறையி

லிட்டபோது கோபத்தால் குமுறியது “தினகரன்”:-

“சேர்ச்சில் கோஷ்டியின ராகிய அதிகாரவர்க்கத்தினர் காந்தியைச் சிறையிடலாம்; தேசப்பிரஷ்டம் செய்யலாம். ஆனால் அந்த “அரை நிர்வா னைப் பக்கிரி”யுடைய கொள் கைகளையும், விளைவுகளையும் சிறையிலுவதோ தேசப்பிரஷ்ட டம் செய்வதோ ஒருபோ ம முடியாது” (ஆசிரியர் தலை யங்கம். “தினகரன்” 21-3-32).

டொனமூர் அரசியலமைப் பைப்பற்றித் “தினகரன்” மதி ம்ச்சயடையவில்லை. தொண்டடி மைசெய்யும் வாழ்க்கைக்கு முற் றுப்புள்ளிலைவத்து பூரண சதந்

அப்பவும் அக்கா பேச வில்லை, ‘எனக்குப் பயமாயிருக்கு அக்கா... என்னைக் கட்டிப்பிடி அக்கா... என்று சொன்னன்.

அக்கா குப்புறப்படுத்துக் கிடந்தா; திரும்பவே இல்லை, தடவிப்பார்த்தன்; முகமெல்லாம் நனைஞ்சு கிடந்தது.

‘அக்கா, நீ என்னோடையே கோவமா’ என்று கேட்டன். அக்கா அப்படியே என்னைக் கட்டிப் பிடிச் சக் கொஞ்சினு. கன்னத்திலைதான் கொஞ்சினு, கொஞ்சம் நொத்தது.

திரத்தை அடைவதையே தன் முழு இலட்சியமாகக் கொண்டு பணியாற்றியது அது. டொனமார் அரசியலமைப்பை முதலில் மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றவர்களுக்கு சில ஆண்டுகள் சென்ற பின்பே பூரண சுதந்திரம் வேண்டி நின்றிருக்கும் அது எவ்வளவு தடையாக இருந்தது என்பது புலனாயிற்று. 1933ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஆறாம் திகதியன்று வரைந்த ஆசிரியர் தலையங்கத்திலேயே டொனமார் அரசியலமைப்பை நோடியாகவே கண்டித்தது "தினகரன்":-

"அழுத பிள்ளைக்கு வாழைப் பழம் கொடுத்து ஏமாற்றுதல் போல் நம்மை ஆண்டு வருவோர் தன்னாட்சி வேண்டி நின்ற நமக்கு டொனமார் அரசியலமைப்பினை யளித்தனர். இவ்வரசியலமைப்பு நமக்கு வற்கனவே இருந்தவந்த சிற்சில உரிமைகளையும் பறிப்பதாக முடிந்தது... . ஒட்டகத்திற்கு ஒருபக்கமா கோணல்? நாட்டு மக்களுக்குப் பொருள் விஷயத்தில் உரிமை நல்காத எவ்வித அரசியலமைப்பும் நன்மை பயக்காதென்பதை அனைவரும் நன்கறிந்துகொள்வார்களாக."

உள்நாட்டிலும் இந்தியாவிலும் நடந்த சுதந்திரப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு நல்கியதுடன் உலகின் எவ்வெப்பாகத்தில் சுதந்திரக் கிளர்ச்சி தென்பட்டாலும் அவைகட்கெல்லாம் தன் நல்லாதாவை நல்கியிருக்கின்றது "தினகரன்". சுதந்திர வீரர் தெவெலராவின் தலைமையில் நடந்த சுதந்திரக் கிளர்ச்சியை ஆதரித்துத் "தினகரன்" ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் தீட்டியிருக்கின்றது.

இலங்கையில் சுதந்திரப்போராட்டம் வலுவடைந்த காலத்தில் "தினகரனின்" செல்வாக்கும் பலமும் மிகவும் நன்றாகப் பரவ ஆரம்பித்தது. சுதந்திரப் போராட்டப் பாதையில் தடைக்கல்லாக இருந்த சக்திகளை வலுவாகத் தாக்குவதற்குப் பின்நிற்கவில்லை

"தினகரன்". அரசியல் முன்னேற்றத்தை அடைவதற்காக எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளெல்லாவற்றையும் முன்னின்று ஆதரித்தது அது.

"தினகரன்" அரசியல் பத்திரிகை மட்டுமல்ல. நாட்டு மக்களின் கலாசார சமூக கல்வி முன்னேற்றங்களில் அது தன் தொண்டைச் செய்யத் தவறவில்லை. ஆங்கில மோகம் தலைவிரித்தாடிய காலத்தில் உதித்த பத்திரிகை "தினகரன்". ஆங்கிலேயருக்குத் தொண்டடிமை செய்வதும் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்பதுமே முன்னேற்றத்திற்கு வழி என்று மக்கள் கருதிய காலம் அது. என்றுமுன் தென்தமிழை எழுதவும் படிக்கவும் தெரியாது என்று சொல்வதில் மக்கள் பெருமையடைந்த காலம். தமிழ் பேசும் மக்களிடையே இன்று பொங்கி வழியும் மொழிப்பற்றை வளர்த்ததும் "தினகரன்" செய்த தொண்டுகளில் ஒன்று. 1932ம் ஆண்டு ஜூலை மாத இரண்டாம் திகதி எழுதப்பட்டுள்ள தலையங்கத்தில் தாய்மொழிப்பற்றின் இன்றியமையாமை வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

"தாய்மொழியீது பற்றில்லாதாருக்குத் தாய்நாட்டின் மீது பற்றிருக்குமென்று சொல்லிவிட முடியாது. தன் அன்னை யின்மீது அன்பில்லா ஒருவனை நாம் எவ்வாறு கருதுவோமோ அவ்வாறே தன் தாய்மொழியீது அன்பில்லாதவனும் கருதப்படுவான்.... தமிழிலே பிறந்து தமிழிலே வளர்ந்து, தமிழிலே மரிக்க வேண்டிய நம்மில் பலருக்குத் தமிழ் எழுதவும் படிக்கவும் தெரியாமலிருப்பது பெரிதும் வெட்கக்கேடான காரியமல்லவா?

1934ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 4ம் திகதி எழுதப்பட்ட தலையங்கத்தில் சீரிழந்து பெரலிவிழந்து தமிழ் மொழி மதிப்பிழந்து இருந்த நிலைமை சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

"ஓர்காலத்தில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று ஒளிர்ந்த நமது தேமதுரத் தாய்மொழி இதுகாலே புறக்கணிக்கப்பட்டு மதிப்பிழந்து கிடக்கின்றது."

சமூக முன்னேற்றத்திற்காகத் "தினகரன்" செய்த சேவை அளப்பரியது. "தினகரன்" வெளிவந்த முதல்நாள் தொடக்கம் பெண் கல்விக்காகவும் ஆண்களுடன் பெண்களும் சரிநிகர் சமமானாக இந்நாட்டில் வாழ வேண்டுமென்பதற்காகவும் பேராடிவந்திருக்கின்றது. இன்னும் தமிழ் மக்களிடையே சாபக்கேடாக விளங்கும் சாதிப்பேயை விரட்டத் "தினகரன்" அரிய பெரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றது. அடிமை வியாபார அலங்கோலத்தை ஆணித்தரமாக எதிர்க்கின்றது அது.

"தினகரன்" இரு முக்கிய நோக்கங்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. "தமிழ்ப் பாஷையைப் பேசும் மக்கள் எவ்வெவரோ அவர்களின் நலவுரிமைகளைப் பாதுகாப்பதே இப்பத்திரிகையின் பெரும் பணியாகும்" இதுதான் "தினகரனின்" முதலாவது நோக்கம். ஆரண்டாவது, "நம்பத்தக்கனவும் நேர்மையானவும் தூய்மையுடையனவுமான சமரசாரங்களை நாடோறும் உதவுதல்". இந்த இரு நோக்கங்களையும் "தினகரன்" கிறமையுடன் நிறைவேற்றியிருவதை எவரும் ஒப்புக்கொள்வர். தமிழ் மொழியினது வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்ப்பற்றின் விருத்திக்கும் "தினகரன்" செய்த சேவை மிகவும் பெரிது.

"தினகரன்" மொழித் தொண்டு செய்வதில் தனது கவனத்தைச் செலுத்தத் தவறவில்லை. தமிழ்மொழி வல்லுநர்கள், சிறந்த சிந்தனையாளர்கள், இலக்கியகர்த்தாக்கள், இலக்கிய விமர்சகர்கள் ஆகியோரெல்லாரும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட அரங்கம் அமைத்துக்கொடுத்தது. அண்மைக்காலத்தில் இலங்கையில் ஒரு எழுத்தாளர் பரம்பரையையே உருவாக்க முயலுகிறது "தினகரன்".

அறுமுக நாவலர் வசன நடை

பலவகை அபிப்பிராயங்கள்
பாந்து விரிந்து கிடக்கும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஆறுமுக நாவலரது ஸ்தானம் என்ன? என்ற வினா எழுத்தாளர்களிடையிலும், விமர்சனகாரர் மத்தியிலும் கேட்கப்படுகிறது. 'வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்' என ஒரு காலத்தில் எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாவலர் இன்றைய விமர்சனகாரரால் அலசி ஆராயப்படுகிறார். அவரது வசன நடையைப் பற்றித் தமிழ் நாட்டில் இன்று பலவகைப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன.

'இன்றைய தமிழ் வசன நடை' என்ற துலின் ஆசிரியராகிய மு. அருணாசலம் அவர்கள், தமிழிலே நல்ல வசன நடை எழுதியவர்களை தமிழ்ப்புலவர் குழாம்; அரசியற் குழாம்; மறுமலர்ச்சிக்குழாம் என மூன்றாக வகைப்படுத்திவிட்டு, தமிழ்ப்புலவர் குழாத்தில் ஆறுமுக நாவலர், செல்வக்கேசவராய முதலியார், டாக்டர் சாமிநாதையர் என்ற மூவர் பெயரையுமே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நாவலர் வசனத்தின் சிறப்புக்கு உதாரணமாகத் திருவிளையாடற் புராண வசனத்தில் ஒரு பகுதியைக் காட்டிவிட்டுப் பின்வருமாறு எழுதுகிறார். "இந்த நடையில் எளிமை இருக்கிறது. கதைப் போக்கிற்கேற்ப ஓட்டமும் தெளிவும் அமைந்துள்ளன. நாவலர் தம்காலத்தில் மக்களுக்குச் சமய உணர்ச்சி உண்டாகும் பொருட்டு, சமயப்பிரசாரம் செய்வதற்கென்றே இப்புராணக் கதைகளை எழுதினார். நடை பாமர்மக்களுக்கும் விளங்கும்படி இருந்தமையால் எல்லாரும் படித்தார்கள்; படித்து ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் உண்மையான சமயப் பற்றும் தெய்வ பக்தியும் கொண்டார்கள்."

மு. அருணாசலம் அவர்களால் அடுத்துக் குறிப்பிடப்பட்டவராகிய செல்வக் கேசவராய முதலியார் (எம். ஏ.) தமது கட்டுரை ஒன்றில் "யாழ்ப்பாணத்து நல்ல

ஆறுமுக நாவலர் தமது சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைகளின் பொருட்டுப் பிரசாரம் செய்த பாலபாடங்கள் செந்தமிழ் நடையிலே செவ்விதின் எழுதப் பெற்றவை. இவைகளில் நான்காவது பாலபாடம் செம்பாகமான உரை நடையிற் பயிலவரும்பும் தற்கால மாணவர்க்கு நல்ல நடை வண்டியாக இராநின்றது. தோரணியாகச் சரித்திரம் கதை முதலியன எழுதுவதற்கான நடை பயில வேண்டி வார்க்கு நாவலருடைய பெரிய புராண வசனம் ஏற்ற வழிகாட்டியாகும்" என எழுதியுள்ளார். கம்பராமாயண ரசனையிலும், விமர்சனத்திலும் தேர்ந்தவரான பி. பூர் அவர்கள் எழுதிய 'தமிழ் வசன

கனக

செந்திநாதன்

நடை அன்றும் — இன்றும்" என்ற சுதேசமித்திரன் மலர்க்கட்டுரை ஒன்றில், "சரவணப் பெருமானையும் விசாகப் பெருமானையும் இவர்களுக்குப்பின் தோன்றிய ஆறுமுக நாவலர் அவர்களும் வளரும் தமிழ் இலக்கியத்தின் இன்றியமையாத பகுதியாய் மதிக்கத்தக்க கட்டுரைகளை எழுதிவிட்டவில்லை... பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே தமிழ் வசனத்தை வளர்த்தவர்களில் பஞ்ச தந்திரக் கதைகளைத் தமிழில் எழுதிய தாண்டவராய முதலியாருக்கும் மனுமுறை கண்ட வாசகம் இயற்றிய இராமலிங்க சுவாமிகளுக்கும் ஸ்தானம் உண்டு. இவர்களில் இராமலிங்க அடிகளை ஒரு மேதாவி என்றே சொல்லலாம். இராமலிங்கர் பாவலராகவும், நாவலராகவும் திகழ்ந்தவர். இவரது மனுமுறை கண்ட வாசகத்திலே, எடுத்துக் கொண்ட பொருளை விரித்துரைக்கும் ஆற்றல் மிகுந்த வித்தகர் இவர் என்பதைக் காண்கிறோம்" என எழுதியுள்ளார்.

முதலாவதான மு. அருணாசலத்தின் விமர்சனத்தில் இராமலிங்க சுவாமிகளைப்பற்றிய பேச்சையே கானோம். அவருக்குப் பகிளெட்டு வருடங்களுக்குமுன் அவரால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட செல்வக் கேசவராய முதலியார் இராமலிங்கரைப்பற்றித் தனியாகக் குறிப்பிட்டிருந்தும் அருணாசலம் அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதற்குப்பின் பத்து வருடத்துக்கப்பால் விமர்சித்த பி. பூர், இருவரையும் ஒன்றாகப் போட்டுப் பிணைத்து, நாவலர் நல்ல கட்டுரைகளை எழுதிவிட்டவில்லை என்றும், இராமலிங்கர் பாவலர் மாத்திரமல்ல; நல்ல நாவலர் என்றும், மேதாவி என்றும் எடுத்துக் கொண்ட பொருளை விரித்துரைக்கும் ஆற்றல் மிகுந்த வித்தகர் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

தமிழ் வளர்த்த பெரியவர்களைப்பற்றி—அவர்களது முயற்சிகளைப்பற்றி—அவர்கள் கையாண்ட நடைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து மதிப்பிடுசெய்ய ஒவ்வொரு விமர்சகனுக்கும் உரிமையுண்டு. ஆனால் அவற்றை ஆராயும்போது அவனுடைய காலம், அவனுடைய காலத்தில் இருந்த சூழ்நிலை, பின்னணி அவன் படைத்த முழுப்படைப்புகள், சிறந்த படைப்புகள் அவற்றால் மக்கள் பெற்ற பயன் என்பவற்றை நுணுக்கமாக அவதானித்தல் வேண்டும்.

பின்னணி: காலம்: சூழ்நிலை
ஆறுமுக நாவலர் அவர்களது காலம் ஆங்கிலேயர் முழு இலங்கையைப் பிடித்து தமது ஆட்சியை வேருன்ற ஆரம்பித்த காலமாகும். 1822க்கும் 1879க்கும் இடைப்பட்ட காலம். தாம் உண்மையென்று நம்பும் மதத்தை விட்டு விட்டு சிங்களவர் தமிழர் ஆகியோரில் பலரை உத்தியோகம், விவாகம், கஷ்டநிவிர்த்தி சீதனம் என்னும் ஆசைகள் காட்டிக் கிறீஸ்தவ மதத்திற்கு மதமாற்றம் செய்த காலம். அது மட்டுமன்றி குரு சிஷ்ய முறையாக—மரபாக—ஒழுக்க

நேறிகளை வற்புறுத்திப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்து வந்த திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்களை ஒழித்து விட்டு, அரசாங்க விகிதர்மாரை ஆக்கி அவர்கள் மூலமாகத் தமது அரசியற் பிடிப்பை இன்னும் வலுப்படுத்துவதற்காகப் பெரிய பெரிய ஆங்கிலக் கல்லூரிகளை மிஷனரிமாரைக் கொண்டு ஆரம்பித்தகாலம். இந்தக்கால கட்டத்தில் தோன்றிய நாவலர் என்ன குறிக்கோளோடு தனது தொண்டைச் செய்திருக்க வேண்டும்? நாவலர் அப்படிச் செய்தாரா?

நாவலர் கூற்று: தொண்டு

“கன்னியை நாயகனிடத்து ஒரு துட்டாயினும் வாங்காது விடுவினாநிலம் தோட்டம் ஆபரணம் முதலியவற்றோடு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும் வழக்கமுடையது என்னென்ற தெசமே யாகவும் நான் இவ்வாழ்க்கையிற் புகவில்லை. இவைகளைல்லாவற்றிற்குள் காரணம் சைவ சமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டுமென்றும்தான் போசையேயாம்” என நாவலர் தமது குறிக்கோளைக் காலத்துக்கேற்ற விதமாக வகுத்து, பகிரங்கமாக அறிவித்து சைவம்—தமிழ் ஆகிய இருமுனைகளிலும் வேலை செய்யத் தொடங்கினார். அவருடைய பணியைப்பற்றி—காலத்துக்கேற்ற பணியைப்பற்றிப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் ‘தமிழ் நாவலர்’ என்ற கட்டுரையில் அழகாகத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்.

“ஆறுமுகநாவலர், காதல் பாடிய சுப்பிரதீபக் கவிராயர் போன்ற ஒரு பெரிய சொற்செல்வரும் அல்லர். இயற்கைகளை முகந்து வருணனைகளைச் சொரிந்து நாலு பத்து உபமானங்களை வழங்கி, எதுகைமொனைகளைப் பூசித் தமிழார்வங்காட்டித் தமிழ் வளர்க்க முன் வந்தவரும் அல்லர். ஆறுமுக நாவலர் உயிர் வளர்க்க வந்தவர். அது செய்ய நேர்ந்தது. அதனை வளர்க்க முயன்றார். உயிரை வளர்க்க உடல்தானே வளர்ந்தது. உயிர்சமயம். உடல் பாஷை. நாவ

லர் சமயத்தை வளர்க்கப் பாஷை தானே வளர்ந்தது; வளர்க்க நேர்ந்தது.”

பண்டிதமணியின் இந்த வார்த்தைகளை ஊன்றி வாசித்துப் பார்த்தால் நாவலர் வசன நடைக்கும் மற்றையயோரது வசன நடைக்கும் உள்ளபேதம்—அதற்கான காரணம் என்பவை சிறிது புலப்படும்.

நாவலர் வசனநடை

ஆறுமுகநாவலர் பரிசோதித்தும் புத்தரை எழுதியும் புதிதாய் இயற்றியும் வெளியிட்ட நூல்கள் 59. அச்சிற் பதிப்பிக்கும் பொருட்டு எழுதி முடித்தவைகள் 10. எழுதத் தொடங்கியவைகள் 9. ஆறுமுக நாவலரது இருபத்தொராவது வயதின் பின் (நாவலர்பட்டம் பெற்றது) முப்பத்தைந்து வருடத்துள் தமது மற்றைய பாரிய வேலைகளோடு எழுபது புத்தகங்கள்வரை எழுதி முடித்தமை ஆச்சரியப்படக்கூடியதொன்று. அச்சுக்கூட வசதிகளில்லாத அக்காலத்தே—வியாபார நோக்கம் சிறிதுமில்லாது—இவ்வளவு நூல்களையும் வெளியிட்டார் அவர். அப்படிச் செய்யாமல் ஆற அமர இருந்து ‘தேர்வடத தமிழிலே’ ஒரே ஒரு நூலைச் செய்திருந்தால், இக்கால விமர்சகர்கள் ‘ஆஹா, ஊகஉ’ போட்டிருப்பார்கள். அதனால் தமிழன்னையின் உடல் வளர்ந்திருக்கும், அல்லது ஊறுபட்டிருக்கும். ஆனால், நிச்சயமாக உயிர் வளர்ந்திராது.

ஆறுமுகநாவலர் எழுதிய முழு நூல்களையும் ஆராய ஒரு கட்டுரை போதாது. பல கட்டுரைகள் வேண்டும். எனவே அவை எல்லாவற்றையும் ஐந்தாக வகுத்துக் கொண்டு சுருக்கமாக ஆராய்வேம்.

1. பாலயாடங்கள்: சைவலிண விடைகள்: இலக்கணச்சுருக்கம்.
 2. பெரிய புராண, திருவிளையாடற் புராண வசனங்கள்.
 3. நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு. சைவதூஷண பரிகாரம்.
 4. அவர் பதிப்பித்த நூலின் முகவுரைகள்.
 5. பெரிய புராண குசனம்.
- இந்த ஐந்து பகுதிகளிலும்

நாவலர் வசனநடை எப்படியிருக்கிறது என்பதை மொத்தமாகப் பார்த்துவிட்டு மேலே செல்லலாம். “உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டானால் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்” என்பது பாரதியார் வாக்கு. இது கவிதை, கட்டுரை, மேடைப் பேச்சு எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்தும். சிந்தனைத் தெளிவுதான் எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியம். ஆனால் கவிதை நடைவேறு. வசன நடை வேறு என்பதை நாம் மனத்திலிருத்தவேண்டும். வசனநடைசொல்லும் கருத்தை அழுத்தமாகச் சொல்லும். அதற்குக் கருத்தழுத்தம் முக்கியம். செய்யுள் நடை, சொல்லும் பொருளைச் சுவைக்க வழி செய்யும். அதற்கு இரசனை தான் முக்கியம். ஒரு பொருளைப் பற்றி மகாத்தமா காந்தியும், தாகூரும் எழுதினால் எப்படி எழுதுவார்கள் என்பதை ஒரு கணம் சிந்தித்தால் இது விளக்கமாகும்.

ஆறுமுகநாவலர், உலகத்துக்குக் கருத்தாயாவார்? என்பதைச் சொல்லவந்தவர். “இந்தச் சரிமம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடிவளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்று சொல்லும் பொருளும் ஓசையும் ஒருங்கு ஒத்துமுடிய வெட்டு ஒன்று துண்டிரண்டாக வரைவிலக்கணம் கூற வந்தவர். “ஆகா! சந்திரவதனம்! என்று காதல் வசனம் பண்ண வந்தவரல்லர்.

இப்போதைய எழுத்தாளர்களிற் பலர் தமக்கென ஒரு நடையை—பாணியை—வகுத்துக் கொண்டு எல்லாவற்றையும்—காதற்கதை என்றலும், கட்டெறும் பைப்பற்றிய கட்டுரை என்றலும்—கலித்தொகை விமரிசனை மென்றலும்—அந்த நடையிலே சொல்ல முயல்கிறார்கள். இதனால் தோலி அடைகிறார்கள்; வாசகர்களைச் சலிப்படையச் செய்கிறார்கள். சொல்லும் பொருளுக்கேற்ப, கருத்துக்கேற்ப—நடைவித்தியாசப்படும் என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. கருத்துக்கு நடையேயல்லாமல் தமது நடைக்குள் கருத்தைக் கொண்டு வருதல் கூடாது. சிலகாலமாக எளியநடை வேண்டும் என்று சிலர் கூக்குரலிட்டார்

தேமதுரத்தமிழோசை

உலகமெலாம் பரவும் வகைசெய்தல்வேண்டும்

அமரகவி பாரதியின் அமுதவாக்கை நிறைவேற்றிய
தினகரன் தமிழ் விழாக் குழுவினர் அனைவரையும்
பாராட்டுகிறோம்!

உங்கள் முயற்சியால் ஈழத்திருநாட்டில்
தேனினும்இனிய தமிழ் செழித்து ஓங்கட்டும்!

ஜெகஜோதி அன் கோ,

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் புகழ்பெற்ற

ஜெகஜோதி பல்பொடி விநியோகஸ்தர்கள்
குருதெனிய (இலங்கை)

விருந்து பரிமளிக்க!

விருந்தினர்மேச்ச !!

✱ உங்கள் வீடுகளுக்கு பண்டிகைக் காலங்களிலும் இதர வை
வங்களிலும் உங்களைத் தேடிவரும் உற்றார், உறவினர்
நண்பர்கள், எல்லோருக்கும் அன்புடனே பரிமாறுங்கள்:

“முதலை” மார்க்

பழரசு, குளிர்பானங்கள்

தாகமா! தாபமா! பசியா! உற்சாகமின்மையா

பதறவேண்டாம்! பருகுங்கள்!

இப்பானங்கள் முதியோருக்கும் இளையோருக்கும் அருந்துவதற்கு உகந்தது மட்டுமல்ல தாயின்
மடியிலே தவழும் அன்புச் செல்வங்களுக்கு ஊட்டவும் சாலச்சிறந்தது.

வர்த்தக விபரங்களுக்கு:

லஷ்மி டிரேடிங் கம்பெனி

35/1, சங்கமித்த மாவத்த, கொழும்பு-13

போன்: 6013.

கள். அந்தக் கூச்சலைப்பற்றி விமர்சிக்கும்போது 'தி. ஜ. ர' கருத்துக்கேற்ற நடை வேண்டும் என்பதை அருமையாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அவர் கூறுவது இது:—

“நடையில் ஓர் இயல்பும், ஜீவனும் தெளிவும் வேண்டுமென்றால் சாத்தியம். எதை எடுத்தாலும் எளிய நடையென்பது எப்படி முடியும்? கவிதைக் களவுகளையும், ஓசையோடு பொருளை யிழைக்கும் மதூர வர்ணனைகளையும், சி டி க் கு க ள் நிறைந்த கலா நுட்பக்கட்டுரைகளையும் எளிய நடையில் எழுதுவதென்றால் எப்படி முடியும்?... நல்ல கருத்துக்கள் அவற்றிற்குப் பொருத்தமான வார்த்தைகள்— இவைதான் நமக்கு வேண்டுமேயன்றி, அர்த்தமில்லாமல் 'இலக்கியத்தில் ஜனநாயகம்' வேண்டுமென்றே 'எளியதமிழ், எளியதமிழ்' என்றோ போடும் வெறுங் கூச்சல்கள் வேண்டியதில்லை' இத்தக் கருத்துக்கேற்ற நடை—சொல்லும் பொருளுக்கேற்ற நடை— என்ற அம்சத்தில் நாவலரின் ஸ்தானத்தை யாரும் மிஞ்சிவிடவில்லை. “உத்தியோகம் வேறுபட வேறுபட உடைகள் வேறுபடுவது போல நாவலருக்குச் சந்தர்ப்பங்களிலே உணர்ச்சி வேறுபடுத்கோறும் நடை அவர் அறியாமலே வேறுபட்டிருக்கிறது. பல வேறு நடையில் நாவலர்தந்த தமிழ் நடந்திருக்கின்றது. பாலர்கள் தொடக்கம் பண்டிதர்களுக்கும் அப்பாலே ஆகாயக்கப்பல்வரை அது அளவியிருக்கின்றது” என்று ஒரு விமர்சகர் குறிப்பிட்டிருப்பது உண்மையினும் உண்மை.

சில உதாரணங்கள்

“ஆஹா! இக்கவிதை யின் சுவை தெவிட்டாதிருக்கிறது. ஆசிரியரின் கவிதைகளில் மின்னல் வெட்டுகிறது. தென்றல் வீசுகிறது. ஆனந்தம் குமிழியிடுகிறது.” என்று வார்த்தைப் பந்தல் போட்டு விட்டு எந்த இடம் எதனால் சுவைக்கிறது என்று காட்டாமல் செல்லும் இக்கால விமர்சகர்களைப்போல, நாவலர் வசனநடை மிகமிக நன்றாயிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு

சில உதாரணங்களையாவது காட்டாமல் போக என்மனம் ஒப்பவில்லை.

பாலபாடங்கள், சைவவினா வீடைகள் இலக்கணச்சுருக்கம் என்பவை சிறுவர்க்கென்றே நாவலரால் எழுதப்பட்டவை. முதலாம் பாலபாடத்துச் சொற் கூட்டங்களை அவதானித்தால் (புடைவை, பழமை, உடைமை, வெய்யில், தீபாவலி, சர்த்தி, எண்ணெய், சர்க்கரை கற்கண்டு, திறவுகோல், சொப்பனம்) அவை பிற்காலத்தில் நாம் பிழைவிடும் சொற்களின் சரியான உருவங்களாக இருக்கும். அவற்றை இளமைக் காலத்தே பயிற்சிசெய்து வைத்திருந்தோமானால் சொற்பிழை நம் வாழ்க்கையிலே ஏற்பட முடியாது. அடுத்து வசனத்தொகுதிக்குப்போனால் 'கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார். கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார். கடவுள் எல்லாம் அறிவார். கடவுள் எல்லாம் வல்லவர். கடவுள் இரக்கம் உடையவர். கடவுள் நம்மைக்காக்கிறார். கடவுளை ஒரு நாளும் மறவாதே. கடவுளை எந்நாளும் வணங்கு' எனக்கடவுளின் இலக்கணத்தோடு பலவகைப்பட்ட விடயங்களையும் ஓர் ஒழுங்கோடு சொல்வது தெரியும். 'பள்ளிக்கூடத்துச் சுவரிலாவது தூணிலாவது சார்ந்து அதனை அழுக்குப் படுத்தாதே' என்பது 37-ம் பாடத்து முதலாவது வசனம். ஆவது, ஆயினும், ஆக எனும் என்ற சொற்கள் வரவேண்டிய இடம் எது? என்று உணராமல் அல்லது, அன்றி, அல்லாமல் என்பதைச் சேர்த்து இப்போது பலர் எழுதுகிறார்கள். நாவலர் பாலபாடங்கள் இளமையிலேயே அம்மயக்கங்களை நீக்கும் மருந்தாக நமக்கு உதவுகின்றன. விபூதியை எப்படித் தரித்தல் வேண்டும்? என்ற வினாவுக்கு 'நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து 'சிவ சிவ' என்று சொல்லி வலக்கையில் நடு விரல்கள் மூன்றினாலும் தரித்தல் வேண்டும்' என்று அருமையாக எழுத நாவலர் ஒருவரால் தான் முடியும்.

குற்றியலுகாமாவதுயாது? என ஒருபண்டிகரை கேட்டேன். 'தனிக் குற்றமூத்தல்லாத மற்றைய

எழுத்துக்களுக்குப் பின் சொல்லி றுதியிலே வல்லினமெய்யின்மேல் ஏறிநிற்கும் உகாமாம்” என இலக்கணச் சுருக்கத்து வார்த்தைகளால் லே தான் பதில் கூறினார். அவர் மாதிராமல்ல. எல்லாப் பண்டிதர்களுமே அப்படித்தான் கூறுவார்கள். நன்னூற்குத்திரம் மறந்த பண்டமாகிவிட்டது. முதல் நூலையே மறக்கச் செய்து அருமையான வரை விலக்கணத்தோடு மேலெழுந்து நிற்கச்செய்த வசனம் இந்த வசனம்.

சிறுவர்கள் மனப்பாடம் செய்வதற்காக வரைவிலக்கணமுறையிலே திட்டவட்டமாக எழுகிய இந்த வசனங்களோடு இரண்டாம் பாலபாடத்திலுள்ள இருபத்தொரு கதைகளையும் பார்த்தால் அந்த நடை பேதமடைந்து வேரெருகோணத்துக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்வது புலனாகும்.

பெரிய புராண, திருவிளையாடற் புராண வசனங்களின் ஆற்றெழுக்கமான நடையைப்பற்றி மு. அருணாசலம், செல்வக் கேசவராய முதலியார் என்போர் கூறிய சிறப்புகளை முன்னமே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். “பொத்தப்பி நாட்டிலே, உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கு அரசனாகிய நாகன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் மனைவியின் பெயர் தத்தை. அவ்விருவரும் நெடுங்காலம் புத்திர பாக்கியம் இல்லாமையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, குறிஞ்சி நிலத்திற்குக் கடவுளாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமியுடைய சந்த்தானத்திலே சேவற் கோழிகளையும் மயில்களையும் விட்டு, அவரை வழிபட்டு வந்தார்கள்” என ஆவ்வசனங்கள் செல்லும். சாதாரண படிப்புடைய மக்களும் கதைகளை அறிவதற்காக நீட்டி முழக்காமல், கருப்பொருளைச் சிதைக்காமல், தூய்மை கெடாமல் இவற்றை நாவலர் பெருமான் எழுதியுள்ளார். இந்த நடையின் வெற்றியினாலே யாழ்ப்பாணத்துப் படித்த வர்க்கத்திலும்கூட, மூலநூலான பெரிய புராணம் ஓரளவு மறக்கப்பட்டு விட்டதெனலாம். பெரிய புராணக் கதைகள் இப்படியான வசனத்தில்

தினகரன் தமிழ் விழா மலர்

செல்ல, முற்பகுதியிலுள்ள திருக்கைலாயவர்ணனை வசனத்துக்கே ஓர் மிடுத்துக்காட்டாக வேறொரு விதமாக விளங்குகின்றது.

“அநாதிமலமுத்தாய், நித்தியராய், வியாபகராய் எல்லாவற்றும் எல்லா முதன்மையும் எல்லாவதுக்கிரகமுமுடையராய்” என்று தொடங்கும் அந்த வசனம், “திருக்கைலாச மலையிலே, செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே, சூதர்களுட்பலர் நாளுவித வாத்தியங்களை முழக்க, பலர் இருபுறத்தும் வெண்சாமரம்விச, வேறுபலர் ஆலவட்டம் அசைப்ப” என தொடர் வசனத்திலே வர்ணனைகளை எப்படி எழுதவேண்டுமென்பதை நன்கு விளக்கிக் காட்டி முப்பத்தாயு வரிகளிலே (சைவசமயத்திலுள்ள முப்பத்தாயு தத்துவங்களை ஞாபகஞ் செய்வதைப்போல) இடையிலே முற்றுப்புள்ளி ஒன்றுமில்லாமல் ‘வீற்றிருந்தருளுவர்’ என முடிக்கிறது. ‘சிவபெருமான்—வீற்றிருந்தருளுவர்’ எனவும் முடித்திருக்கலாம். இந்த இடத்தில் வரும் ‘ர’ காறுவாயை ‘ன’கர இறுவாயாகவே கொள்ளவேண்டும். திருக்குறள்கூட ‘அகரமுதல என்று தொடங்கி காமத்துப்பால் கடைசிக்குறளில்’ கூடியவாங்கப் பெறின்’ என ‘னகர’ இறுவாய் பெற்று அழகாக முடிக்கிறது. அதேபோல இந்த வர்ணனையும் ‘அகர’த்தில் தொடங்கி ‘ன’கர இறுவாய் பெறுதலைக் கண்டு உள்ளம் பூரிக்கிறோம். இப்படியான ஒரு வர்ணனையை வேறு யாரும் இன்னும் எழுதிவிடவில்லை. ஏன்? நாவலர்கூட வேறொரு இடத்திலும் எழுத முற்படவில்லை.

நாவலருடைய கண்டனங்களின் வேகம் இராமபாணவேகம். எதிரியைச் சல்லடைக் கண்களாகத் துளைத்து அணுஅணுவாகச் சித்திரவதை செய்யும், நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டில் எந்த இடத்தைத் தொட்டாலும் இந்த உண்மை புலனாகும்.

“பெயர் வெளிப்படுத்தாது மறைவில் நின்று “கத்தோலிக்குப்பாதுகாவலன்” வாயிலாகவம்பிலக்குத் தொடுக்கும் கோப்பாய் மாணுக்கனே! நீ எந்தப் பள்ளிக்

கூடத்து மாணுக்கன்? யார் மாணுக்கன்? உன் பெயர் யாது? சமயம் யாது? புரோடெஸ்டண்ட் சமயமோ? கத்தோலிக்க சமயமோ? புரோடெஸ்டண்ட் சமயம் என்பையாயின் விக்கிரக வணக்கஞ் செய்யுங் கத்தோலிக்கர் பொருட்டு வாதிகப்புக்காய்... கத்தோலிக்க சமயமென்பையாயின் கோப்பாயிலே கத்தோலிக்க வித்தியாசாலையான கத்தோலிக்க குடும்பமாவது கண்டு மிலேங் கேட்டுமிலேம். மாணுக்கனே! கத்தோலிக்க மதத்தில் எப்பொழுது புகுந்தாய்?”

நாவலர் அவர்களது சிலேடையும் நையாண்டியும் கண்டனத்தில் தனி உயிர்பெற்றுத் திகழ்கின்றன. எதிரியை எதிர்முகமாக நிறுத்தி நெருக்குவதுபோல அவை காணப்படுகின்றன. “உங்கள் கோயிலுக்கு” குழந்தைவேல் அமைபும்; முத்துக்குமார் வேண்டாம்” என்பையாயின் முத்துக்குமாரரை உள் உள்ளே ஏற்றீர்களோ! ஏற்ற நீங்கள் முத்துக்குமார் தமக்குரிய தானத்துள்ளே புகவிட்டு விடலாமே! “முத்துக்குமார் உள்ளே புகுந்தால் தமது தேவியார் குழந்தைவேலோடிருக்கக் கண்டு கோபித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு ஓடுவிடுவார்” என்பாயோ?... ஓகோ! முந்தியதற்கு அழகநீ இதற்கு ஏன் உடம்பு குலுங்கச் சிரிக்கிறாய்? சொல்லு சொல்லு. ஒன்றுஞ் சொல்லுகிறாயில்லையே! முடிவு இதுதானென்றெண்ணிச் சிரிக்கிறாயோ.”

நாவலர் மனிதர்களை அறிமுகஞ் செய்து எழுதிய துணுக்குகளில் ஒன்றைப் பாருங்கள்:— “தில்லையம்பலம், சங்கரப்பிள்ளை. இவர் தீவுபற்று நொத்தாரிசு குமார். சுபநீங் கோட்டுப் பிறக்கிறாசி. இத்தேசத்திலும் வடதேசத்திலும் பற்பல தருமங்கள் செய்து புகழ்படைத்த சைவப் பிரபுவாகிய சிதம்பர சுப்பையச் செட்டியாருடைய மருமகன்! பிரசித்திபெற்ற வர்த்தகராகிய முத்துக்குமார்ச் செட்டியாருடைய மைத்துனர்! வெகுசுற்றத் தொடர்புடையவர்; பரம்பரைச் செல்வர்.”

தனது கண்டனங்கள் கற்

ரோர்க்கும் மற்ரோர்க்கும் விளங்குமாறு எழுதப்பட்டவை என்பதை நாவலர் பல இடங்களில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார், என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது.

நாவலர் எழுதிய முன்னுசைகள் நூலின்பிண்டப்பொருளை எடுத்துக் காட்டுவதோடு அமைந்து விடுகின்றன. அதில் தான் ஏடுதேடி ஊர்கள் தோறும் ஓடிய வாலாறுகள், மெய்வுருத்தங்கள், பராயகாரங்கள் வருவதில்லை.

பெரிய புராண சூசனம் படித்த பண்டித வர்க்கத்துக்கே உரியனவாய் தடையும் விடையுமாகச் சென்று முடிகின்றன.

நாவலர் எழுதிய, ‘ஓசை பெற்றுயர் பார்க்கலாகிய’ வசன சமுத்திரத்திலே என்றும் காட்டப்பட்டவைகள் சில திவலைகள். சிறுவர்க்கெழுதியவரைவிடக்கண வசனங்கள், வினாவிடைகள், பெரியபுராண திருவிளையாடற் புராணக்கதை நடைகள், திருக்கைலாய வர்ணனை நடை, குத்தீட்டி போற்குத்தும் கண்டன நடைகள், அறிமுகம், முகவுரை, பண்டிதர்களுக்கேற்ற சூசனம் என்பனவற்றைத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். அறிஞருவகு நாவலர் நடைபற்றி இன்னும் ஆராயலாம். ஆராய வேண்டும், அது என் ஆசை. ‘வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை எனப் பயிற்றிவைத்த மன்னிவளர் நாவலன் தன் அழியா நல்லொழுக்க நடை வாழி வாழி!

புல்லுக்கும் ஆங்கே..!

தீயவகை வாழ்வது மட்டும் தீது என எண்ணிவிடாதே. தீயவர்களைக் காண்பதுகூட தீது. தீயவர்களோடு பேசுவது கூட தீது. தீயவர்களோடு கூட வாழ்வதும் தீது. இவை மட்டுமல்ல. தீயவர்கள் சிலரைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது கூட தீது ஆகும்.

உழவன் நெல் வளர்வதற்கு மட்டுமே நீரை இறைக்கிறான். ஆனால் அது புல்லுக்கும் கூட பாய்ந்து வருகிறது. அதுபோல பொழிகின்ற மழை நல்லவர்களின் வாழ்விற்ரு மட்டும் பயன்படுவதில்லை. மற்றவர்களின் வாழ்விற்ரும் அது பயன்பட்டு வருகிறது.

46-ம் பக்கத் தொடர்

மன்றி நாமும் கண்டு அனுபவித்ததொன்று. ஆகவே, அதன் உதவிகொண்டு கற்றோர் அளவளாவும் காட்சியின்பத்தைத்தாம் அனுபவித்ததுபோல எங்களை யும் அனுபவிக்கச் செய்கின்றார் புலவர்.

விருப்புணர்ச்சியை மட்டுமன்றி வெறுப்புணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தவும் உவமை பயன்படுகின்றது. அறிவிலிகள் கூடியவிடத்துக் காணப்படும் “வெள்ளைக்கோட்டியில்” புலவருக்கு உள்ள வெறுப்புணர்ச்சியை “முதுகாட்டிற் காக்கை யுக்கும் பிணம்” என்னும் வாக்கியத்தின் உதவிகொண்டு புலப்படுத்துகின்றார். முதுகாட்டிலே பிணத்தைப் புதைத்தலும், புதையாது எறிந்துவிடுதலும் அக்கால வழக்காகும். அவ்வாறு எறியப்பட்ட பிணங்களை நாய், நரி, காகம், கழுஞ் முதலியவைவிட்டு நீங்காது சுற்றியிருந்து இன்பம் கொண்டாடும் காட்சி எத்தனை அருவருப்பைத் தருவது என்பதை நாம் கூறவேண்டியதில்லை. புலவர் அந்தக் காட்சியின் உதவிகொண்டு அறிவிலிகள் கூட்டத்தைக் கண்டதால் ஏற்பட்ட வெறுப்புணர்ச்சியேயாடு கூடிய அனுபவத்தைப் புலப்படுத்த முயலுகின்றனர். இந்த உணர்ச்சியனுபவங்களை புலப்படுத்துதற்கு அப்பாட்டின் ஓசையும் ஒரு கருவியாக அமைந்திருத்தலைக் காணலாம். பாட்டின் முதலிரண்டு அடிகளிலுள்ள ஓசைக்கும் தடைசி இரண்டடிகளிலுள்ள ஓசைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. முதலிலுள்ளது விருப்புணர்ச்சியையும் ஈற்றிலுள்ளது வெறுப்புணர்ச்சியையும் தூண்ட வல்லனவாக அமைந்திருத்தல் கண்டு இன்புறற்பாலது. மூர்க்கரை, மூர்க்கர், முகப்பர், முதுகாட்டில்—நீன்றுவரும் மேலணைத்தொடரும் அந்த வெறுப்புணர்ச்சியை எமது மனதற் பதியச் செய்கின்றது.

ஒரு பாட்டின் சிறப்பு அதற்கையாளப்படும் சொற்களிலே தான் பெரும்பாலும் தங்கியிருக்கிறது. “செஞ் சொற் கவியின்பம்” என்று கூறப்படுதலாலும் அதனை அறியலாம். கற்றுரைக்கற்றார் விரும்புதற்குக் “காமுறுவர்” என்றும், மூர்க்கரை மூர்க்கர் விரும்புதற்கு “முகப்பர்” என்றும் கூறியிருத்தல் நோக்கற்பாலது. “காமுறுதல்” என்பது “உள்ளத்தால் நயத்தல்” என்னும் பொருளுடையது. “உவப்பத் தலைக்கூடி உள்பப் பிரிதல் அணைத்தே புலவர் தொழில்” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. காமுறுவதற்கு, அதாவது அன்பொருகூடி நட்புக் கொண்டாடுவதற்கு அறிவு இன்றியமையாதது. அதேபோல அறிவிலிகள் ஒருவரையொரு

58-ம் பக்கத் தொடர்

“கோபத்தை அடக்கி
கொஞ்சம் தயவு செய்து—நீ
ஆராய்ந்து பார் கிளியே!
யார் மேலே குற்றமென்று”

சங்க கால இலக்கியங்களைப்போல் கிராமியக் கவிதைகளிலும் தலைவர்—தலைவி முக்கிய இடம் வகிக்கின்றனர். அது கிராமிய இலக்கியத்தின் இனிமையை இரட்டிப்பாக்குவதுடன், வாசிப்போர் மனதையும் வெகுவாகக் கவர்கிறது. எனிய தமிழில், இனிய நடையில், அமையும் இப்பாக்கள் துகாப்பும் பூக்களைப்போல் மணம் குன்றாது விளங்குகின்றன. கிராமியக் கவிதைகள் கிழக்கு இலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் கீர்த்தியையும் கற்பனையையும் கவிப்புலமைபையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எழுத்தறிவற்றோரும் நயம்பலபடைத்த பாக்களை புனைவது இங்கு ஒரு அதிசயமல்ல.

இவ்வாறு இலங்கையிலும், தென் இந்தியாவிலும் கோன்றிய எண்ணிறந்த இஸ்லாமிய புலவர்களின் தூல்கள், பொருட்ட சிறப்பிலும், சொல்லழகிலும் கவியமைப்பிலும் சிறந்து விளங்குகின்றன. இவற்றின் சிறப்பிலக்கணங்களையும், உரை நடை அலங்காரங்களையும் விரிவாக ஈண்டு உரைக்க முடியாதெனினும், இவையே தமிழ் வளர்ச்சியில் இல்லாமை பெற்ற பங்கை தெள்ளிதீர் புலப்படுத்திக் காட்டுகின்றன.

வர் “முகக்கும்” தொழிலுக்கு அறிவின்மை ஏதுவாகின்றது. “முகப்பர்” என்னும் சொல்லுக்குரிய பொருள் எது என்பதை நாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியாதிருக்கின்றது. “விரும்புவர்” என்னும் பொருளில் வேறு புலவர்கள் அதைக் கையாளவில்லை. உக்கால வழக்கில் அது எப்பொருளைக் குறித்தது என்பதை நாம் இப்பொழுது துணிந்து கூறமுடியாதிருக்கின்றது. மேலே காட்டிய வெண்பா, உருவத்திற் சிறிதாக இருந்தபோதும் விருப்பு வெறுப்புகளால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தைச் சுருங்கிய சொற்களிலே தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது அதனால்தான் ஒளவையார் பாடிய வெண்பாக்களை நாம் இப்பொழுதும் படித்து இன்புறுகின்றோம்.

47-ம் பக்கத் தொடர்

தாகவே இருந்தது. கி. பி. 1696-ல் சிவாஜியின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த—சத்தாராவை ஆட்சி செயலுத்திய—மராட்டிய மன்னர் ராமாஜா காலமாகிவிட்டார். இதுபற்றிய தகவல் அவருக்கு முதன் முதலில் பத்திரிகைகள் (அக்பார்க்கள்) மூலம் தான் தெரியவந்தது. இதுபற்றி ஓரளங்கஜேபின் காலத்தவரான காபி கான் தமது “முந்தகபுல்—ஓபாப்” என்ற நூலில் எழுதுவார்வது: “போர்மீது மோதியதில் தோல்வியும் தூரதீர்ஷ்டமும் தொத்திய நிலையில் ராமாஜா தமது மலைட்டுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தபோது வழியில் மாண்டு விட்டார் என்றும் அவருக்கு மிகமிக இளம் வயதிரான மூன்று புதல்வர்களும், இரண்டு மனைவியர்களும் உண்டு என்றும் இச்சமயம் பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளியாயிற்று. இதற்குபின் அவர் புதல்வர்களில் மூத்தவனை ஐந்து வயதுப் பாலகன் வைசூரியால் காலமானதாகவும் செய்தி வெளியாயிற்று. இதன்பின் ஒரு புதல்வனின் தாயான தாராபாயை நாட்டுத் தலைவர்கள் ரீஜெண்டாக நியமித்தனர். மிகவும் சாதாரியமான அந்தப் பெண்மணி தன் கணவன் காலத்திலேயே நிர்வாக இராணுவ விவகாரங்களில் நல்ல ஞானம் படைக்கவளாக மதிக்கப்பட்டவளாவாள். அவள் யாரும் நெருங்க முடியாத மலைப் பிரதேசத்துள் போய்

நீங்கள் பூரண பொலிவுடன்
திகழ வேண்டுமானால்
தற்காலத்திற்கேற்ற புதிய டிசைன்களில்
தெரிவுசெய்யப்பட்ட

காஞ்சிபுரம் எம்ராய்டரி சாரிகள்
மணிப்புரி கத்தர்வான் சில்க் சாரிகள்
ஜூனியர் மணிப்புரி சாரிகள்
கொட்டன் டெக்கா சாரிகள்
கட்டாவ் மில் வாயில் சாரிகள்

பெருமளவில் திருவித்து இருக்கிறோம்

ரஞ்சனா ஸ்டோர்ஸ்

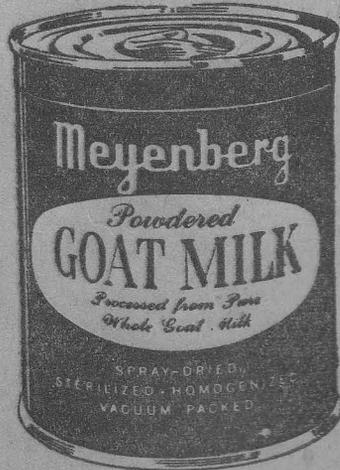
போன்: 6551

52, பேங்ஷால் வீதி, கொழும்பு-11.

மெய்ன் பெர்க்

(உண்மையான ஆட்டுப்பால் மா)

நோயை
எதிர்க்கும்

சக்தியை
உண்டாக்கும்

எங்கும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ஏகவிநியோகஸ்தர்கள்

த. கணேசன்

கொழும்பு.

த. பெ. இல: 1353, கொழும்பு,

கேல்ச்சித்திரகாரரும்..

இருந்துகொண்டான்.

“இந்தச் செய்தி பல பத்திரிகைகளில் வெளிவந்ததால் அரசரால் இதை நம்பாமலிருக்க முடியவில்லை. தமது ரகசிய நிருபர்கள் ஒருக்கால் கயிறு திரித்தாலும் கூடப் பத்திரிகை சதாவும் உண்மையே எழுதும் என்று அவர் நம்பினார்.

உண்மையை வெளிப்படுத்தின

ஒளாங்கஜேபின் உறவினர் ஒருவன் விஷயத்தில் அவர் பத்திரிகைகள் மூலம் உண்மையை அறிந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவருடைய போனான மீர்ஜா அஜூ முஷஷான் அவர் அந்திம காலத்தில் வங்காளம், பீஹார் ஆகியவற்றின் கவர்னராக நியமனம் செய்யப்பட்டிருந்தான். அவன் அரசருக்கு அடித்தபடியான பலமும் அறிவும் நிரம்பியவன். ஆனால், அவனுடைய போக்கிலுண்டான தவறுகளை வெளிப்படுத்த வங்காளப் பத்திரிகைகள் தயங்கவில்லை. அவன் நல்லவன்தான். மொகலாய அரசருடையத்தின் ஏனைய அங்கத்தினர்களுக்கு நடுத்த ஆசை—அரசு பிடித்தைக் கைப்பற்றுவது—அவனுக்கு முண்டு. எனினும், அவன் மேல் கொண்ட நடவடிக்கைகள் சில, பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவன் ஹோலிப் பண்டிகையை உற்சாகமாகக் கொண்டாடினான். இது தன் பாட்டினாரும், தீவிர வைதிக முஸ்லிமுடான ஒளாங்கஜேபுக்குத் தெரிந்தால் அவர் மனம் வேதனைப்படுவார் என்று இந்தச் செய்தி அவரை எட்டவிடாது கவனித்துக் கொண்டான். ஆனால், பத்திரிகைகள் அவனுக்கு அடங்கியவையல்லவே! அவை இந்தச் செய்தியை வெளியிட்டு விட்டன. அவற்றிலிருந்து ஒளாங்கஜேப் இதை அறிந்து கொண்டார்.

“இந்த மீர்ஜா ஆஸிம் பணங்குலிப்பதில் போசையுடையவன். எப்படியும் பணம் சேர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசையுடையவன்... இதனால் அவன் ஆட்சியாளன் என்ற முறையிலான தன் வேலைகளுடன், நாட்டின் பிரதான வர்த்தககைவும் விளங்கத் தலைப்பட்டான். கடல் மூலம் வரும் இறக்குமதிச் சாக்குகள் யாவும் தனக்கே விநிக் கப்பட வேண்டும் என்றும், தன் மூலமே சில்லறை விபாபாரிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்றும் அவன் உத்தரவு போட்டு அமல் நடத்தினான். இது கடல் வணிகர்களான ஐரோப்பியர்களுக்கும், நாட்டி மக்கள் அனைவருக்கும்

இடைஞ்சலான செயலாய் இருந்தது. சக்கரவர்த்தியிடம் ராஜாச் செய்து கொள்ளவோ அவர்களுக்குத் துணியில்லை. இந்த நிலையில் பத்திரிகைகள் தமது கடமையைச் செய்தன. இந்த வர்த்தக முறையை விளக்கிப் பத்திரிகைகளில் எழுதினாலே போதுமல்லவா! விசேஷ வர்த்தகம் (சௌதா—யே—கால்), சாதாரண வர்த்தகம் (சௌதா—யே—ஆம்) ஆகிய இரண்டும் என்னென்ன என்பதைப் பத்திரிகைக்காரர்கள் விளக்கிவிட்டனர். இந்த விபரங்களை ஒளாங்கஜேப் தமது சொந்த நிருபர்கள் மூலமாக வன்றி, செய்தித்தாள்களிலிருந்தே படித்தறிந்து கொண்டார். உடனேயே இந்த வர்த்தகத்தை நிறுத்துமாறு அவர் மீர்ஜாவுக்கு உத்தரவிட்டார். தமது பேரவின் மனப்போக்கைக் கண்டித்துத் தம் கைப்படவே அவனுக்கு நிருபமெழுதினார். அதில், சௌதா—யே—கால் என்றால் விசேஷ வர்த்தகம் என்று பொருள் அல்ல, அவன் மூளை கோளாறுகியிருக்கிறது என்று தான் அர்த்தம் எனவும் அவர் திட்டி-டினார்.”

மீர்ஜாவும் முர்ஷித்தகுலிகானும்

போதுவாக மொகலாய ஆட்சி முறையில் நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டவும், இராணுவங்களைப் பரிபாலிக்கவும் ஓர் அதிகாரியும், வரிவசூல்களை நடந்த ஓர் அதிகாரியுமாக மார்கண்டுகள் தோறும் இரண்டு அதிகாரிகள் செயலாற்றி வந்தனர். முன்னவருக்கு நாலும் அல்லது சுபாதார் என்றும், பின்னவருக்குத் திவான் என்றும் பெயர். ஒளாங்கஜேபின் போனான மீர்ஜாவைக் கவர்னராக (நாஸிமாக) இருந்த சமயம், அங்கே திவானாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தவர் முர்ஷித்தகுலிகான் என்பவராவார். இவர் புதிதாக முஸ்லிமானவர். பழக்க அனுபவமுடையவர். வங்கத்தலை நகரான டாக்காவில்தான் இந்த இரண்டு அதிகாரிகளுடைய காரியாலயங்களும் செயல்பட்டு வந்தன.

மீர்ஜாவிற்கும் முர்ஷித்தகுலிகானுக்கும் இடையில் கருத்து வேறுபாடு முற்றியதுதான் மீர்ஜாவின் கையாட்கள் முர்ஷித்தகுலிகானைக் கொலைசெய்ய முயன்றனர். முயற்சி பலிக்காமல் போகவே மீர்ஜாதனக்கு எதுவுமே தெரியாது என்று நடிக்க முயன்று தோல்வியுற்றான். திவான் முர்ஷித்தகுலிகானை விட்டுப் பாரோதி நடிக்கவாயிலிருந்த அழகிய கிராமம் ஒன்றை அடைந்து அங்கே தமது அலுவலகத்தை அமைத்துக் கொண்டார். பின்னர் அவன் அங்கே அவர் பெயரால் முர்ஷித்தகுலிகானும் என்று புகழ் பெற்று விட்டது.

“கவர்னர் மீர்ஜா இதைச் சக்கரவர்த்திக்குத் தெரிவிக்கத் தவறவில்லை. இந்தத் திவான் அரைக்கிறுக்கர், ஏதேனோ கற்பனை செய்து கொண்டு கஜாநவையும்திடமிருந்து கடத்திக்கொண்டு எங்கோ போய்விட்டார். இப்படி ஏன் செய்தார் என்பதொன்றும் விளங்கவில்லை என்று அவர் ஒளாங்கஜேபுக்குக் கடிதம் எழுதினார். ஆனால், தமது புதிய இடம் போய்ச் சேர்ந்த திவான், நடந்தவையாவையும் எழுதி அதில் பெரிய அதிகாரிகளின் கையெழுத்தையும் பெற்று, ஒளாங்கஜேபுக்கு அனுப்பியிருந்தார். திவானின் கண்டிப்பான போக்கை நன்றி அறிந்திருந்த ஒளாங்கஜேப் அவர் வர்த்தகையைத்தான் நம்ப வரலானார். ஆனால், அந்த நம்பிக்கையைப் பூணமாக்கியவை பத்திரிகைகள்தான். ஏற்கனவே பத்திரிகைகளில் வங்காள நிலைபற்றி சமீக்கையான செய்திகள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. கவர்னருக்கும் திவானுக்கும் சுமுகமான உறவில்லை என்பதை அவை சுட்டிக்காட்டி வந்தன. இப்போது முழு விபரத்தையும் அவை வெளியிட்டிருந்தன. இதன் முடிவு திவானுக்கும், பத்திரிகைகளுக்கும் பெருமை தருவதாக இருக்கவில்லை. ஒளாங்கஜேபுக்கு மே பெருமை தேடித் தந்துவிட்டது. அவர் திவானுடைய நடவடிக்கைகளைப் பூணமாக ஆதரித்ததுடன், தமது பேரணைக் கண்டித்து, அவன் வகித்துவந்த பதவியைவிட்டே அவனை அகற்றிவிட்டார். அந்தப் பதவியையும் திவானுக்கே கொடுத்தார். இவ்விரண்டு பதவிகளையும் ஒருங்கே பெற்ற முர்ஷித்தகுலிகான் தமது மரியாதையைக் காப்பாற்றிப் புகழ்பெற்றார்”

மராட்டிய மன்னர்கள்

மராட்டிய மன்னர்களும் பத்திரிகைகளுக்குப் பெருமதிப்பளித்து வந்துள்ளனர். பேஷ்வாக்களில் ஒருவரான நாராயண ராவின் வாழ்க்கையில் நடந்த இந்தச் சம்பவம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குல்தகீர் என்ற மலை நாட்டுச் சிந்தூரில் பேஷ்வாவின் மூன்னிலையில் யானைச் சண்டையொன்று நடந்து கொண்டிருந்தது. நாராயணராவின் அருகே அவர் சேகாத்

* காபிகான் எழுதிய ‘முந்தக புல ஓயாப்.’

என் இந்தக்கமழ் உணர்ச்சி?

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழர் தம் வாழ்வை நோக்குவோமாயின் தமிழ் மொழி பற்றி யெழுந்த பல இயக்கங்களை நாம் காணலாம். 'தமிழிசை இயக்கம்', 'தமிழ் பாதுகாப்பு இயக்கம்', 'எல்லாந் தமிழ் இயக்கம்', 'தனித் தமிழ் இயக்கம்' ஆகியனவெல்லாம் தமிழ் மொழியை, மொழிப்பற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டன என்பது தெளிவு. சுருங்கக்கூறின் சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து உதித்த மொழிப்பற்று இந்த நூற்றாண்டில் வலிமைபெற்று தமிழர் தம் சமூக, அரசியல், பொருளாதார வாழ்வைக்கூடப் பாதித்தது என்று கொள்ளலாம். இத்தகைய அநீத மொழிப்பற்று என் ஏற்பட்டது, எவ்வாறு வளர்ந்தது, அதன் உட்பொருள் என்ன ஆகியவற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மொழிப்பற்று அல்லது

மதுராவ் அமர்ந்திருந்தார். அச்சமயம் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த யானைகளிலொன்று வெறிப்பிடித்ததால் பேஷ்வா இருந்தபக்கமாக ஓடிவாலாயிற்று. அதைக்கண்ட பேஷ்வாவின் பணியாட்களும் பிறரும் அங்கிருந்து ஓடித் தப்பலாயினர். தமது உயிருக்கு ஏற்பட்ட பேராபத்தில் அவர்கள் தமது அரசரைப் பற்றியே, எண்ணிப்பார்க்கவில்லை. பேஷ்வாவும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து அங்கிருந்து ஓடிவிடலாம் என்று எழுந்தார். யானை அவரைச் சமீபித்து விட்டது. அப்போது அவர் அருகில் அமைதியாக அமர்ந்திருந்த அவர் தம்பி மதுராவ் அவர்

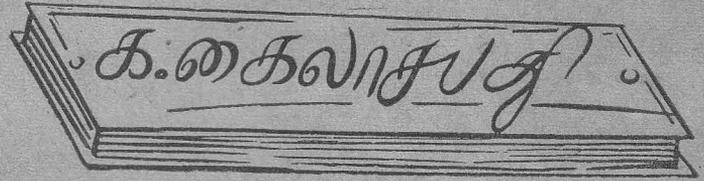
மொழிவெறி என்றால் என்ன?

ஓர் உதாரணம்! நமது காலத்து மகாகவி பாரதியே தருகிறார்.

"தமிழைவிட மற்றொரு பாஷை சுகமாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு வருத்தமுண்டாகிறது.

"தம்பி—நான் ஏது செய்கின்றேன்?"

இன, மொழி, மத வரம்புகளைக் கடந்து உலகப் பொதுவான மனிதப் பிரச்சினைகளைப் பாடிய மகாகவி பாரதியே தமிழ்மொழிப்பற்றுக்கும், வெறிக்கும் ஆளாகி

"தமிழனைவிட மற்றொரு ஜாதியான் அறிவிலும், வலிமையிலும் உயர்ந்திருப்பது எனக்கு சம்மதமில்லை.

"தமிழ்ச்சிவையக் காட்டிலும் மற்றொரு ஜாதிக்காரி அழகாயிருப்பதைக் கண்டால் என் மனம் புண்படுகிறது.

என் என்றால் மற்றவர்களைப்பற்றி நாம் பேசத் தேவையில்லை. எனினும் மகாகவி ஒருவரையே அழுத்தி அழுக்கிவிடும் மொழிப்பற்று மாபுபலம் வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமல்லவா? அதனைச் சற்று நுணுகி ஆராய்ந்தால் பல உண்மைகள் வெளிவரக்கூடும்.

தமிழர் தம் நீண்ட வரலாற்றின்

தோள்களைப்பற்றினார்." அண்ணா, உங்களைப்பற்றி 'அக்பார்கள்' (பத்திரிகைகள்) என்ன சொல்லும் என்ற பதைநீங்கக் கண்ணிப் பார்க்கவில்லையா!" என்று வினவினார். உடனேயே பேஷ்வா நாராயணராவ் தமது ஆசனத்தில் அமர்ந்துகொண்டார். யானை அவருக்கு மிக அருகில் வந்தும் அவர்நகரவில்லை. அப்போது தன் உயிரைத் திரண்டாக மதித்த வீரன் ஒருவன் உருவிய வாளுடன் பேஷ்வாவுக்கு முன்கை வந்து குதித்து, யானையின் துதிகையில் வாள் குத்தி யானையை வேறு திசையில் விட்டடி, விட்டான். அவன் யார் அப்பாஜி ராவ் பகவதர் என்று பின்னர் தெரிய வந்தது.*

இவ்விதம் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் ஆரம்ப காலத்தில் ஆட்சியாளர்கள்—அதிலும் தட்டிக் கேட்க ஆளற்ற எதேச்சாதிகாரிகள்—அவற்றில் வந்த செய்திகளுக்கும், அடிப்பிராயங்களுக்கும் கொடுத்துள்ள மதிப்பு இன்று—ஜனநாயக யுகமான இன்று லக்ஷக்கணக்கில் மக்களால் படிக்கப்படும் பத்திரிகைகளின் அடிப்பிராயங்களைக் கூட ஆட்சியாளர்கள் ஏதோ சுயநல நோக்கில் சொல்லப்படுவதாக அலட்சியம் செய்யப்படும் இன்று—மிகவும் வியப்பளிப்பதல்லவா!

* கிரான்ட்—டப் எழுதிய "மராத்தியர் சரிதைச் சுருக்கம்."

றைப் பிள்ளைக்கிப் பார்ப்போ
மாயின் சிற்சில காலப் பகுதிகளி
லேயே இந்த மொழிப்பற்றும்,
மொழி வெறியும் தமிழ் மக்களை
இயக்கியுள்ளது தெளிவாகும்.

முடியுடை மூவேந்தர் புக
மொடு தமிழகத்தை ஆண்ட சங்க
காலத்தில் இந்த மொழி வெறி
இல்லை;

பிறமொழி, மதம், பண்பாடு
ஆகியவற்றுடன் தமிழகத்தில்
புகுந்த களப்பிரர், பல்லவர் ஆகிய
அரசரம்பரையினர் காலத்தில்
மொழிவெறி இருந்தது;

சோழப் பெருமன்னர்கள் தமிழ்
முகத்தை மட்டுமன்றிக் கங்கையையும்
கடாரத்தையும் கைக்கொண்ட
பெற்காலத்தில் இந்த மொழிவெறி
இருந்த இடமே தெரியவில்லை;

முதலில் முஸ்லிம்களும், பின்
னர் தெலுங்கரும் தமிழகத்தில்
ஆதிக்கஞ் செலுத்திய விசய நகர
நாயக்க மன்னர் காலத்தில் இந்தக்
தமிழ்மொழிப்பற்று தீவிரமாக
இருந்தது.

இந்தி, சிங்களம் ஆகிய பிற
மொழிகளுடன் அரசியல் ஆதிக்க
மும் ஏற்படும் இக்காலத்தில் மீண்டும்
இதே வெறி காணப்படுகிறது:

வரலாறு காட்டும் இந்தக்
கால அட்டவணையி லிருந்து
அறிந்துகொள்வது என்ன? அரசி
யல், சமூக பொருளாதார, இன்னல்
கள் தமிழகத்தில் அதிகரிக்கும்
காலத்தில் தமிழ் மக்களிடையே
தமிழ் வெறியும் பாவி விடுகிறது.

பல்லவர் காலம்,

சமண, பௌத்த தத்துவங்களும்,
கோட்பாடுகளும் தமிழகத்
தில் பரவியிருந்த காலம் பாளி, வட
மொழி ஆகியனவே பல்லவர் மன்னர்
களது அரசுகளும் மொழியாக
இலங்கியது. வேற்றரசர்களான
அவர்கள் தமிழகத்தின் பொருளாதா
ர அமைப்பையே நிலை குலைத்த
னர் என்பதற்கு வேள்விக்குடிச்
சாசனங்கள் சான்று பகருகின்றன.
சாதிப் பூசல்கள் மிகுத்தன. பல
வகையாலும் தமிழர் சமுதாயம்
பிளவுண்டு பின்னமுற்றது, அந்நிலை
யில் தமிழ் மக்களிடையே ஒற்று
மையை நிலைநாட்டத் தமிழ்மொழி
ஒன்றே பயன்பட்டது. தற்காலத்

தில் 'எல்லாந்தமிழில்' எனச்சிலர்
சூறுவது போன்று அன்று சமய
குரவர்கள்கூடத் தமிழ் மொழிப்பற்
றைச் சமய பக்தியுடன் இணைத்து
தமிழ் மக்களை ஒன்றுபடுத்த முற்
பட்டனர். தேவாரங்கள் திவ்வியப்
பிரபந்தங்கள் ஆகியவற்றிலெல்ல
லாம் தமிழ் வெறி சுழித்துச் செல்
வதை நாம் காணலாம். சங்ககாலத்
தில் காணப்படாத இந்தப் புதிய
பண்பு இலக்கியத்தில் புகுந்து
கொள்கிறது.

“நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்த
தன்” (—சுந்தரர்).

“பன்னிய நூற்றமிழ்மாலே பாடு
வித்தென் சிந்தைமயக் கறுத்ததிரு
வருவினானே” (—அப்பர்).

“திருநெறிய தமிழ்வல்லவர்
தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே”

(—சம்பந்தர்).

என்றெல்லாம் சிவநேயச் செல்
வர்கள் தமிழுக்கு அதிக முக்கியத்து
வம் கொடுத்துப் பாடி, மொழிப்
பற்றை வளர்த்தார்கள். பல்லவர்
கால இலக்கியங்களை நாம் படித்துப்
பார்ப்போமானால் 'தமிழ்' 'தமிழ்'
என்னும் ஆவேசக் குரலையே காதா
ரக் கேட்கலாம்.

“நெடுந்தமிழால் இம்மா நிலத்
தோர்க்குரை சிறப்ப”

“மறைகளாய நான்குமென
மலர்ந்த செஞ்சொற் தமிழ்ப்பதி
கம்”.

“மிக்க சொற் தமிழினால் வேத
மும் பாடினார்.”

“தமிழ்ச் சொல்லும் வட
சொலுந் தாணிழற் சேர்”

“தமிழோடிசை பாட மறந்
தறியேன்”

“தாழ்ந்தெழுந்து தமிழ்வேதம்
பாடினார் தாளம் பெற்றார்.”

“தண்டமிழ்தூற் புலவாணர்க்
கோரம்மானே”

“கூடலி றையந்தவொண் மடந்
தமிழ்”.

என்றெல்லாம் பாடலுக்குப்
பாடல் தமிழின் உயர்வை, வலி
மையை, பெருமையைப் பாடினார்
சமய குரவர், ஏன்? தமிழ் யாவிரை
யும் கட்டிப் பிணைத்தது; எதிர்ப்
பாயுதமாகத் திகழ்ந்தது.

பல்லவர் காலத்தையடுத்துத்
தமிழகத்தில் சோழப் பேரரசு

ஏழுந்தது. தமிழர் தம் பொருளாதா
ர வாழ்வு மேம்பட்டது; சமூக
அமைப்பு நியதியின்படி இயங்கி
யது; தமிழ்வெறியும் அடங்கியது.

பல்லவர் காலத்தில் நடந்தது
போல விசயநகர நாயக்க மன்னர்
காலத்தில் திகழ்ந்தது. சோழப்
பேரரசின் வீழ்ச்சியைத்
தொடர்ந்து, தெலுங்கர்களும், முஸ்
லிம்களும் தமிழகத்தில் ஆட்சி
செலுத்தலாயினர். ஏகாதிபத்தியப்
போக்கில் கடல் கடந்த வணிகம்,
குடியேற்ற நாடுகள் ஆகியவற்றைப்
பெற்று விளங்கிய சோழப் பேரரசின்
சீர்த் குலைவு தமிழகப் பொரு
ளாதார வாழ்விலும் பல தடுமாற்
றங்களையும் முரண்பாடுகளையும் ஏற்
படுத்தியது. மதுரை, தஞ்சை,
திருச்சி ஆகிய மாவட்டங்களாகப்
பிரித்து நாயக்கர் தமிழகத்தை
ஆண்டனர். தூரவடக்கே முகலாயப்
பேரரசும், மத்திய இந்தியா
வில் பாமனி ராச்சியங்களும் ஒங்கி
வளர்ந்துகொண்டிருந்தன. நாயக்க
மன்னராட்சியில் வரிகள் மிதிமீஞ்சி
விதிக்கப்பட்டன. தமிழகத்தின்
பொருளாதார வாழ்க்கையின் நிலை
குலைவுடன், சமூக, சமய வாழ்வும்
கட்டுக் கோப்பிழந்து தளரலாயம்
பித்தன. மீண்டும் தமிழ் வெறி திடீ
ரெனத் தலைதூக்கியது. பல்லவர்
காலத்தில் சைவர்கள் சிவனைத் தபி
முடன் இணைத்துப் பாடினர், விசய
நகர நாயக்கர் காலத்தில் வெற்றி
வேலை ஏந்திய முருகனைத், தமிழ்க்
கடவுளாகக்கொண்டு வீரவழி
பாட்டு மரபைத் தொடக்கினர்.
சின்னாபின்னப்பட்டுக் கிடந்த
தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழ்
உணர்ச்சி ஊட்டப்பட்டது. குமா
குருபார், அருணகிரிநாதர், பரஞ்
சோதி முனிவர், கச்சிப்பப் சுவாமி
கள் முதலிய புலவர்களும், பிற கவி
ஞர்களும் 'தமிழ்' 'தமிழ்' என்று
பாடித் குவித்தனர்.

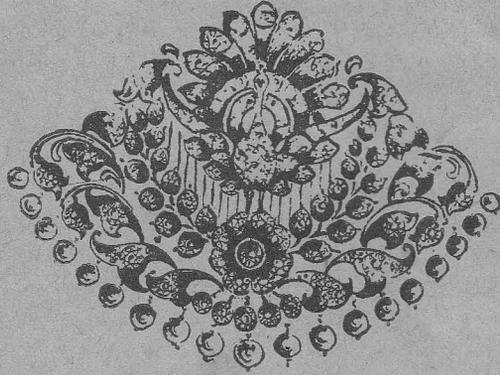
“செந்தமிழ் சொல்மலைக்கார”

“அரியதமிழ் தானளித்த மயில்
வீரர்”

“தெரிதமிழை உதவு சங்கப்
புலவோனே”

“செவிஞரிர இனியதமிழ் பகர்
வோனே” என்றெல்லாம் திருப்
புகழ் சூறுகின்றது, தமிழைத்தவிர

பெல்ஜியம் வைர பதக்கங்கள்

ஜயந்த் ஸ்தாபனத்தார் பிரமிக்கத்தக்க பதக்கத்தை அளிக்கின்றனர். மேற்படி படத்திலுள்ள பதக்கத்தைப் பார்க்கும்போது நுட்ப வடிவமைப்பும், நுண்ணிய வேலைப்பாடும் பரமதிருப்தியை அளிக்கும்.

ஜயந்த் அன் கம்பெனி

பிரபல டைமன் வியாபாரிகள்

127, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு.

தந்தி: அங்லட்

டெலிபோன்: 6045

வேறெந்த மொழியும் சிறப்பாக இருக்க முடியாது என்னுள் கருத்துக்கூட ஆங்காங்கு தெரிகிறது.

“பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த இப்பசுந்தமிழ் ஏனை மண்ணிடைச் சில இலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல் எண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமே?” என்றும்,

“அறைகடல் வரைப்பில் பாடையனைத்தும் வென்றாய்த்தோ ரெழ்தரு தமிழ்த் தெய்வத்தை உள்நினைந்தேத்தல்

செய்வாம்”

என்றும் தமிழ் மொழிச் சிறப்பினைப் புலவர்கள் பாடிப்புகழ்ந்தனர்.

குமாருருபா சுவாமிகள் பாடல்களில் தமிழ் மொழிப் பறமும் வெறியும் தனியழகுடன் செறிந்து ஒளிகிதழுகின்றன.

“பாதஞ் சிவக்கப் பசுந்தமிழ் வேண்டிப் பாவைதன் பாற்று தன்று சென்ற தென்னூர்த்தியாகர்”

“பைந்தமிழ்ப் பின்சென்ற பச்சைப் பசுங்கொண்டலே” என்று பாடி மகிழ்கிறார் அவர்.

“ஆயுற் தொறுந்தொறு இன்பத் தருந்தமிழ்”

“தன்னே ரிலாத தமிழ்”

“புலனிக்கியம்பிய தண்டமிழ்”

“தமிழொடு பிறந்துபழ மதுரையில் வளர்ந்த கொடி”

“இருந்தமிழே உன்னல் இருந்தேன் இமையோர் விருந்தமிழ்தம் என்றாலு வேண்டேன்”

“முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழவைப்போன்”

தெலுங்கு நாயக்கரும், பிறரும் விசய நகர நாயக்க மன்னர் காலத்தில் தமிழகத்தை ஆட்சி செய்த போது தமிழ்மொழிப்பறறின் மூலம், சைவம், வருணசிரமம், முதலியவற்றைத் தமிழர்கள் கட்டிக்காத்தனர். தெய்வத்துடனேயே தமிழை ஒன்றாக்கியதன்மூலம் தமிழுக்கு ஒரு நூதன சக்தியையும் னீறையும் அளித்தனர். ஒற்றுமைக் கொடியை யுயர்த்தினர்.

இருபதாம் நூற்றண்டிலே தமிழ்மொழி உணர்ச்சி மூண்டொழ

வதற்குத் தூபிட்டவர்களுள் ‘மனோமணியம்’ ஆசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையும் ஒருவராவர். ‘பல்லுமிரும் பலவுலகும்’ எனத் தொடங்கும் தமிழ்த்தாய் வணக்கப்பாடலில்

“ஆரியம்போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையவுள் சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்து துமே”.

என்று போசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை பாடிய பாடல் தமிழிலக்கியத்தில் பாயாத இடமில்லை; அவர் சொற்களினால் பாதிக்கப்படாத புலவரில்லை. அரசியல், பொருளாதாரக் காரணங்களினால் பல குறைபாடுகளை அநுபவிக்கும் தமிழ் பேசும் மக்கள் தற்காலத்திலும் மொழியின் போல் ஒற்றுமைப்பட முயல்வதை நாம் காண்கின்றோம். பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், சமூகச் சீர்திருத்தம், ஆகியவற்றைவிட மொழிப்பற்றிய சூரலும், இயக்கங்களுமே தமிழிடைவே தலைதாக்கி நிற்பதைக் காணலாம்.

“தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்—இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்.”

என்று பாரதிதாசனும்,

“நினைத்திடும் மனத்தே நிற்பதும் தமிழே நீளுநம் மூச்சிலும் தமிழே! முனைத்தபோர் முனையின் முன்னணி மறவர் முகத்தொலிர் வீரமும் தமிழே”

என்று “கலைவாண”லும்,

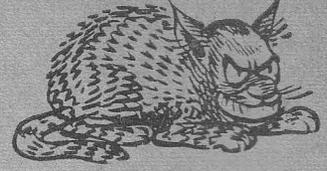
“பாவிரியும் கவிவாணர் புகழ்ந்துபாடும் பசுந்தமிழ் நாடு ஈடில்லை எந்த நாடும்”

என்று ச. து. ச. யோகியாரும்,

“சிறந்த மகிழும்செந்தமிழ் போல் எந்த மொழியில் இனிமை சொல்”

என்று இசைக்கவிஞர் திருச்சி ஜி. தியாகராஜனும் பாடும்போது பல்லவர் காலமும், நாயக்க மன்னர் காலமும் நம் கண்முன் விரிகின்றன. இடுக்கணும், இன்னலும், அழுக்கமும், தமிழருக்கும், தமிழகத்திற்கும் ஏற்படும்போது தமிழ் மொழி மூலம் ஒற்றுமை கோரப்படுகிறது என்பதும் நமக்கு புலனாகின்றது இல்லையா? மொழிப்பற்றுக்

யார் இவர்கள்?

கும் மொழிவெறிக்கும் அதிக வேறு பாடில்லை.

“சாவில் தமிழ் படித்துச் சாக வேண்டும் என்றன் சாம்பல் தமிழ் மணந்து வேக வேண்டும்”

என்று ஈழத்து இளங்கவிஞர் ஒருவர் பாடுகையில் இந்த உண்மை தெளிவாகி விடுகிறது. இற்றைத் தமிழர் மத்தியில் காணப்படும் தமிழ்பிமானம், தமிழுணர்ச்சி ஆகியவற்றை நோக்கும்போது வரலாற்றின் துணைகொண்ட பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விருப்பு வெறுப்பு அற்ற வரலாற்றுண்மைகள் புலப்படும். நம்மை ஆட்டிப்படைக்கும் சென்ற காலத்தின் சக்திகளும், நிகழ் காலத்தின் நிகழ்ச்சிகளும் சங்கிலித் தொடர் புள்ளன என்பது தெரியவரும். எதிர்காலத்தை இதய வேட்கையுடன் நம்பிக்கையுடன் எதிர்நோக்க வழியும் பிறக்கும். தமிழுணர்ச்சியின் கதை தமிழக வரலாற்றின் வளர்ச்சிக் கதையாகும்.

முஸ்லிம் மக்களின் வரலாறு ஜி.எம்.எம்.ருஜி

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் குடியேற்றத்தின் வரலாறு வரலாற்றுசிரியரின் போதிய கவனத்தைக் கவர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இத்துறையில் ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டால் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றைப் பற்றி வழக்கில் இருக்கும் அநேக தவறான அபிப்பிராயங்கள் அகல இடமிருக்கிறது.

இஸ்லாத்தின் தோற்றத்துக்கு முன்பே அராபியர்கள் இலங்கையுடன் வர்த்தகத் தொடர்புகொண்டிருந்தனர் என்பது பலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. எனினும் இலங்கையுடன் அராபியர் எக்காலத்திலிருந்து தொடர்பு கொண்டனர் என்பது நிச்சயிக்கப்படவில்லை. கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே, அதாவது விஜயனின் கீழ் ஆரியர் வருகையுடன், இலங்கையின் வரலாறு ஆரம்பமாகிறது. அன்று துவக்கம் இன்று வரையிலுள்ள சுமார் இரண்டாயிரத்து ஐந்தாறு வருட கால எல்லைக்குள் எந்தக் கட்டத்தில், முதலில் அராபியரும், பின்பு முஸ்லிம்களும் இலங்கையில் அதிகமாகக் குடியேறினர் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

இல்லாததுக்குமுன் மத்திய கிழக்கிலிருந்து வந்த அராபியர்களைப் பற்றி எழுந்து நாட்டு நூல்களில் குறிப்பாக மகாவம்ச, தீபவம்ச, சூலவம்ச, ஆகிய இலங்கையின் பழம் வரலாற்றுக் கிரந்தங்களில் அதிகம் காண்பதற்கில்லை. இந்நிலையில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் தோற்றம், முன்னைய வரலாறு ஆகியவற்றைப்பற்றி வெற்றிகரமாக ஆராய்ச்சி நடத்தப்படவேண்டிய பழம் அராபிய பர்ஷிய நூல்களிலேயே நம் கவனம் செல்ல வேண்டும்.

ஈழத்திற்கு முஸ்லிம்கள் வந்ததெப்போது?

இலங்கையின் வரலாற்றுசிரியர் அன்டிரியஸ் நெல், கி. மு. 377ம் வருடம் ஒரு அரச குமாரன் அனுராதபுரத்தில் தனது ஆட்சியை நிறுவின பொழுது அந்நிய நாட்டினர் வசிக்க நகரில் ஒரு பகுதியை

ஒதுக்கியதாகவும், அவ்வந்நியருள் அதிக அராபியர்கள் இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் பழம் சிங்கள நூலொன்றில், அரச குமாரர்கள் குதிரையில் சவாரி செய்தார்கள் என்றும், அக்குதிரைகள் பர்ஷியக் குடாப் பிரதேசங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை போன்ற ஆதாரங்களைக் கொண்டு கி. மு. நான்காம் நூற்றாண்டில், அல்லது ஆரியர் வருகைக்கு ஓர் நூற்றாண்டுக்குப் பின் அராபியர் இலங்கைக்கு வந்ததாக நிச்சயமாகக் கூறுவது பொருந்தாது.

சேர், எம்ர்சன் டெனன்ட் கூறுவதுபோல், இலங்கையுடன் அராபியர் தொடர்பு அநேகமாக கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டில்தான் ஆரம்பித்திருக்கவேண்டும். ஹிப்போலோஸ் என்ற கிரேக்கரால் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் கண்டு சமூக்கப்பட்டதிலிருந்தே இந்து சமூகத்திற்கில் வர்த்தகப் போக்குவரத்து அதிகரித்தது. தென்மேற்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக்காற்று கப்பல்கள் கிழக்கு செல்லவும், வடமேற்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்று கப்பல்கள் திரும்பி வரவும் உதவின. கிரேக்க, ரோம இராச்சியங்கள் இக்கண்டுபிடிப்பின் பின் பேரீழைத் தேசத்தவரோடு வர்த்தகம் ஆரம்பித்தன. இவர்களுக்கு முன்பு கிழைத்தேச வர்த்தகம் அராபியரிடமிருந்ததற்கு ஆதாரங்கள் இருப்பினும், கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அராபியர் கிழநாடுகளுக்கு அதிகமாக வந்திருக்கவேண்டும். அராபியரின் "சொரன் தீப" என்ற பெயராலேயே அன்று இலங்கை பிறநாடுகளில் குறிக்கப்பட்டதாம். முற்கால ஆங்கிலேய எழுத்தாளராகிய பிவினி என்பவர் இவற்றை விரிவாகக் குறிப்பிட்டு, கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அராபியர் இலங்கையில் காணப்பட்டதாகக் கூறுகின்றார். இவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் தான் முஸ்லிம்கள் என்று கொள்ளப்பட்டால், சிங்களவர் தமிழர்களைப் போல் முஸ்லிம்களும் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பல்வேறு கருத்துக்கள்

கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டின் பின் அராபியர் தொடர்பு படிப்படியாக அதிகரித்து, இஸ்லாத்தின் பின் முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் அதிகமாகக் குடியேறவும் துவங்கினர். தமது நாடுகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இஸ்லாமிய ஆட்சிகளின் கீழ் அராபியரும், பாரசீக மக்களும் தமது வியாபார, குடியேற்ற நடவடிக்கைகளை மேலும் விருத்தி செய்தனர் என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து 14-ம் நூற்றாண்டு வரையும் பெருந்தொகையான முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் குடியேறியதாகவும், குருநாகலையில் அரசாண்ட பாக்கிரமபாகுவக்குப் பின் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கப்பலில் வந்து அப்பகுதியில் குடியேறிய பிறநாட்டார் அராபியர் என்றும், வேருவலையில் அன்று ஐந்தாறு குதிரைவீரர்களைக் கொண்ட அராபிய மன்னன் அரசாண்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார் திரு. அன்டிரியஸ் நெல். சேர், அலெக்சாண்டர் ஜோன்யிடனும் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே குடியேறியிருக்கவேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இதன்போன்று இன்னும் அநேக எழுத்தாளர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இலங்கையில் ஆறாம் நூற்றாண்டின் பின் காணப்பட்ட முஸ்லிம்களைப் பற்றி ஆங்கில, பாரசீக அராபிய நூல்களில் அதிகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

மத்திய கிழக்கின் அநேக எழுத்தாளர்களும், யாத்திரிகர்களும் இலங்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுள், சுலைமான் ஜாஜிர், அபு லைத், இப்னு குராதபா, இப்னு மலுஹி, இப்னு ஹெனகல், மக்தீலி, அல் பிருனி, பெல்தேரி, எத்ரிஸி, சுலைமான், இப்னு பதாதா, யாகூக், கஸூனி, அபுபிதா ஆகியோர் சிலராகும். இன்றோரின் சில நூல்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளிலிருந்து குறிப்புகள் வரலாற்றுசிரியர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேயொழிய, அவற்றைப் பற்றி ஆராய்ச்சி எதுவும் நடைபெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

எங்கிருந்து வந்தனர்?

இலங்கைக்கு வந்த அராபியரும், முஸ்லிம்களும் அராபியவைச் சேர்ந்தவர்களா, பாரசீகக் குடாவையடுத்த நாடுகளைச் சேர்ந்த பாரசீகம், வட ஆபிரிக்காவைச் சேர்ந்த எகிப்தியப் பொரோசார் அல்லது செங்கடலையடுத்த ஆபிர

ரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களா என்பதிலும் ஆராய்ச்சியாளரின் கவனம் செல்லவேண்டும். இத்துடன் முஸ்லிம்கள் இலங்கையில் நேராகவே வந்து குடியேறினார்களா அல்லது முதலில் இந்தியாவில் குடியேறிப் பின்பு இலங்கைக்கு வந்தார்களா என்பதும் ஆராயப்படல் வேண்டும். இவ்விரு பிரிவுகளைப் பற்றியும் பலத்த அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன.

ஆங்கில வரலாற்றாசிரியர்களின் படி இலங்கைக்கு வந்த முஸ்லிம்கள் அராபியர் என்றும் அவர்கள் இங்கு நேராகவே வந்து குடியேறினார்கள் என்றும் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒல்லாந்து வரலாற்றாசிரியர்கள், அவர்கள் கடல் கொள்கைக் கூட்டத்தினர் என்றும், அநேகமாக அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வந்தார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். சேர். டெனன்ட் இவ்விரு கட்சியினரின் அபிப்பிராயங்களை யும் நிராகரித்து முஸ்லிம்கள் மத்திய கிழக்கிலிருந்து வந்தார்கள் என்றும், ஆனால் அவர்கள் முற்றாக அராபியராக இருக்காது அநேகமாக பாரசீக மக்களாக இருக்க வேண்டும் எனவும் கூறுகிறார்.

இலங்கைக்கு அராபியர் நேராகவே வந்து சிங்களப் பெண்களை மணந்ததால் ஏற்பட்ட சந்ததியினரே முஸ்லிம்கள் என்ற அபிப்பிராயம் குறிப்பாக அரசியல் வாதிகளால் கொடுக்கப்படுகிறது. பொதுவாகக் கூறினால் மத்திய கிழக்கின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அராபியர்கள் முற்பகுதியில் வந்திருக்க வேண்டும். இல்லாத்துக்கு முன் அராபியர் குறிப்பிடத்தக்க நாகரீகத்தைத் தோற்றுவித்து வளர்த்ததாக வரலாற்றில் காண்பதற்கில்லை யென்றாலும், வர்த்தகத்தி லேடுபட்டிருந்த யெமன், எடன் போன்ற அராபிய இராச்சிய மக்கள் இலங்கைக்கு வந்திருக்கலாம். பாரசீகக் குடாவில் இயூப்ரஸ், கைக்ரீஸ் நதிப்பள்ளத்தாக்கிலும், ஆபிரிக்காவில் நைல் நதிப் பள்ளத்தாக்கிலும் மிகப் பழமையான நாகரீகங்கள் நிலவின. எனவே ஆபிரிக்க, பாரசீக மக்களே அநேகமாக இலங்கைக்கு வந்திருக்கவேண்டும் எனவும் கொள்ளலாம். ஆனால் இவர்கள் இலங்கைக்கு நேராகவே வந்து சிங்களப் பெண்களை மணந்து நிரந்தரமாகக் குடியேறினார்கள் என்பதற்கு வரலாற்றில் போதிய ஆதாரங்கள் இல்லை.

இல்லாத்துக்கு முன் இலங்கைக்கு வந்த அராபியர்கள் தொகை மிகக்குறைவாகும். இஸ்

முழங்குக முரசே! பரமஹம்ஸதாசன!

முழங்குக, தமிழ்முரசே; —
ஆற்றல்
முழுதும் துலங்கிட வே!
வழங்குக தமிழுனர் வைப்—
பாரி
வள்ளலைப் போல்மகிழ்ந் தே!
உண்மை வடிவினி லே—
என்றும்
உண்டொரு தெய்வம்; அது
—மனத்
தின்மை யுடையவர்க் கே—
அருள்
செய்திடும் என்றெலிப்பாய்!
அன்பின் பெருவலியைப்—
புவி
அத்தனைக் கும்உரைப் பாய்;
துன்பத்தின் எல்லை யே—
இன்பத்
தோற்றத்தை யும்உரைப்
பாய்!
வள்ளுவன் சொற்படி யே,—
காந்தி
வாழ்ந்திட்ட அற்புதத்
தை—மக்கள்
உள்ளமெல் லாம்உணர்ந்
தே—தழைத்
தோங்க முழங்கிடு வாய்!
காடு மலையையெல் லாம்—
தங்கக்
கட்டிக ளாக்கிய வன்,—
நொந்து
வாடும் இழிவகன் றே,—
இன்ப

வாழ்வு பெறலிப் பாய்!
ஏழை பணக்கா ரன்,—என்ற
ஏற்றத்தாழ் வோட்டிடு
வாய்—மனக்
கோழைகள் சிங்கமெ னக்—
கர்ஜிக்கும்
கோல உணர்வளிப் பாய்!
அக்ரமக் கோட்டை களைப்—
பொடிப்பொடி
யாகத் தகர்த்திடு வாய்.—
ஏழை
மக்கள் திருப்பணி யே—
தெய்வ
மாபணி யென்றெலிப் பாய்!
வறுமைப் பிணியக லக்—
கொடும்
மடமை யிருந்தொலை யத்—
தொழில்
அறிவுப் பணிபுரி வாய்,—
தூய
ஆர்வத் தமிழ்முரசே!
சாகி மதையர் வு,—தாழ்வுச்
சண்டைக ளையொழித்
தே; மனட
பேதமில் லாச்சமத் வ—
வாழ்வு
பேணும் படியொலிப் பாய்!
ஒற்றுமை யில்லையென் றால்—
வாழ்வு
முற்றுமே இல்லையென் றே
—மிகத்
தெற்றென வேயுரைப் பாய்:—
நிலை
யற்ற தமிழருக் கே!

வாதின் பின், அதுவும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னேயே இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் பெருந்தொகையாக குடியேறினார்கள் என வரலாற்றில் காணக்கிடக்கிறது. இவர்களில் பெரும் தொகையானோர் இந்தியாவிலிருந்து வந்தனர் என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக பகின் மூன்றாம் நூற்றாண்டு மத்தியில் மத்திய கிழக்கின் பத்தாந் நகரம் மங்கோலியர்களால் அழிக்கப்பட்டபின், அப்பகுதி முஸ்லிம்கள் வருகை குறைந்து இந்தியாவிலிருந்தே முஸ்லிம்கள் செல்வாக்கு இலங்கையினுள் புகுந்தது. மேலும் புதுடில்லியில் முஸ்லிம் இராச்சியம் நிறுவப்பட்டு தென் இந்தியாவரை முஸ்லிம்கள் செல்வாக்கு வியாபித்தவுடன், இந்திய முஸ்லிம்களுக்கு

கும் இலங்கையருக்கும் தொடர்பு மேலும் அதிகரித்தது. இந்தியாவின் டெக்கான் முஸ்லிம் அரசர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் கொழும்பில் வியாபார மத்தியஸ்தலம் அமைக்கப்பட்டதாகவும், அந்நேரத்தில் பெரியகொரு முஸ்லிம் சனத்தொகை கொழும்பில் குடியேறி வாழ்ந்ததாகவும் வரலாற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சமூகத்தின் சாதி அடிப்படை, அவர்கள் பேசும் மொழி, அங்க உடல் அமைப்பு, தோற்றம், நிறம், உடை, பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்தே நிர்ணயிக்கப்படல்வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் ஆராய்விட்டது இலங்கை முஸ்லிம்களில் பெரும்பாலானோர் இந்தியாவிலிருந்தே வந்திருக்கவேண்டும் என்ற முடிவு தவிர்க்க முடியாததாகும்.

வெவ்வேறு நூற்றாண்டுகளின் உடையலங்காரங்கள்...

கடந்த நூற்றாண்டுக்குப்பின் நவீன உடையலங்காரங்கள் பெரிதாக மாறிவிட்டன. ஆனால் மாறிவரும் தோற்றங்களோடும் அலங்கார வகைகளோடும் நிரந்தரமாகப் பொதுத் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருப்பது சிங்கரே. பரிபூரணத்தை ஆசிக்கும், உலக மக்கள் யாவரும் சிங்கரிடந்தான் அதை எப்பொழுதும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நூற்றாண்டின் அநுபவத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் ஒருங்கேகொண்ட இயந்திரமும் சேவையும் சிங்கரிடம் மட்டுமே கிட்டும். இத்தனை பரந்த அறிவையும் பழுத்த அநுபவத்தையும் இலங்கையிலும் சிங்கர் உங்கள் சேவையிலீடுபடுத்த மகிழ்வுறுகிறார்கள்.

அன்று போலவே இன்றும்,
தையல் துறையில் முன்னணியில்
திகழும் சிங்கர்
ஸ்தாபனம் இலங்கை
முழுவதும் 160-க்கு மேற்பட்ட
கிளைகளையும் விற்பனை
ஏஜன்ஸி களையும்கொண்டு
திகழுகிறது.

சிங்கர்

100 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட
அனுபவத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

*சிங்கர் உற்பத்தி ஸ்தாபனத்தின் ஒரு விபாயா சின்னம்

தினவிதைக்காதவர்கள்

பாத்திரங்கள்

புத்ததாஸ மகாநாயக்க தேர்—
தலதா மாளிகாவின் தலைவர், தந்திரத்தில் குள்ளநரி.

சேனாதன்— காலஞ்சென்ற விமலதர்ம சூரியனுக்குத் தம்பி முறை; பதவி வேட்கை கொண்ட ஓநாய்.

கஜநாயக்க ராஜசுந்தர முதலியார்— செல்வாக்குள்ள முதலியார்; ஆப்பிமுத்த குரங்கு.

அதிகாரநாயக்கா தேருவேண்டாரன்— ஊவாத் தலைவன் விதியின் நண்பன்; ஏமாந்த பூனை.

தோனா கதிரினா— விமலதர்மனின் மனைவி; பவிபிடத்திற்கு முன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆடு.

நந்தாவதி— தோனாவின் தோழி; திருட்டுப் புத்தியில் காகம்.

பணிப்பெண், காவலாளி, போர்வீரன் முதலியோர்.

இடம்:— சிங்களத்தின் மலைப் பகுதியான உடரட்டையின் தலைகொண்ட ஸ்ரீவர்த்தனபுரி.

காலம்:— கி. பி. 1604.

யின்னணி:—

போத்துக்கேரியின் ஆதிக்கம் கரையோரப் பகுதிகளில் பரவிவிட்டது. அவர்களுடன் போராடி இலங்கையில் சுதந்திரக் கொடியைக் கண்டியில் பறக்கவிட்ட வீரன் மாண்டு சில தினங்கள் கடந்து விட்டன. கண்டி நாட்டு அரசியலில் அமர்க்களம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விமலதர்மனின் தம்பி முறையினனான சேனாதன், காலஞ்சென்ற மன்னனால் ராஜப் பிரகிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டும், தன் அதிகாரங்களை நிலைநாட்ட முடியாதவனாக இருக்கிறான். ஊவாப் பகுதியின் தலைவனான விதியபண்டாரனும், அவனுடைய நண்பனான அதிகாரநாயக்க தேருவேண்டாரனும், சேனாதனுக்கு எதிர்த்து சக்திகளாக உருவாகின்றனர்.

இந்நிலையில், விமலதர்மனின் விதவையான தோனா கதிரினாவின் மறுமணமும் நாட்டின் அரசியலும் ஒன்று

யுடன ஒன்று பன்னிப்பிணைந்து கிடக்கின்றன.

இச்சூழ்நிலை களைப்பயன்படுத்தி, புத்ததாஸ மகாநாயக்க தேரும் அவருடைய கையாளும், தோனாவின் தோழியுமான நந்தாவதியும் சுறுசுறுப்பாகச் சதுரங்கத்தில் காய்களை நகர்த்த ஆரம்பிக்கின்றனர்.

காட்சி 1

(நந்தா வதியின் வீடு. ஆப்போமுதுதான் புத்ததாலர் வருகிறார்.)

தோனா கதிரினா

நந்தாவதி:— வாருங்கள் மகா தேரே! அரசியற் குழப்பங்களினால் இந்த நந்தா வதியின் வீட்டிற்கு வரும் பாதையை மறந்து விட்டீர்களோ என்று நினைத்தேன்.

புத்ததாசர்:— இந்தப் பெண்களே இப்படித்தான்! ஒருநாள் வராது போனால், வானமே தங்கள் தலையில் இடிந்து விழுந்து விட்டதாக அலறத் தொடங்கி விடுவார்கள். என் நந்தா விதிவிலக்கான

வள் என்று நினைத்திருந்தேன்.

நம்: நீங்கள் ஆயிரம் தொல்லைக்காரர். இந்தப் பெதைப் பெண்ணின் தனிப்பை எப்படி அறிவீர்கள்?

புத்:— இந்த அவனியில் நான் பரிசுத்தமாகவும், பரிபூரணமாகவும் நேசிக்கும் ஜீவன் நீ ஒருத்திதான். இதை நான் சொல்லாமலே நீ அறிவாய். நான் அரசியற் சதுரங்கத்தில் கட்டையை உருட்டுகிறேன்; காய்களை நகர்த்துகின்றேன்; வெட்டுகிறேன். ஆனாலும் புத்ததரின் நாமத்தை என் உதிகள் உச்சரிக்காத நாட்கள் இருக்கின்றன; என் நந்தாவின் நினைவு என் மனதில் குடிகொள்ளாத ஒரு கணப்பொழுதாவது இருக்கின்றதா? உன் பரிவிழிதரும் போதையில் உற்சாகம் பெறுகிறேன்; உன் கனியிழைப் பேச்சில் என் கவலைகள் மறக்கிறேன், இந்த உலகத்தில்...

நம்:— ஆ! உங்களுடைய ஆடையில் இரத்தக்கறை இருக்கிறதே! ஏதாவது ஆபத்தா?

புத்:— எனக்கா? ஆபத்தா? எரிமலைக் குழம்பிற்கு பூகம்பத்தினால் ஆபத்தா? நான் மழித்த தலை யுடனும், மஞ்சள் அங்கியுடனும் நடமாடும் சந்தியாசிடான். ஆனால் என் தயவில்லா விட்டால்— என் ஆசியில்லாவிட்டால்— உடரட்டையின் அரசியல் நாடியே ஸ்தம்பித்து விடும். விமலதர்மனின் மரணத்திற்குப் பின்னர் சுவாஸ்யமான போட்டி நடைபெறுவதை நீ அறிவாய். இந்த மூனையின் அசாத்ய வல்லமைகளைக் காட்டச் சமயம் வந்திருக்கிறது. நான் மன்னர்களுடைய உருவாக்கும் சக்தி பெற்றவன்.

நம்:— உங்களுடைய சக்திகளை அறியாதவளல்ல நான் சில சமயங்களில் என் நீங்களே இந்த உடரட்டையின் மன்னனாகக் கூடாது என்றும் நினைத்திருக்கிறேன்.

புத்:— அந்த எண்ணம் நீ என்மீது கொண்டிள்ள காதலின் எதிரொலி வேடிக்கையல்ல உன் விருப்பம். நான் விரும்பினால் மலைநாட்டின் சிம்மாசனத்தை

எஸ். பொன்னுக்குவா

எனதாக்கிக் கொள்வேன், அப்பொழுது...

நந்:— அப்பொழுது?

புத்:— அதிகார மமதையில், ஒரு கன்னிப் பெண்ணைத்தான் என் இராணியாக்கி விடுவேன் என்று நினைத்து விடாதே! நனா திரை முதுமையைக் கொண்டு வரும் காலத்திற்கே காலமாக வளங்கும் வாலிக்குமரி வனப் புக் கொண்ட உன்னைத்தான் என் இராணியாக்குவேன். அமுத மருந்தும் அரம்பையாக, காயகற்பம் சாப்பிட்ட குமரியாக, என்றென்றும் பதினாறு வயதிலேயே வாழ வரம்பெற்றவளாகத் திகழ்கின்றாய், சேனைத்தளபதிகளிலும் பார்க்க நெஞ்சாரமும் மாமந்திரிகளிலும் பார்க்க மதியூகமும் கொண்டவள் நீ நீ இந்தச் சண்டக்காய்ப் பிரதேசமான மலைநாட்டிற்கல்ல, இந்த அவனி முழுவதற்குமே மகாராணியாக இருக்கக் தகுதியுள்ளவள்.

நந்:— எந்தப் பெண்ணாரம் கிறங்க வைக்கும் புகழ்மலை.

புத்:— புகழ்மலை சூட்டுவதில் என் சூரத்தனத்தைக் காட்டுவதற்கு நான் உன் காலஞ்சென்ற கணவனைப் போல ஒரு புலவனா? வேடிக்கை போதும், விஷயத்திற்கு வருவோம், இவ்வளவு காலமும் உனக்கு என் இதயத்தில் இடந்தந்திருந்தேன். இப்பொழுது என் அரசியற் சதுரங்க விளையாட்டிலும் உனக்கு இடமளிக்கும் வேளை வந்து விட்டது.

நந்:— நான் அவ்வளவு பாக்கியம் செய்தவளா?

புத்:— பாக்கியம் செய்தவள் நான். இந்தப் புத்ததாலருக்கு உன்னைத்தவிர ஒருவரிலும் நம்பிக்கை கிடையாது. நீ இன்றி இயங்க இயலாத பித்த நிலை அடைந்து விட்டேன். நமக்கிடையில் இரகசிய மிருக்க முடியாது. உடாட்டையின் சிம்மாசன விஷயமாக ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்திருக்கின்றேன், என் சூத்திரக் கயிற்றில் இயங்கவல்ல பொம்மையைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டேன்.

நந்:— உங்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றிருக்கும் அந்தப் பாக்கியசாலியார்?

புத்:— அவன் ஒரு காலத்தில் என்னைப் போன்றுதான் மஞ்சளங்கி அணிந்திருந்தான்.

நந்:— சேனாதாரா?

புத்:— ஆம், அவனேதான். அவனைப் பார்க்கிலும் சிறந்த பொம்மை கிடைக்கவில்லை. உன் மையில் நந்தா! அரசனாகுவதில் இன்பம் கிடையாது— நிம்மதி கிடையாது— சுகம் கிடையாது.

புத்ததாலர்

அரசர்களை ஆக்கும் என் வாழ்க்கையிலேதான் சுவையிருக்கின்றது. குடும்பப் பொறுப்பில்லாத இன்பம்; உழைக்காமலே காலடியில் கிடக்கும் உல்லாசம்; எதிரிகளைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளாத அதிகாரம்! சதுரங்க ஆட்டம் ஆரம்பமாகி விட்டது, முதல் வெற்றி எனக்கே கிடைத்திருக்கிறது அந்த வெற்றிச் சின்னந்தான் இந்த இரத்தக்கறை, என், நீ இன்று தோனாவைச் சந்திக்க வில்லையா?

நந்:— இல்லை. எனக்கு அந்தச் சிறுக்கியின் சேவகமா? நீங்கள் வற்புறுத்துவதினால், இன்னும் நான் தோழி வேடத்தில் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் தங்களுடைய பாதசேவையைத் தவிர வேறு எதையும் பெரிதாக நினைக்க வில்லை. அரண்மனையில் என்ன நடந்தது?

புத்:— ஸ்ரீவர்த்தனபுரியின் அரசியலில் தோனாதான் முக்கிய காய். அதைத் தன் பக்கம் வைத்திருப்பவன்தான் ஆட்டத்தில் ஜெயிப்பான்.

நந்:— எனக்கும் தெரியும் தோரே! ஆனால் அவன் தன் மனதை ஊவாவின் தலைவன் விதியபண்டாரனில் படிய வைத்திருக்கிறாளு என்று நான் உன்வு சொன்னேனா?

புத்:— ஆனால், இனி அவன் விதியனை எமனலகத்திலேதான் சந்திக்க முடியும்.

நந்:— அவன் சற்று முன்னர் தானே தன்னுடைய பரிவாரங்களு

டன் அரண்மனைக்குச் சென்றான்!

புத்:— பைத்தியக்காரி! சாவதற்கு நேரமெடுப்பதில்லை. உண்ணிமைக்கும் நேரத்திற்குள்ளேயே உயிர் காலனுலகை அடைந்து விடுகிறது. தோனாவின் முன்னிலையிலேயே அவன் கொலை செய்யப்பட்டான். சேனாதன் என்ற காயை நான் ஆட்சி பீடத்திற்கு நகர்த்துவதற்குத் தடையாக இருந்த காய் வெட்டி யெறியப்பட்டது...உஹ... பேசாதே...

நந்:— (மெதுவாக) ஆம்! யாரோ வரும் காலடியோசை கேட்கின்றது.

புத்:— இந்த இடத்தில் இந்த நேரத்தில் வரக்கூடியவன் கஜநாயக்கன் தான். சந்தேகமில்லை, அவனே தான்.

(கஜநாயக்க ராஜசுந்தர முதலியார் வருகிறார்.)

கஜ:— இங்கு—உங்களுடைய அந்தப் புரத்திற்கு—வந்ததற்கு மன்னிக்கவும், விவரத்தில் தேடினேன். காணவில்லை. இங்கு வந்திருக்கலாமென்று ஊகித்தேன்.

புத்:— உன் ஊகம் சரியாகி விட்டது. நீ உள்விட்டுப்பிள்ளை, இரகசியங்கள் அறிந்தவன், என் நண்பன், அமர்ந்து பேச.

(அவன் தமோறியபடி அமருகிறார்.)

புத்:— ஆயிரம் யானைகளை அடக்கி ஆளும் கஜநாயக்கன் நடுங்குவதா? என் தமோற்றம்?

கஜ:— அரண்மனையில் சூழப்பென்று கேள்விப்பட்டேன், விதி

ளில் அமாக்களம் விதியபண்டாரன்...

புத்:— கொல்லப்பட்டான். பிரேதம் ஊவாவிற்ருத் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது. நீ கூட எதிர் பார்த்திருக்கக் கூடிய முடிவுதான். பிரேதத்தைக் கண்டதும் விதையில் நிற்கும் மக்களுக்குச் கூடலை ஞானம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் அது வெகு சீக்கிரம் அங்கிலிமும் அது கிடக்க நீ சென்ற காரியம்?

கஜ:— பழம் நீங்கள் பணித்த வண்ணமே படிநகம்ப பிரதானி செல்ல வந்தாரைச் சந்தித்தேன். அவர் பாளுகம் தாபக்கம் கட்டியாறு வரையிலுமுள்ள பிரதானிகள் சகலரும் உங்களுக்கே விசுவாசமாக விருப்பதாகவும் காங்கள் விரும்பும் நடத்திக் சீனர தனை மன்னாக ஏற்றுக் கொள்வதாக வாக்குத் தந்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். தேனவாக்கை மாய துன்னை மட்டும்...

புத்:— அவன் மடையன் அவனும் தோனும் காத்தல் கொண்டு கசிந்துருகுகின்றனும் விதியபண்டாரனின் முடிவை அவனும் வந்த விதியழைக்கின்றான். பார்க்கலாம். உன்னுடன் வந்த சீனநாயக்கன்?

கஜ:— நீங்கள் கற்பித்த வண்ணம் மகியங்கனையில் வைத்துக் கொலைசெய்து அவனுடலைக் கங்கையில் மீன்களுக்கு விருந்து படைத்தேன்.

புத்:— நீ சொல்லும் செய்தி என் செலிகளுக்குத் தேனாக இனிக்கிறது. நீ சொல்லினால்: செயல் வீரன். என் மூளையின் பலத்தாலும், உன் பராக்கிரமத்தினாலும் தான் சீனரதன் சிம்மாசனம் ஏற்ப்போகிறான். நீ சீனநாயக்களுக்கும் காலமா வெக கார்த்திலிலை. இததிட்டங்களை மூவரும் மனத்துடன் வைத்திருப்பீராம். நந்தா! விட்டிற்று விருந்தாளி வந்திருக்கிறான் என்றுகூட யோசிக்காமல்...

நந்:— பேச்சுச் சுவாஸ்யத்தில் மறந்து விட்டேன். இதே ஒரு நொடிப் பொழுதில் பால் கொண்டு வருகிறேன்.

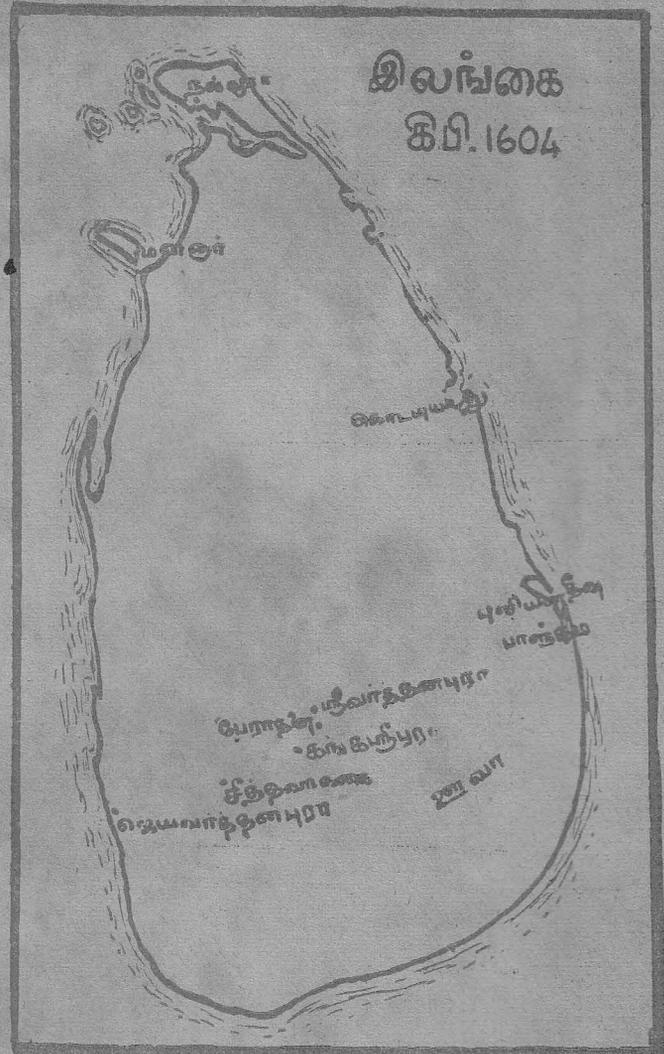
(நந்தாவதி உள்ளே செல்லல்)

புத்:— ராஜ சந்தரா! வந்த வழியில் தேருவை பண்டாரனைச் சந்திக்க வில்லையா?

கஜ:— யாரை? அதிகார நாயக்கரைமா? சந்தித்தேன்.

புத்:— அவன் உன்னை ஒன்றும் கேட்கவில்லையா?

கஜ:— இல்லை. சாதாரணமாக அறிமுகமானரைப் போல

என்னைப் பார்த்தார். அவ்வளவு தான்.

புத்:— உங்களுடைய சந்திப்பு அப்படித்தானிருந்திருக்கலாமென்று நினைத்தேன். விதியபண்டாரனின் மானம் அவனை உலுக்கியிருக்கும். அவனுடைய நிலைவரலின் நிலையாசிரிப்பு எதற்கும் இன்று மாலை அனைச் சந்திக்கலாமென்று உத்தேசித்திருக்கிறேன்.

(அப்பொழுது நந்தாவதி வால்)

நந்:— பால் அருந்திவிட்டுப் பேசுங்கள்.

புத்:— ராஜசந்தரா! களைத்திருப்பாய். குடி நந்தா காய்ச்சியபாலென்றால் அதற்குத் தனிச் சுவையிருக்கும்.

கஜ:— உங்களுக்கு?

புத்:— மதியத்திற்குப் பின்னர் அஷ்டபானந்தான் என்பது தெரியாதா?

கஜ:— (ஒரு மடக்குக் குடித்து)

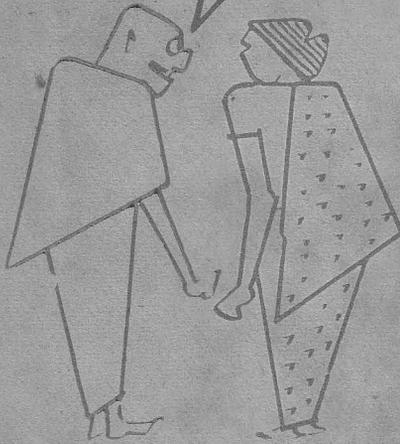
நங்கள் சொல்வது நிசம். பாலின் சுவையே சுவை.

(மிகுதியைக் கஜநாயக்கன் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது புத்ததாஸர் ஒரு கட்டாரியைச் சீவா ஆடையின் மறைவிலிருந்து எடுத்துக் குத்துகிறார் படுகாயமுற்று நிலத்தில் விழுந்து அவன் மாணத் தொனியில்)

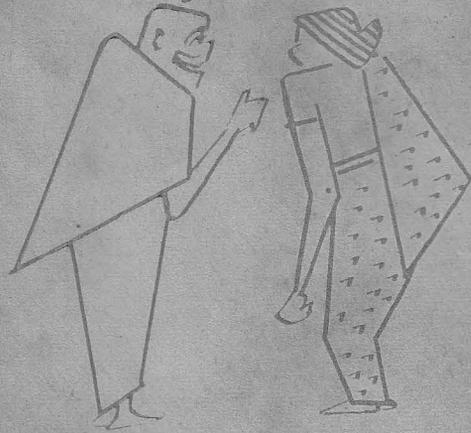
கஜ:— ஐயோ! தேரே! நீங்களா! எனக்கா! நம்பிக்கைத்துரோகம்? ஆ...

புத்:— உண்மையிலேயே உன் முடிவுக்காக நான் வருந்துகின்றேன். வேள்வித் குண்டத்திலே உன்னைப் போன்ற ஒரு நண்பனைப் பலியிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. வாழ்விற்கும் சாவிற்கும் மிடையில் ஊஞ்சலாடும் நீ உன் வம்ச வழியை நினைத்துப் பார். கங்கா பரீபுராதேவி என்ற இளவரசியின் பிரான் நான் முதலியார் தொன் பிரான்ஸில்கோ. அவன்

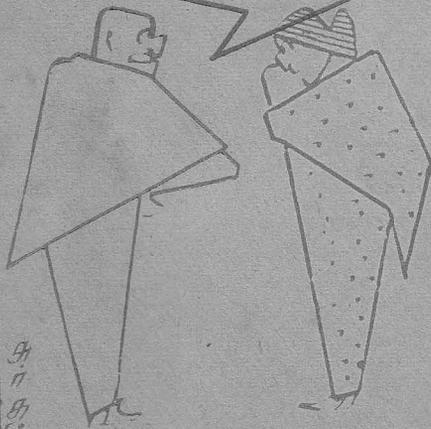
சுமர்ப்பீள்ளை யுள்ள
விட்டுக்கு வேலியல்ல
மதில் கட்ட வேணும்

பீள்ளை பவுத்திரம்.. துனிய
விட்டிட்டு ஊர் வம்பு
அளக்கப்போவிடாது

கண்டவை கடையவை
பெண்பிளைப் பீள்ளை
உள்ளவிட்டிலே பிளக்
கம் வைக்கிறது பெரிய
பிளை

மதிலைக்கட்டிவைச்சாய்
மச்சாஜை ஓடி விட்டாள்
பவுத்திரம் பத்திரைவைச்சாய்
பயித்திரம் கொண்டுபோடி
விட்டாள்

ஓடினது நல்லது
கானே... பொடியன்
கவுண்மெந்து,
உத்தியோக
மெல்லே

சு
ந
ந

கிறீர்வதற்கு இருந்தாலும் பறங்கியரிடமிருந்து ஸ்ரீவர்த்தனபுரியின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் போராடிய சுத்த வீரன். சுதந்திர முழக்கம் செய்த மகாதீரன். விமலனின் வெற்றிகளில் பெரும் பங்கு அவனுடையது. அந்த மாவீரனுடைய மகன்தான் நீ. பராக்கிரமத்தில், தேச பக்கியில், மக்கள் ஆதரவைச் சம்பாதித்துக் கொள்வதில், நீ உன் தந்தைக்குத் தந்தையாக விளங்கினாய். நீ உன் தந்தை யாருடைய மதமான கிறீர்வதுவதை விடுத்துப் பௌத்தத்தைத் தழுவிக்கொண்ட சம்பவமொன்றே உனக்கு இறை மாட்சிக்க கலையிலுள்ள தோச்சியை எடுத்துக் காட்டப் போதுமானதாக இருக்கிறது. ஆனால் ராஜசுந்தர! பெரிய மீன்களுக்குச் சிறிய மீன்கள் இரையாவது இயற்கை. அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கு விரோதிகளிருந்தாலும் நண்பர்களிருக்கக் கூடாது. இருவருக்குத் தெரிந்தால் அது இரகசியம். மூவருக்குத் தெரிந்தால் அது பரகசியமாகிவிடுகிறது. இங்கு நீ மூன்றாம் மனிதன். விதிய பண்டாரனின் மாணத்திற்குப் பின்னர், சேனரதனுடன் சிம்மாசனத்திற்குச் சமீபமாக இருப்பவன் நீ தான் என்பதை நீ அறியாவிட்டாலும் நான் அறிவேன். உனக்கு இந்த உண்மையை மற்றம் முதலியார்கள் உணர்த்துவதற்கு முன்னர், நீ இறப்பதே, நமது கடப்பிற்கு நல்லது. பூண்டை முனையிலேயே கிள்ளியெறியாமல் தழைக்கவிட்டுக் கோடாரி தேடுவது என் அறிவை அவமதிப்பதற்குச் சமம்.

கஜ:— நான் வினை விதைத்தேன். ஆ... அதை இவ்வளவு சீக்கிரம் அறுவடை செய்வேன் என்று நினைக்கவேயில்லை... சேனநாயக்கரே! என்னை மன்னித்து விடுங்கள்... உங்களைத் துடிக்கத் துடிக்கக் கொலை செய்த இந்தப் பாவியை மன்னி... பு... பு... (கஜநாயக்கன் இறக்கிறான். நந்தாவதி மலைத்து நிற்றிருள்.)

புத்:— நந்தா கண்ணே! நீ என் மலைத்து நிற்கிறாய்? நீ வீராங்கனையல்லவா? ஓலைச் சுவடிகளைப் புரட்டிக் கவிதைகள் பூனைவதில் காலம் கடத்திய சோம்பேறியான உன் கணவன் நம்மிருவருக்கு மிகையிலும் அரும்பிய தொடர்பினைச் சந்தேகித்தான். அந்தச் சந்தேகமெனும் பாம்பை அவனுள்ளத்தில் பாலுண்டு வளர நீ விடவில்லை. அன்று தொடக்கம் அவன் இந்த விட்டுக் கொல்லியிருக்கும் வாழைத் தோட்டத்தில் நித்திய

சயனத்தில் ஆழந்திருக்கிறான். அதைச் சாதித்த உன் வீரம் இப்பொழுது எங்கே போய்விட்டது? பார்! நந்தா! ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய். வாழைத் தோட்டத்தில் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் உன் கணவருக்கு இவ்வளவு காலத்திற்குப் பின்னராவது ஒரு துணை கிடைத்திருக்கிறதே... இதற்குச் சந்தேகம் கொள்ளாமல்... இரத்தம் தோய்ந்த கட்டாரியைத் துடைத்துச் சீவர ஆடையின் மறைவில் சொருகிக்கொண்டு என்ன நந்தா? அப்படிப் பார்க்கிறாய்?

நந்:— தோர் சீவர ஆடைக்குள் கட்டாரியை மறைத்துத் திரிவதுதான் புதுமையா இருக்கிறது.

நந்தாவதி

புத்:— நான் என்ன செய்வது நந்தா? பிரங்கியையோ அல்லது துவக்கையோ இந்தச் சீவர ஆடைக்குள் மறைத்து வைத்திருக்க முடியாமலிருக்கிறதே என்பது தான் என் கவலை. இந்தக் கட்டாரியளவான துவக்கை யாராவது செய்து தருவார்களேயானால், என் விஹாரத்திலுள்ள அத்தனை பிக்குகளுக்கும் தங்கன் மஞ்சளங்கிகளின் மறைவில் ஒவ்வொரு துவக்கைச் சமக்கும் ஆபத பாணிகளாக்கி விடுவேன்... இந்தக் கட்டாரியும் கூர்மையானதுதான். காலையில் விதியனின் உயிரைக் குடித்தது. இப்பொழுது கஜநாயக்கன்.

நந்:— எதற்கும் ஜாக்கிரதை. பசுத்தோலில் புலிகள் சில காலத்தான் நடமாடலாம். பின்னர் புலியை இனம் கண்டு கொள்வார்கள். உங்களமீது கொண்டுள்ள காதலினால் சொல்லுகிறேன். உங்கள் வினையாட்டு ஆபத்து நிறைந்தது.

புத்:— கம்பத்தில், அங்கரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கயிறில் நடக்கும் கழைக்கூத்தாடியின் செயல் ஒரு கலை. ஆனால் ஆபத்துக்

களுடன் வினையாடுவது எனக்கு ஒரு துண்கலையாக அமைந்து விட்டது. நான் கூடர். விட்டில்களை அழைப்பேன்; சாகஸம் செய்வேன்; மயக்குவேன்; இறுதியில் சுட்டுப் பொசுக்குவேன்.

நந்:— விட்டிற் பூச்சிகள் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பறந்து கூடரை அவித்துவிடுவதுமுண்டு.

புத்:— அந்தச் கூடரில் புகை மண்டி விடாதிருக்க என் நந்தா நெய்யூற்றிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது?

நந்:— தோரே! இந்தச் சுவத்தை உடனே அப்புறப்படுத்த வேண்டாமா?

புத்:— எனக்குத் தெரியும். ஆபத்துக் காலத்தில் உதவுமென்று உன்னிடம் ஒரு சீவர ஆடை தந்து வைத்திருக்கின்றேன்.

நந்:— அது பத்திரமாக என்னிடம் இருக்கிறது.

புத்:— அதை எடுத்து வா. இதில் அதிகமாகவே இரத்தக்கறை படிந்திருக்கிறது. வெளியில் செல்ல இயலாது. அதற்கு முன்னர் நாம் இனிச் செய்ய வேண்டிய வற்றைக் கேள். இந்த விட்டில் கொல்லிப் புறக்கதலின் திறப்பை என்னிடம் தந்து விடு. நீ நேரே அரண்மனைக்குச் செல். தோடு கதரித்துவிட வேண்டி மூன்று தினங்கள் தங்கியிரு. அது இருவகையில் பயன்படும். அவளுடைய மனதைச் சேனரதன் பால் திருப்புவதற்கு அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இரண்டாவதாக, கஜநாயக்கனின் மறைவுஸ்தலம் உன்னுடைய வீடுதான் என்பதைப் மறைத்து விடலாம். மிகுதியை நான் கவனித்துக் கொள்கின்றேன். சேனரதனின் ஜாதகம் இவ்வளவு நன்றாக இருக்குமென்று நான் நினைத்ததில்லை.

நந்:— நீங்கள் உருட்டியுள்ள சேனரதன் என்ற காயைச் சிம்மாசனம் நோக்கி நகர்த்துவதில் ஒரு கால் தோல்வியற்றால்?

புத்:— தோல்வி? அந்த வார்த்தை புத்தகாலருடைய அகராதியில் கிடையாதே. நான் நினைத்தால் சேனரதன் என்ன, அரண்மனை வினாகடனைக்கூட நான் மன்னாளுக்குவேன். எல்லாவற்றிற்கும் முதல் வெளிக்கதைவைத் தாரிட்டு வா.

நந்:— இதென்ன? இந்த நிலை யிலா?

புத்:— இனி நாங்கள் பல நாட்கள் பிரிந்திருக்க நேரிடலாமென்பதை நினைத்துப் பார்.

நந்:— நீங்கள் வலுத்த ஜீவன் தான்... (கதவடைக்க அவள் செல்ல.)

காட்சி 2.

(சேனரதனின் ஆலோசனை மண்டபம், மது அருந்திய வாறே).

சேனரதன்:— மதுவே! நீ வீரத்தைத் தருகிறாயா? அல்லது அதை அழிக்கிறாயா? நேற்றுக் காலையில் விதியனைப் பின் நின்று தாக்கியது கோழைத்தனமாம். பாய்ந்து வரும் புலிக்கு மாற்பைத் திறந்துகாட்டி, மாணத்தை முத்த மிடுவதுதான் வீரமா? கட்டாரியின் கூர்மையை என் வயிற்றில் சூத்திப் பார்ப்பதுதான் வீரமா? வாட் பயிற்சியில் வல்லவனை விதியனை, என்னால் சண்டைக்கு அழைத்திருக்க முடியுமா? வாழ்க்கையை ஏகேளைப் புரட்டுவதிலும், எழுத்தாணியைப் பிடிப்பதிலும் கழித்த என்னிடம் வாட் பயிற்சிப் புலமையை எதிர்பார்ப்பது எவ்வளவு பேதமை?

என்னைக் 'கோழை', 'துரோகி', என்று மக்கள் தாற்றுக்கிரர்கள். ஆனால் மதுவே உன் சக்திதான் என்ன! வீரம்! அது வாள்ச் சமுற்றம் கையிலிலை; உள்ளத்தின் உறுதியில் இருக்கிறது. என் உள்ளத்தில் வீரமிருக்கிறதா? என்னிடம் கட்டாரியைத் தந்து தோர் சமிக்ஞை செய்யும் வரை அந்த வீரம் எங்கே ஒளித்துக் கிடந்தது? அத்தாணிவை எப்படியும் சிம்மாசனத்தை நான் அடைந்துவிட வேண்டுமென்ற வேட்கை தந்ததா? வீரம்! அது உள்ளத்திலுமில்லை. அது ஆசையின் குழந்தை.

நான் இப்பொழுதிருக்கும் நிலையில் ஆயிரம் கொலைகளைச் செய்வேனே! துணிச்சல் அல்லது வீரம் எங்கே இருக்கிறது? அது கையிலுமில்லை; உள்ளத்திலுமில்லை; ஆசையிலுமில்லை. மதுவே! அது உள்ளிடம்தான் இருக்கிறது. மதுவே! (மறுபடியும் மது அருந்தியவாறே) நீதான் வீரத்தின் விளை நிலம்.

(அப்பொழுது புத்ததாலர் அங்கு வருகிறார்.)

புத்:— வீரம்! அது மதுவின் அறுவடையல்ல; அறிவுச்சுடர் கக்கும் அக்கினிப் பொறிதான் வீரம்! சே:— அசரீரியா?

புத்:— அசரீரியா? திரும்பிப் பார். உன்னைப் பாராட்ட வந்திருக்கும் புத்ததால மகாநாயக்க தோர் நிற்கின்றேன், விமலன் உடற்பலத்தையே வீரமென்று நினைத்திருந்தான், அவன் முட்டான். நேற்றைய உன் செயல்தான் வீரத்தின் இலக்கணம். நீதான் பூவர்த்தகபுரிச் சிம்மாசனத்திற்குத் தகையுடையவன் என்பதை நிரூபித்தாவிட்டாய், நீ உன் வீரத்தையே நினைத்துப்

பெருமிதம் கொள்ள வேண்டிய இந்த வேளையில் மது போதையில் மருளுகிறாயே.

சே:— மகாதேரோ! கொலை செய்ய நான்கருதியவனல்லன். ஓரே கணத்தில் கட்டாரியை என்னிடம் தந்து விஷயத்தைச் சாதித்து விட்டீர்கள். அப்படியானால் நீங்கள் தான் வீரத்தின் இருப்பிடம்.

புத்:— இல்லை. என் மூளையில் உதித்த தீப்பொறியை உன்மீது விழச் செய்தேன். நான் காத்தா நீ கருவி. எனக்கு நிறைவு, உனக்கு வெற்றி.

சே:— அப்படியாயின் மக்கள் ஏன் என்னை 'துரோகி' 'கோழை' 'கொலைகாரன்' என்று தாற்றுக்கிரர்கள்.

சேனரதன்

புத்:— மக்கள் அவர்கள் சோற்றுப் பருக்கைகளால் படைக் கப்பட்ட தலையாட்டிப் பொம்மைகள். இன்று உன்னைக் கோழை என்று தாற்றுபவர்களை நானே உன்னை வீரனென்று போற்றுவார்கள். கொலையென்பது மனிதனின் வாழ்க்கைப் பேராட்டத்தில் அவசியமான ஓர் அங்கம். துரோகமென்பது சாமர்த்தியத்தின் மறு சொல். சிம்மாசனம் என்ற தந்தக் கோபுரத்திற்கு ஏறுவதற்குத் துரோகம் கொலை என்ற கயிறுகளினால் பின்னப்பட்ட நூலேணியின் துணை தேவை.

சே:— துரோகிகள் இந்த மாநிலத்தில் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்த தில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். என் பெரிய தந்தை வீரசுந்தர முதலியார் அரசவம்சத்தைச் சேர்ந்த வராக மட்டுமல்லாமல், அன்று கோலோச்சிய கவியட்ட பண்டாரனின் அத்தியந்த நண்பராகவு மிருந்தார். ஆனால் திடீரென்று சித்த வாக்கை ராஜசிம்மனுக்கு இந்நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்து மன்னனுக்குத் துரோகம் செய்தார். முடிவு? அதே ராஜசிங்கனின் வாளுக்குப் பலியானார்.

புத்:— காட்டிக்கொடுக்கும் வீரத்தனம் உங்களுடைய பாம் பணர் சொத்து என்பதை நான்

அறிவேன். குறைக்குடமான சரித்திர ஞானத்தில் உன்னுடைய மனம் மருளுகிறது. வீரசுந்தரன் கலியாட்டனுக்குத் துரோகம் செய்தான். ராஜசிங்கன் வீரசுந்தரனுக்குத் துரோகம் செய்தான். வீரசுந்தரனின் மகன் ஜேஸிம்மனுக்கும், பறங்கியருக்கும் ஏககாலத்தில் துரோகம் செய்தான். இத்தனை துரோகங்களினதும் முடிவு என்ன? (சேனரதன் பதில் சொல்லாது. யோசித்த வண்ணம், மது அருந்தி கிறான்.)

புத்:— அந்த மதுக்கிண்ணத்தில் என்னுடைய வினாவிற்கு விடை கிடைக்க மாட்டாது. சிந்தித்துப்பார். வீரசுந்தரனின் மகனான கோணப்பன் விமலதர்மசூரியன் என்ற பட்டத்துடன் அரசுக் கட்டிலேறினான். துரோகம் செய்யாதவர்களால் இந்த பூவுலகில் அதிகாரத்துடனும், புகழுடனும் வாழ முடிந்ததில்லை. சேனரதா! சிம்மாசனத்தை அடையும் வழி ஒற்றை வழிப்பாதை. துணிந்து இறங்கிவிட்டோம். இனித் திரும்ப முடியாது.

சே:— சிம்மாசனத்தை எப்படியும் அடைந்ததுதான் தீரவேண்டும். அதனை அடையும் வழியை நினைத்துத்தான் என் மனம் கலங்குகின்றது.

புத்:— ஜயஸ்தம்பம் ராஜபாட்டையின் எல்லையில் இல்லை. அது குறுக்கு வழியின் முடக்கிலிருக்கிறது. நாம் என்ன செய்யோம்?

சே:— உண்மை, நான் அரசுக் கட்டிலேறும் அருகதையற்றவனென்று சில பிரதானிகள் சொல்லித் திரிவது உங்களுடைய செவிசுளில் விழவில்லையா?

புத்:— அந்தப் பிரதானிகளுடைய நெஞ்சில் நெருஞ்சிக்காடு வளர்கிறது போலும், நீ காலஞ்சென்ற விமலதர்மசூரியனின் சிறப்பன் மகன், தம்பியின் ஸ்தானத்திற்கு ஓரேயொருவன். சித்த வாக்கை ராஜசிங்கன் விபுதி மதத்தைத் தழுவியபடியால், மஞ்சளன் கிக்குள் பிக்குகளாக வாழ்ந்த கோழைகள் பலர் ஓட்டமெடுத்தார்கள். அந்த வேளையில், புத்த மதத்தில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற உன் அண்ணனின் ஆசையை நிறைவேற்ற, நீ சீவர ஆடை புனைந்து துறவியானாய். அத்தியாகம் உன்னைச் சிம்மாசனத்திற்கு அருகதையற்றவனாக்கியதா? தன்னுடைய இறுதிக் காலத்தில், நாட்டின் நிருவாகச் சமையைக் குறைத்துக்கொள்ள உன் உதவியை என்மலன் நாடினான். அப்பொழுது நீ உன் சீவர ஆடையைக் களைந்து, அவனுடைய பிரதம ஆலோசனை

மாறினாய். உன் திறமைகளையும், சகுதியையும் உத்தேசித்துத்தான் உன்னை மகா முதலியாராக்கி, உன்னை தன்மகன் மகா அத்தானனின் பாதுகாவலனாகவும், உடரட்டையின் ராஜப் பிரதிநிதியாகவும் நியமித்தான். இவ்வளவும் புணைகதையா? அல்லது வெற்றுரையா?

சே:— நீங்கள் சொல்வது உண்மையே. பறங்கிகளின் பரிவும், சில பிரதானிகளின் போதரவும் தோளவின் பக்கமிருக்கிறது.

புத்:— அதைத்தான் நானும் சொல்லவந்தேன். தோள யார்? உன் அண்ணன் மனைவி. சம்பிரதாய வரம்பிற்குட்பட்டு உன் மனைவியாக வேண்டியவள். அவள் உன்னுடைய சொத்து.

சே:— ஸ்ரீவர்த்தனபுரி ராணி தோள என் சொத்து?

புத்:— இதில் சந்தேகமா? சேனரதா! நீ மகா அதிஷ்டக்காரன். தோள மூன்று பிள்ளைக்காரிதான். இருந்தும் நேற்றுத்தான் புஷ்பவதியான ஒரு கன்னியிடம்கூட அவளிடமிருக்கும் வசிக்காததும்; சேனந்தர்யத்தையும் எதிர்பார்க்க இயலாது. ஆனாலும் ஆணவக்காரி. தான் உனக்கே உரியவள் என்பதை அறிந்திருந்தும், ஊவாத் தலைவன் விதியினிமிது மனதைப் படிய வைக்க எவ்வளவு நெஞ்சழுத்தம் தேவை?

சே:— அவளைப் பார்க்கிறேன் அவளை நெஞ்சழுத்தக்காரன்

புத்:— காத்திருந்தவன் சொத்தை நேற்றுவந்தவன் அபகரிக்க நினைக்கும் மோசடி. தோள விடம் தன் பரக்கிரமத்தைப் பறைசாற்றுவதற்காகப் பரிவாரங்களுடன் வந்தான். சிம்மாசனத்திற்கு உரியவனான நீயிருக்க, செருக்குடன் உனக்கு முன்னால் நடக்கத்துணிந்த அவனுடைய ஆணவத்தைச் சொல்லவேண்டும்.

சே:— ஆணவம் அழிக்கப்பட்டது. அடுத்தச் செய்ய வேண்டியது என்ன?

புத்:— திட்டங்கள் எல்லாம் தயார் எதற்கும் வேளை வரவேண்டாமா? (யுரோ வரும் காலடியோசை கேட்கின்றது.)

புத்:— வேளை வந்துவிட்டது. சேனரதா! வருவது யார் தெரியுமா? அதிகாரநாயக்கன் வருகிறான்.

சே:— தேருவே பண்டாரனா? அவன் விதியின் நண்பன். ஆபத்தான பேரவழி.

புத்:— அவளை நான்தான் இங்கு அழைப்பிடுகேன்.

சே:— எதற்காக?

புத்:— எல்லாம் போகப்

போகத் தெரியும். (பணியார் வந்து வணங்கி.)

பணி:— அதிகாரநாயக்கர்...

புத்:— வந்திருக்கிறார். தெரியும். வரச்சொல். (பணியார் செல்லல்) சேனரதா! அவனுடன் நயமாகப் பேசவேண்டும். அடிக்கடி மதுவைக் கொடுத்து, மதியை மயங்கச் செய்ய மறந்து விடாதே.

சே:— புரிகிறது. (அதிகாரநாயக்கன் தேருவே பண்டாரன் உள்ளே வரல்.)

அதி:— மகாநாயக்க தேருக்கு என் வணக்கங்கள். உங்களுக்கு வாக்கு தந்தபடி வந்திருக்கிறேன்.

புத்:— அதிகாரநாயக்கனின் நாயகத்தில் என்றும் நமக்கு நம்பிக்கையுண்டு. உட்காருங்கள். ஆறு தலாகப் பேசுவோம்.

அதி:— (அமர்ந்துகொண்டே) கஜநாயக்கன் ராஜசந்தர முதலியாரும் இங்கு இருப்பாரென எதிர்பார்த்தேன்.

புத்:— இப்பொழுதான் வெளியே சென்றார். எந்த நேரமும் திரும்பலாம்.

சே:— நண்பரே! வந்தகளைப்பு, சற்று அருந்துங்கள். (தேருவேபண்டாரன் மதுக்கிண்ணத்தைப் பெற்றுக் கையில் வைத்தவண்ணம் யோசிக்கிறான்.)

புத்:— நீர் நமது நண்பர். மதுவை அருந்தத்தான் வேண்டும். பரம்பர நம்பிக்கையில் பேசுவார்த்தைகளைப் பரிமாறிக்கொள்ள இங்கு கூடியிருக்கிறோம். (தேருவே மது அருந்துகிறான்.) நல்லது. நாம் எதற்காக இங்கு கூடியிருக்கிறோம் என்பது தெரியுமா?

அதி:— நான் மகாநாயக்க தேரைப் போல என்ன தீர்க்கதரிசியா? சாதாரண மனிதன்.

புத்:— யானைக்குத்தன் பலம் தெரியாது என்று சொல்லுவார்கள். உமது கீர்த்தியை நாம் அறிவோம். விதிய பண்டாரன் உமது நண்பன் என்பது உடரட்ட யூராகவும் தெரிந்த விஷயம். அவருடைய மரணம் உமது மனதை...

அதி:— இறைமாட்சி தர்மத்தின் நெளிவு சுழிவுகளில் எனக்கும் சற்றுப் பரிச்சயம் உண்டு. நேற்றைய நண்பர்கள் இன்றைய எதிரிகள். நேற்றைய எதிரிகள் இன்றைய நண்பர்கள். அரசியல் அரங்கில், இதுவெகு சகஜம். எனது அரசியல் வளர்ச்சியில், விதியன் படிக்கல்லாக உதவுவானென நினைத்தேன். நண்பனானேன். அவன் இறந்துவிட்டான். இதற்கிடையில் அவனுடைய பிரதேசம் ஊவாவை அழைக்கிறார்களும். அவனுக்காக இரண்டு

சொட்டுக் கண்ணீர், நீலித்தனமாக வடிக்கலாம். இறந்துபோன ஒருத்தனுக்காக, அதிகாரத்தின் உச்சாணிக் கொப்பிலிருக்கும் உங்களைப் போன்றவர்களுடன் பகைத்துக் கொள்ளலாமா?

புத்:— நீரே புத்திசாலித்தனத்தின் நடமாடும் திருவுருவம். இல்லாவிட்டால் இந்த வயதில் அதிகாரநாயக்கராக, நீதிபரிபாலனம் செய்பவராக, அந்தஸ்தில் உயர்ந்திருக்க முடியாது.

சே:— (இன்னொரு கிண்ணம் மதுவை அதிகாரநாயக்கனுக்குக் கொடுத்தபடி) உமது நம்பும் ஆதரவும் கிடைத்ததில் நான் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கின்றேன். அதைக் குடித்துக் களிப்போம். (இருவரும் மது அருந்துகின்றனர்.)

புத்:— அதிகாரநாயக்கருக்கு இன்னொரு கிண்ணம் மது என் சார்பில் கொடுக்கவும். எதற்காகத் தெரியுமா?

அதி:— (மறுகிண்ணத்தைப் பெற்றுக் குடித்தபடி) எதற்காக? உங்களுடைய உபசரணையில் திக்கு முக்காகுகிறேன். சொல்லுங்கள்.

புத்:— சேனரதன் சிம்மாசனம் ஏறும் அன்று நீர் சேனநாயக்க ராகுவீரர்கள். இது சத்தியவாக்கு.

அதி:— அதற்கு நான் தகுதியுடையவனா?

புத்:— இந்த உடரட்டையில் நீர் ஒருவர்தான் துவக்கு வைத்திருக்கிறீர். அந்தத் தகுதி போதாது?

அதி:— என்னிடமிருக்கும் பறங்கியர் துவக்குபற்றி உங்களுக்கு எப்படி...

புத்:— தெரிந்தது என்பது உம் முடைடைய கேள்வி. நமக்குத் தெரியாத இரகசியம் உடரட்டை அரசியலில் கிடையாது என்பதை அறிந்தால் போதும். அத்தவக்கு ஏன் உபயோகமின்றித் துருப்பிடிக்க வேண்டுமென்று தான் யோசிக்கின்றேன்.

அதி:— அதற்காக?

புத்:— அதை நமக்குத் தந்தாவிடும். பத்தாயிரம் பறங்கிப் பர்தாங்குகள் தருகிறோம்.

அதி:— கையூட்டா?

புத்:— இல்லை. அதன் பெறுமானம், நாணயப் பரிமாற்றத்தில் நாம் மிகவும் நாணயமாக இருப்போம்.

அதி:— அதுமுடியாத...

புத்:— முடியாத காரியமல்ல. உமக்குப் புத்தி சொல்வது மீனுக்கு நீந்தக் கற்றுக்கொடுப்பது போலாகும். உமது நண்மை அதில் தங்கியிருக்கிறது. உமது சேனநாயக்கப் பதவி அதில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நீர் தலதாவே மாளிகை

யின் மகாநாயக்க தேரின் நம் பிக்கைக்குப் பாத்திரமான நண்பராக மாறுகிறீர் என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளும்.

அதி: என்னைச் சிக்கலில் மாட்டுகிறீர்கள்.

புத்: இல்லை. சிக்கலை விடுவிக்கிகிறேன். (மௌனம்)

புத்: என்ன யோசனை?

அதி: எண்ணித் துணிந்திருக்க வேண்டும். சரி. தருகிறேன்.

புத்: மகிழ்ச்சி.

சே: மகிழ்ச்சியை இன்னொரு கண்ணம் மதுவருந்திக் கொண்டாடுவோம்! (அதிகாரநாயக்கன் மது அருந்துகிறான்.)

புத்: அதிகார நாயக்கரே! உமது நோமையைப் பாராட்டுகிறேன். இக்கணம் முதல் நீர் நமது அத்தியந்த நண்பர். இன்றிரவு நமது நட்பினைக் கொண்டாடுவதற்கு விருந்து. அப்பொழுது இங்கு பத்தாயிரம் பறங்கிப் பார்தாங்குகள் உமக்காகக் காத்திருக்கும். நீர் உமது துவக்கை உம்முடன் கொண்டுவருவீர். ஒப்பந்தம் சரிதானே?

அதி: நான் ஒப்பந்தத்தில் இறங்குவதில்லை. ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால், அதிலிருந்து தவறு வதில்லை. துவக்குடன் உங்களுடைய விருந்திற்கு வருவேன். ஆயினும் மகாதேருக்கு என்மீது இவ்வளவு நம்பிக்கையா என்று...

புத்: என்றும் நாம் வீரத்திற்கும் அறிவுக்கும் மதிப்புக் கொடுப்போம்.

அதி: வரட்டுமா?

புத்: நமது ஆசிகள் என்றும் உமக்குத் துணை. (அதிகாரநாயக்கன் செல்லல்)

புத்: சேனாதா! நேற்று இரண்டு கொலைகள். இன்று? மூன்றாம் கொலை.

சே: கொலை... கொலை... கொலை...

புத்: ஒரு கொலை செய்தாய். கொலைகாரனாகிவிட்டாய். இனி ஆயிரம் கொலைகள் செய்து முடித்தாலும் உங்களுடைய நற்பெயரோன்றும் கெட்டுவிடாது. எண்ணித் துணிந்துவிட்டோம். இனித் துணிந்து செயலாற்ற வேண்டும். நீ விரும்பும் சிம்மாசனத்திற்கு இரத்தினக் கம்பளத்தில் நடந்து செல்ல முடியாது. மண்டையோடுகளிலேதான் நடந்து செல்ல வேண்டும். விவாதம் வேண்டாம். நீ தயாரா?

சே: தயார். யாரைத் தீர்த்துக் கட்ட வேண்டும்? அதிகாரநாயக்கனையா?

புத்: ஒரு கல்லில் இரண்டு பழங்கள். இன்றிரவு லோறென்ஸுபாதிரியாருக்கு நீ மரணஓலை எழுதவேண்டும்.

சே: கிழவர். தோளுவுக்குப் பீரீ தியானவர். விமலதர்மரின் சம்மதத்துடனும் ஆதரவுடனும், கிறீத்துவ ஆலையத்தில் வாழும் பறங்கியர்.

புத்: ஆம்.

சே: இதனால் நாமடைபும் நன்மை?

புத்: திட்டம் முழுவதையும் கேள். லோறென்ஸுப் பாதிரியார் உயிருடன் இருக்கும்வரை, தோளுவுக்குப் பறங்கிப் படைகளின் ஆதரவு இருக்கும். தோளு தான் ஒரு அகதி என்பதைச் சந்தேகமின்றி உணரும் பட்சத்திற்குள் உன்னுடைய ஆதரவை நாடுவான். இன்னொன்று. இரவு அதிகார நாயக்கன் விருந்திற்கு வருவான். அவனுக்கு மயக்க மருந்து கலந்த மது பரிமாறப்படும். அவன் இங்கு மயங்கிக் கிடக்கும் அதே வேளையில், அவனுடைய துவக்கால் லோறென்ஸுப் பாதிரியார் கொல்லப்படுவார். அந்தக் கொலைகுற்றம் அதிகாரநாயக்கன் மீது சுமத்தப்படும். அவனுடைய துவக்கு ஒன்றே அவனுக்கு எகிராகக் குற்றஞ்சுமத்தப் போதுமான ஆதாரம். அத்தான்?

சே: அத்துடன்?

புத்: கொலைகாரனைக் கைது செய்தவன் நீ என்று பறைசாற்றப்படும். விதியின் கொலையினால் வெறுப்புற்றிருந்தாலும், இந்தச் செயல் தோளுவின் உள்ளத்தில் உன்மீது அன்பு உண்டாகச் செய்யும். அதிகாரநாயக்கனைப் பறங்கிக் கிறீத்துவப் பிரசாரகரைக் கொலைசெய்த பாஸியென்ற புழியுடன், பறங்கியர்வசம் ஒப்படைப்பதன் மூலம், பறங்கியரின் நல்லெண்ணத்தையும் நம்பால் திருப்பிக் கொள்ளலாம்.

சே: இவ்வளவு ராஜதந்திரமும் விஹாரத்தின் நாற்சவர்களுக்கு கிடையில் மங்கிக் கிடப்பதா?

புத்: முகஸ்துதியை வெறுப்பவன் நான். என் மூனையின் பலம் எனக்குத் தெரியும். சேனாதா: அந்த மதுக் கண்ணத்தில் உன்னுடைய கிரீடம் உதயமாகிக் கொண்டிருப்பதை நான் காண்கின்றேன். இன்றிரவு நமது திட்டம் நிறைவேறிவிட்டால், ஒரே எட்டில் நீ சிம்மாசனத்தை அடைந்துவிடுவாய்; தடைகளெல்லாவற்றையும் களைந்தெறிந்தவர்களாவோம்.

சே: இந்தக் கண்ணத்தில் என் கிரீடம் உதயமாகிக் கொண்டிருக்கின்றதா? (மதுவை அருந்திய பின்

னர்) உங்களுடைய திட்டங்களை அணுவும் பிசகாமல் நிறைவேற்றுவேன். மதுவே, நீ வாழ்க! தோரே! உங்கள் மதி வாழ்க!

(கிரை)

காட்சி 3.

(தோளு கதரினின் அந்தப் புரம்.)

தோளு: என் தலைவிதி இப்படி ஆகிவிட்டதடி, நந்தா! சேகமென்ற நீரற்றே இல்லாத யாலை வனமாகி விட்டது என்னுடைய வாழ்க்கை. கருணைக் கடலாம் கர்த்தருக்குக்கூட என்மீது கருணையில்லையா? என் ஜபங்களும், பிரார்த்தனைகளும் அவர் செவிதளில் விழவில்லையா? பாவிக்குக்காகக் கண்ணீர்வடித்த அவருக்கு என்னுடைய கண்ணீர் மட்டும் பன்னீராகப் படுகிறதா?

விபூகியணிந்த அஞ்ஞானி ராஜசிங்கன் இந்த உடரட்டையின் மீது படையெடுத்ததுமுதல் இன்னலன்றி இன்பம் அனுபவித்தேனா? இராஜ்ய மிழந்த என் தந்தையார், ஞானிகள் மதம் தழுவி, ஞானஸ்நானம் பெற்று, பறங்கிகள் உதவியை நாடினார். அப்பொழுது சாவையூரி நோயென்ற உருவெடுத்து என் தந்தையையும் தாயையும் ஒரே நாளில் பலிவாங்கியது. என் அத்தான் ஜெஸிம்பர் என் ஆதரவாக இருக்கிறாரே என்று மனம் தேறினேன். எவர் எனக்குத் துணையாக அமைந்து, என் வாழ்க்கையை இன்பப் பூக்காடாக்குவாரென்று ஆயிரம் இன்பக்கனவுகள் கண்டேனோ, அவரே சூழ்ச்சிக்குப் பலியாகி என்னை அனுதையாக விட்டுச் சென்றார். அப்புறம் பறங்கியர் தங்களையே அரசியல் ஆதிக்க அரங்கில் என்னை ஒருகாயாக உருட்டினார்கள். என் வாழ்க்கை திசை மாறியது. விமலதர்மனின் மனைவியாக என் சென்ற காலத் துயரங்களை மறக்க முனைந்தேன். அவரும் போய்விட்டார். இனிஎனக்கு என் வாழ்க்கை? விஷமருந்து உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளலாமென்று அநேக சந்தர்ப்பங்களில் நினைத்திருக்கிறேன். கர்த்தர்படைத்த உயிரை நான் மாய்த்துக்கொண்டால் நான் அவருக்குக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே! நந்தா, நீ ஒருத்திரானேமே, எனக்குத் தோழி. உன்னிடம் சொல்லாமல் வேறு யாரிடம் சொல்லி என் மனதைத் தேற்றுவேன்? (தேம்பித் தேம்பி அழுகிறார்.)

நந்தாவதி: அழாதிர்களம்மா! தோ: கண்ணீரின் சூழ்நகை நான். ஏன் நான் மன்னரினுவள்

கன்னியால்திரிகள் மடத்திற்குச் சென்று துறவறம் பூண்டு, நோயாளருக்குச் சேவை செய்வதிலாவது என் மனதைச் சாந்தப்படுத்த இயலாது என்று நினைப்பதுமுண்டு.

நந்: குருடிகளுக்கும் வாழக் கொடுக்காதவர்களுக்கும் தான்கன்னியால்திரிமடம் என்ற சிறைக்கூடம் புகலிடம் கிழவிக்கூப்போல புலம்பாதீர்கள். இன்றும் சிங்களத்தின் அழகுராணியாக விளங்கும் நீங்கள் எதற்காக கலங்க வேண்டும்?

தோன: நந்தா! நான் என் இந்த அவனியில் அழகியாக அவதரித்தேன்? எந்த அழகை நிலைக்கண்ணடியில் பார்த்துப் பார்த்து ஒரு பெண் பூரிப்படைவாளோ, அதே, அழகுதான் என்னை சிக்கிரவதை செய்கிறது. என் எழில்தான் என் முழுமுதல் வைரி. அன்று... என் கரம் பிடிக்கத் துடித்து, மனதிலே ஆயிரம் ஆசைகளை அரங்கேற்றிய விதியபண்டரான் என் காலடியில் இரத்த வெள்ளத்தில் மிதந்தான். என் அழகே அவனுக்குக் காலகியது. சேனாதன் பின் நின்று தாக்கிய அந்தக் கோரக்காட்சி...

நந்: நீங்கள் ஏதாமறியாத சிறுமியைப்போல பேசுகிறீர்கள்? சேனாதர் ஏதும் எழுத்தாணியும் மட்டும் எடுத்துப் பழகியவர். ஒரு சந்திரியாக வாழ்ந்தவர். அவர்துணிந்து ஒரு கொலையைச் செய்திருக்கிறாரென்றால், அதற்குக் காரணமும் இருக்கிறது.

தோன: கொலைகாரனுடைய பாதகச் செயலுக்குப் புதிதாக ஒரு காரணமும் கண்டு பிடித்திருக்கிறாயா?

நந்: சேனாதர் உங்கன்மீது மாறாத காதல் கொண்டிருப்பதை யாவரும் அறிவார்கள். அண்ணனின் மனைவியைத் தம்பி மணம் செய்து கொள்வது நம்நாட்டு வழக்கம். தனக்கே உரியவளான அழகு சுந்தரியின்மீது மாற்றான ஆசை வைப்பதை ஒரு கோழைகூட அனுமதிக்க மாட்டான். எழுத்தாணி பிடித்த காதலிலே கட்டாரி ஏந்தும் வீரம் பிறந்தது என்றால் அதற்கு அவருக்குத் தங்கள்திருக்கும் காதலே தவிர வேறில்லை. காதல் சாமராஜ்யத்தில் எந்தச் செயலுமே தர்மமாகக் கணிக்கப்படுகிறது.

தோ: குழம்பிய என் மனதை மேலும் குழப்பாதே! வேலியற்ற நிலம், மேய்ச்சல் நிலமென்ற நினைப்பு. கர்த்தரின் போதனைகளும், பிள்ளைகளின்மீதுள்ள பாசமும் மட்டும் என்னுடைய மனதில்

வேருன்றியிருக்காவிட்டால், எப்பொழுதோ என்னுடைய உயிரைப் போக்கியிருப்பேன். காதலாம், காதல்! வெறும் புலாவிச்சை! என்னிடம் அழகும், உடரட்டையின் சிம்மாசன உரிமையும் மட்டும் இல்லாது போனால், இந்த மூன்று பிள்ளைக்காரியான விதைவயின்மீது காதல் கொள்பவன் ஒரு குருடனாகத்தானிருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்நாட்டின் காதல்புரிவதற்குக் கன்னியருக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். நந்தா என் மனநிலையை அறியாது பேசுகிறாளே! லோமென்ஸு சுவாமியாரே! நீங்கள் என்னுடைய பக்கத்தில் இந்த நேரமிருந்தால், எவ்வளவு ஆறுதல் மொழிகளைச் சொல்லியிருப்பீர்கள்? கருணை வடிவான உங்களை, பாவிக்களுக்காகப் பாரமேற்றுச் சிலுவையில் பாடுபட்டு மரித்த ஏசுநாதருக்குத் திவ்விய தோத்திரம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, கொஞ்சமும் நெஞ்சில் ஈரமின்றித் துடிக்கத் துடிக்கத் துவக்கால் சுட்டுக் கொன்றானே, பாவி! அவனுக்குச் சாந்தானின் உலகத்தில் வாழத்தானும் அருகதை இருக்கிறதா?

நந்: ஆமாம்மா! யார் நினைத்தார்கள், அதிகாரநாயக்களே—நீதியை எடுத்து விளக்க வேண்டியவனே—இந்தப் படுகொலையைச் செவானென்று? சேனாதரைப் பின் நின்று தாக்கும் கோழையென்று ஏனாமாகச் சொன்னீர்களே, துவக்குடன், கொலை வெறியுடன் வந்தவனை மடக்கிக் கைது செய்த வீரத்தை என்னவென்று சொல்வது?

தோ: வரவர உன் பேச்சு ஒரு தினசாக மாறுகிறது. உன் போக்கும் வேறுபட்டு வருகிறது. தேசாந்திரியாக உன் கணவன் உன்னைப் பிரிந்து சென்று விட்டான் என்பதற்காக, உன்மீது இரக்கம் காட்டினால், நீ அளவுக்கு மீறுகிறாய்.

நந்: உண்மையைச் சொன்னால் இப்படித்தான் உடம்பு எரியும். பெண்மணம் ஒருநிலை நிற்காத பட்சியாக இருந்தாலும் மன்மத பாணம் பொல்லாதது... (அப்பொழுது ஒரு பணிப்பெண் வந்து வணங்கி நின்று.)

பணிப்பெண்: மகாராணி!

தோ: என்ன?

பணி: தலதாமாளிகாவையின் மகாநாயக்கதேவர் உங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார்.

தோ: ஏன்?

பணி: அதை அவர் என்னிடம் சொல்வாரா?

தோ: சரி, அவரை வரச்சொல். (பணிப்பெண் செல்லல்) நந்தா! மகாநாயக்கதேரைத் தெய்வ அவதாரமென்று எல்லோரும் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் எனக்கு அவரைக் கண்டாலே ஒருவித பயம் ஏற்படுகின்றது.

நந்: அவரைப்பற்றி நானும் நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் திரிகாலத்தையும் அறியவல்ல ஞானியாம்; தீர்க்கதரிசியாம்.. (புத்ததாலர் வரல்)

புத்: இரண்டு பெண்கள் தனிமையில் பேசினால், உலகத்தில் யாராலும் அவிழ்க்க இயலாத முடிச்சு விழுந்து கொண்டிருக்கின்றது என்று அர்த்தமாம். ஒருகால் நேரம் சரியில்லாவிட்டால் திரும்பி விடுகிறேன்.

தோ: அப்படியொன்றுமில்லை. (வணங்கியவாறு) வாருங்கள் தேரே! அமருங்கள்.

புத்: தோன! முக்கியமான விஷயங்கள் சில உங்களுடன் பேச வந்திருக்கிறேன்.

நந்: இல்லாவிட்டால் அந்தப் பாதுகைகள் அந்தப்புரம் நோக்கி நகர்ந்திருக்கமாட்டாது என்பது ராணியாருக்கும் தெரியும்.

புத்: யாரிந்தப் பெண்? அவசியமின்றிக் குறுக்கே பேசுகிறாளே!

தோ: மன்னியங்கள். இந்தக் குறும்புக்காரி என்னுடைய தோழி. நந்தா, குறுக்கே போகாதே!

புத்: அப்படியா? நான் இந்தப் பெண்ணைப் பார்த்ததில்லை. தோன! நான் உன்னுடன் சில சொந்த விஷயங்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

தோ: பாதகமில்லை, இவள் என் முழுநம்பிக்கைக்குப் பாததிரமான தோழி.

புத்: உன் நம்பிக்கை என்ன நம்பிக்கை... தோன! உன்னுடைய மனம் மிகவும் நொந்துபோய் இருக்கிறது. நான் பேசுவிரும்பும் விஷயங்களுக்கு இதவல்லச் சமயம் என்பது எனக்குத் தெரியும். சாதாரண காலமொன்றால் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பிக்கூட இருக்க மாட்டேன். ஆனால் அவசியசூழ்நிலை இப்பொழுது என்னைப் பேசும்படி தூண்டுகின்றது. உடரட்டையின் அரசியல் சூழ்நிலை கிடப்பதை நீ அறிவாய். இந்நிலையைத் தீர்க்க ஒரு மார்க்கத்தை உடனடியாகக் காண்போனால், தீவின எளைய பகுதிகளில் உருவாகியுள்ள சூழ்நிலைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க மிடத்தில், விமலதர்மனின் ஆசைக் களவுகள், அவனுடைய உடல் மன்னில் உக்குவதற்கு முன்னரே, நொருங்கிவிடும்பொல்த் தோன்றுகின்றது. தனது இலட்சியக் கனவாகத் தலதாமாளிகாவையை நிர

மானித்து, சப்பிரகாழுவா வி விருந்த புத்தத்தந்தாதுவை இங்கு தருவித்தான், மன்னன். அந்தத் தந்தத்தையும் நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் உட்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு உன் மென்தோள்களிலே சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

தோ: அந்தச் சுமை என் தோளில் சுமத்தப்பட்டிருப்பதை நானும் அறிவேன் தோரே!

புத்: இத்தீவின் ஏனைய பகுதிகளின் சமீபகாலச் சரித்திரத்தை நீ அறிவாயா? செந்நெல்லும், கன்னல் தமிழும் விளையும் மறுவர்கோட்டமான நல்லூர் ராஜ்யத்தின் கதி என்ன? அற்ப சிறகாகப் பதவிக்காக எதிர்மன்னகிங்கன் என்பான், நல்லூரின் சுதந்திரத்தைப் பேரம் பேசிவிட்டான். அவன் நல்ல மரத்தில் தோன்றிய புல்லுருவி.

சிங்களத் தீவின் தலைநகரென்ப பெருமையுடன் விளங்கிய ஜனவர்த்தனபுராவின் மான்பு எங்கே? மாயதுன்னையின் சாமராஜ்யக் களவுகளில் நிலைக்காமாக இருந்த சீத்தலாக்கை எங்கே? அங்கெல்லாம் பறங்கியரின் ஆணையாம், அந்நியனை, பறங்கியன், பிவிப் என்பவன்தான் சட்டப்படி மன்னனும். இந்தத் தருணத்தில் சிங்களத்தீவின் சுதந்திரக்கொடி முற்றாக இறக்கப்படாமலிருப்பதைப் பார்த்துக் கொள்ளும் வீரப்பணி உடரட்டைக் காரிடம் ஒப்புவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கும், ஆசாபாசங்களுக்கும் இப்பொழுது இடமில்லை.

தோ: அரசியல் முடிச்சுக்களை அழிக்கத் தெரியாத பேதை நான், நான் உடரட்டையை ஆளும் உரிமை பெற்றவனென்று சொல்லுகிறார்கள், செங்கோலின் அதிகாரம் பெற்றவனென்று சொல்லுகிறார்கள், ஆனால் அறிவறிந்த பருவம் முதல் இன்றுவரை சாதாரணப் பிரஜைக்குக்கூட இருக்கும் சுதந்திரத்தையேனும் அனுபவித்ததாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை, நான் ஒரு அடிமையாகத்தான் வாழ்ந்தேன்.

புத்: அடக்குவதில் ஆண்களுக்கும், அடிமையாக இருப்பதில் பெண்களுக்கும் இன்பமிருப்பதாகக் கௌனிப்பட்டிருக்கிறேன். புத்தரின் போதனைகளை ஒழுகும் என்னால் வத்சாயன சாத்திரத்திற்கு விளக்கம்தர இயலாது என்பதும் உண்மைதான். ஏதோ நினைவில்... சட்டப்படி உன்னிடம் அதிகாரமிருக்கிறது. நீ ஒரு வீரனுக்கு அடிமையாகி, உன் அதிகாரங்களை அவனிடம் ஒப்படைப்பதன்மூலம் உட

ரட்டைக்கு விமோசனம் தேடித்தாலாம்.

தோ: திரும்பவும் அரசியல் என்ற சேற்றுக்குள்ளேதானே என்னைத் தள்ளுகின்றீர்கள்? நான் மலை நாட்டை விட்டுச் சென்று, மன்னாரிலோ, அல்லது கோவைரட்டையிலோ உள்ள கன்னியால்திரி மடத்தில் சேரப் போகின்றேன்.

புத்: நிலவும் கொழித்துப் பாதேசமா? பேச்சியைப்போன்று பேசாதே! உன் பிள்ளைகளுடைய வருங்காலமென்ன? உன் கணவன் விமலதர்மசூரியன் விட்டுச் சென்ற பணி என்ன ஆவது? இம்மலைநாட்டுச் சிம்மாசனத்திற்கு உரியவனை மகா அத்தானை மாவிரகை வளர்க்க வேண்டிய வீரத்தாயின் கடமைகளை மறந்தாயா? நீதான் மலைநாட்டு மக்களின் மகா மாதா, அவர்களுடைய தலைவிதியை நினைத்துப்பார். நீ சுயநலமியாக, உணக்காக வாழப் பார்க்கின்றாய், எப்பொழுது தொடக்கம் கலியட்ட பண்டாரனின் வழியில் வந்த சிங்கள இரத்தத்தில் சுயநலம் என்ற நஞ்சு கலந்தது? நீ கோலு ககரினா என்ற தனி மனுஷியல்ல, மானம் காக்கும் மாவீரர்களின் பிறப்பிடமான உடரட்டையின் ராணி; பறங்கிப்படைகளைத் தொடைநடுங்க வைத்த வீரன் விமலதர்மன் மனையார் என்பவற்றை மறந்து பேசுகிறாயா?

தோ: சுவாமி!

புத்: இம்மலைநாட்டு மக்களைப் போஷிக்க வேண்டிய மாதா நீ.

தோ: அதற்காக?

புத்: இறந்த உன் கணவனுக்குச் சாந்தியளி. அவனுடைய வீரத்தில் உதயமான இந்தச் சுதந்திர ராஜ்யம், அவன் மான்ட ஒரு ஆண்டிற்குள் அஸ்தமிப்பதா?

தோ: நான் ஒரு அபலை...

புத்: யார் அவ்வாறு சொன்னது? நீ சம்மதமென்று நா அசைந்தால் போதும். நீ சேனாதனை மணந்து, அவனுடைய நிழலின்கீழ் வாழ்ந்து, மக்களுடைய துயரத்துடைத்து, விமலதர்மனின் ஆசைக்களவுகளைப் பூர்த்தி செய்தவளாவாய்.

தோ: நானா? மறுமணமா?

புத்: ஏன் ஆச்சரியம்? நீ என்ன கிழவியா? அல்லது குரூபியா? இருபத்தைந்து வயது, வலிபத்தின் வசந்தருப் பருவம் நற்பது வயதிலேகூடத் திருமணத்தைப்பற்றி மட்டுந்தான் சிந்திக்கும் பெண்கள் மலிந்துவரும் இந்தக் காலத்திலே...

தோ: ஆனால் நான் வாழ்ந்து கெட்டவள்.

புத்: கெட்டவளா? மறுபடியும் புதிய வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளக் கொடுத்து வைத்தவள், எல்லோருக்கும் இந்தப் பாக்கியம் கிடைப்பதில்லை, நீ விதவையாக இருந்தால் வேலியற்ற பயிராக மதிக்கப்படுவாய், காட்டு விலங்குகள் அழிக்க முனையும், உன் அழகு என்ற ஹோம்மாக்கினிக்கு ஆயிரம் விதிய பண்டாரங்கள் பவியாவார்கள்.

தோ: அப்படி நான் தீர்மானிக்கும் பட்சத்தில்...

புத்: சேனாதனை மணம் செய்து கொள்ளலாம்.

தோ: சேனாதனையா?

புத்: அவன்தானே உன்னை மணக்க உரிமையுள்ளவன்?

தோ: உரிமை?

புத்: நீ சேனாதனை மறுமணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைத்தான் உடரட்டையிலுள்ள அதிகாரிகளும், முதலியார்களும் ஒருமுகமாக விரும்புகிறார்கள். நீயே சிந்தித்துப்பார், மூவாசைகளைபும் துறந்து புத்தபிக்குவாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்த சேனாதனை ஏன் விமலதர்மன் துறவறத்தைத் துறந்து, அரசியலில் துழைவப்படி வற்புறுத்தினான்? ஏன் அவனை மகா முதலியாராக்கினான்? ஏன் அவனையே உன் மகன் மகா அத்தானின் பாதுகாவலகை, ராஜப் பிரதிநிதியாக, நியமித்தான்? உன்னுடைய வாழ்க்கை கருகிய மொட்டாக, வெதும்பிய கனியாக மாறிவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். நீ படர் கொடி; தன் மறைவுக்குப் பின்னர் நீ சேனாதனைக் கொம்பாகப்பற்ற வேண்டுமென்பதை விமலன் விரும்பியிருக்கிறான். இந்த விருப்பம் அவனுடைய மரணசாலனத்தில் தொணிக்கிறது.

தோ: நான் என்ன மந்தைக் கூட்டத்தின் ஒரு அங்கமா? அல்லது திரவியக் குவியலைச் சேர்ந்த ஒரு ஜடப்பொருளா? என்னை ஆஸ்தி எழுதி வைக்க?

புத்: நீ உணர்வும் உணர்ச்சிகளுமுள்ள பெண் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அகேசமயம் நீ சாதாரணப் பெண்ணல்ல என்பதையும் மறந்துவிடாதே. சாதாரணப் பிரஜைக்குச் சொந்த விருப்பு வெறுப்புக் கிருக்கின்றன. சுயேச்சை இருக்கிறது. காது, அன்பு, குரோதம், என்ற தனி மனித உணர்ச்சிகளுக்கு வளைந்து கொடுக்கலாம். ஆனால் நீ ராணி, மக்களின் அன்னை, சொந்த அபிலாஷைகளை விடச் சுவாமிநாதனுடைய இஷ்டங்களைப் பூர்த்தி செய்யும்

தெய்வத்தின் நிலையிலிருக்கிறாய்

தோ: மக்கள், மக்கள்! அந்த மந்தைக் கூட்டத்தின் விருப்பத்திற்கு ஏன் நான் தலையசைக்க வேண்டும்? அந்தச் செம்மறியாட்டுக் கூட்டம் சாதுர்யமான ஒரு இடையன் காட்டும் வழியில் கண்களை மூடிக்கொண்டு நடக்கத் தயாராக இருந்தால், ஏன் நான் அவர்களுடைய விருப்பங்களையும், ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்?

புத்: உன்னுடைய போக்கு எனக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கவில்லை. அனுதாபத்தைத்தான் ஏற்படுத்துகின்றது. உன் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவரை இருந்தான் அதிகார நாயக்கன். அவனை லோறென்ஸுப் பாதிரியாரைக் கொலை செய்திருக்கின்றான். காரணம் தெரியுமா?

தோ: தயவு செய்து வேறு விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுங்கள். பாதிரியாரின் மரணத்தை நினைத்தாலே... (விக்கி விக்கி அழுகிறான்)

புத்: நீ சிக்கிரம் உணர்ச்சி வசப்படுகிறாய். ஆனால் சேனாதன் உன்னுடைய மெல்லிய உணர்ச்சிகளை என்றும் கௌரவிக்கின்றான். லோறென்ஸுப் பாதிரியாருக்குக் கிறீத்துவ ஆசாரப்படி, ராஜ மரியாதையுடன் கொடுக்கப்பட்ட நல்லடக்கத்தை நினைத்துப்பார். அநிகாரநாயக்கனைப் பறங்கியின் தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஒப்புவித்த செயல்பாடு. இவை, போதாதா அவன் உன்னுடைய மெல்லிய உணர்ச்சிகளுக்கு எத்தகைய முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறான் என்பதை நிரூபிக்க? அவன் உன்மீது கொண்டிருக்கும் அன்பு...

தோ: ஆட்டின்மீது ஓதாய்க்குக்கூட அன்பும் பரிவும் இருப்பதாக நானும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

புத்: தோனா! உன் வயிற்றில் உதித்த குலக்கொழுந்து—வீரன் விமலதர்மசூரியனின் ஏகபுத்திரன்—மகாஅத்தானன்—இந்த பூர்வர்த்தனபுரிவைத் தலைநகராகக் கொண்டு, சிங்களத்திலு முழுவதற்கும் என்றோ ஒருநாள் சக்கரவர்த்தியாக வரவேண்டும் என்ற ஆசையைத் தவிர வேறு எந்த ஆசையும் இந்தத் தறவிக்குக் கிடையாது. அந்த ஆசை உனக்கு மட்டும்மில்லையா? அவனுடைய அன்னை நீ

தோ: முகிற்கூட்டத்தின் நீரை வானவெளியிலேயே வைத்துக் குடிக்க விருப்பந்தான். ஆனால் என்னால் எப்படிச் சக்கரவாகப் பட்டியாக மாறமுடியும்?

புத்: பயன்ற மனப்பிராந்திகள், உன் மகன். தான் கலியட்ட

பண்டாரனின் பேரென்பலதையும், விமலதர்மனின் மகன் என்பதையும் இந்த மாநிலத்தார் அறியும்படி செய்வான். அவனுடைய ஜாதகம் அப்படிப்பட்டது. நீ பெண், உன்னால் அவனுக்கு வீரப் பயிற்சி அளிக்க இயலாது... இதற்கிடையில் நான்கு அரசியற் கொலைகள் நடைபெற்றுவிட்டன. இரத்தப்பசி கொண்ட கொலைகாரரின் நிழல்கூட மகாஅத்தானன்மீது படக்கூடாது. இந்த ஆபத்திலிருந்து உன் மகனைக் காப்பாற்றும் நோக்கமாகத்தான், நீ சேனாதனை மறுமணம் செய்து கொள்வதை விமலதர்மன் தன்னுடைய இறுதிக் காலத்தில் விரும்பியிருக்கலாம்.

தோ: அத்தானுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு சேனாதன் என்று நீங்கள் கருதும் பட்சத்தில், பிரதானிகளின் சபையையக்கூட, ஆட்சி அதிகாரத்தினை அவரிடம் ஒப்படைப்பதாகப் பிரகடனப்படுத்துகிறேன்.

புத்: நீ மூக்கின் துனிவரையிலுந்தான் யோசிக்கிறாய். கேள், கதரினா!

தோ: மனமில்லாத் திருமணம் எதற்கு?

புத்: நீயா, பேசுகிறாய் தோனா? அரசிகள் காதல் திருமணம் செய்கிறார்கள் என்று கதைகளில் மட்டுந்தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். வரலாற்றில் அவர்களுடைய திருமணங்கள் அரசியற் காரணங்களுக்குக்காததான் நடைபெற்றதாக அறிகிறோம். நீ ஜெனிம்மனைக் காதுவித்தாய்; ஆனால், விமலதர்மசூரியனை மறைந்தாய். ஏன்? அந்த மண வாழ்க்கையில் உனக்குக் கிடைத்த சுகத்தின் சின்னமாக மூன்று பிள்ளைகள் பிறந்திருக்கிறார்களென்பதை மறுக்க முடியாது? அவசரப்பட்டு முடிவுக்கு வந்துவிடாதே. சேனாதனை மணநதனாகள்ள இன்னும் இடமிருக்கிறது.

நந்: ராணியார் தனக்குச் சேனாதரை மணநதனாகள்ள இஷ்டமென்று வாய்விட்டுச் சொல்வார்களென்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள். பெண்களுக்கு இயற்கையில் அமைந்துள்ள நாணத்தை மறந்து விட்டீர்கள்? சேனாதரை ராஜப்பிரதிநிதியாக நியமித்த அதிகாரங்களை வழங்குகின்றேன்' என்றால் என்ன அர்த்தம்? சூட்சமாக மறைந்திருக்கும் கருத்தை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லையா?

தோ: நந்தா! உன் வாயை மூடு.

நந்: அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்ப. என்பன பெண்களுக்கு

அணிகலன்களாம். ஐந்தாம் அணிகலந்தான் பொய்க் கோபம்.

புத்: தோனா! உன் தோழி மகா புத்திசாவி உன் உள்ளக்கிடக்கையைச் சொல்லும் சாக்கில், இந்தப் பெண்கள் விவகாரத்தில் நான் ஒரு சந்திராசிடான் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டிவிட்டாள். உன் அந்தரங்க தோழியுடன் கலந்தாலோசித்துப்பார். உன் நன்மை—உன் மகனுடைய நன்மை—உடரட்டை மக்களின் நன்மை—சிங்களத்தினரின் நன்மை—ஏல்லாமே நீ சேனாதனை மணம் செய்து கொள்வதற்கான் தற்கியிருக்கிறது என்பதை மட்டும் மறந்துவிடாதே! உனக்கு இரண்டு கிணங்கள் அவகாசம் கருகிறேன். நான் வருகிறேன். (புத்ததாலர் புறப்பட)

தோனா: வாருங்கள், தோரே! (புத்ததாலர் செல்லல்)

தோனா: கர்த்தரே! இதுவும் உங்கள் சோதனையா? இந்த அடலையின் நிலைக்காக ஒரு தடவை இங்குங்கள்.

(கிரை)

காட்சி 4.

(சேனாதனின் ஆலோசனை மண்டபம்.)

சே: (மது அருந்தியவர்மே) மதுவே, நீ வாழ்க! மகாதோரே, உங்கள் மதிவாழ்க! இன்னும் மூன்று ஜாமப்பொழுது கழிந்தால், என் ஆசைக்கனவுகள் பளிதமாகும் தருணம் வந்துவிடும்.

புத்: பட்டத்தாரணியாக எழிலரசி தோனா கதரினா வீற்றிருக்க, மணிமுடி தரித்த மன்னனாக நீ பூர்வர்த்தனபுரத்துச் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க, 'மன்னன் வாழ்க!' என்ற வாழ்த்தொலியால் விண்ணதிர, கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படப் போகும் விழாவினைப் பார்த்து மகிழ இரண்டுகண்கள் போதவில்லையே என்று மக்கள் குறை பட்டுக் கொள்வதை நான் அறிவேன். இந்த விழா வந்து நான் செய்துள்ள ஏற்பாடுகள் சகலவும் பிடித்திருக்கிறதா?

சே: உங்களைத் தவிர வேறு எவராலும் இவ்வித பிரமாதமான ஏற்பாட்டினைச் செய்திருக்க இயலாது.

புத்: நீ சிம்மாசனம் ஏறும் பாதையை இந்தப் புத்ததாளன் தான் செப்பனிட்டுத் தந்தவன

சே: உண்மை. (மது அருந்தி) நான் உங்களுக்கு மிகவும் கடையைப் பட்டிருக்கிறேன். இதற்கு என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறேனோ?

புத்: நானே சூரியோதயத்தில் நீ மன்னனாவாய். ஆளு

போய்ப்பை — உரிமையை நான் உன் கையில் ஒப்படைக்கிறேன் என்பதை மறந்துவிடாதே!

சே: அதற்கிடையில் மறந்து விட்ட முடியுமா?

புத்: என் தயவால் மன்னனாகும் நீ, இந்த மகாநாயக்கதேரரின் சக்திகளையும் மறந்துவிடாதே. அரசன் என்பவன் நாட்டு மக்கள் என்ற மந்தைக் கூட்டத்தின் இடையன். சீவர ஆடைக்குள் புகுந்திருக்கும் இந்தத் துறவி, சங்கத்தின் தலைவன், மகாநாயக்க தேரர், மலை நாட்டின் இதயமாக விளங்கும் தல தாமாளிகாவையின் பாதுகாவலன். எனக்கிருக்கும் செல்வாக்கில் ஒரு துக்கங்கட நீ மன்னனாகிய பின்னரும் உணக்கு இருக்கப்போவது கிடையாது. இந்நாட்டு மக்களின் சக்தி முழுவதும் இந்த மஞ்சள் வஸ்திரத்திற்குப் பின்னால் திரண்டிருக்கின்றது என்பதையும் உன்னை மறந்த நிலையிலேகூட மறந்து விடாதே. இந்தக் கையிலிருக்கும் விசிறியைச் சுழற்றினால் போதும், அரசியல் வானில் சூரவளியே கிளம்பும். நான் ஆட்சிக்கு எதிராக ஒரு வார்த்தை உச்சரிக்கால் போதும், அதன் எதிரொலியில் புகம்பமே தோன்றும், எப்படி என்றால் ஒரு மன்னனை ஆக்கமுடியுமோ அப்படியே ஆக்கிய மன்னனை அழிக்கவும் முடியும்.

சே: புதுமையாக இருக்கிறது உங்களுடைய பேச்சு. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் நான் அறியாததா?

புத்: ஆட்சியீடும் ஏறுபவர்களுக்குக் குறுகிய ரூபகசக்தி இருப்பதாகக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் என்றால் என்ன? உனக்குத் தெரியுமா?

சே: ஒரு நாட்டினை ஆளும் கலைக்கள் நலன்கருதி, அவர்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து, நிறைவையை பு ம அ ச ம தியையும் நினைநாட்டும் நெறி.

புத்: பிழைக்கத் தெரிந்தவன் அரசியல் அரங்கில் முன்னேறுவதற்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிகள் என்ன?

சே: வாக்கு நிதானம், செயல் திறன், மக்களிடம் அன்பு, பணியில் விசுவாசம், மூச்சு நிற்கும்வரை தொண்டுசெய்யும் சேவை உணர்ச்சி முகவியன் இருக்க வேண்டுமென்று ஏடுகளில் படித்திருக்கிறேன்.

புத்: எட்டுச் சுரக்காய்ச்சமைக்கும் வெற்றுலையில் ஈடுபடும் பிரயத்தனம், கூசாமற் பொய்சொல்லும் ஆற்றல், சுயநலத்தைப் பொதுநலமென்று மெருகிட்டுக் காட்டும் திருட்டுத்தனம், கொலை

செய்ய அஞ்சாத மனம், மக்களின் துயரில் அலட்சிய மனப்பான்மை— அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கு அமைந்துள்ள படிகள். தந்திரத்தில் குள்ளநரியாகவும், பதவி வேட்டையில் ஓநாயாகவும், இரத்த வேட்டையில் வேங்கையாகவும், ஆணவத்தில் சிங்கமாகவும், நன்றி மறப்பதில் பாம்பாகவும், நட்புறவில் வெளவாலாகவும், தீர்க்கதரிசனத்தில் கழுதாகவும், நடிப்பில் ருத்திராட்சப் பூனையாகவும், ஞானத்தில் ஆந்தையாகவும் விளங்குவது தான் சிறந்த அரசியல் இலட்சணங்கள். ஆனால் இவை என் விஷயத்தில் மட்டும் விதிவிலக்காகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதையும் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.

சே: நீங்கள் சாணக்கியத்தின் மறுபதிப்பு. நீங்கள் மன்னனின் அம்சங்களுடன் அவதரித்துள்ள மதியூகி.

புத்: இருக்கலாம். இருந்தும், போதிப்பதிவுள்ள சுகம், போதனைகளை ஒழுக்குவதில் இருப்பதில்லை. எதையும் நாணயமாகப் பேசிக் கொள்வது நலமென்று நினைக்கிறேன். கூட்டாகக் கொள்ளையடிப்பவர்கள், கொள்ளையடித்த பொருட்களைச் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வார்கள். அதுதானே தர்மம்?

சே: வால்தவம்.

புத்: நீயும் நானும் சேர்ந்து, கூட்டாக ஸ்ரீவர்த்தனபூச சீமடா சனத்தைக் கொள்ளையடித்திருக்கிறோம். அதாவது நான் கர்த்தா, நீ கருவி. கொள்ளையில் எனக்குச் சம்பங்கு கிடைப்பதுதான் நியாயம்.

சே: அதை நான் மறுத்ததில்லையே!

புத்: நீ மறுக்கமாட்டாயென்பது எனக்குத் தெரியும். எதையும் நிதானமாகப் பேசுவதுதான் இருவருக்கும் நல்லது. உங்களிடமின்றி அரசாங்க அலுவல் எதையும் நான் கவனிக்க மாட்டேன்' என்று மட்டும் ஒரு வாக்கு தர.

சே: அவநம்பிக்கை? சரி. இதோ நீங்கள் விரும்பிய சக்திய வாக்கைத் தந்தேன்.

புத்: மகிழ்ச்சி, சேனாதா! நீ இன்று நன்றாகச் சயனி. நாளை தொடக்கம் என்கே தூங்கப் போகிறாய்? தோனா என்ற அழகுபணி மனைவியாக வாய்த்ததினால் மட்டுமல்ல, மலர் தாவிய அரசனின் அம்ச தூளிகா மஞ்சத்தில் நெருங்கிக் காடு முளைத்திருப்பதையும், சுழத்தக்க நேரே மாணம் என்ற வான் பிகமிக மெல்லிய மயிரில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதையும் பார்க்கும் பொழுது எப்படித் துங்கமுடியும்?

சே: நீங்கள் பாத்தியவான். நித்தியசயனத்திற்குக் கொடுத்து

வைத்தவர். (மது அருந்துகிறார்.)

புத்: நீ மது அருந்திக் கொண்டே, கிண்ணத்துடன் பேசிக்கொண்டிரு. நான் வருகிறேன்.

சே: நீங்கள் என்கே போகின்றீர்கள்?

புத்: அவசியம் தெரிய வேண்டுமா?

சே: நீங்கள் பதில் தருவது எதற்கும் நல்லது.

புத்: என்ன ஆணவம்? நாத் தடித்த பேச்சு.

சே: அரசன் ஆணவத்தில் சிங்கமாக இருக்கவேண்டும். தேரரே! உங்களுக்கு எவ்வளவு தான் தீர்க்கதரிசனமிருந்தும், நீங்கள் என்னை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை; சரியாகக் கணிக்கவில்லை. நீங்கள் தான் என்னுடைய அரசியற்குரு உண்மை. ஆனாலும் குருவையும் மிஞ்சிவிடும் சிடர்களும இருக்கிறார்கள்.

புத்: நன்றி மறக்கும் நயவஞ்சகப் பேச்சு.

சே: நன்றி மறப்பதில் நான் பாம்பு.

புத்: மதுவெறியில் உளறுகிறாய்.

சே: நீங்கள் பிரத்தியட்ச உண்மைகளைக் காணாமறுக்கின்றீர்கள். எல்லாவற்றையும் புரிய வைக்கின்றேன். (கைதட்டி) யாராங்கே? (ஒரு போர்வீரன் வந்து வணங்குகின்றான்)

சே: உடலைக் கசக்காமல், தேரைக் கைதி செய். (போர்வீரன் தேரைக் கைது செய்கிறார்.)

புத்: என்ன?

சே: ஆச்சரியப்படாதீர்கள். பேய்க்குப் படித்தால் தாய்க்குத் தானே பரிட்சித்துப் பார்க்க வேண்டும்?

புத்: அழிவை நீயே வருந்தி முத்தமிடுகிறாய், வினையாடாதே!

சே: நான் உங்களுடன் வினையாட, நீங்களென்ன கணிகையா? அல்லது நான் என்ன நந்தாவதியா?

புத்: சீ, முட்டாள!

சே: நீர் குரைத்துத் தீரும். நீர் இப்பொழுது பல்லிழந்த பாம்பு. பாயமுடியாத புவி. ஆசை தீர உறுமித் தீர்.

புத்: சேனாதா, உன் முனை குழம்பிவிட்டதா?

சே: இப்பொழுதுதானே நான் சுயமாகச் சிந்திக்கிறேன். என் முனை சுறுசுறுப்பாகவும் வேலை செய்கிறது. 'இருவருக்குத் தெரிந்தால் இரகசியம்' என்பது உமது கொள்கை. என் கொள்கை: ஓர்வனுக்குத் தெரிந்தால் மட்டுந்தான் இரகசியம். கூட்டாகச் சேர்ந்த

கொள்ளைக்காரனுக்குப் பங்கு கொடுப்பது தர்மம். ஆனால் அவனை ஒழித்துக்கட்டுவது விவேகம். சிம் மாசனத்தை எனது ஏகபோகச் சொந்தாக்கிக் கொள்ளும் கடைசிக் கட்டம் இப்பொழுது ஆரம்பமா யிருக்கிறது.

புத்: இதற்காக நீ வருந்துவாய்.

சே: விதியளிர்மணத்திற்காக கஜநாயக்கனின் சாவிற் காக, லோறென்ஸுப்பாதிரியாரின் மறை வுக்காக, அதிகாரநாயக்கனின் முடிவுக்காக, நீர் மனம் வருந்து கல, நானும் உமது இந்தக்கதிக்காக வருந்துவேன்.

புத்: ஆபத்துடன் விளையாடுகிறாய்.

சே: ஆபத்துடன் விளையாடுவது நீர் கற்றுத்தந்த கலைகளுள் ஒன்று. நீர் உயிருடன் நடமாடும் வரை நான் அதிகாரம் செலுத்த இயலாது. உமக்குப் பயந்து பயந்து, வாழ்நாள் பூராகவும் அடிமையாக, நான் சேவை செய்யத் தயாராக இல்லை. அறுசுவை விருந்தை எனக்கு முன்னால் படைத்து, அதைத் தொடவும் கூடாது என்று என் கைகளையும் கட்டிவிடும் நீச்செயலில் நீர் இறங்கினால் நான் அதை அனுமதிக்கப் போவது கிடையாது. உமது உருட்டல்களுக்கும், மிரட்டல்களுக்கும் பயந்து ஒடுங்கி எத்தனைகாலந் தான் ஆமையாக வாழ்வது? எனது வாழ்க்கையின் இலட்சியம் மன்ன னுவதல்ல, மன்னதை வாழ்வது! நீர் என்னை மன்னாக்கியதற்காகப் பெருமைப்படலாம். இனி நான் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே என் கைப்பொம்மைகளான நாயக்க தேரர்களை உருவாக்கமுடியுமென்று பெருமைப்படுகிறேன்.

புத்: நான் வாழ்க்கையில் ஒரே யொரு தடவைதான் தப்புக்கணக் குப் போட்டிருக்கிறேன். அதுதான் உன்னைப் பற்றிய கணிப்பு.

சே: தவறைத் திருத்திக் கொள்ளும் அவகாசத்தை நான் தந்து வைக்கப்போவது கிடையாது.

புத்: நீ வினை விதைக்கின்றாய்.

சே: நமது மத்தியில் தினை விதைத்தவர்கள் கிடையாதே. சாவினும் நீர் அதிஷ்டசாவிதான். உமது முடிவை நான் முன்கூட்டியே சொல்லி வைக்கிறேன். நீர் நற்கூட்டிக் கொல்லப்படுவீர். உமது காதலி நந்தாவதியின் வீட்டுக் கொல்லியிலிருக்கும் வாழைத் தோட்டத்தில், இரண்டு பிரேதங்கள் எந்த இடத்தில் உம்மால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றனோ, அதே இடத்தில் உமது பிரேதம்

அரசியலிலக்கணம்

அரசியலின்றேல் இவ்வுலகமில்லை என்ற அளவிற்குத் தந்த கால மக்களின் வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்து விட்டது அரசியல். அப்படியிருந்தும் அரசியலிலக்கண நூல்கள் தமிழில் மிகவும் குறைவு. அக்குறையை நிவிர்த்தி செய்யும் நோக்கத்துடனேயே அயோக்கிய சிகாமணி இலஞ்சக் கோலூ அவர்கள் இச்சிறு நூலை ஆக்கியுள்ளார்கள்.

தொல் ஏமாற்றுவனரால் பொருள் அழிகாரத்தில் கூறப்பட்ட "எதிர்க் கட்சியினரைச் சிறையில் அடைத்தல்" "எதிரிகளை நாடு கடத்தல்" "கழுவேற்றல்" போன்ற சில இலக்கண விதிகள் வழக் கொழிந்தன. பிற்காலத்தே பெருவழக்காய் "எதிர்க்கட்சி அபேட்சகரை விடைக்கு வாங்கல்" "கள்ள வாக்களித்தல்" "வாக்குப் பெட்டிகளைத் திருடுதல்" "எக்கட்சி பதவிக்கு வந்தாலும் அக் கட்சியில் சேர்தல்" முதலியவற்றிற்கு இலக்கணம் வகுக்கப்படவில்லை. இப்புதிய அம்சங்கட்கு இலக்கணம் வகுப்பதுடன் காலத்தோடோட்ட அரசியல் இலக்கணத்தைத் திருத்தி அமைப்பதற்காகவும் இச்சிறு நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கடவுள் வணக்கம்

1. முச்சக நிழற்று

முழு மதி முக்குடை

அச்சுதனடி தொழு

தறைசுவன் அரசியல்

நூலுரைக்குமிடத்து முதற்கண் கடவுள் வணக்கம் செலுத்தப் படுதல் தமிழ் நூள் மரபாதலான் முதற்கண் கடவுள் வணக்கம் செலுத்தப்பட்டது

என்னை

"வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து

மங்கல மொழி முதல் வகுத்து"

"எடுத்துக் கொண்ட இலக்கண இலக்கியம்

இடுக்கண இன்றி இனிது முடியும்"

என்பனவாகலின் ஈண்டு வணக்கம் செய்யப்பட்டது.

உறுப்பியல்

2. கொள்கை யற்றோர் கொள்கையின் பெயரால்

நடத்தும் தொழிலே அரசியல் எனப்படும்.

"எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் பொது விலக்கணத்தை முதற்கண் கூறுதல் மரபாதலின் அரசியலின் பொது விலக்கணம் இங்குக் கூறப்பட்டது.

அரசியல், பதவி வேட்கை, அதிகார மோகம் என்பன ஒரு பொருட் கிளவிகள்.

"அரசியல் பதவி அதிகாரமோகம்

ஆகிய மூன்றும் ஒருபொரு ளுரைப்பன"

என்றாராகலின்.

3. பொய்யும் இலஞ்சமும் சேர்ந்தது அரசியல்

பொய், இலஞ்சம் ஆகிய இரு உறுப்புக்களை உடையது அரசியல். தொல் ஏமாற்றுவனரால் ஏமாற்றும் இலஞ்சமும் என இருவகையாகப் பகுத்துள்ளார்.

என்னை

"ஏமாற்றும் இலஞ்சமும் சேர்ந்தது அரசியல்

என்றாராதலின் தற்கால அரசியலில் உள்ள பல அம்சங்களையும் "ஏமாற்று" என்ற குறுகிய சொல்லின்கீழ் கொண்டுவர முடியாமையால் பார்த்த விரிந்த கருத்துள்ள "பொய்" என்ற சொல்லை உபயோகிக்க வேண்டி நேரிட்டது.

4. வாக்குறுதி கொள்கை ஏமாற்று வித்தை

ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்தது பொய்யே

ஏமாற்று வித்தை எனினும் அயோக்கியத்தனம் எனினும் ஒக்கும்.

ஆஸ்த்மாவைப் பற்றிய

உண்மைகள்

ஆஸ்த்மா என்ற தொய்வு ஒரு பயங்கரமான வியாதியாகும். நரம்புத் தளர்ச்சி காலநிலை, மூக்கடைப்பு, மார்பில் ஏற்படும் சளி, வயிற்றுக் கோளாறுகள் ஆகிய பல காரணங்களால் ஆஸ்த்மா என்ற தொய்வு ஏற்படுகிறது.

பலவருட ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு வியாதியைப் பூசணமாகக் குணமாக்கக்கூடிய "ஆஸ்த்மடிக்கா" என்ற அற்புதமான மருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இம் மருந்தின் பெருமையைப்பற்றி நூற்றுக்கணக்கான கடிதங்கள் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகியுள்ளன. நங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். நன்றிக் கடிதங்கள் எழுதிய தமிழன்பர்கள் யாவருக்கும் நம்நன்றி-இன்னும் சில கடிதங்கள்.

(1) டாக்டர்,

எனக்குப் பலவருடங்களாக இருந்த ஆஸ்த்மா, மாரடைப்பு, மார்ச்சளி "ஆஸ்த்மடிக்கா" ஸ்பெஷல் பாவித்ததில் பூரண குணம்.

என் அன்புள்ள நன்றி.

திரு. S. S. ஹமீது,

C/O திரு. K. அப்துல் வஹாப்,

(மட்டக்களப்பு பகுதிக்கு அரசாங்க கண்ட்ராக்டர்)

11, பவுண்டரி ரோட், (BOUNDARY ROAD) மட்டக்களப்பு.

(2) எனது மனைவிக்கு 15 வருடகாலமாக இருந்த ஆஸ்த்மா, மாரடைப்பு பூரண சுகம். என் நன்றி.

திரு. இ. சரவணமுத்து

பிரதம அதிகாரி,

வி. சி. அபீஸ், பக்கியல்ல (களுவாஞ்சிக்குடி) களுவாஞ்சிக்குடி (E P)

ஒரு பாட்டில் ஆஸ்த்மடிக்காவில் எனக்கிருந்த ஆஸ்த்மா என்ற தொய்வு பூரண சுகம்.

வணக்கம்.

திரு. அ. ஆனந்தலிங்கம்,

ஸ்பீயன் தோட்டம், கம்பர்மலை, வல்வெட்டித்துறை,

அன்பர்களே, அநேக ஆண்டுகளின் ஆராய்ச்சியின் விளைவாக வந்த "ஆஸ்த்மடிக்கா" என்ற அற்புத மருந்தைப் பாவிப்புகள்.

3. பாட்டில்கள் தொடர்ச்சியாகப் பாவித்தால் வியாதி பூரண சுகமடையும் என்பது நம் உத்தரவாதம் ஆஸ்த்மா, மாரடைப்பு, மார்ச்சளி, மார்பில் "கர்" என்ற சத்தம், இரவில் ஏற்படும் இராமல் இவைகளுக்கு

"ஆஸ்த்மடிக்கா"

ஒரு நவீன சஞ்சிவி.

"ஆஸ்த்மடிக்கா" ஸ்பெஷல் ரூ. 15/-

(மிக உபயோக தரக்கூடிய, நாள்பட்ட ஆஸ்த்மாவுக்கு)

"ஆஸ்த்மடிக்கா" சாதாரணம் ரூ. 5/-

வி. பி. பி. சதம் /-85. விபரங்களுக்கும் வி. பி. பி. ஓட்களுக்கும்

டாக்டர் மொடர்ன் கிளினிக்

MODERN CLINIC

255, காலி ரோட் பம்பலப்பிட்டிய (கண்வண்டி) எதிரில்

கொழும்பு-4.

போடப்படும். புதைக்குழியிலிருக்கும் எலும்புக்கூடுகள் உமக்கு எதிராகப் போதுமான சாட்சியம் சொல்லும். "நீர்தான் அந்தக் கொலைகளுக்குக் காரண கர்த்தரென்றும், பின்னர் ஏற்பட்ட மனச் சாட்சி உறுத்தல்களினால் தற் கொலை செய்துவிட்டார்" என்றும் நான் கதையை அழகாக ஜோடிப்பேன். இதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளும். உமது காதலி நந்தாவதி இப்பொழுது உமது 'மாஜி'யாகவும், என்னுடைய காதலியாகவும் மாறியிருக்கிறாள். அவளும் என் தரப்புச் சாட்சி. உமது கலை ஒருகல்லில் இரண்டு பழங்களை விழுத்துவது. அந்த வித்தையை நானும் பிசகறக் கற்றுவிட்டேன். உமது மாணத்தைக் காரணமாகாட்டி, சங்கத்தில் தகாதவர்கள் நிரம்பியிருக்கிறார்கள் என்று சாதித்து, பெளத்த மதத்தைப் புனிதப்படுத்துகிறேன் என்ற போர்வையில், சங்கத்தின் முக்கிய பதவிகளிலெல்லாம் என் கையாட்களால் நிரப்புவேன். நானும் சங்கத்தில் இருந்தவன் என்பதையும், இன்னும் எனக்குக்கீழ்ப்படிவுள்ள பிக்குகள் இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளும்... நானைய சூரியோதயம் என்னை மன்னகை மட்டுமல்ல, என் ஆணையில் மட்டும் இயங்கும் சங்கத்தையும் கண்டுகளிக்கும். (மதுவை யருந்தி) மதுவே நீ வாழ்க!

புத்: என் முடிவு என் எதிரிகளுக்குக்கூட வரவேண்டாம்.

சே: நீங்கள் ஞானம் பெறாததற்கு இங்கு போதிப்பவர்கையாது, இன்று ஞானமல்ல விரணே! கோபச் சித்திரவதைக்கிடத்திற்குச் சிக்கிரம் அழைத்துச் செல். ஆனால் மிக மரியாதையாக அழைத்துச் செல். அவர்களுக்கு. (திரை)

மெய்(யா) மொழி

மகன் தந்தைச் காற்று முதலி இவன் தந்தை
என் பெற்றருணென்னும் சொல்,

இம்மலர் அனோலியேட்டட் நியூஸ் பேபர்ஸ் ஒவ் சிலோன் லியிட்டட் கம்பெனியாரால் கொழும்பு மக்கலம் வீதியிலுள்ள லேக் ஹவுஸில் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

5. வாக்குப் பெறுவதற்குக்

கொடுப்பது வாக்குறுதி

தொல் ஏமாற்றுவவனின் பொருள் அழிகாரத்திற்கு உரை பெழுதிய ஆறு தேர்தலில் தோல்வி கண்ட வாக்குறுதிக்கீழார் "வாக்குறுதி என்ற சொல்லிற்குள் 'நிறைவேற்றப்பட மாட்டாது' என்ற பொருள் தொக்கு நிற்கிறது" என்று எழுதியுள்ளார்.

6. பதவியை நோக்கிச் செல்லும் பாதையே

கொள்கை என்பது பெரியோர் கொள்கை சட்டையை அடிக்கடி மாற்றுவது போல அடிக்கடி மாற்றக் கூடியது கொள்கையும் என்பது கற்றோர் துணிபாம். கொள்கை, கொள்ளை கொடுமை, கொலை ஆகிய சொற்களை ஒரே கருத்தில் பாவித்திருக்கின்றா ஏமாளித்தியம் பாடிய ஆசிரியர்.

7. ஆசை காட்டி வாக்குகள் பெறுவது

ஏமாற்றுவித்ததை என்பத நிலக்கணம்

8. இலஞ்சம் என்பது

இல்லையானால்

அரசியல் அழியும்

என்மனர் புலவர்.

மூன்றாண்டுகளில் நான்கு வீடுகள் கட்டிய ஓலசீயர் சந்தோசம் "இலஞ்சம் இன்றேல் சுபீட்சம் இல்லை" என்றல்லவா சொல்லியுள்ளார்.

கை இலஞ்சம் எனினும், இலஞ்சம் எனினும் "பகா" எனினும் "சம்மா" எனினும் சந்தோசம் எனினும் ஒக்கும்

என்னை,

கையால் வாங்கலின் கைஇலஞ்சம் எனப்படும்" என வரும்,

9. பணம் கொடுத்தலும்

பதவிகள் கொடுத்தலும்

குடி கொடுத்தலும்

இலஞ்சமெனப்படும்.

இச்சூத்திரத்தில் இலஞ்சத்தின் வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

விதியியல்

10. அரசியல் விதிகளை அவனியோர் அறிய

விரித்து உரைப்பது விதியியல் எனப்படும்.

11. தேர்தல் முறையில் தலைவரைத் தெரிவரைத் சனநாயகமெனச் செப்புவார் பெரியோர்

சனநாயக மென்பதற்குப் பணநாயகம் எனப் பொருள் கொள்வோரு முளர்: அப்பொருள் சிலசில சந்தர்ப்பங்களில் சரிவருமே. இவ்வாறு பொதுவான கருத்தாகக் கொள்ளமுடியாது. எவர் பணம் கொடுத்தாலும் வாங்கிக்கொண்டு தாங்கள் நினைத்தவர்களுக்கே வாக்களிக்கும் பழக்கம் மக்களிடையே பெருகியிருப்பதும் இதற்குக் காரணம்

12. வர்க்க பேதமும் வகுப்புத்துவேழமும்

தேர்தலின்போது வெளித் தோன்றும்மே!

வர்க்க பேதம் என்பது யாதோவெனின் பணத்தைத் திரட்டி வைப்போருக்கும் வறியோருக்குமுள்ள பேதமாம். ஆட்சிக்கூறு வரவிரும்பும் பணக்காரரே இப்பேதத்தை சுட்டிக் காட்டுவது மரபு

13. இனம் மதம் மொழி ஆகிய மூன்றையும்

கொள்கையாகக் கொள்பவர் பலருளர்

இனவெறி, மதவெறி ஆகிய மூன்றையும் தூண்டினிட்டு தேர்தலில் குறுக்கு வழியாக வெற்றி பெறுதலை பண்டாரநாயக்க வியம் என்று அழைக்கிறா குறுக்கு வழிக்கொணர்.

14. இருவடிச் சாராய இலஞ்சம் இத்துடன்

கள்ளவாக்களித்தல் கடும்பொய் கூறல்

வாக்குப் பெட்டியைச் சிறுநெல் என்பது

தேர்தலில் வெற்றி வழிகளில் சிலவே!

(புத்தகத்தின் எஞ்சிய பாகம் கிடைக்கவில்லை.)

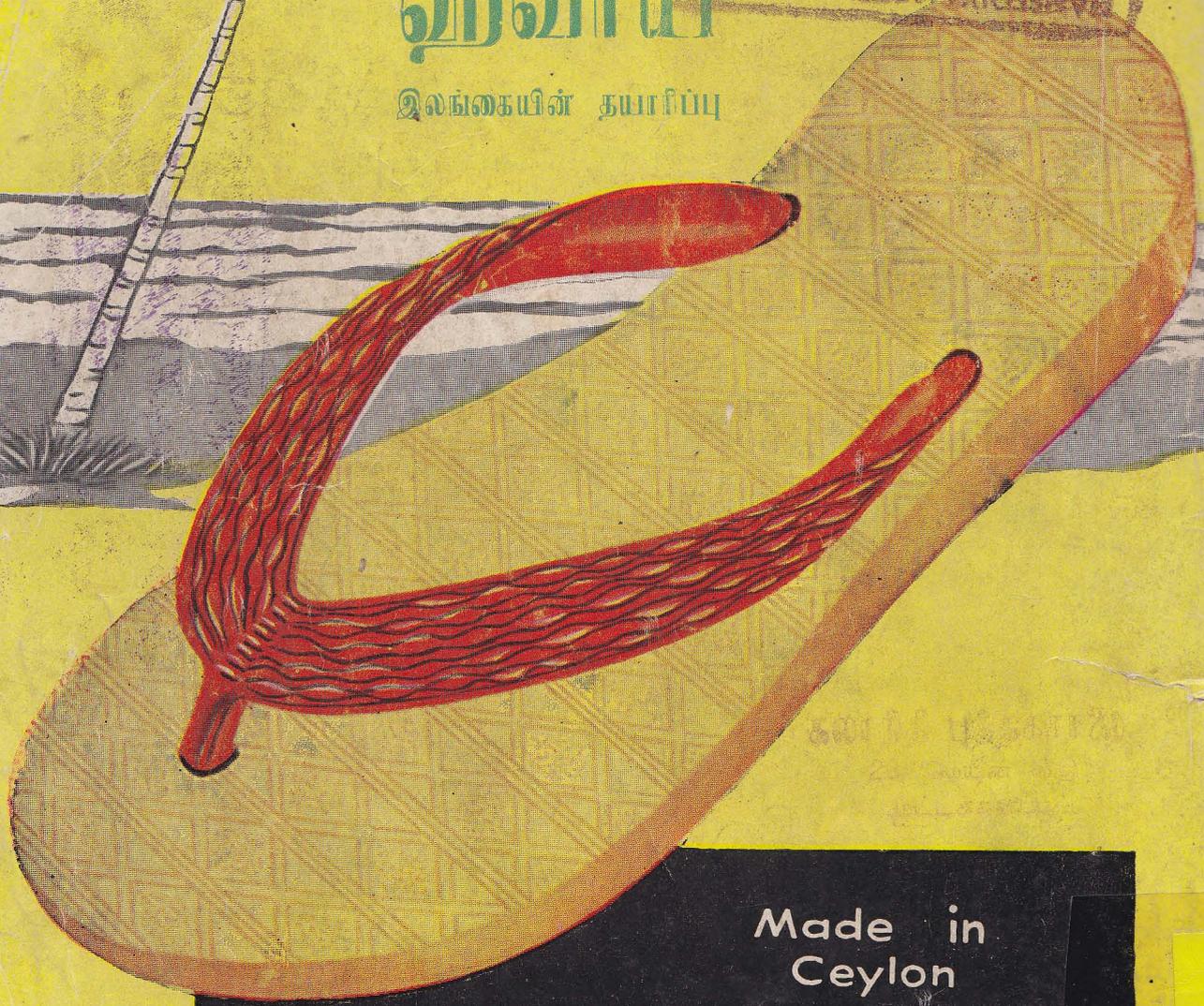
- ஓட்டவயான்

HAWAII

மெலாய்

இலங்கையின் தயாரிப்பு

Made in
Ceylon

Bata